

श्रीगणेशायनमः अथटीकाकारः समस्तग्रन्थार्थमुद्घाटयन्हरिंस्तौति स्मरणादुर्गतिहर्ता जननमज्ञेनसद्गतेर्दाता यः परमात्मि-
 नस्तथाददानिबुद्धिसमांहरिः पातु १ लक्ष्मीलतासमाभिष्टुभस्तबकोज्ज्वलम् स्वर्गापवर्गफलदंहरिकल्पद्वयंनुमः २ सागरसारं समुद्र-
 प्राचीनकृतसंग्रहात् तत्रचेयंमयाटीकायथाभतिवितन्यते ३ अथसारोद्धारकर्ताशिष्टसंप्रदायानुसारेणमंगलमाचरति धर्महृदइति अ-
 चरत्सरूपकेणहरिंनिरूपयति मधुसूदनपादपोजयतीति यथापादपोवृक्षः पद्मिरधः प्रसृतशास्त्राभिर्जलं पिबतीतिपादपः तथैवायंमधु-

धर्महृदबद्धमूलोवेदस्कंधःपुराणशारवात्यः

सूतनोपिपादपरवपद्मांकरणाभ्यांपाति संसारादक्षति इतिपादपः संसाररूपपतितोत्तरणावलंबंभवाब्धिषोतंवंदे मद्वापुरुषतेचरणारवि-
 दमिति भागवतवचनात् सोयंकीदृशः धर्महृदबद्धमूलः धर्मोऽवअमृतरूपोभगवद्गुरुः अदोष्टासर्वभूतानामित्यारभ्ययदु धर्मोऽमृतमिदं य-
 योक्तं पर्युपासते अदृष्टानामस्यसमाभक्त्यस्तेः तीव्रमेप्रियाइत्यंतंनगीतायांहादशाध्यायांतेः हृभिः शोकेः भगवतोक्तः स एवहृदबद्धमूलकः
 असाहस्यभाषाजानुबन्धइत्युच्यते अनाद्यमप्रियाक वृक्षीयथाहृदमूलोदितस्तस्यानेकस्थितोभवति प्रचुररूपयुक्तमुपदेवैरपि ततः सारवात्यः

म. सु. २

न्योऽप्युक्तं न च युक्तमिति तथैवायमपि भगवद्भिर्द्वेष्टाभिर्मयलोक्तमिति युक्तमिति प्रयत्नः तदुः स्मृतिरायै रमिस्मत्तद्वद्वेषायापयतीति युक्तं
श्रीभागवते विष्णुविद्वद्वेषस्य साक्षाद्विरवशाभिदिशोऽप्यपीयमानः पण्यवशानवाधतां धिपत्यः स भवति भागवतप्रधान उक्त इति यु
क्तः कीदृशः वेदस्कंधः पुराणशारवाद्यः वेदाः स्कंधाद्यस्येति पुराणान्येव शास्त्राभिराद्यः युक्तमिति अत्राप्ययं भावः दृशोऽप्यविस्तृतस्तेषां
शारवाभिर्दूरतरोऽप्युपसमीप एव दृश्यते तथैवायमपि वेदपुराणैः प्रकृतिपुरुषयोः परोऽप्युपलभ्यते यथान्वदसः स्कंधशारवाभिरेवोपसम्यक्ताव
बहुनरफलाणि प्रददाति तथैवायमपि वेदपुराणैस्तच्छ्रोतृवक्त्राणां धर्मार्थकाममोक्षफलानि प्रददाति यथा च वृक्षस्य शाखास्तं धेभ्य एव निःसरंति

कतुकुसुमोमोक्षफलोमधुसूदनपादपोजयति ।

अथ च न त्वं लुगना एव भवन्ति तथा च पुराणान्यपि वेदोद्भूतानि तन्मिलितान्येव च संति न तु तेभ्यः पृथक् इति हासपुराणानि पंचमो वेद उच्यते इति वक्त
व्यतिरिक्तं वनः कीदृशः कतुकुसुमोमोक्षफलः कतवोयज्ञा एव नुस्मानि यस्य मोक्षः फलं यस्येति अत्राप्ययमाशयः वृक्षाद्यथा कुसुमोद्भापं वनमो
क्षफलमपि यैर्वक्तव्यं तथा इत्ययज्ञाद्यनुष्ठानैः शब्दांतः करणस्यैव ततोमोक्षफलत्वाभिव्यक्तिरिति किंचानेन मोक्षफलत्वात्पि मधुसूदनपाद
पदपदमप्युक्तमिति तदुक्तं देवैर्मुमुक्षुर्दयानि वरं वृणीष्व भद्रं ते कर्तुं केनैव न्वयमयनः एकरूपेण परस्परस्य भयं कर्तुं युज्यते इति

प्रभुतोमसुदृढपादपोजयति सर्वोत्कर्षेणवृत्तते अवापि सर्वभ्यां ब्रह्मादभ्या व्याधकतयावरावत्तात्ययः । १ ॥ स्वस्थायवनस्य त-
स्य सर्वस्य महाकेतुरिव स्थित इति निरूपणात् सर्ववृक्षेभ्योधिको भवति तद्वदिति इदमार्थाच्छन्दः १ ॥ एवमंगलकृत्वा स्वर्गाय
स्वावायस्य तशोनकसंवादमवतारयति नैमिष इति अनिमिषक्षेत्रे अनिमिषः श्रीविष्णुः अलुप्तदृष्टित्वात् तस्य क्षेत्रे नैमिषारण्ये ऋष-
यः सहस्रसमाः संवत्सराः अनुष्ठानकालो यस्य तत्सहस्रसमं सत्रयज्ञमासत अकुर्वत किमर्थं स्वर्गाय लोकाय स्वर्गे गीयत इति स्वर्गायो

नैमिषे नैमिषक्षेत्रे ऋषयः शोनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत २ ॥ त एकदा तु मुनयः प्रातर्हुतहु-
ताग्रयः सत्कृतं सूतमासीनं पप्रच्छुरिदमादरात् ३ ॥ ऋषय उचुः कथितो भवता सम्यक् देवमार्गः सखप्रदः इदा
नीं श्रोतुमिच्छामो यममार्गं भयप्रदम् ४ ॥ हरिः स एव लोकः भक्तानां निवासस्थानं तस्मै तत्प्राप्तये एव न तु स्वर्गार्थं तस्य विना

शितेन तुच्छफलत्वादित्यर्थः २ ॥ प्रातःकाले हुता एव हुताऽग्नयो ये स्ति मुनयः दानमानादिभिः सत्कृतं सिंहासने चासीनं सूतं इदं-
वक्ष्यमाणं आदरात् पप्रच्छुः ३ ॥ ऋषिभिस्तु अस्मिन् समस्तग्रंथे निरूपितस्य सद्गतिदुर्गतिप्रदस्य धर्माधर्मस्य एक एव प्रश्नः कृतो भवति क-
थित इति द्वाभ्यां भवता सर्वज्ञेन सम्यक् तेर्विरभिसंभवति तावत्पुनर्न विना देवमार्गः कथितः बहुभिः पुनर्गो निरूपितः इदानीमिति ४ ॥

ग. पु. टी.
१

तथाचसंसारदुःखादीन्यपिश्रोतुमिच्छामइतिपूर्वेणैवसंबंधः किंतत्क्लेशक्षयसाधनंतेः संसारदुःखैर्यः क्लेशस्त्वस्यक्षयसाधनंचसंसारदुःखा
नौक्लेशस्यक्षयः केनसाधनेनभवतीत्यापिश्रोतुमिच्छामइत्यर्थः किंचार्थः ५. अत्रोत्तरंश्रीभगवद्रुडसंवादेन सूतउवाच शृणुध्वमिति क्ल

अ
१

तथासंसारदुःखानितक्लेशक्षयसाधनम् ऐहिकामुष्मिकान्क्लेशान्यथावद्वक्तुमर्हसि ५. सूतउवाच शृणु
ध्वंभोविवक्ष्यामियममार्गसदुर्गमम् स्रवदंपुण्यशीलानांपापिनोदुःखदायकम् ६. यथाश्रीविष्णुनाप्रोक्तंवेनते-
यायपृच्छते तथैवकथयिष्यामिसंदेहच्छेदनायवः ७. कदाचित्स्रवमासीनंवेकुंठेश्रीहरिंगुरुम् विनयावनतोभू-
त्वापप्रच्छविनताकृतः ८. गरुडउवाच भक्तिमार्गोबहुविधः कथितोभवतामम तथाचकथितादेवभक्तानां
गतिरुत्तमा ९. अधुनाश्रोतुमिच्छामियममार्गंभयंकरम् त्वद्भक्तिविमुरवानांचतत्रैवगमनंश्रुतम् १०.

स्रवदंपूर्वादिमार्गेदुःखदायकं दक्षिणमार्गमित्यग्रेवक्ष्यति ६. भगवद्वाक्यस्यातिप्रामाण्यात्संदेहो नकर्तव्यइतिभावः ७. विनयेनभवन्नास्ते
नयः ८. उत्तमागतिःसद्योमुक्तिः क्रममुक्तिश्चेति ९. श्रुतंसर्वशास्त्रेषु स्मृतमितिपाठेमुनिभिः कथितम् १०. ७. ७.

३

हरिस्मरणात्कलभोमोक्षः अतस्तद्रहिताननुशोचन्नाह स्रगमं पठने कठिनं न भवति ११ अतस्तस्मै भजतां पापिनाम् १२ अत्रोत्तरं सया
सव्यासाभ्यां श्रीभगवानुवाच षड्विधार्थैः वक्ष्येहमित्यादिना च पुनः येन मार्गेण ये पापिनः नरके यांति तानपि वक्ष्यामीत्यन्वयः १३ ये हि-
पापरता इत्यादिपदानां पतति नरके इति तृतीयेन संबंधः पापरतानि फिद्धाचरणोत्सृज्यः दयाधर्मेति दयानामप्रत्युपकारापेक्षारहितसर्व

स्रगमं भगवन्नामजिह्वा च वशवर्तिनी तथापि नरके यांति धिग्धिगस्तनराधमान् ११ अतो मे भगवन् ब्रूहि पापि-
नोऽया गतिर्भवेत् यममार्गस्य दुःखानि यथा ते प्राप्नुवन्ति वै १२ श्रीभगवानुवाच वक्ष्ये हं शृणु पक्षीन्द्रियम-
मार्गं च येन ये नरके पापिनो यांति शृण्वतामपि भीतिदम् १३ ये हि पापरतास्तास्य दयाधर्मविवर्जिताः दुष्टसंगाश्च स-
च्छास्त्रसत्संगतिपराङ्मुखः १४ आत्मसंभावितास्तब्धा धनमानमदान्विताः आसुरं भावमापन्ना दैवी संपदिवर्जिताः

मृतहितानुचिंतनता धर्मो भगवद्धर्मः वर्णाश्रमविहितो वा दुष्टानां संगो येषां ते तथा सच्छास्त्रादौ पराङ्मुखः १४ आत्मनि स्वस्मिन्नेव
संभाविताः प्रतिष्ठावयमिति मन्यमानाः अतएवस्तब्धा अनभ्याः पूज्या नपि नमंतीत्यर्थः धनेन यो मानः मदश्च तेन आसुरं भावं दंभोदयो
भिमानश्चेत्यादि भगवतोक्तः दैवी संपदमयं सत्त्वसंशुद्धिरित्यादि च गीतायां प्रोक्ता १५

ग-पु-टी-
४

एवंभूतायत्याप्तुवन्ति तत्क्षणं अनेकेति अनेकेषु परदारपरद्रव्यहरणात्मकेषु मनोरथेषु प्रवृत्तचित्तं अनेकचित्तं तेन विभ्रान्ता विक्षिप्ताः मोहमये न जालेन समावृताः मत्स्या इव सूत्रमयेन जालेन नियन्त्रिताः एवं कामभोगेषु प्रसक्ताः अश्रुचौ नरके पतन्ति १६ ज्ञानशीलास्त मोक्षं यांति पापशीलानामेव यमयातना भवन्तीत्याह वेदिति १७ ऐहिकं अस्मिं लोके भोग्यम् तत् ऐहिकदुःखभोगानन्तरम् १८ पापशीलानां यमयातनां विवक्षाः

अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेश्रुचौ १६ येन राज्ञानशीलाश्च ते यांति परमांगतिम् पापशीलानरा यांति दुःखेन यमयातनाम् १७ पापिनामैहिकदुःखं यथा भवति तच्छृणु ततस्ते मरणं प्राप्य यथा गच्छन्ति यातनाम् १८ सुकृतं दुष्कृतं वापि भुक्त्वा पूर्वयथार्जितम् कर्मयोगात्तदा तस्य कश्चिद्बन्धाधिः प्रजायते १९ आधिव्याधिसमायुक्तं जीविताशासमुत्सुकम् कालो बलीयान हि वदज्ञातः प्रतिपद्यते २० प्रथमं मुनिप्रश्नानुसारेण तस्य ऐहिकदुःखान्याह-

सकृत्तमित्यादिदशभिः पूर्वबाल्याद्यवस्थायां सकृत्तं भुक्त्वा तदा वार्द्धक्ये दुष्कृतकर्मयोगाद्बन्धाधिः स्यादित्यर्थः १९ आधिर्मरणप्रयान्मानसीव्यथा ते नैव बहुवर्द्धमानो व्याधिश्च ताभ्यां सम्यग्यातिव्याकुलता तया युक्तम् तथापि जीवितस्यैव आशयां समुत्सुकं भोगवासनया साभिलाषं तं नरकालः अहिमूषकमिव अज्ञात एवाभिपद्यते तथाहि प्रमत्तमुच्चैरितिकृत्य चिन्तया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् त्वमप्रमत्तः सहसाभिपद्यसे सुलेलिहानो हिरिवारवुमंतक इति २०

अ-
१

४

तत्राप्यंतकालेऽपि न जातः कर्तुं भिर्विदो यस्य स्वयं भृतैः स्वयं पालितैः पुत्रकलत्रादिभिर्भ्रियमाणः पुष्यमाणः सन्मरणोन्मुखो भवति २१ पाप्मिमेव अव-
ज्ञा भवति न तु कृत्तिनामित्याह आस्तइति अवमत्या अवज्ञया उपन्यस्तं समीपे प्रक्षिप्तं आहारं गृहपालः श्वा इवाहरन् भुञ्जान आस्ते आम-
या वीरोगी २२ कफेन संरुद्धा नाड्यो मार्गभृता यस्य तेन उत्क्रमता प्राणवायुना विवृत्तनेत्रः कासश्वासाभ्यां कृतः आयासो यस्य कंठे घुरघुरइति श-

तत्राप्यजातनिर्विदो भ्रियमाणः स्वयं भृतैः जरयोपात्तवैरूप्ये मरणाभिमुखो गृहे २१ आस्ते वमत्योपन्यस्तं गृहपाल इ-
वाहरन् आमयाव्यप्रदीप्ताभिरल्पाहारो ल्यचेष्टितः २२ वायुनोत्क्रमतोत्तारः कफसंरुद्धनाडिकः कासश्वास-
कृतायासः कंठे घुरघुरायते २३ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबंधुभिः वाच्यमानोऽपि न ब्रूते कालपाशवशंगतः
२४ एवं कुटुंबभरणे व्यापृतात्मा जितेन्द्रियः म्रियते रुदतां स्वानां मुरुवेदनया स्तधीः २५

ब्दं करोति २१ परिवीतः परिचेष्टितः वाच्यमानोऽपि बंधोता तेत्याहूयमानोऽपि २४ एवं व्यापृतात्मा आसक्तचित्तः उरुवेदनया स्तधीः
शतं हस्त्रिकयुग्मपदंशनसदृशया पीडयानष्टमतिः मूर्च्छितः सन् रुदतां रोदनं कुर्वतां स्वानां बंधूनां मध्ये म्रियते मरणं प्राप्नोति २५ ॐ

अंतःक्षणे अंतःसमये देवी देवानामिव दिव्यदृष्टिः यथा दृष्ट्वा यमदूतानां प्रत्यक्षदर्शनं भवतीत्यर्थः पुनर्यथा सर्वे इह लोक परलोक रूपं जगत्
एकीभूतं स्वसीमासंलग्नमिव प्रजायते अत आश्चर्यदर्शनान्न किंचिद्वक्तुमिच्छतीत्यर्थः २६ समीपगतैर्याम्यैः हेतुभूतैर्यमदूतैः कृत्वा प्राणाः स्व-

तस्मिन् अंतःक्षणे तास्य देवीदृष्टिः प्रजायते एकीभूतं जगत्सर्वं न किंचिद्वक्तुमीहते २६ विकलेंद्रियसंघाते चैतन्येज
उतांगते प्रचलंतिततः प्राणायाम्यैर्निकटवर्तिभिः २७ स्वस्थानाच्चलितेश्वासे कल्पारव्योत्थातुरक्षणः शतदृष्टि
कदष्टस्य यापीडासानुभूयते २८ फेनमुद्गिरते सोथसुरवंलालाकुलं भवेत् अधोद्वारेण गच्छंति पापिनां प्राणवायवः
२९ यमदूतौ तदा प्रासौ भीमौ सरभसेक्षणौ पाशदंडधरो नग्नौ दैतैः कटकटायतौ ३० उर्ध्वकेशौ काकरुष्णौ वक्रतु-
डौ न स्वायुधौ सदृस्वात्रस्तहृदयः शरुन्मूलं विमुचति ३१

स्थानात्प्रचलंति आतुरस्य धियमाणस्य पापिनः क्षणोपि कल्पारव्यः महत्कष्टं तया कल्पसदृशः शतदृष्टिके दृष्टस्य पुरुषस्य यापीडा भवति सा
एव तेनानुभूयते २८ अथ फेनमुद्गिरते कफं वमति २९ तदा प्राणप्रयाणे प्रासौ सरभसं सक्रोधं दृष्ट्वा शरुन्मूलं विमुचति ३१

पुरुषोजीवः अंगुष्ठमात्र इति इदं कंठस्थानेषोडशदल कमले ध्यानस्वरूपं भवति न त्वंगुष्ठमात्रं जीवस्वरूपं सर्वशरीरव्यापकत्वात् अतो ब्रह्म
दयाकाशे प्रतिष्ठितत्वात् तत्प्रमाणं पुर्यष्टकवेष्टितं सूक्ष्मशरीरवतं प्रादेशमात्रं पुरुषं वसंतमिति वज्ज्ञातव्यम् ३२ एवं ऐहिकदुःखं निरूप्य इदानीं
परलोकदुःखं निरूपयति यातनादेह इति यातनाभोगाय प्रारब्धकर्मणास्वप्नवदुत्थिते यथा भगवता श्रीकृष्णेन विनष्टशरीरमपि गुरोः पुत्रं तत्स ह

अंगुष्ठमात्रः पुरुषो हाहा कुर्वन् कलेवरात् तदैव गृह्यते दूतैर्यमैः पश्यन् स्वकंगृहम् ३२ यातनादेह आरुत्य पाशैर्ब-
ध्वा गले बलात् नयतो दीर्घमध्वानं दंड्यं राजभरायथा ३३ तस्यैवं नीयमानस्य दूताः संतर्जयन्ति च प्रवदन्ति भयं
तीव्रं नरकाणां पुनः पुनः ३४ शीघ्रं प्रचलदुष्टात्मन्यास्य सित्वं यमालयम् कुंभीपाकादिनरकांस्त्वां नयावोद्यमाचिर-
म् ३५ एवं वाचस्तदा मृण्वन् बंधूनां रुदितं तथा उच्चैर्हाहेति क्लिपन् ताड्यते यमकिंकरैः ३६

शमेव यमलोकादानीय गुरवे

दत्तमिति वत्ससदृशशरीरे आरुत्य निरुध्य तोदूतो नयतः गृहीत्वा गच्छतः अन्यथा केवलस्यैव तस्य सप्तदशावयवलिङ्गशरीरात्मकस्य पाशैर्गलि-
बधनायोगात् अवयवास्तु ज्ञानेन्द्रियपंचकं प्राणपंचकं बुद्धिमनसीति इदमेव कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिमानेन इह लोकपरलोकगामी व्यवहारिको जीव
इत्युच्यते इति दंड्यं सापराधं ३३ ३४ ३५ ३६

ग. पु. टी.
६

तयोर्द्वितीयोक्तजनेस्तादृशे निर्भिन्नविदीर्णहृदयस्यसः स्वमधंपापंस्मरन्नार्त्तः सन् चलतीति द्वितीयेनान्वयः ३७ कृत्तुद्भ्यां परितो व्यातः त
मा वालुकायस्मिन् निर्गतआश्रमोविश्रामस्थानमुदकंचयस्मिन् तस्मिन् पथि कृधादिभिश्चलितुमशक्तोपि कशयाताहित एव रुच्छेण चलति ३८

अ.
१

तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तजनेर्जातवेपथुः पथिश्चभिर्भक्ष्यमाण आर्त्तो घंस्वमनुस्मरन् ३७ कृत्तुद्परीतोऽर्कदवानला
निलैः संतप्यमानः पथितमवालुके रुच्छेण पृष्ठे कशयाचताडितश्चलत्यशक्तोपि निराश्रमोदके ३८ तत्र तत्र पतन् श्वा-
नोसूचिर्नितः पुनरुत्थितः यथापापीयसानोतस्तमसायमसादनम् ३९ त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वानीयते तत्र मानवः प्रदर्श
यंति दूतास्ताघोरनरकयातनाः ४० सुहूर्तमात्रात्त्वरितं यमं वीक्ष्य भयं पुमान् यमोज्ञया समं दूतैः पुनरायाति स्वेचरः ४१
आगम्य वासना बहो देहमिच्छन् यमानुगैः धृतः पाशेन रुदति कृत्तुद्भ्यां परिपीडितः ४२

अशक्तत्वमेवाह तत्रेति तमसातमोरूपेण यथायमस्य सादनं गृहं प्रतिर्नीतो भवति ३९ पापाधिक्येद्वाभ्याम् ४० भयं यातनाम् पुनस्त्वम-
हं प्रति त्वरितं शीघ्रं दूतैः सहैव स्वेचरः सन्नाकाशमार्गादेवायातीत्यर्थः ४१ देहं प्रति प्रवेष्टुमिच्छन् ४२

दत्तस्युत्थानादिषु कृतादिभिः ४३ ननु भुंक्तेऽपि देकथं तृप्तिं नियातीति चेत्तत्राह पापिनामिति नोपतिष्ठन्ति तृप्तिं न जनयन्ति पिंडदानं वर्ष-
पर्यंतं भुंजन्ति तथापि ४४ ननु कृतान्यपि पिंडदानादीनि यदि पापिनां नोपतिष्ठन्ति तदा किमनेन पिंडदानेन कृतमप्यकृतं सममेवेति चेदकृते
ननु प्रेतस्था भवन्तीत्याह भवन्तीति ४५ किंच प्रायश्चित्तरूपमया तनाभोगेनैव पापक्षये सति मनुष्यदेहं लभते नान्यथेत्याह नेति तथा

भुंक्तेऽपि देकथं तृप्तिं नियातीति न पातकी ४३ पापिनां नोपतिष्ठन्ति
दानं श्राद्धं जलं जलिः अतः क्षुब्धकुलायांति पिंडदानं भुजोपिते ४४ भवन्ति प्रेतस्थास्तेऽपि देकथं तृप्तिं नियातीति न पातकी
आकल्पं निर्जनारण्ये भूमिं बहुदुःस्विताः ४५ नाभुक्तक्षीयते कर्मकल्पकोटिशतैरपि अभुक्त्वा यातनां जंतुमा
नुष्यं लभते न हि ४६ अतो दद्यात्कृतः पिंडान् दिनेषु दशसद्विज प्रत्यहं ते विभज्यंते चतुर्भागैः स्वर्गोत्तम ४७

हि च वक्ष्यति एवं दुष्कर्मकर्ता हि भुक्त्वा च नरकान् क्रमात् मानुष्यं लभते तादृश्यं समीभूतेश्च भाशं इति अतो मनुष्यजन्म निश्चितं स्रु-
तकर्मोदयवशात् कदाचित्सद्गतिरपि भविष्यतीति तस्मादकरणादल्पमपि विहिताचरणमेव युक्तमिति भावः ॥ ४७ ७ ७

ग.पु.दी.
७

नदेवाह सप्रेतः उपजीवति भक्षति ४८ पिंडं पिंडजशरीरं निष्पन्नः पिंडैरुत्पन्नो देहो यस्य स जंतुर्जीवः बलं मार्गगमनसामर्थ्यम् ४९ येन

भगद्वयं तु देहस्य पुष्टिदं भूतपंचके तृतीयं यमदूतानां चतुर्थं सोऽपि जीवति ४८ अहोरात्रौ च नवभिः प्रेतः पिंडम-
वाप्नुयात् जंतुर्निष्पन्नदेहश्च दशमे बलमाप्नुयात् ४९ दग्धे देहे पुनर्देहः पिंडैरुत्पद्यते रवग हस्तमात्रः पुमान्ये-
न पथि भुंक्ते शक्रमाशुभम् ५० प्रथमे हनियः पिंडस्तेन मूर्द्धा प्रजायते ग्रीवास्केधौ द्वितीयेन तृतीयाऽध्वदयं भवेत् ५१
चतुर्थेन भवेत् पृष्ठं पंचमान्नाभिरेव च षष्ठेन च कटी गुह्यं सप्तमात्सखिनी भवेत् ५२ जानुपादौ तथा द्वाभ्यां दशमे हि-
क्षुधा तृषा ५३ पिंडजं देहमाश्रित्य क्षुधा विष्टुस्तृषादितः एकादशं द्वादशं च प्रेतो भुंक्ते दिनद्वयम् ५४ त्रयोद-
शे ह निप्रेतो यं त्रितोयमकिंकरैः तस्मिन् मार्गे व्रजत्येको गृहीत इव मर्कटः ५५ षडशीति सहस्राणि योजनानां प्रमाण-
तः यममार्गस्य विस्तारो विनावेतरणीं रवग ५६

पिंडजदेहेन पथियममार्गे शक्रमेषु पुण्यफलेषु अशक्रं पापफलमेव भुंक्ते ५० पिंडजदेहोत्पत्तिप्रकारमाह प्रथमे हनीति सार्द्धं द्वाभ्याम् ५१ ५२ ५३
५४ ५५ ५६

५७ ५८ षोडशपुरनामान्याह सौम्यमित्यादिधर्मभवनं धार्मिकैर्लभ्यं वक्ष्यमाणं दिव्यसभासहितम् याम्यं पापिभिरुभयं यमयातनम्

१-

अहन्यहनिर्वैप्रेतो योजनानां शतद्वयम् चत्वारिंशत्तथासंसदिवारात्रेण गच्छति ५७ अतीत्यक्रमशो मार्गेषु राणी
मानि षोडश प्रयाति धर्मराजस्य भवनं पातकीजनः ५८ सौम्यं सौरिपुरं नगेंद्रं भवनं गंधर्वशीलागमोर्कोचं चूरपुरं
विचित्रभवनं बह्मपदं दुःखदम् नानाक्रंदपुरं सुतसभवनं शौद्रं पयोवर्षणं शीलाद्यं बहुभीतिधर्मभवनं याम्यं पुरं
चाग्रतः ५९ याम्यपाशैर्धृतः पापी हाहेति प्ररुदन् पथि स्वर्गहंतुपरित्यज्य पुरं याम्यमनुव्रजेत् ६०
इति श्रीसारेद्वारे गरुडपुराणे पापिनां ऐहिकसुखिकदुःखनिरूपणं नाम प्रथमोऽध्यायः १ गरुड उवाच
कीदृशो यमलोकस्य पंथा भवति दुःखदः यत्र याति यथापापास्तन्मे कथय केशव १ ७ ७ ७

पंचकार इत्येव भेदज्ञापनार्थः तत्तु अग्रतः षोडशपुरेभ्यः अग्रे भवतीति ५९ ६० इति टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ ऐहिकसुखि-
कदुःखं च त्वासेपतोऽधुना तदेव विस्तरात् श्रोतुं गरुडः परिपृच्छति कीदृश इति १ ७ ७ ७

गम्यते

आयुषिकं समासेन प्रोक्तं दुःस्वप्नदेवहि द्वितीये पुनरध्याये विस्तरेण ह माधवः २ यममार्गस्य दुःस्वप्नप्रदत्वमेवाह वृक्षच्छायेत्यादिवैतर

अ०
२

श्रीभगवानुवाच यममार्गं महद्दुःस्वप्नप्रदं ते कथयाम्यहम् मम भक्तोऽपि तच्छ्रुत्वा त्वं भविष्यसि कं पितः २ वृक्ष-
च्छायानतत्रास्ति यत्र विश्रमते नरः यस्मिन्मार्गे निचान्नाद्येन प्राणान्समुद्धरेत् ३ न जलं दृश्यते क्वापि तृषितोतीव-
यः पिबेत् तपंते ह्यदशादित्याप्रलयांते यथा स्वर्ग ४ तस्मिन्नाच्छतिपापात्मा शीतवातेन पीडितः कंठकैर्विध्यते क्वा-
पि कश्चित्सर्पैर्महाविषैः ५ सिंहैर्व्याघ्रैः श्वभिर्घोरैर्मक्ष्यते क्वापि पापकृत् रुश्चिकैर्दृश्यते क्वापि कश्चिदत्यतिवह्नि-
ना ६ ततः क्वचिन्महायोरमसि पत्रवनं महत् ये जनानां सहस्रे देवि स्तरायामतः स्मृतम् ७ क्वकोलूकवटप्र-
सरघादंशसंकुलम् सदा वाग्निचतुर्विधं श्लिन्नमिन्नः प्रज्जयते ८ क्वचित्पतंत्यो धूपे विकृतात्पर्वतात् क्वचित् गच्छते
क्षरधारासंशुक्रनासुपरि क्वचित् ९ स्वलंत्यंधेतमस्युग्रजले निपतंति क्वचित् क्वचित्पंकेजलोकादथे क्वचित्संचस-
कर्म मे १०

गीतिरूपणोत्तम् ३ ४ ५ ६ ७ सरणा मधुमक्षिका ८ ९ १० ११ १२ १३

११ १२ क्षारंभस्म महानिम्बानिमहद्वर्तानिवप्रप्ररोहणंउच्चप्रदेशोरोहणम् १३ तत्रकंदरेदुःखारोहादुःखेनारोदुमशक्या १४ सादृष्टस-

संतसवालुकाकीर्णध्माततास्त्रमयेकचित् क्वचिदंगारराशौचंमहाधूमाकुलेकचित् ११ क्वचिदंगारवृष्टिश्चशिलावृ-
ष्टिःस्रवत्रका रक्तवृष्टिःशस्त्रवृष्टिःक्वचिदुष्णांवुवर्षणम् १२ क्षारकंदमवृष्टिश्चमहानिम्बानिचक्वचित् वप्रप्ररो-
हणंक्वपिकंदरेषुप्रवेशनम् १३ गाढांधकारस्तत्रास्तिदुःखारोहाशिलाक्वचित् पूयशोणितपूर्णाश्चविष्ठापूर्णान्हिदाः
क्वचित् १४ मार्गमध्यवहात्युग्राघोरावैतरणीनदी सादृष्टादुःखदाकिंवायस्यावात्ताभयावहा १५ शतयोज-
नविस्तीर्णापूयशोणितवाहिनी अस्थिवृंदतटादुर्गामांसशोणितकंदमा १६ अगाधादुस्तरापापैःकेशशैवालदुर्ग-
मा महायहस्माकीर्णाघोरपक्षिशतैर्वृता १७ आगतंपापिनंदृष्ट्वाज्वालाधूमसमाकुला कथ्यतेसानदीताद्व्यकरा
हांतर्हतेयथा १८ कृमिभिःसंकुलाघोरैःसूचीवक्त्रैःसमंततः वज्रतुंडैर्महायुधैर्वायसैःपरिवारिता १९

तीदुःखद्वयभवतीकिंवाच्यम् १५ तामेवनिरूपयति शतयोजनेत्येकादशभिः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

शिशुमरिश्चमकरैर्जल्लूकामत्स्यकच्छपैः अन्यैर्जलस्थजीवैश्च पूरितामांसभेदकैः २० पतितास्तत्प्रवाहेचक्रंदंति
बहुपापिनः हाभ्रातःपुत्रतातेतिप्रलपंतिमुहुर्मुहुः २१ क्षुधितास्तृषिताःपापापिबंतिकिलशोषितम् सासरिहु-
धिरापूरंवहंतीफेणितंबहु २२ महाघोरातिगर्जतीदुर्निरीक्ष्याभयावहा तस्यादर्शनमात्रेणपापाःस्युर्गतचेतनाः २३
बहुदृष्टिकसंकीर्णसिर्विताकृष्णपन्नगैः तन्मध्येपतितानांचत्राताकोपिनविद्यते २४ आवत्तशतसाहस्रैःपाताले-
यांतिपापिनः क्षणंतिष्ठंतिपातालेक्षणादुपरिवर्तिनः २५ पापिनांपतनायैवनिर्मितासानदीस्वर्ग नपारं दृश्यतेतस्या-
दुस्तराबहुदुःखदा २६ एवंबहुविधक्लेशयममार्गेतिदुःखदे क्रोशंतश्चरुदंतश्चदुःस्वितायांतिपापिनः २७
पाशेनयंत्रिताःकेचित्कृष्यमाणास्तथांकुशैः शस्त्राग्रेःपृष्ठतःप्रोतैर्नीयमानाश्चपापिनः २८ नासाग्रपाशकृष्ण-
कर्णपाशैस्तथापरे कालपाशैःकृष्यमाणाःकाकैःकृष्यास्तथापरे २९ समाधाय यत्रयांति यथापापाइतिद्वितीयस्योत्तर-
माह यावदध्यायसमाप्ति एवमिति ३० शस्त्राणांकुंतत्रिशूलादीनांपृष्ठतःप्रोतैरग्रेः ३१ नासाग्रेत्युद्धवत् ३२

अयोभारचर्यलोहभारसमूहम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ अनुतापमेवाह मयेतिसप्तभिः देहौयस्यास्तीतिदेहीस्थूलसूक्ष्मदेहा-
भिमानिनृजीवइत्यनुतापात्त्वयमेवात्मानं संबोधाह मयास्थूलदेहेनदानंनदत्तंनहुतंचेति अतस्त्वया कर्तृत्वाभिमानिनाकृतंयद्विगर्हितं

यीवाबाहुषुपादेषुबद्धाःपृष्ठेचश्वंखलैः अयोभारचर्यंकेचिद्वहंतःपथियांतिते ३० यमदूतैर्महाघोरैस्ताड्य-
मानाश्चमुद्गरैः वसंतोरुधिरंवत्क्रान्तदेवाश्मंतितेपुनः ३१ शोचंतःस्वानिकर्माणिस्त्राणिगच्छंतिजंतवः अतीवदुः-
खसंपन्नाःप्रयांतियममंदिरम् ३२ तथाचसब्रजन्मार्गेपुत्रपौत्रइतिबुवन् हाहेतिप्ररुदन्नित्यमनुतप्यतिमंद-
धीः ३३ महतापुण्ययोगेनमानुषंजन्मलभ्यते तत्प्राप्यनकृतोधर्मःकीदृशांहिमयाकृतम् ३४ मयानदत्तंनहुतं-
हुताशनेतपोनतसंविदशानपूजिताः नतीर्थसेवाविहिताविधानतोदेहिन्कच्चिन्निस्तरयत्त्वयो कृतम् ३५

त्यागरूपं कर्म तत्त्वमेव निस्तर भो कृत्वाभिमानिना तत्फलं भुंक्ष्वेत्यर्थः अर्चयत्वयेति लोकोक्त्या परत्वा परत्वं निर्देशः पौनःपुन्यंचेति ३५

ग.पु.टी.
१०

गोविप्राणां वृत्तिराजीविका तदर्थं अणुस्वल्पमपि धनादिकं न अकारि न कृतं मयेति ३७ नित्यदानं अन्नादिकं गवाहिकं एक स्यादगोरेकाह-
तमीजनकं तृणादि तथाहिकमिति पाठे आहिकं स्नानं संस्थां जपं होमं स्वाध्यायं देवतार्चनमिति श्रुत्युक्तम् आवश्यकं कर्म किंच वेदशास्त्रा-

अ-
२

न पूजितविप्रगणाः सुरापगान् चाश्रिताः सत्पुरुषान् सेविताः परोपकारान् कृताः कदाचन देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्व-
याकृतम् ३६ जलाशयो नैव कृतो हि निर्जले मनुष्यहेतोः पशुपक्षिहेतवे गोविप्रवृत्त्यर्थं मकारिणा एव पि देहिन् क्वचि-
न्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ३७ न नित्यदानं न गवाहिकं कृतं न वेदशास्त्रार्थवचः प्रमाणितं श्रुतं पुराणं न च पूजितो-
द्गो देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ३८ भर्तुर्मयानैव कृतं हितं वचः पतिव्रतं नैव कदापि पालितम् न गौरवं ध्या-
पि कृतं गुरुचितं देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ३९ न धर्मबुद्ध्या पतिरेव सेवितो वह्निप्रवेशो न कृतो मृते पतो वै-
धव्यामासाद्य तपो न सेवितं देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ४०

णामर्थं अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म श्रमा श्रममित्यादियथार्थवचः न-
प्रमाणितं नास्तिकतया प्रमाणं न कृतं जस्तद्वक्ता ३८ हितं ममेव सखदं भर्तुर्वचः गुरुणां च श्रवादीनां उचितं गौरवं चरणसेवादिकं क्वापि कदाचिद-
पि न कृतम् ३९ पतिसेवनमेव स्त्रीणां परमो धर्म इति बुद्ध्या पतिनैव सेवितः किंतु दांभिका मुंडाः सेविताः ४०

१०

तपःसेवनमेवाह मासोपवासैरिति बहुदुःखानां वैधव्यपराधीनतादीनां पूर्वजन्मनिकृतेर्विकर्मभिर्निषिद्धाचरणैः मयाजीवेन नारीशरीरं-
लब्धमित्यत्र स्थूलशरीराभिप्रायेण जीवस्योक्तिः किंच सूक्ष्मशरीराभिमानवति जीवे तु वासनानुसारेणैव पुरंजनवन्नरनातीत्यं न तु वास्तवमिति

मासोपवासैर्न विशोषितं मया चांद्रायणैर्वानियमैः सविस्तरैः नारीशरीरं बहुदुःखभाजनं लब्धं मया पूर्वकृतैर्विकर्म-
भिः ४१ एवं विलप्य बहुशो संस्मरन् पूर्वदेहिकम् मानुषत्वं मम कुत इति क्रोशन् प्रसर्पति ४२ दशसप्तदिनान्येको वा
युवेगेन गच्छति अष्टादशे दिने ताक्ष्यं प्रेतः सौम्यपुरं व्रजेत् ४३ तस्मिन् पुरवरे रम्ये प्रेतानां च गणो महान् पुष्यभ-
द्रानदी तत्र न्यग्रोधः प्रियदर्शनः ४४ पुरे तत्र सविश्रामं प्राप्य ते यमकिंकरैः दारापुत्रादिकं सौख्यं स्मरते तत्र दुःखि-
तः ४५ धनानि भृत्यमात्राणि सर्वं शोचति वैयदा तदा प्रेतांस्तु तत्र त्याः किंकराश्चेदमबुवन् ४६ ७ ८

तदुक्तं श्रीरामस्वामिना तारां प्रति नस्त्रीपुमान्वाषं दोवा जीवः सर्वगतो व्ययः एक एवा द्वितीयो यमाकाशवदलेपक इति ४५ एवमनुतापं नि-
रूप्य मार्गगमनं निरूपयति एवमित्यादि नदीन्यग्रोधयोः संयोगादश्वपुरस्य सौम्यत्वं रम्यत्वं चेति अन्यत्र वृक्षच्छाया न तत्रास्ति न जलं
दृश्यते कंचिदिति निरूपणादेतद्विपरीतत्वम् ४३ ४४ ४५ तत्र त्याः सौम्यपुरवासिनः ४६ ७ ८ ९

चिरंयाहिर्वर्षपर्यंतं गच्छ ४७ हे परलोकपांथ त्वंसंबलं सम्यगप्रतिहृतं बलं यस्येति संबलाय मस्तस्य बलं पराक्रमं नो जानासि किंच अध्वगा-
नां अध्वनियममार्गेषुष्मदादिभिः सह गच्छंतीत्यध्वगाः अस्मदादयो दूतास्तेषां बलं नो जानासि किंच संबलाय यमार्थं नो यतसे यथायमो

क्व धनं कस्य ताजाया कस्य हृत्क्व च बांधवाः स्वकर्मेपाजितं भोक्ता मूढयाहिचिरं पथि ४७ जानासि संबलं बलं बलम-
ध्वगानां नो संबलाय यतसे परलोकपांथ गंतव्यमस्ति तव निश्चितमेव तेन मार्गेण यत्र भवति क्रयविक्रयोपि ४८
आबालरव्यातमार्गेयं नैव मर्त्यं श्रुतं स्त्वया पुराणसंभवं वाक्यं किं हि जेभ्योऽपि न श्रुतम् ४९ एवमुक्तस्ततो दूतैस्ता-
ड्यमानश्च मुद्गरेः निपतन्नुत्पतन्वा वन्याशैराकृष्यते बलात् ५० अत्र दत्तं कर्तैः पौत्रैः स्नेहाद्वा कृपयाथवा मा-
सिकं पिंडमश्नाति ततः सौरिपुरं व्रजेत् ५१ यातनां न ददाति यथायत्नं न करोषीति सावज्ञवचनानि अत्र नो इत्यस्य देहलीदीप

कन्यायेन सर्वत्र संबंधः यत्र यस्मिन् मार्गे क्रयो विक्रयश्चापि नास्ति तेन गंतव्यमस्तीति ४८ बालानां भिव्याप्येत्याबालं आबालैः रव्यातः बाला-
अपि जानंतीत्यर्थः सचासौ मार्गाश्चायं न श्रुतः किम् ४९ ५० गृहान्त्रयोदशो हनिमर्गं व्रजति अष्टादशो हनि सौम्यपुरं प्राप्नोति अत्र सौम्यपुरे मा-
सिकमश्नाति त्रैपक्षिकस्य च विश्रामाभावात् कथितमपि भोजनं मार्गस्य ज्ञातव्यम् ५१

तत्र सौरिपुरे कालरूपधृक् कालोयमस्तद्रूपंधरतीति विशेषणात् यमवज्जंगमस्यापि सौरित्वंसूरः सूर्यस्तस्यापत्यंसौरिस्तस्यपुरमतोस्यसौ-
रिपुरं नाम ५२ ५३ नगेंद्रभवनं नगच्छति तेनगाः वृक्षास्तेषां इंद्रा उच्चतरतरवस्तेषां भवनं स्थानमतोस्य नगेंद्रभवनं नाम तदेवाह तत्रत

तत्र नाम्नास्ति राजा वैजंगमः कालरूपधृक् तद्दृष्ट्वा भयभीतोऽसौ विश्रामे कुरुते मतिम् ५२ उदकंचान्नसंयुक्तं भु-
क्ते तत्रपुरे गतः त्रैपक्षिके वैयद्वत्तंस तत्पुरमतिक्रमेत् ५३ ततो नगेंद्रभवनं प्रेतो याति त्वरान्वितः वनानित-
त्र शैद्राणि दृष्ट्वा क्रंदति दुःखितः ५४ निर्घृणोः कृष्यमाणस्तुरुदते च पुनः पुनः मासद्वयावसाने तु तत्पुरं व्यथितो ब्र-
जेत् ५५ भुक्त्वा पिंडजलं वस्त्रं दत्तं यद्वांधवैरिह कृष्यमाणः पुनः पाशैर्नीयितोऽग्रे च किंकरैः ५६ मासे तृतीये सं-
प्राप्ते प्राप्य गंधर्वपत्तनम् तृतीयमासिकं पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति ५७

त्पुरमार्गे मध्ये च शैद्राणि असिपत्रवनानि दृष्ट्वा क्रंदतीति ५४ ५५ ५६ गंधर्वपत्तनं यथा सूयेदिये दृश्यते तथा दूरादेव दृश्यमानं समी-
पगमना दृश्यं भवतीति हेतोः अस्य गंधर्वनगरं नाम ५७ ७ ७ ७ ७

शैलानां पाषाणानां आगमं पतनं यस्मिन् इति शैलागमनाम् ५८ कौंचं कंचुहिंसायामिति धातोर्हिस्त्रजनैर्याप्तत्वादस्य कौंचपुरं नाम ५९ कू-
राणां निर्दयानां पुरमिति ६० आप्यायितः किञ्चित्पुतः ६१ चित्रएवविचित्रः जयएवविजयइतिवत् तस्य विचित्रस्य भवनं मंदिरं यत्र

शैलागमं चतुर्थे च मासि प्राप्नोति वै पुरम् पाषाणास्तत्र वर्षेति प्रेतस्योपरि भूरिशः ५८ चतुर्थमासिकं पिंडं भुक्त्वा
किञ्चित्सुरवी भवेत् ततो याति पुरं प्रेतः कौंचं मासे थपंचमे ५९ हस्तदत्तं तदा भुङ्क्ते प्रेतः कौंचपुरे स्थितः यत्पंचमा-
सिकं पिंडं भुक्त्वा भूरपुरं व्रजेत् ६० साधकैः पंचभिर्मसि न्यूनं षण्मासिकं भवेत् तत्र दत्तेन पिंडेन घटेनाप्यायितः -
स्थितः ६१ मुहूर्त्तार्द्धं तु विश्राम्य कं पमानः स्रुदुःखितः तत्पुरं तु परित्यज्य तर्ज्जितो यमकिंकरैः ६२ प्रयाति चि-
त्रभवनं विचित्रानामपार्थिवैः यमस्यैवानुजो भ्राता यत्र राज्यं प्रशास्ति हि ६३ तं विलोक्य महाकायं यदा भीतः
पलायते तदा संमुख आगत्य कैवर्त्त इदमब्रुवन् ६४ वयं ते तर्तु कामाय महावैतरणीं नदीम् नावमादाय संप्रा-
प्त्या यदि ते पुण्यमीदृशम् ६५

यस्मिन् विचित्रभवने ६३ ६४ ईदृशं नौकारोहणयोग्यम् ६५ श्रीकृष्णपरमात्मने प्रणामोस्तु ६६

तदेवाह दानमिति द्वाभ्याम् यात्वयामर्त्यलोके श्रुतास्मादयं तवाग्रे वर्तमानायस्माद्वितरणाहोदानात्तीर्यते तस्माद्धेतोर्वैतरणीति ६५
उपसर्पति समीपे आयात्यति अन्यथागोदानं विनानेति हार्देवेत्यदानान्निर्वेदवचनम् ६७ निमज्जति निमग्नोभवति ६८ निमज्जति

दानं वितरणं प्रोक्तं बुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः इयं स्मार्तीर्यते यस्मान्तस्माद्द्वैतरणीरमृता ६६ यदित्वया प्रदत्तागौस्तदा-
नीरुपसर्पति नान्यथेति वचस्तेषां श्रुत्या हार्देव भाषते ६७ तं दृष्ट्वा कथ्यते सा तु तादृष्टासीति कंदते अदत्तदा-
नः प्राप्तात्मा तस्यामेव निमज्जति ६८ तन्मुखे कंदकंदत्वाद्दत्तैराकाशसंस्थितैः बहिर्शोभन्मत्स्यस्तथापारंप्र-
णीयते ६९ पाण्मासिकं च यत्पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति मार्गसविलपन् याति बुभुक्षुषीदितो ह्यलम् ७० सप्तमे
मासिकं प्राप्ते पुरं बह्वापदं व्रजेत् तत्र भुंक्ते प्रदत्तं यत्सप्तमे मासि पुत्रकैः ७१ तत्पुरं तु व्यतिक्रम्य दुःखदं पुरमृच्छ-
ति महद्दुःखमवाप्नोति रवेगच्छन् स्वचरेष्वर ७२

भुक्त्वापि बुभुक्षुषीदितः इत्यत्रापि तथापि नास्तिकस्तादृश्यं सिंयाति न पातकी पापिनां नोपतिष्ठति दाने भ्राष्ट्रं जलांजलिरिति पूर्ववज्ज्ञातव्यं
ए ७० बहुविधा कथाद्यापद्यस्मिन्निति बह्वापदं नाम ७१ रवेकचिन्निशलंबमार्गे रवेगवद्गच्छन् महद्दुःखं प्राप्नोति अतोस्य दुःखदं नाम ७२

गणपती-
१३

नानागणाः क्रंदन्ति स्मिन्निति नानाक्रंदनाम् ७३ नानाप्रकरैराक्रंदन्ति च ते गणाश्च तानतिदारुणान् दृष्ट्वा स्वयमप्यतिदुःखितः सन् आक्रं-
दति ७४ पश्चित्तोदावाधिनार्पय्यंगारं दृष्ट्वा च स्रष्टु अतितप्तं च तद्भवन्चेति स्मृतं स भवनं नाम ७५ रौद्राणां भयंकराणां पुरमिति रौद्रपुरं

अ-
२

मास्यष्टमे प्रदत्तं यत्पिंडं भुक्त्वा प्रसर्पति नवमे मासिकं पूर्णे नानाक्रंदपुरं व्रजेत् ७३ नानाक्रंदगणान् दृष्ट्वा क्रंदमानान्
सुदारुणान् स्वयंचशून्यहृदयः समाक्रंदति दुःखितः ७४ विहाय तत्पुरं प्रेतस्तार्ज्जितो यमकिंकरैः स्मृतं स भवनं
गच्छेद्दशमे मासिकं च तः ७५ पिंडदानं जलं तत्र भुक्त्वा पिनस्रवी भवेत् मासि चैकादशे पूर्णे पुरं रौद्रं स गच्छति
७६ दशमे मासिकं तत्र भुंक्ते दत्तं स्मृतादिभिः साद्धे चैकादशे मासि पयोवर्षणं मृच्छति ७७ मेघास्तत्र प्रवर्षति
प्रेतानां दुःखदायकाः न्यूनादिकं च यच्छाद्धं तत्र भुंक्ते सदुःखितः ७८ संपूर्णे तु ततो वर्षे शीतादयं नगरं व्रजेत्
हिमाच्छतगुणं तत्र मुहाशी तं पतत्यपि ७९ शीतार्तः क्षुधितः सोऽपि वीक्षते हिदिशो दश तिष्ठते बांधवः कोपियो-
मेदुःखं व्यपोहति ८० नाम ७६ पयसां संतप्तजलानां वर्षणं दृष्टिर्यस्मिन्निति पयोवर्षणं नाम पुरमृच्छति कच्छगताविति गच्छ-

सीत्यर्थः ७७ ७८ हिमादपि शतगुणेन शीतेनादयं युक्तं भवतीति शीतादयं नाम ७९ व्यपोहति दूरीकरोति ८० ७९ ७९

१३

तादृशं वादशेन एतदुःखं वेयाति ८१ यमपुरयातनासाभिध्याद्बहुप्रकारं भीतेर्भयं यस्मिन्निति बहुभीतिपुरं नाम तस्मिन्नेव हस्तमात्रं
पिंडं देहं त्यजति ८२ वायुरित्युपलक्षणं वाय्वादिसप्तदशतत्त्वात्मकलिंगशरीराभिमानजीवः यातनादेहं प्रारब्धकर्मभोगायस्य प्रवह-

किं कशास्तेव दंत्यत्र कृते पुण्यं हि तादृशम् भुक्त्वा च वार्षिकं पिंडं धैर्यमालंबते पुनः ८१ ततः संवत्सरस्यांते प्रत्यासन्ने
यमालये बहुभीतिपुरे गत्वा हस्तमात्रं समुत्सृजेत् ८२ अंगुष्ठमात्रो वायुश्च कर्मभोगाय रवे चर यातनादेहमासा-
यसहयाम्यैः प्रयाति च ८३ और्ध्वदैहिकदानानियैर्न दत्तानि काश्यप एवं कष्टेन ते यांति गृहीता हृदबंधनैः ८४
धर्मराजपुरे संति चतुर्दशानि रवे चर तत्रायं दक्षिणद्वारमार्गस्ते परि कीर्तितः ८५ अस्मिन्पथि महाघोरे कृत्वा श्वम-
पीडिताः यथा यांति तथा प्रोक्तं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ८६ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे यममार्गनिरूपणो नाम-
द्वितीयोऽध्यायः

स्थितं त्वसदृशं शरीरं समाश्रितः सन् ८३ कीदृशो यमलोकस्य पन्थाः यत्र यांति पथेति प्रश्नस्योत्तरमुपसंहरति एवमिति ८४ ८५
८५ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे यममार्गनिरूपणो टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ ७ ७ ७ ७

यातनादेहमाश्रित्यकर्मभोगाययांतिते इति श्रुत्वा तु गुरुडोयातनामेव पृच्छति १ गत्वा यमपुरं पापायमं दृष्ट्वा सकिंकरम् भुंजंतियातनामाहत्
तीयदतिमाधवः २ १ आद्यंतमिति आदिमारभ्य अंतपर्यंतम् ३ ४ तत्र दक्षिणद्वारे ५ ६ ७ ८ केतेश्वरणादित्यपेक्षायामाह

गरुड उवाच यममार्गमतिक्रम्य गत्वा पापीयमालये कीदृशीं यातनां भुंक्ते तन्मे कथय केशव १ श्रीभगवानुवाच
आद्यंतं च प्रवक्ष्यामि शृणु ध्वनितात्मज कथ्यमानेऽपि नरके त्वं भविष्यसि कंपितः २ चत्वारिंश द्योजनानि चतुर्युक्तानि का
श्यप बहुभीतिपुरादये धर्मराज पुरं महत् ३ हाहाकारसमायुक्तं दृष्ट्वा क्रंदति पातकी तत्र क्रंदितं समाकर्ण्य यमस्य पुर
चारिणः गत्वा च तत्र ते सर्वे प्रतीहारं वदन्ति हि धर्मध्वजः प्रतीहारस्तत्र तिष्ठति सर्वदा ५ स गत्वा चित्रगुप्ताय ब्रूते तस्य-
शभाशुभम् ततस्तच्चित्रगुप्तोऽपि धर्मराजं न्यवेदयत् ६ नास्तिकायेन रास्ताक्षर्यमहापाप रताः सदा तांश्च सर्वान्यथा यो-
ग्यसम्यक् जानाति धर्मराट् ७ तथापि चित्रगुप्ताय तेषां पापं स पृच्छति चित्रगुप्तोऽपि सर्वज्ञः श्रवणान् परिपृच्छति ८

श्रवणा ब्रह्मणः पुत्राः स्वर्गं यातास्तचारिणः दूरश्रवणविज्ञानादूरदर्शनचक्षुः ९ तेषां पत्न्यस्तथाभूताः श्रवण्यः पृथगाह-
वाः स्त्रीणां विचेष्टितं सर्वं विज्ञानं पितृवत् १० ब्रह्मणः पुत्रा इति सप्तभिः दूरात् श्रवणं विशेषं जानन्ते येषां ते दूरदर्शने दूरगतवस्तु प्रत्यक्षं क-

ने चक्षुर्येषां ते ९ पृथक् स्त्रीवाचकं आह्वयं नाम यासां ताः १०

तेश्ववणास्ताःश्ववण्यश्वेति ११ १२ १३ १४ १५ आदित्यादयोऽपिनरस्यवृत्तंश्रमाश्रमाचरणंजानंति साक्षितयापश्यंतीत्यर्थः द्यौरंतरिसुतदंत
गंतयहनसुत्रादयोवाहृदयं अंतरात्मा अहंकारादीनां देवताउभेइतिसंध्यभावआर्षः धर्मःहरेःहृदयादुत्पन्नोयः १६ सर्वतः सर्वेत्येते धर्मराट्रचित्रगुप्ताद

नरैः प्रच्छन्नं प्रत्यक्षं यत्प्रोक्तं च कृतं च यत् सर्वमावेदयंत्येव चित्रगुप्ताय ते च ताः ११ चारास्ते धर्मराजस्य मनुष्याणां श्रमाश्च
भ्रम मनोवाक्कायजं कर्म सर्वं जानंति तत्त्वतः १२ एवं तेषां शक्तिरस्ति मर्त्या मर्त्याधिकारिणाम् कथयंति नृणां कर्मश्रवणाः
सत्यवादिनः १३ व्रतैर्दानैश्च सत्योक्त्या यस्तोषयति तान्नरः भवंति तस्य ते सौम्याः स्वर्गमोक्षप्रदायिनः १४ पापिनां पा-
पकर्माणि ज्ञात्वा ते सत्यवादिनः धर्मराजपुरः प्रोक्ता जायंते दुःखदायिनः १५ आदित्यचंद्रावनि लोनलश्च द्यौर्भूमिरा-
पो हृदयं यमश्च अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् १६ धर्मराजश्चित्रगुप्तः श्रवणाभास्कराद-
यः कायस्थं तत्र पश्यंति पापं पुण्यं च सर्वशः १७

यः तत्र स्वस्थाने स्थिता एव कायस्थं शरीरे स्थितं यत्पापं पुण्यं च तत्सर्वं पश्यंतीत्यर्थः
कायस्थमिति पापपुण्यस्यैव विशेषणं न तु जातिपरं ये केचिच्चित्रगुप्तं कायस्थं जातिविशेषं वदंति तन्न न हितस्मिन्मरलो के कश्चिज्जातिविशेषो-
स्ति तत्र त्वेका देवजातिरेव यदि जातिविशेषश्चेत्तदा तु कायस्थः पश्यति इत्येव पाठः स्यात् स तु कस्मिन्पि पुस्तके नास्ति अतो यदनवद्यंतत् क्षा-
न्त्यमिति किंच १७

गयुरी-
१५

वित्रगुप्तस्य द्वादशपुत्राः सन्ति तेषां वेशोद्वाइमेषूभिस्थाकायस्थाभवन्ति इत्यपि बहुमुखगतकथानकं भवति तत्त्रयं त्र्यं तरे लोकव्यवहारे वा

अ०
३

एवं कृनिश्चयं कृत्वा पापिनां पातकं यमः आहूय तान्निजं रूपं दर्शयत्यतिभीषणम् १८ यापिष्ठास्ते प्रपश्यन्ति यमरूपं भ-
यंकरम् दंडहस्तं महाकायं महिषोपरि संस्थितम् १९ प्रलयो बुदनिघोषं कज्जलाचलसन्निभम् विस्फट्य भायु-
धैर्भीमिं द्वात्रिंशद्भुजसंयुतम् २० योजनत्रयविस्तारं वापीतुल्यविलोचनम् दंष्ट्रोकरालवदनं रक्ताक्षं दीर्घनासि-
कम् २१ मृत्कज्वरादिभिर्युक्तश्चित्रगुप्तोऽपि भीषणः सर्वदूताश्च गजं त्रियम तुल्यास्तदंतिके २२ तं दृष्ट्वा भयभीत-
स्तु हाहेति वदते स्वलः अदत्तदानः पापात्मा कंपते क्रंदते पुनः २३ ततो वदति तान्सर्वान् क्रंदमानान् श्वपापिनः शोचतः
स्वानिकर्माणि चित्रगुप्तो यमाज्ञया २४ भो भो पापादुराचारा अहंकारप्रदूषिताः किमर्थं मर्जितं पापं पुष्पाभिर-
विवेकिभिः २५

यदि भवति चेत्तदा भवतु नाम अत्रापि मम नाग्रह इति १८ १९ २० २१ तदंतिके यम-
समीपे चित्रगुप्तोऽपि भीषणो भयंकर एवास्ति न तु कुंडला लंकृत इति २२ २३ २४ २५ २६ २७

१५

२६ तथैवात्यंतहर्षेणैवभोग्याभोक्तुंयोग्याएव २७ २८ संभावितानां पापापराधं राजकर्मराडपि क्षमते अप्रतिष्ठितं मामेवमारयति-

कामक्रोधाद्यदुत्पन्नं संगमेन च पापिनाम् तत्पापंदुःखदं मूढाः किमर्थं चरितं जनाः २६ कृतवन्तः पुरायुयं पापा-
न्यत्यंतहर्षिताः तथैव यातनाभोग्याः किमिदानीं पराङ्मुखः २७ कृतानियानि पापानि युष्माभिः सुबहून् अपि
तानि पापानि दुःखस्य कारणं च न वंजनाः २८ मूर्खेऽपि पंडिते वापि दरिद्रेणाश्रितान्विते सबले निबले वापि स-
मवर्त्तीयमः स्मृतः २९ चित्रगुप्तस्येति वाक्यं श्रुत्वा ते पापिनस्तदा शोचन्तः स्वामि कर्माणि वृष्णींतिष्ठन्ति निश्चू-
लाः ३० धर्मराजोऽपि तान् दृष्ट्वा चौरवन्निश्चलस्थितान् आज्ञायति पापानां शास्तिं चैव यथोचिताम् ३१ ततस्ते निद-
यादूतास्ताडयित्वा वदन्ति च गच्छ पापिन् महाघोरा नरकनतिभीषणान् ३२ यमाज्ञाकारिणो दूताः प्रचंडचंडका-
दयः एकपाशेन तान् बध्वा नयन्ति नरकान् प्रति ३३

इति मामंस्था इत्याह मूर्खेऽपीति २९ ३० चोरो यथाचौ-
ये कर्मणि ज्ञाते सति कनिष्ठलो भवति तद्वदित्यर्थः शास्तिं प्रायश्चित्तरूपां यातनाम् ३१ ३२ ३३ ७ ७

तत्रनरकतटे ३४ अधोमुखं बद्ध्वा ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ दुष्टचेष्टितंदुष्टाचरणं किमर्थं कृतमिति शेषः ४० बलिमिति
वैश्वदेवादिकमप्यकृतमित्यर्थः ४१ किंच त्वया तु यातना निवर्तकं यमचित्रगुप्तयोर्ध्यानं मंत्रजपं चापि न कृतमित्याहुः यमस्येति ध्यानमंत्रौ

अ-
३

तत्र वृक्षो महानेको ज्वलदग्निः समप्रभः पंचयोजनविस्तीर्ण एकयोजनमुच्छ्रितः ३४ तद्दक्षेभ्यं खलैर्बद्ध्वा अधोमुखं
अडयंतिते रुदंति ज्वलितास्तत्र तेषां चातानविद्यते ३५ तस्मिन् वैशाल्मली चक्षुःखलं बन्धेनैकपापिनः क्षुत्पिपा
सापरिश्रान्ता यमदूतैश्च ताडिताः ३६ क्षमध्वं भो पशधुं मे कृतो जलिपुटा इति विज्ञापयंतितान् दूतान्यापिष्ठास्ते निरा-
श्रयाः ३७ पुनः पुनश्च ते दूतैर्हन्यंते लोहयष्टिभिः सुहरेस्तोमरेः कुतैर्गदाभिर्मुसलैर्भृशम् ३८ ताडनाच्चैव निश्चेष्टा-
मूर्च्छिताश्च भवंतिते तथा निश्चेष्टितान् दृष्ट्वा किं करास्तैर्वदंति हि ३९ भो भो पापादुराचाराः किमर्थं दुष्टचेष्टितम् कलभा-
निनदन्तानि जलान्यन्नान्यपि क्वचित् ४० आसार्द्धमपि नोदत्तं न श्ववायसयोर्बलिम् नमस्कृतानातिथयो न कृतं पितृतर्पणम्
४१ यमस्य चित्रगुप्तस्य न कृतं ध्यानमुत्तमम् न जपस्य तयोर्मंत्रौ न भवेद्येन यातना ४२ मंत्रमहोदधा बुक्तो तद्यथा पाथः संयुतमेघस-
न्निभतनुः प्रस्रोतनस्यात्मजो नृणां पुण्यकृतां शुभावहवपुः पापीयसां दुःखकृत् श्रीमान् दक्षिणदिक्पतिर्महिषगोमूर्धांबरालंकृतो ध्येयः संयम-

१६

नीपतिः सितगणस्वामीयमोदं हस्तः १ अथस्तोत्रं महामंत्रः सकलापह्निनाशनः नरकप्राप्तिकृद्वास्याद्यमभीतिनिवर्त्तक इति २ किरीटोज्ज्वलंब-
स्त्रधृषाभिरामविचित्रासनासीनमिंदुप्रभास्यम् नृणां पापपुण्यानिपत्रेलिखंतं भजे वित्रगुप्तं ससायं यमस्य ३ सिद्धं मंत्रमिदं पुंसां जपतो वित्रगुप्तकः

नापि किंचित् कृतं तीर्थं पूजितानेव देवताः गृहाश्रमस्थितेनापि हंतकारोपिनोधतः ४३ शुश्रूषिताश्च नो संतो भुंक्ष्व पापफलं
स्वकम् यतस्त्वं धर्महीनो सिततः संताड्यते भृशम् ४४ क्षमापराधं कुरुते भगवान् हरिरीश्वरः वयं तु ज्ञापसाधानां दंडदा-
हितदण्डया ४५ एवमुक्तान्विते दूतानि र्दयं ताडयंति तान् ज्वलदंगारसदृशाः पतितास्ताडनादधः ४६ पुतनात्तस्य पत्रे
श्रगात्रच्छेदो भवेत्ततः तानधः पतितान् भूधानो भक्षयंति रुदंतिते ४७ रुदंतस्ते ततो दूतैर्मुखमापूरयिषुभिः निबध्य
विविधैः पाशैर्हन्यंते केपि मुद्गरैः ४८ पापिनः केपि भिद्यंते क्रकचैः काष्ठवद्भिधा सिस्वाचोन्यधराष्ट्रकुतारैः स्वदंशः कृ-
ताः ४९

प्रसन्नो गणयेत्युण्यं पापं नैव कदाचनेति ५ अत्र रहस्वत्त्वान्मंत्रो न लिखितो तद्गुरुमुखाज्ज्ञातव्यो ४२ नोधतः न निष्काशितः ४३ ४४ क्षमापराधं
मरणस्योत्तरमाह अपराधे क्षमा इति भाष्यं तद्हरिः कुरुते वदयेदं किमर्थं नोक्तं यत्रानंतापराधानां क्षमास्यादिति भावः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

गन्तुं
१७

अवरेगर्ते अर्द्धस्वात्काकरिपर्यन्तरजोभिः पूरयित्वा दृढलक्ष्यं कृत्वा ५० उत्सुकैर्ज्वलत्काष्ठैश्च परितः समन्ताद्देष्टवित्वा श्मश्रुमयं तं ध्यायन्ते भ-
स्मै धर्मते ५१ वरो वटकस्तद्वत्प्रक्षिप्यन्ते ५२ शलाकया ऊर्ध्वाधो मुखं क्रियन्ते ५३ ५४ आमिषगृध्रुभिर्मांसलुब्धैः शिरोदेशे मस्तकेशिरोद्देशे इ-

अ-
३

अर्धस्वात्कावरे केचिद्दिद्यन्ते मूर्ध्नि सायकैः अपरे यंत्रमध्यस्थाः पीडयन्ते चेक्षुः दंडवत् ५० केचित्प्रज्वलमानैस्तु सांगारैः
परितो श्मश्रु उत्सुकैर्वेष्टयित्वा च ध्यायन्ते लोहपिंडवत् ५१ केचित्पृथग्मये पाके तैलपाके तथा परे कराहक्षिप्तवत्
प्रक्षिप्यन्ते यतस्ततः ५२ केचिन्मत्तगजेंद्राणां क्षिप्यन्ते पुरतः पथि बद्धा हस्तोच्चपादौ च क्रियन्ते केप्यधोमुखाः ५३ क्षिप्यन्ते
केमिकूपेषु पात्यन्ते केपि पर्वतात् निमग्नाः कृमिकुंडेषु तु द्यन्ते कृमिभिः परे ५४ वज्रतुंडैर्महाकाकैर्गृध्रैरामिषगृध्रभिः
निष्कृष्यन्ते शिरोदेशे नेत्रे वा स्ये च चक्षुभिः ५५ ऋणं वै प्राययित्यन्ये देहि देहि धनं मम यमलोके मया दृष्टो धनं मे भक्षितं त्व-
या ५६ एवं विवदमानानां पापिनां नरकालये छित्वा संदंशकैर्दूतामांसखंडान् ददन्ति च ५७

तिपादेनाडीस्थाने अत्र काका वज्रतुंडैर्मस्तकं विदार्य नाडीं चोत्पात्य तदंतर्गतमज्जां मांसं च भक्षयन्तीत्यर्थः किंच नेत्रे चापि निष्कृष्यन्ते ५५ ५६ ५७

१७

यथानुपस्थाधिकारिणः प्रथमं सापराधं संताड्य पश्चात्कृत्वा गारे नृपाज्ञया प्रक्षिपन्ति तद्दृष्ट्वा पीत्याह एषमिति ५८ अगोचरं वर्णयितुमशक्यं स्वप्नो-
गवेद्यत्वादतः किं वर्णयामीति ५९ धौरेयाः प्रधाना अतिदुःखदा इत्यर्थः ६० ६१ तानेवाह ६२ तामिस्र इति विभिन्नं यद्विस्तरभयाच्चा मनिरुक्तिर्न-

एवं संताड्य तान्दूताः संकृष्य यमशासनात् तामिस्रादिषु घोरेषु क्षिप्यन्ते नरकेषु च ५८ नरकादुःखबहुलास्तत्र रक्षसमी-
पतः तेष्वस्ति यन्महद्दुःखं तद्वाचामप्यगोचरम् ५९ चतुराशीतिलक्षाणि नरकाः संति रवेचरं तेषामध्ये घोरतमा धौरे-
यास्त्वेकविंशतिः ६० तामिस्रो लोहशंकुश्च महारौरवशात्मली रौरवः कुङ्कुमः कालसूत्रकः पूतिमृत्तिका ६१ संघा-
तो लोहितो दश्वसविषः संप्रतापनः महानिरस्यकाकोलौ संजीवनमहापथौ ६२ अवीचिरंधतामिस्रः कुंभीपाकस्तथै-
व च संप्रतापननामैकस्तपनास्त्वेकविंशतिः ६३ नानापीडामयाः सर्वे नानाभेदैः प्रकल्पिताः नानापाषविपाकाश्च
किंकरीघोरधिष्ठिताः ६४ एतेषु पतितामूढाः पापिष्ठा धर्मवर्जिताः तत्र भुंजेति कल्पांते तास्तानरकयातनाः ६५
यास्तामिस्रांधतामिस्रारौरवाद्याश्च यातुनाः भुंक्ते नरो वानारी वामिथः संगेन निर्मिताः ६६

कृता ६३ नानाप्रकाराणां पापानां विपाकाः फलरूपाश्चेति ६४ ६५ मिथः संगेन परस्परासत्तया ६६ ७ ७ ७

गसु-गी.
१८

यातनासुपसंहरति एवमिति उभयंकुटुंबं स्वदेहं च प्रेत्य परलोके ६७ उपार्जितं धनं भुंजंति बहवः कर्त्तव्यं नरकं यातीत्याह एक इति भूतद्रो-
हेण वैरेण यद्भूतं पोषितं तदिदं कलेवरं स्थूलशरीरं इहैव हित्वा कुशलादितरत्यापंत देवपाथेयं भोग्यं यस्य स कर्त्तव्यं ध्यातं अंधं तमः नरकं प्रपद्य-

अ-
३

एवं कुटुंबं विष्णोः उदरं भर एव वा विसृज्ये हो भयं प्रेत्य भुंक्ते तत्फलमीदृशम् ६७ एकः प्रपद्यते ध्यातं हित्वेदं स्वकले-
वरम् कुशलेतरपाथेयो भूतद्रोहेण यद्भूतम् ६८ दैवेनासादितं तस्य शमलं निरये पुमान् भुंक्ते कुटुंबपोषस्य हव-
दव्य इवातुरः ६९ केवलेन ह्यधर्मेण कुटुंबभरणोत्सुकः याति जीवो धतामिस्त्रै चरमं तमसः पदम् ७०

ते न तु भोक्ताः तथा च स्मृतिः देशग्रामकुलानि स्थुभाणि भांजिकृतादिषु कलौ तु केवलकर्त्ता फलभुक् पुण्यपापयोरिति ६८ ननु पापमपहाय किं न-
गच्छेत् तत्राह दैतेनेति तस्य कुटुंबपोषस्य शमलं पापं दैवेन ईश्वरेण प्रापितं भुंक्ते अतः पापत्यागेन स्वतंत्र इति भावः ६९ ननु कुटुंबपोषणं-
सुविहितमेव तत्राह केवलेन ह्यधर्मेण इति तमसानरकस्य चरमं पदं अंतिमस्थानं महदुःखप्रदमित्यर्थः ७०

१८

पुनर्मनुष्यशरीरप्राप्तिकारणमाह अधस्तादिति नरलोकस्य मनुष्यदेहप्राप्तेरधस्ताद्वर्क्यावत्योयातनाः आदिशब्देन सूकरादियोनयोयास्ताः सर्वाः क्रमेण संप्राप्य भोगेन क्षीणपापः शुचिः सन् अत्र पुनर्नरत्वं प्राप्नोतीत्यर्थः ७१ इति टी० तृतीयोऽध्यायः १ पापान्येव मनुष्याणां यातनादुःख-

अधस्तान्नरलोकस्य यावतीर्यातनादयः क्रमशः समनुक्रम्य पुनरत्राव्रजेच्छुचिः ७१ इति श्रीगरुडपुराणोसारे-
द्वारेयमयातनानिरूपणो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ गरुड उवाच कैर्गच्छन्ति महामार्गे वैतरण्यां पतन्ति कैः कैः पापै-
र्नरके यांति तन्मे कथय केशव १ श्रीभगवानुवाच सदैवाकर्मनिरताः शुभकर्मपराङ्मुखः नरकान्नरकं यां-
ति दुःखादुःखं भयाद्भयम् २ धर्मराज पुरेयांति त्रिभिर्द्वारैस्तु धार्मिकाः पापास्तु दक्षिण द्वारमार्गेणैव व्रजन्ति तत् ३
अस्मिन्नेव महादुःखे मार्गे वैतरणी नदी तत्र ये पापिनो यांति तानहं कथयामि ते ४

एच्छन्ति कैरिति १ अत्र दुःखस्यानंतरं सुखमित्यागमापायित्वं न किंतु पापिनां दुःखभयानंतरं दुःखभयमेवेति निरूपयन् श्रीभगवा-
नुवाच २ शास्त्रेषु बहुधा प्रोक्तं नरकप्रदपातकम् तस्य सारं समुद्धृत्य चतुर्थं प्राह माधवः १ तत्पुनरिति ३ अस्मिन् दक्षिणमार्गे ४

ब्रह्मभाइत्यादिपदानांगच्छन्ति यममार्गेहीत्यष्टमेनसंबंधः ५, ६, ७ दोषानेवगृह्णातिगुणानांश्चाधानकरोति मत्सरास्तदुत्कर्षमसह मा

अ०
४

ब्रह्मभाश्चसरापश्चगोधावाबालघातकाः स्त्रीघातीगर्भपातीचयेचप्रच्छन्तपापिनः ५ येहरन्तिगुरोर्द्रव्यंदेवद्रव्यं
द्विजस्यवा स्त्रीद्रव्यं हारिणोयेचबालद्रव्यंहराश्चये ६ येऋणंनप्रयच्छन्तियेवैन्यासापहारकाः विश्वासघातका-
येचसविषान्नेनमारकाः ७ दोषग्राहीगुणाश्चाधीगुणवत्सूचमत्सराः नीचानुरागिणोमूढाःसत्संगतिपराङ्मुखाः
८ तीर्थसज्जनसत्कर्मगुरुदेवविनिंदकाः पुराणवेदमीमांसान्यायवेदांतदूषकाः ९ हर्षितादुःखितं दृष्ट्वाहर्षि-
तेदुःखदायकाः दुष्टवाक्यस्यवक्तारोदुष्टचित्तश्चयेसदा १० नश्नुष्वन्तिहितंवाक्यंशास्त्रवार्त्ताकदापिन आ-
त्मसंभावितास्तध्यामूढाःपंडितमानिनः ११ एतेचान्येचबहवःपापिष्ठाधर्मवर्जिताः गच्छन्तियममार्गेहिरोदमा-
नादिवानिशम् १२ यमदूतेस्ताड्यमानायांतिवैतरणींप्रति तस्यांपतंतियेपापास्तानहंकथयामिते १३

नाः नीचेष्वेव अनुरागः स्नेहोयेषाम्

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

१९

१४ १५ १६ एतावदानंतुभ्यं प्रदास्यामीति प्रतिश्रुत्य प्रतिज्ञाय यथार्थं यथा प्रतिज्ञं आगच्छ दानं दास्यामीत्याह्वय पश्चाच्चास्ति तु
भ्यं न ददासीति ब्रूयात् १७ स्वदत्तस्यापि दानस्य यो हर्ता अनुतापकः वृथैव दत्तमिति पश्चात्तापकरः दुर्वाक्येर्विप्रस्येव संतापकरोक्क दा

मातरं येवमन्यंते पितरं गुरुमेव च आचार्यं चापि पूज्यं च तस्यां मज्जंति ते नराः १४ पतिव्रतां साधुशीलां कुलीनां विन
यान्विताम् स्त्रियं त्यजति ये द्वेषाद्वैतरण्यां पतंतिते १५ सतांगुणसहस्रेषु दोषानारोपयंतिये तेष्ववज्ञां च कुर्वं-
ति वैतरण्यां पतंतिते १६ ब्राह्मणाय प्रतिश्रुत्य यथार्थं न ददाति यः आह्वयनास्तियो ब्रूयात्तयो वासिश्च संततम् १७
स्वयंदत्तापहर्ता च दानंदत्त्वानुतापकः परवृत्तिहरश्चैव दाने दत्ते निवारकः १८ यज्ञविध्वंसकश्चैव कथाभंगकरश्च-
यः क्षेत्रसीमाहरश्चैव यश्च गोचरकर्षकः १९

ने अन्येन दत्ते सति स्वयंदत्तापहर्ता चेत्यादिपदानां वैतरण्यां पतंतित इत्यनेन संबं-
धः १८ यज्ञेषु द्रव्ययज्ञादिषु विप्रकर्ता हिरेः कथाया निवारणकर्ता क्षेत्रं इत्युपलक्षणम् ग्रामस्यापि परंपरागतसीमाहर्ता गोचरकर्षकः गा-
वश्चरंति यस्मिन्निति गोचरं वनं भाषायां बीड इति प्रसिद्धं तस्मिन् कृषिकर्ता १९

गङ्गुली-
२०

वृषभ्यः स्मृतौ कथिताः वैश्यासतीचदासीचकुमारीस्याद्रजस्वला याचसंग्रहणीभार्यावृषभ्यः पंचसंस्मृताः वैश्या इत्यत्र वंध्येति पाठः क्वचित् अन्यत्र यज्ञं विना वेदोक्तयज्ञे तु पशुहिंसा विहितेव तथाच श्रुतिः देवाय दत्तं तन्नाना अबध्न्युरुषं पशुमिति स्मृतिश्च यज्ञार्थं पशवः

अ-
४

ब्राह्मणोरसविक्रेतायदिस्यादृषलीपतिः वेदोक्तयज्ञादन्यत्र स्वात्मार्यं पशुमारकः २० ब्रह्मकर्मपरिभ्रष्टो मांसभोक्ता-
चमद्यपः उच्छ्रंस्वलः स्वभावोयः शास्त्राध्ययनवर्जितः २१ वेदाक्षरं पठेच्छूद्रः कापिलेयं पयः पिबेत् धारयेत् ब्रह्म
सूत्रं च भवेद्वा ब्राह्मणीपतिः २२ राजभार्याभिलाषी च परदारपहारकः कन्यायां कामुकश्चैव सतीनां दूषकश्च यः
२३ एते चान्ये च बहवो निषिद्धाचरणोत्सकाः विहितत्यागिनो मूढा वैतरण्यां पतंतिते २४ सर्वमार्गमिति क्रम्ययां
तिपापायमालये पुनर्यमाज्ञया गत्य दूतास्तस्यां क्षिपंतितान् २५

सृष्टाः स्वयमेव स्वयं भुवा अतस्त्वाद्यातयाम्यत्र तस्माद्य-
ज्ञेव धोवध इति २० उच्छ्रंस्वलः निरंकुशस्वभावः २१ कपिलायागोरिदं कापिलेयं २२ कामुकः कामाभिलाषी सतीनां पति-
व्रतानां दूषकः बलात् शीलभ्रष्टकरः २३ २४ दूताः पुनः प्रत्यागत्य वैतरण्यां तान् क्षिपंति २५

२०

ननुपूर्वनरकेष्वेवकिंनपात्यतततआह यइति धौरेयाणां सर्वनरकेषु मुरव्यानां एकविंशतिनरकाणां धुरंयातनाप्रयासंधारयति इति धु-
रंधरा एका एकसर्वनरकाणां दुःस्वप्रदेत्यर्थः अतो नरकान् विहाय पूर्ववैतरण्यां क्षिपंतीति भावः २६ दाना कृपायं विनेव तस्यां दुःस्वभ्रजं

यावै धुरंधरा सर्वधौरेयाणां स्वगाधिप अतस्तस्यां प्रक्षिपंति वैतरण्यां च पापिनः २६ कृष्णा गौर्यदिनोदत्तानो
र्ध्वदेहक्रियाः कृताः तस्यां भुक्ता महदुःस्वं यांति वृक्षं ततोद्भवम् २७ कूटसाक्ष्यं प्रदाता रूः कूटधर्मपरायणाः छलेना
र्जनसंसक्ताश्चौर्यवृत्त्या च जीविनः २८ छेदयंत्यतिवृक्षांश्च वनारामविभ्रंजकाः व्रतं तीर्थं परित्यज्य विधवा शीलनाशकाः
२९ भर्तारिं दूषयेन् नारी परं मनसि धारयेत् इत्याद्याः शास्त्रमलीवृक्षे भुजंते बहुताडनम् ३० ताडनात्पतितान्दूताः क्षिपं-
ति नरकेषु तान् पतंतितेषु ये पापास्तानहं कथयामि ते ३१

तीत्याह कृष्णेति कूटसाक्ष्यं मिथ्यासाक्ष्यं विवदतां मध्ये ये मिथ्यावा-
दिनसंतपयंसत्यंवदतीति ब्रुवंति ते कूटधर्मो वेदबाह्यधर्मः छलेन वंचनादिना अर्जने धनसंचये कूटसाक्ष्यादयो वृक्षे ताडनं भुजंते इति तृतीये
नसंबंधः २८ अतिवृक्षानुच्चतरतरून् वनं फलप्रधानं आरामं पुष्पप्रधानम् २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

नास्तिकाजगत्कर्त्ता ईश्वरो नास्तीति वादकाः दानादिफलं परलोके नास्तीति वादिनो वा भिन्नादूरीकृता परंपरागतधर्ममर्यादायैस्ते कदर्यास्तु
स्मृतावुक्ताः आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् देवताऽतिथिभृत्यांश्च सकदर्य इति स्मृतः प्रायेणार्थः कदर्याणां न स स्वायकदा च
न इह चात्मोपतापायपरत्र नरकाय चेत्यर्थः विषयेष्वेव आत्मा मनो येषां ते दांभिकामिथ्याचाराः लोकवंचनायजपतपादौ प्रवृत्ता इति कृत

नास्तिकभिन्नमर्यादाः कदर्याविषयात्मकाः दांभिकाश्च कृतघ्राश्च ते वै नरकगामिनः ३२ कूपानां च तडागानां वापी-
नां देवसङ्घनाम् प्रजाग्रहाणां भेत्तारस्ते वै नरकगामिनः ३३ विसृज्याश्मंति ये दारान् शिशून् भृत्यांस्तथा गुरून्
उत्सृज्य पितृदेवैर्ज्यांते वै नरकगामिनः ३४ शंकुभिः सेतुभिः काष्ठैः पाषाणैः कंटकैस्तथा ये मार्गमुपरुधंति ते वै नर-
कगामिनः ३५ शिवं शिवां हरिं सूर्यं गणेशं सद्गुरुं बुधम् न पूजयंति ये मंदास्ते वै नरकगामिनः ३६ आरोप्य दासीं-
शयने विप्रो गच्छेद्दधोगतिम् प्रजामुत्पाद्य शूद्रायां ब्राह्मण्या देवहीयते ३७ घ्राः कृतोपकारनाशकाः ३२ ३३ विसृज्यं-

ति द्वेषात् कूपणतया वा दारादीन् परित्यज्य अश्मंति एकाकिन एव मिष्टान्नं भुञ्जंति ये च पितृदेवानां इज्यां यागं उत्सृज्य वैश्वदेवं अकृत्या
पितृदेवैर्ज्यमिति पाठे तु पितृदेवानां इज्यं पूज्यं हरिं उत्सृज्य तस्मै अनिवेद्य अश्मंति ये ते वै नरकगामिनः ३४ ३५ ३६ प्रजो संतानां

हीयतेच्युतोभवति ३७ ३८ ३९ अनन्यशरणाश्रयताः स्त्रियश्रयतासांस्वकीयानांवेरेणक्रतुदानेनददंतिये ४० ४१ ४२ ४३

ननमस्कारयोग्योहिसकदापिद्विजाधमः नपूजयंतियेमूढास्तेवैनरकगामिनः ३८ ब्राह्मणानांचकलहंगोयुद्धंकल-
हप्रियाः नवर्जंत्यनुमोदंतैतेवैनरकगामिनः ३९ अनन्यशरणस्त्रीणांक्रतुकालव्यतिक्रमं येप्रकुर्वंतिविद्वेषात्ते
वैनरक० ४० येषिगच्छंतिरागांधानरानारीरजस्वलाम् पर्वस्वप्नदिव्याद्वेतेवैनरक० ४१ येशारीरंमलंवनहोप्रशि-
पंतिलेपिच आरामेपथिगोष्ठेवातेवै० ४२ शस्त्राणांयेचकर्तारःशरणांधनुषांतथा विक्रेतारश्चयेतेषांतेवै० ४३
चर्मविक्रयिणोवैश्याः केशविक्रेयकास्त्रियः विषविक्रयिणःसर्वेतेवै० ४४ अनाथंनानुकंपंतियेसतांद्वेषकारकाः
विनापराधंदंडंतितेवै० ४५ आशयासमनुप्राप्तान्ब्राह्मणानर्थिनोगृहे नभोजयंतिपाकेपितेवै० ४६ सर्वभूतेष्व-
विश्वस्तास्तथातेषुविनिर्दयाः सर्वभूतेषुजिह्मायेतेवैनरकगामिनः ४७

केशोभगरतंविक्रीणंतिताः व्यभिचारोप

जीविन्यइत्यर्थः ४४ ४५ पाकेसत्यपीतिशेषः केपिविश्वासंनकुर्वंतीत्यविश्वस्ताः जिह्माःकुटिलः ४६ ४७ ४८ ४९

नियमान् संध्यावन्दनरुच्छ्रचांदायणादीन् समुपादाय प्रतिसया स्वीकृतये अजितेंद्रिया अदांतमनसस्त्यजंतिते ४८ ४९ ५० ५१ ५२

अ०
४

नियमान् समुपादाय ये पश्चादजितेंद्रियाः विलोपयंतितान् भूयस्ते वै नरकगामिनः ४८ अध्यात्मविद्यादातारं नैव-
मन्यंतिये गुरुम् तथा पुराणवक्तारं ते वै नरकगामिनः ४९ मित्रद्रोहकरा ये च प्रीतिच्छेदकराश्च ये आशाच्छेदकरा-
ये च ते वै नरकगामिनः ५० विवाहं देवयात्रां च तीर्थस्नानं विलुपति स वसेन्नरके घोरे तस्मान्नावर्त्तनं पुनः ५१ अभिं-
द्यान्महापापी गृहे ग्रामे तथा वने सनीतो यमदूतैश्च वह्नि कुण्डेषु पच्यते ५२ अभिनादग्धगात्रोऽसौ यदा ललायां प्रयाचते
नीयते च तदा दूतैरसि पत्रवनांतरे ५३ स्वहृत्तोऽक्षोऽश्वत्थं तत्रैवात्रिच्छेदो यदा भवेत् तदा चुः शीतलच्छाये सरवनि-
द्रां कुरुष्व भो ५४ यानीयं पातु मिच्छन् वै तृषात्तो यदि याचते पानार्थं तैलमप्युष्णं तदा दूतैः प्रदीयते ५५
पीबतां भुज्यतां पानमन्नमूचुस्तदंतिते पीतमात्रेण ते नैव दग्धां चानिपतंतिते ५६

२२

५३ शीतला छायायस्मिन्निति शीतच्छायं वर्त्ततस्मिन्नितिकटाक्षः ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

५७ ५८ यावदाभूतसंप्लवं महाप्रलयपर्यंतं कुलात्ताधिकुंडे घटवत्पच्यंते ५९ ननुदिनांते ब्रह्मणः प्रोक्तो नाशो लोकत्रयस्य वै परार्द्धद्वितयांतेपि
ब्रह्मांडस्यापि संक्षयः १ इति पुराणवचनात् कथं महाप्रलयपर्यंतं पापिनां नरके निवासः संभवति ब्रह्मणो दिनांते एव तेषां विनाशः स्यादिति चेत्तत्रा
ह तस्येति तेषां पुनरुत्पत्तिः समये तत्र नरकेष्वेव उत्पद्यंते तस्य पापस्य अक्षयं फलं भुंजंति तदुक्तं बृहन्नारदीये निर्गुणोपि निरानं-

कथंचित् पुनरुत्थाय प्रलयं तिसृदीनवत् विवशा उच्छ्वसंतश्च ते वक्तुमपि नाशकम् ५७ इत्येवं बहुशस्तास्य यातनाः पा-
पिनोऽस्मृताः किमेतैर्विस्तरात् प्रोक्तेः सर्वशास्त्रेषु भाषितैः ५८ एवैवै हि श्रयमानास्ते नरानार्यः सहस्रशः पच्यंते नर-
के घोरे यावदाभूतसंप्लवं ५९ तस्याक्षयं फलं भुंक्ता तत्रैवोत्पद्यंते पुनः यमाज्ञायामहीं प्राप्य भवंति स्थावरादयः

६० वृक्षगुल्मलतावल्लीगिरयश्च तृणानि च स्थावरा इति विख्याता महामोहसमावृताः ६१ दः सर्वात्मा सर्वभावनः चराक्षरात्मकं

विश्वं यथा पूर्वमकल्पयत् १ स्थावराद्याश्च विप्रेन्द्राय त्रयत्रयवस्थिताः तस्मात्कृतानां पापानां पुण्यानां चैव सत्तमाः २ अवश्यमेव प्रोक्तव्यं सर्वथा-
ह्यक्षयं फलम् नाभुक्तं क्षीयते कर्मकल्पकोटिशतैरपि ३ स्मृतिश्च निश्चिंते पुनरुत्थाय प्रलये बल्लयंगतम् ब्रह्माजगद्यं सर्वं यथा पूर्वमकल्प-
यत् ४ इति श्रुतिश्च धाता यथा पूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोत्थरिति अतः स्वर्गनरकस्थाः स्वस्वस्थानेष्वेवोत्पद्यंते प्राशुभकर्मफल-

मक्षयमेव भुंजंतीत्यर्थः ६० ६१

६२ ६३ ६४ इतिटी० चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रुत्वाचपापचिह्नानिगलकुष्ठादिकानिच इदानींगरुदस्तानियथापापं विप्लवति १ मनुजैः पा

अ०
५

कीटाश्चपशवश्चैवपक्षिणश्चजलेचराः चतुराशीतिलक्षेषुकथितादेवयोनयः ६२ एताःसर्वाःपरिभ्रम्यततोयांतिम-
नुष्यताम् मानुषेपिश्वपाकेषुजायंतेनरकागताः तत्रापिपापचिह्नेस्तेभवन्तिबहुहुःस्विताः ६३ गलकुष्ठाश्चजन्मांधाम-
हारोगसमाकुलाः भवंत्येवंनरानार्यपापचिह्नोपलक्षिताः ६४ इतिश्रीगरुडपुराणसारोद्दारेनरकप्रदपापचिह्ननिरू-
पणानामचतुर्थोऽध्यायः ४ गरुडउवाच येनयेनचपापेनयद्यच्चिह्नं प्रजायते यांयांयोनिंचगच्छंतितन्मेकथय-
केशव १ श्रीभगवानुवाच यैःपापैर्यांतियांयोनिंपापिनोनरकागताः येनपापेनयच्चिह्नंजायतेममतच्छृणु २
अथहाक्षयरोगीस्याद्गोघ्नःस्यात्कुलकोजडः कन्याघातीभवेत्कुलीत्रयश्चांडालयोनिषु ३ स्त्रीघातीगर्भपातीचपु-
लिंदोरोगवान्भवेत् अगम्यागमनात्वंदोदुश्चर्मगुरुतल्पगः ४ ५

हपापचिह्नानिपंचमे २ १ पुलिंदोमिच्छुःअगम्यास्वगोत्रजा दुश्चर्मगजचर्मः गुरुतल्पगः गुरुकुलस्त्रीकामुकः ४ ५

२३

अतिरक्तगः कुष्ठविशेषः श्यावदंतः स्वभावतः कृष्णदंतः शावदंत इति पाठे तु शावा अतिसूक्ष्माभोजने बहुदुःखदादंतायस्येति शावदंतः श्या-
वदंतस्तु किंचिद्दुःस्वानुभवो नास्ति अतः पापचिह्नानामतिदुःखप्रदत्वाच्छावदंत इत्येव युक्तम् लौल्यादजितेन्द्रियत्वात् महोदरः जलोद-

मांसभोक्तातिरक्तगः श्यावदंतस्तु मद्यपः अभक्षभक्षको लौल्याद्वाह्यणः स्यान्महोदरः ५ अदत्तामिष्टमभ्यातिसभ-
वेद्वलगंडवान् श्राद्धेऽन्नमशक्विंदत्वाच्चिकुक्षीप्रजायते ६ गुरोगर्विणावमानादपस्मारीभवेन्नरः निंदको वेदशा-
स्त्राणां पांडुरोगीभवेत्क्रवम् ७ कूटसाक्षीभवेन्मूकः काणः स्यात्पंक्तिभेदकः अनोष्ठः स्याद्विबाहघ्नोजन्माधः पुस्त-
कंहरेत् ८ गोब्राह्मणपदाघातात्स्वजः पंगुश्च जायते गद्गदोत्पवादी स्यात्तच्छ्रोताबधिरोभवेत् ९ गरदः स्या-
ज्जडोन्मत्तोस्वल्वाटोऽग्निप्रदायकः दुर्भगः पलविक्रेतारोगवान्परमांसभुक् १० हीनजातो प्रजायेतरत्नानामपहा-
रकः कुनरवीस्वर्णहर्त्ता स्यात्तु मात्रहरो घनः ११

रोगी ५ अपस्मारी मृगीरोगी ७ ८ पादेन ताडनात्स्वजः प-
योमाघातात्पंगुः गद्गदः अस्फुटवक्त्रतस्यानृनवादस्यधोता ९ पलविक्रेता मांसविक्रयी १० कुनरवीनिसर्गतः कुत्सितनरयः कुक्षीसदृशः ११

गमु-री-
२४

आसुर्मूषकः धान्यसतुषान्म १२ शाकं त्वाशिस्त्रीमयूरास्यात् हत्वे तस्य सर्वत्र संबंधः शक्रभान् मृगमदादीन् गंधान् हत्वा लुच्छुं द-
रीस्यात् भाषायां च्यामचेड इति मधुहत्वा दंशः मधुमक्षिका स्यात् १३ १४ रौद्रेण हिंस्त्रकर्मणा उपजीविका कर्त्ता सार्थान्यात्रिकजनसमू-

अ०
५

अन्नहर्त्ता भवेदारबुः शलभो धान्यहारकः चातको जलहर्त्ता स्याद्विषहर्त्ता च वृश्चिकः १२ शाकं पत्रं शिरवी हत्वा गंधा-
न् लुच्छुं दरी शक्रभान् मधुदंशः पलगृध्रोलवणं च पिपीलिका १३ तांबूलफलपुष्पादिहर्त्ता स्याद्दानरोचने उपानत्-
णकापो सहर्त्ता स्यान्मेषयोनिषु १४ यश्च रौद्रेण जीवीचमार्गे सार्थान् विरुपति मृगयाव्यसनीयस्तुलागस्याद्विकगृ-
हे १५ यो मुतो विषपानेन कृष्णसर्पो भवेद्गिरौ निरंकुशः स्वभावः स्यात् कुंजरो निर्जने वने १६ वैश्वदेवमकर्त्तारः
सर्वभक्षश्चैद्विजाः अपरीक्षितभोक्तारो व्याघ्रास्त्युर्निर्जने वने १७ गायत्रीं न स्मरेद्यस्त्यो न संध्यामुपासते अ-
तर्दुष्टो बहिः साधुः स भवेद्ब्राह्मणो बकः १८ हान् १५ १६ विश्वं सर्वजातीयं प्राणिजातं देवादेवतायस्मिन् तद्विश्वदेवं सार्थं

तद्वितः वैश्वदेवं नाम कर्म तदकर्त्तारः सर्वेषां कुलालरजकादीनामप्यन्नं भक्षयंति ते सर्वभक्षाः गणान् गणिकान् च भुक्त्वा चांद्रायणं च रेदि-
विनिबेधात् सर्वभक्षसमपि भक्षयंतीति वा अभ्युचि हेयोपादेयपरीक्षामकृत्वा ये भुंजंति तेपि १७ १८ १९ २०

२४

अथान्यथाचक्रद्विपादय्यमेवायः बहुनृदक्षिणांलीनेन यत्तु भवति
पुनरिष्टाभावात्तत्त्वमेवाच्च निर्मेत्रम् अमृष्टोपस्तरणादिमंत्रविना अमंत्रधारहितं वा १९ २० हुं हुं कृत्यगुरुयपसावेत्यर्थः २१ २२

अथान्यथाचक्रकोविप्रः स भवेत्थास्यसूकरः स्वरो वै बहुयार्जित्वात्काको निर्मेत्रभोजनात् १९ पात्रे विधामदानाच्च व-
त्कीर्तयामवेद्विजः गुरुसेवामकसचिशिष्यः स्याद्गोस्वरः पशुः २० गुरुं हुं कृत्यतुं कृत्यविप्रं निजित्यवादतः अरण्ये
निजित्देशे जायते ब्रह्मसप्तः २१ प्रतिश्रुतं द्विजेदानमदत्वा जंबुको भवेत् सतामसत्कारकरः फेत्कारोऽग्निमुरवो भवेत्
२२ मित्रधुगिरिपुत्रः स्यादुलूकः क्रयवचनात् वणाश्रमपरीवादात्कपोतो जायते वने २३ आशाच्छेदकरो यस्तु
हृत्क्षेदकरस्तु यः यो देवात्स्वीपरित्यागी चक्रवाकश्चिरं भवेत् २४ मातृपितृगुरुद्वेषी भगिनीभ्रातृवैरकृत् गर्भे यो
नैव नष्टस्याद्यावदो निसहस्रशः २५ अश्वशोर्गालिप्रदानारी नित्यं कलहकारिणी सा जलोकाचयुका स्यात् भर्ता
पुंस्त्विति च वा २६ स्वपतिचपरित्यज्य परपुंसानुवर्तिनी वल्गुली गृहगोधास्यादिमुस्वी वाऽथ सर्पिणी २७

अथान्यथाचक्रकोविप्रः स भवेत्थास्यसूकरः स्वरो वै बहुयार्जित्वात्काको निर्मेत्रभोजनात् २३ २४ २५ अर्जतेऽपि कुरोति २६ २७

२८ अप्राप्तयौवना अजातसज्जातस्थाःसंगात् २९ ३० वृषलीव्याख्याता ३१ ऐकादशाहम् आएकादशाहमितिच्छेदः एकः ३२

यत्स्वगोत्रोपधातीचस्वगोत्रस्त्रीनिषेवणात् तरक्षशङ्खकोभूत्वाक्रक्षयोनिषुजायते २८ तापसीगमनात्कामीभवे-
न्यरुपिशाचकः अप्राप्तयौवनासंगाद्देवदजगरोचने २९ गुरुदाराभिलाषीचकृकलासोभवेन्नरः राजीगत्वाभवे-
दुष्टोभिन्नपत्नीचगर्दभः ३० गुदगोविदुराहःस्यादृषःस्यादृषलीपतिः महाकामीभवेद्यस्तुस्यादश्वः कामलंपटः ३१ मृ-
तस्यैकादशाहंतुभुंजानः श्वाभिजायते लभेद्वैकुण्ठकोविप्रोयोनिंकुर्कुटसंज्ञकाम् ३२ द्रव्यायैदेवतापूजायञ्क-
रोतिद्विजाधमः सर्वदेवलकोनामहव्यकव्येषुगर्हितः ३३ महापातकजान्घोरान्नरकान्प्राप्यदारुणान् कर्मक्ष-
येप्रजायतेमहापातकिनस्त्वह ३४ खरोष्ठमहिषाणांहिब्रह्महार्यानिमृच्छति वृकश्चानसृगालानांसुरापायांतियो-
निषु ३५ कृमिकीटपतंगत्वंस्वर्णस्तेयीसमाप्नुयात् तृणगुल्मलतात्वंचक्रमशोगुरुतल्पगः ३६ परस्ययोषितंदृत्वा-
न्यासापहरणेनच ब्रह्मस्वहरणाच्चैवजायतेब्रह्मराक्षसः ३७ दशाहपर्यंतंसूतकान्नमित्यर्थः ३२ देवलकमाह हव्यकव्येषुगर्हि-

तः पितृदेवकार्येषुभोजयितुमनर्हः ३३ महापापिनांयोनिमाहत्रिभिः ३४ ३५ ३६ न्यासस्यस्वग्रहेष्टतस्यपरधनस्यापहरणेनग्रहणेन-

प्रसमाद्रहास्वरणेदोषमाह ब्रह्मस्वमितिचतुर्भिः प्रणयात्कपस्नेहात् भुक्तंभक्षितम् ब्रह्मस्वंब्राह्मणधनं आसप्तमं सप्तमपुरुषपर्यवकुलं
रहसि शुभ्यसीदः सहदम्यं करोति बलाद्भुक्तं सदाचंद्रतारापर्यंतं भाविकुलं दहति वंशच्छेदं करोतीत्यर्थः ३८ कः न कोपीत्यर्थः ३९ विशीर्यं

ब्रह्मस्वंप्रणयाद्भुक्तं दहत्यासप्तमंकुलम् बलात्कारेण चौर्येण दहत्याचंद्रतारकम् ३८ लोहचूर्णाश्मचूर्णे च विषं च जरये
नरः ब्रह्मस्वंपिषु लोकेषु कः पुमान् जरयिष्यति ३९ ब्रह्मस्वरसपुष्टानि वाहनानि बलानि च युद्धकाले विशीर्यंते सैकताः
सेतवो यथा ४० देवद्रव्योपभोगेन ब्रह्मस्वहरणेन च कुलान्यकुलतां यांति ब्राह्मणातिक्रमेण च ४१ स्वमाश्रितं परित्य-
ज्य वेदशास्त्रपरायणम् अन्येष्वोदीयते दानं कथ्यते यमतिक्रमः ४२ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति विप्रे वेदविवर्जिते ज्व-
लंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मनि हूयते ४३ अतिक्रमे कृते तार्क्ष्यभुक्ता च नरकान् क्रमात् जन्मांधः स च दरिद्रः स्यान्न दा-
ता किंतु याचकः ४४

तै पलायंते ४० अकुलतामुच्छेदताम् ४१ अतिक्रमं व्याख्यायते स्वमिति ४२ विप्रैस्वमाश्रिते वेदवर्जिते
कुपात्रे सति अतिक्रमशीलो नास्तीत्यर्थः ज्वलंतं दूरे दीप्यमानं भस्मनि निकटवर्तिन्यथा दूरादाहृत्य अमावेव हवनमुचितं तथा निकटव-
र्तिनं मूर्धपरित्यज्य विदेशादानीय पात्रे प्रदेयमिति भावः ४३ पात्रंपरित्यज्य कुपात्रदानस्य फलमाह अतीति ४४ ७ ७

४५ अपकर्षति हरति ४६ ४७ ४८ ४९ उपसहस्रं गुह्यमिति ५० तिर्यक् शरीरतापश्चक्षिदेहभावम् भारवाहनेन उ

त्तदत्तां परदत्तां वा यो हरेच्च वसंधराम् पश्चिद्वर्षसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः ४५ स्वयमेव च यो दत्त्वा स्वयमे-
वापकर्षति अपापी नरकं याति यावदाभूतसंप्लवम् ४६ दत्त्वा वृत्तिं भूमिदानं यत्नतः परिपालयेत् नरक्षति हरे-
द्यस्तु संपंगुः श्वाभिजायते ४७ विप्रस्य वृत्तिकरणे लक्षधेनुफलं भवेत् विप्रस्य वृत्तिहरणान्मर्कटश्चाकपि भवे-
त् ४८ एवमादीनि चिह्नानि यो नयश्च खगेश्वर स्वकर्म विहिता लोके दृश्यंतेऽत्र शरीरिणाम् ४९ एवं दुष्कर्मक-
त्तारो भुक्त्वा निरययातनाम् जायंते पापशेषेण प्रोक्तास्त्वेतास्योनिषु ५० ततो जन्मसहस्रेषु प्राप्यतिर्यक् शरी-
रताम् दुःस्वानि भारवहनोद्भवादीनि लभन्ति ५१ पक्षिदुःखं ततो भुक्त्वा वृष्टिशीता तपोद्भवम् मानुषं लभते-
पश्चात्समीभूते शक्राश्च ५२ स्त्रीपुंसोक्तप्रसंगेन भूत्वा गर्भे क्रमादसौ गणादिमरणांतं च प्राप्य दुःखं म्रिये-
त्पुनः ५३ समुत्पत्तिर्विनाशश्च जायते सर्वदेहिनाम् एवं प्रवर्तितं चक्रं भूतग्रामे चतुर्विधे ५४

अवायेषा तानि पक्षदेहेऽभ्यन्ते ५१ वृक्षादिभवं दुःखं पक्षिदेहे इति ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

५५ ५६ ५७ इतिदीक्षायांपंचमोऽध्यायः ५ पातकीनरकंगस्वाजायतेनिर्धनेकुले इतिश्रुत्वातुगरुडस्तज्जन्मपरिपृच्छति १ प्रो-
क्तमामुष्मिकंदुःखंयेषामध्यायपंचकैः तेषांषष्ठेऽधुनाप्राहजन्मकर्मचकेशवः २ कथमिति १ प्रसंगेनसंगमेननिरुद्धेगर्भएवस्थिते

घटीयंत्रंयथामर्त्याश्रमंतिमममायया श्रुमौकदाचिन्नरकेकर्मपाशसमावृताः ५५ अदत्तदानाच्चभवेद्भरिद्रोदरिद्र-
भावाच्चकरोतिपापम् पापप्रभावान्नरकंप्रयातिपुनर्दरिद्रीपुनरेवपापी ५६ अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशु-
भम् नाशुक्तंक्षीयतेकर्मकल्पकोटिशतैरपि ५७ इतिश्रीगरुडपुराणोसारोद्धारेपापचिह्ननिरूपणोनामपंचमोऽध्या-
यः ५ गरुडउवाच कथमुत्पद्यतेमातुर्जठरेनरकागतः गर्भादिदुःखंयद्भुंक्तेतन्मेकथयकेशव १ श्रीभगवानु-
वाच स्त्रीपुंसोस्तुप्रसंगेननिरुद्धेशुक्रशोणिते यथायंजायतेमर्त्यस्तथावक्ष्याम्यहंतव २ ऋतुमध्येहिपापानां
देहोत्पत्तिःप्रजायते इन्द्रस्यब्रह्महत्यास्ति यस्मिन्तस्मिन्दिनत्रये ३ प्रथमेऽहनिचांडालीहितीये ब्रह्मघातिनी तृ-
तीयेरजकीत्येतान्नरकागतमातरः ४ सति २ यस्मिन्ऋतुमध्येहत्याचतुर्थंशेनअस्ति तस्मिन्नेवदिनत्रयेपापिनांदेहोत्पत्तिरित्यन्व-

यः ३ ब्रह्मघातिनीमहापातकयुक्तेवास्पृशेतास्त्रिमलिनदिनांतर्गताश्चांडाल्यादिसमाहिनरकेभ्यःआगतानांमातरोभवंति एतस्त्वेवन्नरकाग-
तास्तथैवतदित्यर्थः ४

दैवदंश्चरत्त देवनेतृप्रवर्तकं यस्य तद्दैवनेत्रं तेन पूर्वकृतेन कर्मणा जंतुर्जीवः देहस्य प्राप्तये पुंसः पुरुषस्य रेतसः शुक्रस्य कणो बिंदुस्तस्या-
श्रयः सन् स्त्रिया उदरं प्रविष्टो भवति अत्रायं विशेषः शक्रशोणितसंयोगात्पिंडोत्पत्तिः प्रजायते रक्ताधिक्ये भवेन्नारीशुक्राधिक्ये भवेत्पुमान्-
समानेद्रव्यसंयोगे तृतीया प्रकृतिर्भवेत् १ विभक्तेरेतसि प्रायो भवेद्युग्ममपि क्वचिदिति ५ भूत्वा गर्भे क्रमादिति पूर्वसूचितकर्मणो-

अ.
६.

कर्मणा दैवनेत्रेण जंतुर्देहोपपत्तये स्त्रियाः प्रविष्ट उदरं पुंसोरेतः कणाश्रयः ५ कलिलं त्वेकरात्रेण पंचरात्रेण बहु-
दम् दशाहेन तु कर्कधूः पेश्यं डं वा ततः परम् ६ मासेन तु शिरो द्वाभ्यां बाहूंगाद्यंगवियग्रहः नखलो मास्थिचर्माणि
लिङ्गच्छिद्रोद्भवस्त्रिभिः ७ चतुर्भिर्धातवः सप्तपंचभिः क्षत्तृद्भुद्भवः षड्भिर्जरायुणा वीतः कुक्षौ भ्राम्यति दक्षि-
णे ८

वर्गोत्पत्तिप्रकारमाह कलिलमिति चतुर्भिः कलिलं शुक्रशोणितमिश्रितं भवति ततो बहुदं चतुर्लं भवति पेशीमांस-
पिंडाकारं भवति कर्कधूः बदरीफलं कठिनं भवति अंजं वायोन्यंतरे ६ बाहूंगाद्यंगानां वियग्रहो विभागः लिङ्गच्छिद्राणि च तेषां सुद्भ-
वः ७ जरायुणा गर्भे घटनेन वीतः प्रवृत्तः ८

२७

मातुर्जग्धेनभक्षितेनान्नेनपानाद्यैश्चएधमानापातवोयस्यजंतूनांसंभवोयस्मिन्तस्मिन्संमतेदुर्गंधेगर्तेशेते तथाचभार्कंदेयपुराणे ना
 हीचाप्यायनीनामनाभ्यांतस्यनिबध्यते स्त्रीणांतथात्रस्रपिरेसानिबद्धोपजायते क्रमंतेभुक्तपीतानिस्त्रीणांगभोदरेतथा तैराप्यायि-
 तदेहोःसौजंतुर्वृद्धिमुपैतिवाइति १ कथमुत्पद्यंतइतिप्रश्नोत्तरमुक्त्वागर्भादिदुःखंयद्भुंक्तेएतस्योत्तरमाह तत्रत्यैर्गर्भास्थितैःक्षधि-

मातुर्जग्धान्नपानाद्यैरेधद्वात्तुरसंमते शेतेविष्मृत्रयोर्गर्तेसजंतुर्जंतुसंभवे ९ कृमिभिःक्षतसर्वांगःसौकुमार्या-
 त्प्रतिक्षणम् सूच्छामाप्नोत्युरुक्लेशस्तत्रत्यैःक्षधितैर्मुहुः १० कटुतीक्ष्णोष्णलवणरूक्षाम्लादिभिरुल्बणैः मा-
 तृभुक्तेरुपस्पृष्टःसर्वांगोत्थितवेदनः ११ उल्बेनसंवृतस्तस्मिन्नत्रैश्वबहिरावृतः आस्तेकृत्वाशिरःकुक्षौभु-
 म्पृष्ठशिरोधरः अकल्पःसांगचेष्टायांशकुंतइवपंजरे १२ तत्रलब्धरमृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्भवम् स्म-
 रन्दीर्घमनुच्छ्वासंशर्मकिंनामविंदते १३ तैःस्वादद्भिःकृमिभिःसौकुमार्यात्कोमलत्वेनक्षतानिसर्वांगानियस्य १० उल्ब-

णैःदुःसहैःसर्वांगेषुउत्थितावेदनायस्य आस्तेइत्युत्तरेणान्वयः ११ उल्बेणजरायुणाभुमंवक्त्रंपृष्ठंशिरोधराग्नीवाचयस्य १२ देवात्पू-
 र्वकर्मवशाद्भ्यास्मृतिर्येनसदीर्घंदुरंतंअनुच्छ्वासंयथाभवतितथातत्रस्थितःसन्सुखंनैवविंदतेइति १३ ७९ ७९

गन्धुन्दी-
२८

नाथमानोयाचमानः उपतप्यमानोवाक्रुषिर्देहात्मदर्शीसमवध्रयोबंधनभूताथातवोयस्यसः १४ सूतिहेतुभिर्वर्तितैर्वेपितः सोदरः
समानोदरजन्माविष्ठाभूःकृमिरिव १५ अत्रातिदुःखितोजीवोमंदविरक्तइवस्त्यौति निर्विद्यश्रीपतिमित्याद्यष्टभिः १६ १७

नाथमानक्रुषिर्भर्तिःसमवध्रिःकृतांजलिः स्तुवीततंविह्वययावाचायेनोदरेर्षितः १४ आरभ्यसप्तमान्मासा-
लब्धबोधोपिवेपितः नैकत्रास्तेसूतिवातेर्विष्ठाभूरिवसोदरः १५ जीवउवाच श्रीपतिंजगदाधारमशुभक्ष-
यकारकम् ब्रजामिशरणंविष्णुंशरणागतवत्सलम् १६ त्वन्मायामोहितोदेहेतथापुत्रकलत्रके अहंममा-
भिमानेनगतोऽहंनाथसंसृतिम् १७ कृतंपरिजनस्यार्थमयाकर्मशुभाशुभम् एकाकीतेनदग्धोऽहंगता-
स्तेफलभागिनः १८ यदियोन्याः प्रयुज्येऽहं तत्स्मरिष्येपदंतव तमुपायंकरिष्यामियेनमुक्तिं ब्रजाम्यहम्
१९ विष्णुत्रकूपेपतितोदग्धोऽहंजठराभिना इच्छन्वितोविवसितुंकदानिर्यास्यतेबहिः २० येनेदृशंमे

विज्ञानंदत्तंदीनदयालुना तमेवशरणंयामिपुनर्मेमाःस्तुसंसृतिः २१ परिजनस्यार्थेकुटुंबपालनाय १८ १९ स्वदुः

खंविज्ञापयन्नाह इतिगर्भादिवसितुंनिर्गतुमिच्छन् असौकदाबहिर्निर्यास्यतेनिष्काश्यते २० तत्कृतमुपकारंस्मरन्नाहयेनेति २१

अ-
६

२८

अथवा २२ तस्मादत्रमहद्दुःखे स्थितोऽपि वि-
गतकृमः उद्धरिष्यामि संसारादात्मानं ते पदाश्रयः २३ दशमास्यः दशमासा-
मर्गे स्थितो नाशयेति ऋषिर्जीविः सद्यस्तत्क्षणमेव भवानीनं अराक्षुरखंसूतिहेतुमारुतः प्रसूत्यैजन्मार्थं क्षिपति नुदति २४ अपश्य-
न्

न च निर्गन्तुमिच्छामि बहिर्गन्तुं किं दातुं यत्र यातस्य मे पापकर्मणा दुर्गतिर्भवेत् २२ तस्मादत्रमहद्दुःखे स्थितोऽपि वि-
गतकृमः उद्धरिष्यामि संसारादात्मानं ते पदाश्रयः २३ श्रीभगवानुवाच एवं कृतमतिर्गर्भे दशमास्यस्तु वन्नृषिः
सद्यस्त्रिपत्यवाचीनं प्रसूत्यैसूतिमारुतः २४ तेनावसृष्टः सहसा कृत्वा वाक्शिरआतुरः विनिष्क्रामति कच्छेण निरु-
च्छासो हतस्मृतिः २५ पतितो मुनिविष्मृत्रे विष्ठाशूरिव चेष्टते शेरूयति गते ज्ञाने विपरीतांगतिं गतः २६ गर्भे व्याधौ-
श्मशाने च पुराणेषामतिर्भवेत् सायदि स्थिरतां याति को न मुच्येत बन्धनात् २७ यदा गर्भाद्वहिर्याति कर्मभोगादनंतरम्
तदेव वैष्णवीमायामोहयत्येव पुरुषम् २८ स तदा मायया स्पृष्टो न किंचिद्वदते वशः शैशवादिभवं दुःखं पराधीनतया-
भुते २९

अथवा २९ २६ श्मशाने मत्तानुगमने पुराणे न तृथवशो २७ किमिति स्थिरतां न याति इत्यत्राह यदेति २८ २९

गर्भदुःखमुक्तांशैश्वर्यदुःखमाह परेतिविभिः परस्यच्छंदमनोगतमभिप्रायं अविदुषाजनेनपुष्यमाणः पाल्यमानः अनभिप्रेतंप्रतिकूलं भा-
पन्नः प्राप्तः सन्स्तन्यार्थंरोदनेउदरव्यथांप्रकल्प्यनिंबरसपानंउदरव्यथयारोदनेस्तनपानमित्यादि ३० आसनोत्थानचेष्टनेच अनीशः स-

परच्छंदनविदुषापुष्यमाणोजनेनसः अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः ३० शायितोशुचिपर्येकेजंतुःस्वेदजदू-
षिते नेशःकंडूयनंगानामासनोत्थानचेष्टने ३१ तुदंत्यासत्त्वचंदंशामशकामत्कुणादयः रुदंतंविगतज्ञानंक्रमयः
कृमिकंयथा ३२ इत्येवंशौशवंशुक्तादुःखंयौगंडमेवच ततोयौवनमासाधयातिसंपदमासुरीम् ३३ तदादु-
व्यसिनासक्तोनीचसंगपरायणः शास्त्रसत्पुरुषाणांचद्वेषास्यात्कामलंपरः ३४ दृष्ट्वास्त्रियदेवमायातद्भावेर-
जितेंद्रियः प्रलोभितःपतत्यंधेतमस्यभ्रौपतंगवत् ३५

न रोरूपतीत्यनुपंगः ३१ आमाकोमलात्कयस्यतंगर्भेजातंज्ञानंयस्य ३२ शौशवंपंचवर्षाणि यौगंडंयौवनादवाक् तत्रचाध्ययनादि-
दुःखानियौवनदुःखमाह आसुरीदंभोदर्पोभिमानश्चेत्यादि ३३ तदायौवनसमये ३४ कामलंपरतामेवाह दृष्ट्वेति देवस्यमममायारू-
पांतद्भावेस्तस्याः कराक्षकपटस्नेहवंचनादिभिर्भाविः प्रलोभितः सन्नंधेतमसिमहामोहेपतति ३५

अत्रपंचेन्द्रियप्रधानोनरः पततीति किंवाच्यं एकैकेंद्रियासत्तयेव बहवो नष्टा इत्याह कुरंगेति पंचभिः शब्दस्पर्शरूपरसगंधेर्मोहिताः कुरंगादयः पंच
चहत्वा एव किंच पंचभिः श्रवणादिभिरिन्द्रियैः पंचशब्दादिविषयान् यः एक एव प्रमादी अविवेकी सेवते स युवाकथं नहन्यते अपितुहन्यत एवे
त्यर्थः ३६ हननमेव निरूपयति अलब्ध इति द्वाभ्याम् न लब्धं अभीप्सितं वाञ्छितं कामिन्यादिसखं येन सः अज्ञानादविचारात् इहः प्रवृद्धो

कुरंगमातंगपतंगभृंगमीनाहताः पंचभिरेव पंच एक प्रमादी स कथं नहन्यते यः सेवते पंचभिरेव पंच ३६ अल-
ब्धाभीप्सितो ज्ञानादिदुर्मन्युः श्रुत्वा पितः सहदेहेन मानेन वर्द्धमानेन मन्युना ३७ करोति विग्रहं कामी कामिष्वंताय
चात्मनः बलाधिकैः सहन्येन गजैरन्यैर्गजो यथा ३८ एवं यो विषयासक्त्या नरत्वं मतिदुर्लभम् वृथानाशयते स
तस्तस्मात्पापतरो हि कः ३९

मन्युः कोपो यस्येति यदा वाञ्छितलोभो न जातः तदा श्रुत्वा पितः शोकेन युक्तो भवति यदा
देहेन सहैव वर्द्धमानेन मन्युना च ३७ आत्मनो हिताय स्वस्य नाशाय कामिषु अन्यजारेषु कामिनीनिमित्तं विग्रहं विरोधं करोति तदा कामी युवा ब-
लेनाधिकैर्जरीर्हन्त्येत यथा प्रबलैर्गजैर्हीनो गज इव ३८ यो विषयासक्त्या वृथैव नरत्वं नाशयति तमनुशोचन्नाह एवमिति द्वाभ्याम् ३९

अनु-
२१

जातीशतेष्विष्यत्तादिजातीनां शतेषु शतशब्दोत्र आनंत्यवाचकः अनेकजीवजातिवित्यर्थः शुचिकर्मभूमौ च मानुषत्वं यन्मनुष्यशरीरं लभ-
ते तदुर्लभं हि भगवन्नामस्मरणार्हत्वात् अहोबतश्च पचो तो गरीयान् यज्जिह्वाग्रे वर्तते नाम तु भ्यमिति वचनात् तत्रापि न रदेहेपि द्विजत्वं ब्रा-
ह्मणत्वं दुर्लभतरं अतिदुर्लभं खलु अतो भोगरुडयो द्विजस्तत्र तारुण्ये पालयति देहमिति शेषः इंद्रियाणि लालयति विषया स्वादने लपटानि
करोति वस्य द्विजस्य हस्तगतं अनायासेन करतले प्राप्तं पानेन अजरामरत्वप्रदमप्यमृतं प्रमादात् पानस्यालस्यात् क्षरति वृथैव निःसरति

जातीशतेषु लभते शुविमानुषत्वं तत्रापि दुर्लभतरं खलु भो द्विजत्वम् यस्तन्म पालयति लालयतीं द्रियाणि तस्यामृतं क्ष-
रति हस्तगतं प्रमादात् ४० ततस्तां वृद्धतां प्राप्य महाव्याधिसमाकुलः मृत्युं प्राप्य महद्दुःखं न रकं याति पूर्ववत् ४१
एवं गतागतेः कर्मपाशैर्बद्धाश्च पापिनः कदापि न विरज्यंते मम माया विमोहिताः ४२

पतति तथा तपस्तीर्थादिषु समर्थं मुक्तिप्रदं तारुण्यं क्षुद्रविषयाभिलाषेण वृथैव यातीत्यर्थः ४० ततस्तारुण्यानंतरं तां आस्तेष्वमृत्यो-
रन्यत्रापि त्यादिना पूर्वोक्तं वृद्धतां प्राप्य पूर्ववत् यातनादेह आचरत्येत्यादि पूर्वोक्तप्रकारेण ४१ एवं पदार्था योक्तप्रकारेण गतागतेः गता-
नस्य भागवतश्रुतिगुणैः कर्मपाशैर्बद्धा न विरज्यंते विरक्तिं न लभंते अत्र हेतुर्मम माया विमोहिता इति ४२

१३ इति धीकपांषष्ठोऽध्यायः गरुडः षड्विंश्यायेऽश्रुत्वा पातक्यातनाम् अथ तन्नाशकोपायमष्टभिः परिपृच्छति
 १ और्ध्वदेहिकदानेन गतः प्रेतोऽपि सद्गतिम् इत्याह सप्तमे विष्णुर्बभ्रुवाहनसत्कथाम् १ २ ३ पुराणार्थेषु विशेषेण निश्चयो-
 इति ते कथिता तात्क्षर्यपापिनां नरकीर्तिः अंत्यष्टौ कर्महीनानां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ४३ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धा-
 रे पापजन्मादिदुःखनिरूपणो नाम षष्ठोऽध्यायः ६ सूत उवाच इति श्रुत्वा तु गरुडः कं पितोऽश्वत्थपत्रवत्
 जनानामुपकारार्थं पुनः प्रपृच्छ केशवम् १ गरुड उवाच कृत्वा पापानि मनुजाः प्रमादाद्बुद्धिं तोषित्वा
 नयांति यातनायाम्याः केनोपायेन कथ्यताम् २ संसाराण्यमग्रानां नराणां दीनचेतसाम् पापोपहतबुद्धीनां
 विषयो पहातात्मनाम् ३ उद्धारार्थं वदस्वामिन् पुराणार्थं विनिश्चयम् उपायं येन मनुजाः सद्गतिं यांति माध-
 व ४ श्रीभगवानुवाच साधुपृष्ठं त्वया तत्क्षर्यमात्तुषाणां हिताय वै शृणुष्व अवहितो भूत्वा सर्वं ते कथयाम्यह-
 म् ५ दुर्गतिः कथिता पूर्वमपुत्राणां च पापिनाम् पुत्रिणां धार्मिकाणां तु न कदाचित्त्वगेश्वर ६

१४ सूतस्य पुण्यपापाभ्यां हेतुतीतत्र पापगतिः सन्निरूपिता इदानीं पुण्यमतिं श्रीभगवानुवाच साध्विति यत्तत्प्रसंगसमाप्ति-

५१

किञ्च अपुत्राणामेव दुर्गतिर्भवति न तु पुत्रिणां अतः पुत्रमहिमानं निरूपयति ७ उवाच मेवाह हरिवंशेति ८९ १० ११ लोकान् यमलोकान्
अत्येत् अतिक्रमति पुत्रादिभिः कृत्वादिवः स्वर्गस्य प्राप्तिर्भवति १२ अत्र विशेषमाह ब्राह्म्योदेति ब्राह्म्यविवाहेन ऊदाविवाहितायाप-
पुत्रजन्मावरोधः स्याद्यदिकेनापि कर्मणा तदा कश्चिदुपायेन पुत्रोत्पत्तिं प्रसाधयेत् ७ हरिवंशकथां श्रुत्वा श-
तर्चडो विधानतः भक्त्या श्रीशिवमाराध्यं पुत्रमुत्पादयेत्कधीः ८ पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते सतः त-
स्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भूवा ९ एकोपि पुत्रो धर्मात्मा सर्वतारयते कुलम् पुत्रेण लोकान् जयति श्रु-
तिरेवासनात्तनी १० इति वेदैरपि प्रोक्तं पुत्रमाहात्म्यमुत्तमम् तस्मात्पुत्रसुरवन्दनमुच्यते पैतृकादृणात् ११
पौत्रस्य स्पर्शान्मर्त्यो मुच्यते चक्रपात्रयात् लोकानत्येद्विवः प्राप्तिः पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः १२ ब्राह्म्योदा पुत्रो न्ययति सं-
सृहीतस्त्वधो नयेत् एवं ज्ञात्वा स्वर्गश्चेष्टहीनजातिस्तत्तास्य जेत १३

स्मीतस्याः सुत्रो ब्राह्म्योऽपुत्रः सत्तु उत ऊर्ध्वं स्वर्गादिलोकं नयति उन्नयति इत्यत्र संधिरार्थः ब्राह्म्यं तु सर्वर्गायां सवर्णेन वरेण सह जायते
अधः अधोगतिं नयति १३

२३ कृच्छ्रभ्यांशामः शष्कः कंठोयस्य दूरगमनेनश्रमः स्वेदआतपेनसंतापस्ताभ्यामूर्ध्वितअस्वस्थः सरोवरं प्राप्य अश्वेनसहितएव-

कक्षेणरुधिसद्रेणसरज्जानुजगामतम् ततोमृगप्रसंगेनवनमन्यादिवेशसः २३ कृतक्षामकंठोत्पतिःश्रमसंतापमूर्-
 चितः जलाशयंसमासाद्यसाश्वएवव्यगाहत् २४ पपोतदुदकंशोतंपद्मगंधाधिवासितम् ततोवतीर्यसलिलादि-
 श्रमोबभ्रुवाहनः २५ ददर्शन्ययोधतरुंशोतच्छायंमनोहरम् महाविटपविस्तीर्णंपक्षिसेधनिनादितम् २६
 वनस्यतस्यसर्वस्यमहाकेतुमिवस्थितम् मूलंतस्यसमासाद्यनिषसादमहीपतिः २७ अथप्रेतंददर्शोसौक्ष्म-
 वाय्याकुलेन्द्रियम् उत्कंचमलिनंकुञ्जनिर्मोसंभीमदर्शनम् २८ तंदृष्ट्वाविकृतंघोरंविस्मितोबभ्रुवाहनः प्रेतोपिह
 घ्रातंघोरामरवीमागतंचतृपम् २९ समुत्ककमनाभूत्वातस्यांतिकमुपागतः अब्रवीत्सतदाताक्ष्यप्रेतराजोत्पं व-
 चः ३०

व्यगाहत् तस्मिन्प्रविष्टः २४ ततअश्वादवतीर्यतदुदकंपपोसलिलाज्जलपानादिश्रमः विगतश्रमोबभ्रुव २५
 न्ययोधतरुंवटरक्षमहाकेतुंउच्चतरत्वादुनध्वजमिव २७ २८ २९ समुत्ककमनाःप्रसन्नचित्तः ३०

३१ ३२ ३३ ३४ नानाजनपदाकीर्णं अनेकदेशोद्भवैर्जनेः परिपूर्णं नानारत्नेष्वजातौ जातो यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभिधीयते इति स्त्रीगजाश्वादिश्च

प्रेतभावावमयात्यक्तः प्राप्नोस्मि परमां गतिम् त्वत्संयोगान्महाबाहो जातो धन्यतरोऽस्म्यहम् ३१ राज्ञोवाच कृष्णव
र्णकिरालस्य प्रेतत्वं घोरदर्शनम् केन कर्मविपाकेन प्राप्तं ते बहू मंगलम् ३२ प्रेतत्वकारणं तात ब्रूहि सर्वमशो-
षतः कोसित्वं केन दानेन प्रेतत्वं ते विनश्यति ३३ प्रेत उवाच कथयामि नृप श्रेष्ठ सर्वमेवादितस्तव प्रेतत्वका-
रणं श्रुत्वा दयां कर्तुं त्वमर्हसि ३४ वैदर्शनामनगरं सर्वसंपत्समन्वितम् नानाजनपदाकीर्णं नानारत्नसमाकुलम्
३५ हर्म्यप्रासादशोभादयं नानाधर्मसमन्वितम् तत्राहं न्यवसंतात देवार्चनरतः सदा ३६ वैश्यो जात्या सुदेवो हं
नास्मा विदितमस्तु ते हव्येन तर्पिता देवाः कव्येन पितरस्तथा ३७ विविधैर्दानयोगैश्च विप्राः संतर्पिता मया दीनां ध-
रूपणेभ्यश्च दत्तमन्नमनेकधा ३८

४ वस्तुभिः पूर्णम् ३५ हर्म्यं राजगृहं प्रोक्तं प्रासादो धनिनां गृहं तेषां शोभाभिरादयं युक्तं नानाध-
र्मेः श्रोतृमार्तेः ३६ कोसित्वमिति प्रश्नस्योत्तरमाह वैश्य इति देवार्घ्यमन्नहव्यं स्यात्पित्र्यर्थं कव्यमेव च ३७ ३८ ३९ ४०

३१ ननु कृतं कथं निष्कलं जातमहो इत्याशंकाया माह ममेति ४० किंच अपुत्रस्य ममेव प्रेतत्वं जातमिति न किंतु षोडशश्राद्धरहितस्य स पुत्रस्यापि स्यादित्याह यस्येति ४१ विपदि रक्षकत्वाद्धुरिति हेतोः पुत्राद्यभावे राजापि क्रियां कारयेदिति भावः तदुक्तं विष्णुपुराणे उच्छिन्नबंधु

तत्सर्वं निष्कलं राजन्मम देवा दुपागतम् यथामे निष्कलं जातं कृतं तद्दामिते ३९ मम वै संततिर्नास्ति न स हन्तव्य-
बंधवः न च मित्रं हि मे तादृक्यः कुर्यादौर्ध्वं देहिकम् ४० यस्य न स्यान्महाराजश्राद्धं मासिक षोडशम् प्रेतत्वं स-
स्थिरं तस्य दत्तैश्चाद्धशतैरपि ४१ त्वमौर्ध्वं देहिकं कृत्वा मामुद्धर महीपते वर्णानां चैव सर्वेषां राजा बंधुरिहोच्च-
ते ४२ तन्मां तारय राजेन्द्र मणिरत्नं ददामिते यथामे सद्गतिं भूयात् प्रेतयोनिं श्वगच्छति ४३ तथा कार्यं त्वया वीर-
मम चेदिच्छसि प्रियम् क्कधा तृषादिभिर्दुःखैः प्रेतत्वं दुःसहं मम ४४ स्याद्दुःखं फलं चास्ति वने स्मिन् शीतलं शिवम् नृपामो-
मि क्कधा तर्हि तृषात्तेन जलं क्वचित् ४५ यदि मे हि भवेत् राजन् विधिना रायणे महान् तदग्रे वेदमंत्रैश्च क्रियासर्वौर्ध्वं दे-
हि की ४६ ज्ञातीनां कारयेदवनीपतिरिति ४२ पूर्वकृतप्रभावान्मणिरत्नलाभः ४३ सर्वयोनिषु आहारकरवेन दुःखसहि-
ष्णुता भवति मम तु तदलाभा दुःखं दुःसहमेवेत्याह स्यादिति ४५ केन दानेन ते प्रेतत्वं विनश्यति इति प्रश्नोत्तरमाह पंचभिः यदीति ४६

४७ सञ्छास्त्रश्रवणेनधुंधुकारविमुक्तः सज्जनानां धर्मदत्तादीनां संगोद्भवः कलहादयो विमुक्ता इति ४८ किंच मम प्रेतत्वं तु विष्णुपूजयेव या-
स्यति अतस्तो वक्ष्यामीति स्रवर्णद्वयमिति पंचगुणोभाषः स्रवर्णं षोडशमाषसंख्याकं तस्य द्वयं द्वाविंशन्माषकं स्रवर्णं कांचनं तस्य प्रतिमां प्रकल्प-

तदानश्यति मे नूनं प्रेतत्वेनात्र संशयः वेदामंत्रास्तपोदानंदयां सर्वत्र जंतुषु ४७ सञ्छास्त्रश्रवणं विष्णोः पूजा सज्जनसंग-
तिः प्रेतयोनिविनाशाय भवन्तीति मया श्रुतम् ४८ अतो वक्ष्यामि ते विष्णुपूजां प्रेतत्वनशिनीम् स्रवर्णद्वयमानीय स्रवर्णं
न्यायसंचितम् तस्य नारायणस्यैकां प्रतिमां भूपकल्पयेत् ४९ पीतवस्त्रयुगच्छन्नां सर्वाभरणभूषिताम् स्नापितां वि-
विधैस्तोयैरधिवास्य यजेत्ततः ५० पूर्वे तु श्रीधरं तस्या दक्षिणे मधुसूदनम् पश्चिमे वामनं देवमुत्तरे च गदाधरम् ५१
मध्ये पितामहं चैव तथा देवं महेश्वरम् पूजयेच्च विधानेन गंधपुष्पादिभिः पृथक् ५२ ततः प्रदक्षिणीकृत्य बन्धोऽंशतप्यं
देवताः पृतेन दध्नाक्षरेण विश्वे देवांश्च तर्पयेत् ५३ ततः स्नातो विनीतात्मा यजमानः समाहितः नारायणाग्रविधिव-
त्स्वांक्रियामौर्ध्वदैहिकीम् ५४ येत् ४९ विविधैरनेकतीर्थोद्भवैः अलाभे वा पीकूपजलैर्वा अधिवास्य सिंहासने स्थाप्य पूज-

येत् ५० पूजनप्रकारमाह पूर्वत्यादिपंचभिः ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७

५५ निर्वपेत् प्रेतघटं दद्यात् ५६ ५७ स्रष्टेन सक्तुमयोग्येन अवश्यं कर्तव्येनेत्यर्थः ५८ ५९ तदेवाह संतसहाटकमयं शोधितं

अ-
७

आरभेत यथाशास्त्रं क्रोधलोभविवर्जितः कुर्यात् श्राद्धानि सर्वाणि तृषस्योत्सर्जनं तथा ५५ ततः पदानि विप्रेभ्यो दद्याच्चै-
व त्रयोदश शय्यादानं प्रदत्त्वा च घटं प्रेतस्य निर्वपेत् ५६ राजोवाच कथं प्रेतघटं कुर्याद् दद्यात् केन विधानतः ब्रूहि स-
र्वानु कं पार्थ घटं प्रेतविमुक्तिदम् ५७ प्रेत उवाच साधु पृष्टं महाराज कथयामि निबोधते प्रेतत्वं न भवेद्येन दानेन स्रष्ट-
ेन च ५८ दानं प्रेतघटं नाम सर्वांश्च भविनाशनम् दुर्लभं सर्वलोकानां दुर्गतिक्षयकारकम् ५९ संतसहाटकमयं तु घ-
टं विधाय ब्रह्मेश केशव युतं सह लोकपालैः क्षीराज्यपूर्णविवरं प्रणिपत्य भक्त्या विप्राय देहितवदानं शतैः किमन्यैः ६० ब्र-
ह्मामध्ये तथा विष्णुः शंकरः शंकरोऽययः प्राच्यादिषु च तत्कंठे लोकपालान् क्रमेण तु ६१ संपूज्य विधिवत् राजन् धूपैः कुसु-
मचंदनैः ततो दुग्धाज्यसहितं घटं देयं हिरण्मयम् ६२

तेषां स्वमितनमो तनामाक्षरैर्युक्तमित्यर्थः दुग्धघृतपूर्णचकत्वा अतसी पुष्पसंकाशमिति मंत्रेण प्रणम्य प्रदेहीति ६० ६१ ६२ ७

३४

६३ तस्यभूपतेः पदंपदन्यासं अनुलक्षीकृत्यसेनाभाजगाम ६४ ममकृत्यंनविस्मरणीयमिति संप्रार्थ्य अंतर्धानंगतः ६५ ६६ ६७ विधि-

सर्वदानाधिकं चैतन्महापातकनाशनम् कर्तव्यं श्रद्धयाराजन् प्रेतत्वविनिवृत्तये ६३ श्रीभगवानुवाच एवं संजल्प्य
तत्तस्य प्रेतेन सह काश्यप सेनाजगामानुपदं हस्त्यश्वरथसंकुला ६४ ततो बले समायाते दत्त्वा राज्ञे महामणिम् न-
मस्कृत्य पुनः प्रार्थ्य प्रेतो दर्शनमेयिवान् ६५ तस्माद्द्वन्वाह्निं क्रम्य राजापि स्वपुरं ययौ स्वपुरं च समासाद्य तत्सर्वं प्रे-
तभाषितम् ६६ चकार विधिवत्पक्षिन् नोर्ध्वदैहिकजं विधिम् तस्य पुण्यप्रदानेन प्रेतो मुक्तो दिवं ययौ ६७ श्राद्धे
न परदत्तेन गतः प्रेतोऽपि सद्गतिम् किंपुनः पुत्रदत्तेन पिता यातीति चान्द्रुतम् ६८ इति हासमिमं पुण्यं शृणोति श्रावये-
च्चयः न तौ प्रेतत्वमायातः पापाचारयुतावपि ६९ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे बभ्रुवाहनप्रेतसंस्कारो नाम सप्तमोऽध्या-
यः ७ गरुड उवाच आमुष्मिकीं क्रियां सर्वविदसकृतिनां भम कर्तव्या सा यथा पुत्रैस्तथा च कथय प्रभो १ रुताप्रेताय ददौ इति

हासकथनस्याभिप्रायमाह श्राद्धेनेति ६८ ६९ इति टी० सप्तमोऽध्यायः ७ कर्मणामुष्मिके नैव सद्गतिं लभते नरः तद्दिनानेति गरुडस्तदेव परिच्छति १
आमुष्मिकीमिति अहमेनाममाह त्व्यं दानं चातुरकालिकं धर्मप्रशंसां प्रोवाच भगवान् धर्मवत्सलः आमुष्मिकीं परलोकोपयोगिनीं संप्राप्तुरकृत्यादिकां
सत्क्रियाम् १

प्रथममभिनंदधार्मिकाहं सकृत्तिजनोचितं कृत्यं श्रीभगवानुवाच सकृतीत्यादि २ अश्रुतिं कर्णेऽस्मिन्नेति अतः शब्दस्य अवयववर्णचदृष्टा तदे-

श्रीभगवानुवाच साधुष्टं त्वया तास्यमानुषाणां हिताय वै धार्मिकाहं च यत्कृत्यं तत्सर्वं कथयामि २ सकृतीवा-
र्धके दृष्टा शरीरं व्याधिसंयुतम् प्रतिकूलानुग्रहांश्चैव प्राणघोषस्य चाश्रुतिम् ३ तदा स्वमरणं ज्ञात्वा निर्भयः स्यादतंद्रि-
तः अज्ञातज्ञातपापानां प्रायश्चित्तं समाचरेत् ४ यदा स्यादातुरः कालस्तदा स्नानं समाचरेत् पूजनं कारयेद्विष्णोः शा-
लिग्रामस्वरूपिणः ५ अर्चयेद्गंधपुष्पैश्च कुंकुमैस्तुलसीदलैः धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यं बहुभिर्मोदकादिभिः ६ दत्त्वा च
दक्षिणां विप्रान् नैवेद्या देवभोजयेत् अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रं द्वादशाक्षरमेव च ७ संस्मरेत् शृणुयाच्चेव विष्णोर्नाम शिवस्य
च हरेर्नाम हरेत्यापंच नृणां श्रवणगोचरम् <

ति द्वितीयेन संबंधः ३ निर्भयः मृत्युभयशून्यः स्यादपरिहार्यत्वात् अतंद्रितः आतुरकृत्ये निरालस्यः स्याच्चेति ४ आतुरकालोत्तममयः ५ ६ ७
अत्र गुरुर्यथा गुरुमयं शास्त्रेण शिष्या बोधयति तथैव हरिर्पि हरिनाममहिमास्वमुखेनाह संस्मरेदित्यादि विंशब्धिः < ७ ७

९ १० ११ १२ १३ ननु अजामिलस्तु बहु पापकृत्कथं धाम अगादिति इमामाशंकं परिहरन्नाह हरिरिति द्वाभ्याम् १४ १५ अत्र नाम

रोगिणो तं कमासाद्य शोचनीयं न बांधवैः स्मरणीयं पवित्रं मे नाम धेयं मुहुर्मुहुः ९ मत्स्यः कूर्मे विराहश्च नारसिंहश्च वा-
मनः रामो रामश्च कृष्णश्च बुद्धः कल्की तथैव च १० एतानि दश नामानि स्मृतं व्यानिसदा बुधैः समीपे रोगिणो ब्रूयुर्बांध-
ववास्ते प्रकीर्तिताः ११ कृष्णोति मंगलं नाम यस्य वाचि प्रवर्तते तस्य भस्मी भवंत्याशु महापातककोटयः १२ स्त्रियमा-
णो हरेर्नामिष्टुणान् पुत्रोपचारितम् अजामिलोऽप्यगात्क्षम किं पुनः श्रद्धया गृणन् १३ हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृ-
तः अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः १४ हरेर्नाम्नश्च या शक्तिः पापनिर्हरणे द्विज तावत्कलुषं समर्थो न पातकं
पातकी जनः १५ किं करेभ्यो यमः प्राहान्यध्वं नास्तिकं जनम् नैवानयत भो दूता हरिनामस्मरन् नरम् १६ अच्युतं
केशवं रामनारायणं कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम् श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं जानकीनाथकं रामचंद्रं भजे १७

इत्थं न सांपरायं प्रतिभाति बालं प्रमाद्यंतं धनलोभेन मूर्खं अयं लोको नास्ति परश्च नास्तीति पुनः पुनर्वशमापद्यते मे इति श्रुत्वा तेन यमदूतसंवादे
नाह किं करेभ्य इत्यादि १६ हरिनामान्ये वाह अच्युतमित्यादि १७

येष्वप्युतादिनामकदंबंस्मरंतितान् अपापान्पुण्यरूपान्दूरतरेणत्यजतेषांसमीपेपिमागच्छेत्यर्थः ५८ केतर्हिदंडार्थमानेयाइत्यत्राह तानितिहा-
भ्याम् असतः दुष्टान् तानेवाह सुकुंदपादारविंदयोयेमकरंदरूपोरसस्तस्माद्विमुखान् हरिभक्तिरहितानित्यर्थः कीदृशात् निष्किंचनैस्जस्त्रैः

कमलनयनवासुदेवविष्णो धरणिधराच्युतशंखचक्रपाणे भवशरणमितीरयंतियेवैत्यजभटदूरतरेणतानपापान्
१८ तानानयध्वमसतोविमुखान्सुकुंदपादारविंदमकरंदरसादजस्रम् निष्किंचनैः परमहंसकुलैरसंज्ञैर्जुष्टान्गृहे-
निरयवर्त्मनिबद्धतृष्णान् १९ जिह्वानवक्तिभगवद्गुणनामधेयंचेतश्चनस्मरतितच्चरणारविंदम् रुष्यायनोनमतिय-
च्छिरएकदापितानानयध्वमसतोक्तविष्णुकृत्यान् २० तस्मात्संकीर्त्तनंविष्णोर्जगन्मगलमंहसाम् महतामपिपक्षीं
द्रवित्येकांतिकनिष्कृतिम् २१ प्रायश्चित्तानिचीर्णानिनारायणपराङ्मुखं ननिष्पुनंतिदुर्बुद्धिंस्तराकुंभमिवापगाः २२

एतात् तेषांज्ञापकमाह निरयवर्त्मनिस्वधर्मशून्येणहेबद्धातृष्णायेस्तान् १९ किंच यद्येषांजिह्वाइत्याद्यन्वयः नकृतंविष्णोःकृत्यमाराधनं
यैस्तानानयध्वमिति २० अतोहरिभिमुखानेवानयंतिति यमोदूतानाज्ञापयति तस्माज्जगतोपिमंगलरूपंमहतांबहूनामप्यंहसांपापानां-
एकांतिकनिष्कृतिंपरमप्रायश्चित्तरूपंविद्धि २१ किंच चीर्णानिकृतान्यपितानिहरिविमुखंनपुनंति किंतु अभक्तानरकेष्वेवपतंतीत्यर्थः २२

तद्विकेनपतंतीत्यत आह कृष्णनाभेवगतं किल्बिषं पापं येषां ते स्वप्नेपिनयं पश्यंतीत्यन्वयः २३ मांसास्थिरक्तनिविद्यंते यस्यां सा मांसास्थिरक्तव-
ती सा चासौ काया एव वैतरणी च प्रसिद्धापि सा अस्थिरुंदतरादुर्गमामांसशोणितकर्दमा भवति अतः तत्सा दृश्यात् कायापि वैतरणी एव तस्यां

कृष्णनाभाननरकं पश्यंति गतकिल्बिषाः यमं च तद्दतांश्चैव स्वप्नेपिन कदाचन २३ मांसास्थिरक्तवत्कायवैतरण्यां पतेन्न-
रः यो ते दद्याद् द्विजेभ्यश्च नंदनं दनगामिति २४ अतः स्मरेन्महाविष्णोर्नामपापौघनाशनम् गीतासहस्रनामानि पठे-
द्वाश्रयादपि २५ एकौदशी व्रतं गीतागंगां बुतुलसीदलम् विष्णोः पादांबुनामानि मरणमुक्तिदानि च २६ ततः सं-
कल्पयेदन्नं सघृतं च सकांचनम् सवत्साधेन बोदेयाश्चोत्रियायद्विजातये २७ अंते जनो यद्ददाति स्वल्पं वायदि वा बहु
तदक्षयं भवेत्ताक्षयं त्वपुत्रश्चानुमोदते २८ यथायः द्विजेभ्यो गां दद्यात् स न पतेत् तथैवास्यापि यः अंतसमये नंदनं दनइति गां वाणीं द्विजेभ्यो दंते-

भ्यो दद्यात् तवर्गस्य दंतस्थानीयत्वात् सोपिकायवैतरण्यां न पतेत् किंतु मुक्तो भवतीत्यर्थः तत्र यथा एका एकस्य दातव्या बहूनां न कदाचन इति निषेधात्
तथापि द्विजेभ्यश्चेति चकारः पौनःपुन्यविधानार्थः अतो नंदनं दनइति वाणीं बहुवारमावर्तयेदित्यविरोधः २४ २५ २६ एवं नाममाहात्म्यं नि-
रूप्य इदानीं भवश्यदातव्या तुरदानेन पुत्रं प्रोत्साहयति तत इत्यादि २७ अनुमोदते यन्मनसि चिंतयति वाचा वदति वा तदप्यक्षयं भवेदिति २८ ७

एतदर्थं आतुरदानदापनार्थम् २९ पूर्वेपिवैवसंचिते अतस्तस्यैव धने ३० अतिवाहः परलोकगामी तन्मार्गे यतः आतुरदानात् ३१ अष्टमहा

अंतकाले तु सत्पुत्रः सर्वदानानि दापयेत् पतदर्थं सुतो लोके प्रार्थ्यते धर्मकोविदैः २९ भूमिस्थं पितरं दृष्ट्वा अधोन्मीलित-
लोचनम् पुत्रैस्त्स्नानकर्त्तव्या तद्वने पूर्वसंचिते ३० स तद्दातुं सत्पुत्रो यावज्जीवत्यसौ चिरम् अतिवाहस्तु तन्मा-
र्गे दुःखं न लभते यतः ३१ आतुरे चोपरागे च द्वयं दानं विशिष्यते अतो वक्ष्यं प्रदातव्यमष्टदानं तिलादिकम् ३२ ति-
लादानम् अंतकाले प्रदातव्यं शृणु तस्य च तत्फलम् ३३ एतदष्टमहादानं महापातक-
नाशनम् अंतकाले प्रदातव्यं शृणु तस्य च तत्फलम् ३४ मम स्वेदसमुद्भूताः पवित्रास्त्रिविधाः स्तिलाः अक्षरादान-
वादेत्यास्तृप्यंति तिलदानतः ३५ तिलाश्चेतास्तथा कृष्णादानेन कपिलास्तिलाः संहरंति त्रिधा पापं वाङ्मनः कायसं-
चितम् ३६ लोहदानं च दातव्यं भूमियुक्तेन पाणिना यमसीमां न चाप्नोति न गच्छेत्तस्य वर्त्मनि ३७ कुठारो मुशलो दं-
डः खड्गश्च चुरिका तथा शस्त्रा ये यमहस्ते च निग्रहे पापकर्मणाम् ३८

तिलदानात्फलमाह अक्षरादितिसार्द्धेन ३६ भूमियुक्तेन भूम्यां करं धत्वेत्यर्थः ३७ लोहदानफलमाह यमइतिसार्द्धं त्रिभिः ३८ ७

३९. ४० स्वर्णदानफलमाह शृण्वितिचतुर्भिः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ लोहादिपंचदानेनतुष्टाभवंतिइतिशेषः ४६ त्रिषुवक्ष्यमाणेषु ४७

यमायुधानांसंतुष्ट्यैदानमेतदुदाहृतम् तस्माद्द्यालोहदानंयमलोकेऋषावहम् ३९ ऊरणःश्यामसूत्रश्चशृङ्गामर्कौ
प्युदुंबरः शेषंचलोमहादूतालोहदानात्ऋषवप्रदाः ४० शृणुतार्क्ष्यपरंगुह्यंदानानांदानमुत्तमम् दत्तेनतेनतुष्यंतिभूर्भु
वःस्वर्गवासिनः ४१ ब्रह्माद्याऋषयोदेवाधर्मराजसभासदः स्वर्णदानेनसंतुष्टाभवंतिवरदायकाः ४२ तस्माद्देयस्व
र्णदानंप्रेतोऽरुणहेतवे अयातियमलोकंसस्वर्गतिंतातगच्छति ४३ चिरंवसेत्सत्यलोकेततोराजाभवेदिह रूप-
वान्धार्मिकोवाङ्मयीश्रीमानतुलविक्रमः ४४ कार्पासस्यतुदानेनदूतेभ्योनभयंभवेत् लवणंदायंतेयच्चतेननैवभ-
यंयमात् ४५ अयोलवणकार्पासतिलकांचनदानतः चित्रगुप्तादयस्तुष्टायमस्यपुरवासिनः ४६ सप्तधान्यप्रदानेन
प्रीतोधर्मध्वजोभवेत् तुष्टाभवंतियेन्येपित्रिषुद्वारेष्वधिष्ठिताः ४७ ब्रीहयोयवगोधूमासुद्रामाषाःप्रियंगवः चणकाः
सप्तमाज्ञेयाःसप्तधान्यमुदाहृतम् ४८

भूमिदानफलमाह ४८

४९

५०

५१

५२

५३

५४

५५

गोचर्मप्रमाणं यथा गोशतं वषसं युक्तं यत्रोपविशते भुवि तद्दूपरिमितं ज्ञेयं गोचर्मं माममुत्तममिति ४९ ५० स्वल्पेन भूमिदानेन तु महापापमप-
 याति किंच सस्य पूर्णायाः प्रदानेन तु इन्द्रभुवनं प्रयातीत्याह पृथिवीमिति ५१ ५२ अदाने दोषमाह यदिति द्वाभ्याम् कुरीत्स्वकीयोपणशाला
 गोचर्ममात्रं वसुधादत्तापात्रे विधानतः पुनाति ब्रह्महत्यायादृष्टमेतन्मुनीश्वरैः ४९ न व्रतेभ्यो न तीर्थेभ्यो नान्यद्दाना-
 द्विनश्यति राज्ये कृतं महापापं भूमिदानाद्विलीयते ५० पृथिवीं सस्यसंपूर्णो ददाति द्विजातये सप्रयातीन्द्रभवने
 पूज्यमानः सुरासुरैः ५१ अत्यल्पफलदानि स्थुरन्यदानानि काश्यप पृथिवीदानजं पुण्यमहन्यहनि वर्द्धते ५२
 यो भूत्वा भूमिपो भूमिं नोददाति द्विजातये सनामोति कुरीत्यामेदरिद्री स्यात् भवे भवे ५३ अदानात् भूमिदानस्य भूप
 तित्वाभिमानतः निवसेन्नरके यावत् शेषो धारयते धराम् ५४ तस्मात् भूमीश्वरो भूमिदानमेव प्रदापयेत् अन्येषां
 भूमिदानार्थं गोदानं कथितं मया ५५ ततोऽंतधेनुं दत्तव्यारुद्रधेनुं प्रदापयेत् ऋणधेनुं ततो दत्त्वा मोक्षधेनुं प्रदापयेत् ५६
 मयिनामोति ईदृशोदरिद्री स्यात् ५३ तावन्निवसेदिति संबंधः ५४ भूमेरपि गोरूपत्वात् गोदानमेव ५५ अंतधेनुः अष्टदानोक्तारुद्रधेनुं श्रीरुद्र
 स्यसृत्कंजयत्वात्पुत्कदुःखनिवृत्त्यर्थं ऋणधेनुः शाताज्ञातः ऋणविमुक्त्यर्थं मोक्षधेनुः मोक्षार्थं वैतरणी तारणार्थं पंचमी चेति ५६ ७

५७ बालत्वादिषु यत्पापं कृतं तस्मात्तारयंतीति पूर्वर्णेव संबंधः ५८ ५९ सकृत्सर्वजन्मनि एकवारमेकापि ६० ६१ स्वस्थचित्तस्य साव-
धानस्य तु एकैव गौः आतुरस्य सन्निहितमरणस्य तु गोशतं अधिभक्षणे मरिष्यतीति म्रियमाणस्तस्य तु चित्तविवर्जितं दानानुसंधानरहितं दत्तं

दद्याद्द्वैतरणींधेनुं विशेषविधिनारवग तारयंति नरंगावस्त्रिविधाच्चैव पातकात् ५७ बालत्वे यच्च कोमारे यत्पापं यो-
वने कृतम् वयःपरिणतौ यच्च यच्च जन्मांतरेष्वपि ५८ यन्निशायां तथा प्रातर्यन्मध्याह्नपराह्नयोः संध्ययोर्यत्कृ-
तं पापं कायेन मनसा गिरा ५९ दत्त्वा धेनुं सकृद्वापि कपिलं क्षीरसंयुताम् सोपस्करांसवत्सांच तपोरुत्तममन्विते
६० ब्राह्मणे वेदविदुषे सर्वपापैः प्रमुच्यते उद्धरेदंतकाले सा दातारं पापसेचयात् ६१ एका गौः स्वस्थचित्तस्य ह्या-
तुरस्य च गोशतम् सहस्रं म्रियमाणस्य दत्तं चित्तविवर्जितम् ६२ मृतस्यैतत्पुनर्लक्षं विधिपूर्तं च तत्समम् तीर्थ-
यात्रासमोपेतं दानमेकं चलक्षधा ६३ पात्रे दत्तं च यद्दानं तल्लक्षगुणितं भवेत् दातुः फलमनंतं स्यान्न पात्रस्य प्रतियुहः ६४

गोसहस्रं च मृतस्य मरणानंतरं च गवां लक्षं एतत्सर्वं समतुल्यफलदं भवति अतः स्वस्थावस्थायामेव देयमिति भावः एवमपि एकगोदानमन्यद्वा
तीर्थयात्राभ्यां सम्यगुपेतं युक्तं तल्लक्षधा भवतीत्यर्थः ६३ ६४ ७ ७ ७ ७ ७

६५ ६६ अपात्रेदानेनतुमहतीविनष्टिरित्याह अपात्रइतिसाधेन ६७ पात्राणामपि बहूनामेकानदेयेत्याह ६८ ६९ दद्याद्वैतरणींधेनुंकि
स्वाध्यायहोमसंयुक्तः परपाकविवर्जितः रत्नपूर्णमपिमहीप्रतिगृह्यनलिप्यते ६५ विषशीतापहोमंत्रवन्हीकिं दोषभा-
गिनो अपात्रेसाचगोर्दत्तादातारंनरकंनयेत् ६६ कुलैकशतसंयुक्तं गृहीतारं तु पातयेत् नापात्रेविदुषा देया आ-
त्मनःश्रेयश्छता ६७ एकात्येकस्य दातव्या बहूनां न कदाचन सावित्रीताविभक्तावादहत्यासंसमंकुलम्
६८ कथितायामयापूर्वतववैतरणीनदी तस्याउद्धरणोपायंगोदानंकथयामिते ६९ कृष्णांवापाटलांवापिधे-
नुंकुर्यादलंकृताम् स्वर्णशृंगीरोप्यसुरांकांस्यपात्रोपदोहिनीम् ७० कृष्णवस्त्रयुगच्छन्नांकंठघंटासमन्विताम्
कापसोपरिसंस्थाप्यताम्रपात्रंसंचलकम् ७१ यमंहेमंन्यसेत्तत्रलोहदंडसमन्वितम् कांस्यपात्रेघृतंकृत्वा सर्व-
तस्योपरिन्यसेत् ७२ नावमिक्षमयींकृत्वा पट्टसूत्रेणवेष्टयेत् गर्तविधायसजलंकृत्वा तस्मिन्क्षिपेत्तरिम् ७३
तस्योपरिस्थितांकृत्वा सूर्यदेहसमुद्भवाम् धेनुंसंकल्पयेत्तत्रयथाशास्त्रविधानतः ७४
शेषविधिनारवग इतिपूर्वसूचितविशेषविधिमेवाह कृष्णामिति ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

७५ ७६ ७७ ७८ वैतरणींवितरणंदानंतद्रूपिणीमेनांधेनुम् ७९ मांप्रतीक्षस्ववैतरण्याः सकाशादुत्तारणार्थं त्वं मांप्रतीक्षस्वदृ-

सालंकाराणिवस्त्राणिब्राह्मणायप्रकल्पयेत् पूजांकुर्याद्विधानेनगंधपुष्पाक्षतादिभिः ७५ पुच्छसंगृह्यधेनोस्तनाव-
माश्रित्यपादतः पुरस्कृत्यततोविप्रमिमंमंत्रमुदीरयेत् ७६ भवसागरमभानांशोकतापोर्मिदुःखिनाम् आतात्वंहि
जगन्नाथःशरणागतवत्सलः ७७ विष्णुरूपद्विजश्रेष्ठमामुद्धरमहीश्वर सदक्षिणामयादत्तातुभ्यंवैतरणीनमः
७८ यममार्गेमहाघोरेतांनदींशतयोजनाम् तर्तुकामोददाम्येतांतुभ्यंवैतरणीनमः ७९ धेनुकेमांप्रतीक्ष
स्वयमद्वारेमहापथे उत्तारणार्थं देवेशिवैतरण्येनमोस्तुते ८० गावोमेअयतःसंतुगावोमेसंतुपृष्ठतः गावोमे
हृदयेसंतुगवांमध्येवसाम्यहम् ८१ यालक्ष्मीःसर्वभूतानांयाचदेवेप्रतिष्ठिता धेनुरूपेणसादेवीममपापंव्य-
पोहतु ८२ इतिमंत्रैश्चसंप्रार्थ्यसांजलिर्धेनुकांयमम् सर्वंप्रदक्षिणीकृत्यब्राह्मणायनिवेदयेत् ८३

ष्टिकुरुष्व ८० यममार्गमयप्रीतस्य वाक्यमिदं गावोमइति ८१ भूतानांनरेन्द्रादीनां देवेन्द्रादिषु प्रतिष्ठितास्थितायालक्ष्मीः अस्तिसाएव-
त्तंधेनुरूपेणासि अतोव्यपोहतु दूरीकरोतु ८२ सर्वं उपस्करम् ८३

८४ व्रतं अवश्यं धेनुं दास्यामीति नियमं कुर्यात् ८५ आवसथेषु गृहेषु ८६ ८७ अयनेषु विषुवे मकरकर्कमेषु तुलारांक्रांतिदिनेषु युगादिषु
अक्षय्यतृतीयादिषु ८८ स एव श्राद्धपात्रयोः संयोग एव अतोऽन्यत्पुण्यकालापेक्षानकर्तव्येत्यर्थः ८९ इदं धेनुं दादित्वं स्वहस्तदत्तं सत्त्वर्गसंस्कारं

एवं दद्याद्विधानेन योगां वैतरणीं रवग स्याति धर्ममार्गेण धर्मराजसभांतरे ८४ स्वस्थावस्थशरीरे तु वैतरण्यां व्रतंचरे-
त् देयाच्च विदुषा धेनुस्तान् दीतुं मिच्छता ८५ सानायाति महामार्गे गोदानेन नदी रवग तस्मादवश्यं दातव्यं पु-
ण्यकालेषु सर्वदा ८६ गंगादिसर्वतीर्थेषु ब्राह्मणावसथेषु च चंद्रसूर्योपरागेषु संक्रांतौ दर्शवासरे ८७ अयने
विषुवे चैव व्यतीपाते युगादिषु अन्येषु पुण्यकालेषु दद्यात् गोदानमुत्तमम् ८८ यदेव जायते श्राद्धपात्रं संप्रा-
प्यते यदा स एव पुण्यकालः स्याद्यतः संपत्तिरस्थिरा ८९ अस्थिराणि शरीराणि विभवेनैव शाश्वतः नित्यं सन्नि-
हितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसंचयः ९० आत्मवित्तानुसारेण तत्र दानमुनंतकम् देयं विप्राय विदुषे स्वात्मनः श्रेय इ-
च्छता ९१ अल्पेनापि हि वित्तेन स्वहस्तेनात्मने कृतम् तदक्षयं भवेद्दानं तत्कालं चोपतिष्ठति ९२

न स्वहस्तदाने श्राद्धमुत्पादयति अस्थिराणीत्यादि ९० तत्र पात्रे आत्मवित्तानुसारेण बहु वित्ते सति स्वल्पं न देयमिति भावः ९१ ९२ ६३ ७

ग्रहीतदानपाथेयं परलोकभोग्यं येन अन्यथा पाथेयं विना पथि अस्मिंल्लोकमार्गे यथाशक्तिः क्लिश्यते तथैवामुत्रापि ९३ ९४ ९५ अविज्ञाय अज्ञा

ग्रहीतदानपाथेयः सुखं याति महाध्वनि अन्यथा क्लिश्यते जंतुः पाथेय रहितः पथि ९३ यानियानि च दानानि दत्तानि भुवि मा-
नवैः यमलोकपथे तानि द्युपतिष्ठति चाग्रतः ९४ महापुण्यप्रभावेन मानुषं जन्म लभ्यते यस्तत्प्राप्य चरेद्धर्मं स याति पर-
मां गतिम् ९५ अविज्ञाय नरो धर्मदुःखमायाति याति च मनुष्यजन्म साफल्यं केवलं धर्मसेवनम् ९६ धनपुत्रकलादि-
शरीरमपि बांधवाः अनित्यं सर्वमेवेदं तस्माद्धर्मं समाचरेत् ९७ तावद्बन्धुः पिता तावद्वावज्जीवति मानवः मृतानां र्म-
तरं ज्ञात्वा क्षणात् स्नेहो निवर्तते ९८ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरिति विद्वान्मुहुर्मुहुः जीवन्मृतीति संचिंत्य मृतानां कः प्रदास्य-
ति ९९ एवं जानन्निति सर्वं स्वहस्तेनैव दीयताम् अनित्यं जीवितं यस्मात्पश्चात्कोपि न दास्यति १०० मृतं शरीरमुत्सृज्य
काष्ठलोष्ठसमं क्षितौ विमुखा बांधवा यांति धर्मस्तमनुगच्छति १

त्वाकृत्वेत्यर्थः ९६ ९७ ९८ जीवन्मृतात्मैव बंधुः स्व

स्य हितकृत् जीवतामपि नोदत्तमृतरि मृतानां कः नकोपि दास्यतीत्यर्थः अतएवं जानन्निति द्वितीयेन संबंधः ९९ सर्वे इदं आहुरदानम् १०० १

२ ३ ४ ५ ६ धनंयावत् आत्मायत्तं आत्मनः स्वस्य आयत्तं आधीनं भवस्यैवं मत्वा किंचिद्वेयमरेदति वक्तुमपि नोत्सहते उत्साहेन वक्तुमपि
गृहादर्थानिवर्त्तते श्मशानात् सर्वबांधवाः शूद्राश्च भूक्तं कर्म गच्छंतमनुगच्छति २ शरीरं वह्निना दग्धं कृतं कर्म सहास्थि
तम् पुण्यं वा यदि वा पापं भुंक्ते सर्वत्र मानवः ३ न कोपि कस्यचिद्बन्धुः संसारे दुःखसागरे आयातिकर्मसंबन्धाद्यातिक
र्मस्ये पुनः ४ मातृपितृकृतभ्रातृबंधुदारादिसंगमः प्रपायाभिवर्जं तूनां नद्यां काष्ठौघवच्चलः ५ कस्य पुत्राश्च पो-
त्राश्च कस्य भार्या धनं च वा संसारे नास्तिकः कस्य स्वयंतस्मात्पदीयताम् ६ आत्मायत्तं धनं यावत् तावद्विप्रे समर्पयेत्
पराधीनं धने जातेन किंचिद्वक्तुमुत्सहेत् ७ पूर्वजन्मकृताद्यानादत्र लब्धं धनं बहु तस्मादेव परिज्ञाय धर्मार्थं दीय-
तां धनम् ८ धर्मात्संजायते र्थश्च धर्मात् कामो भिजायते धर्म एवापवर्गायतस्माद्धर्मसमाचरेत् ९ श्रद्धया धार्य-
ते धर्मो बहुभिर्नार्थराशिभिः निष्किंचना हि मुनयः श्रद्धावन्तो दिवंगताः १०

योग्यो न भवति तर्हि दातुं योग्यः कुत इत्यर्थः ७ निदर्शनमाह पूर्व इति धनं च धर्मे कफलमिति धर्मार्थमेव दीयताम् ८ चतुर्वर्गफलदा-
यपि धनमेवेत्याह धर्मादिति ९ श्रद्धापूतधर्म एव सद्गतिप्रदो भवतीत्याह श्रद्धया इति द्वाभ्याम् १०

भक्त्या उपहृतं समर्पितं तत्पुत्रादिप्रयत्नात्मनः श्रद्धापूर्वतश्चित्तस्याहमभ्यामीति ११ स्वहस्तदानं श्लाघ्यपुत्रदत्तं स्तोति १२ देवानां समूहो देव-
तैर्देवसमूहैरपि १३ तेनैव वित्तेन पुत्रादिभिः सहस्त्रयमपि निःपापो भवतीत्यर्थः १४ पितुर्निमित्तमित्यनुवृत्तमेवास्याप्यर्थः गर्भधारण-

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति तदहं भक्त्युपहृतमश्वमिप्रयत्नात्मनः ११ तस्मादवश्यं दातव्यं तदादानं वि-
धानतः अल्पं वा बहु वेत्तीयं गणनानेव कारयेत् १२ धर्मात्मा च स पुत्रो वै देवतैरपि पूज्यते दापयेद्यस्तदानानि पित-
रं स्थातुरं भुवि १३ पित्रोर्निमित्तं यद्वित्तं पुत्रैः पात्रे समर्पितम् आत्मापि पावितस्तेन पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः १४ पितुः
शतगुणं पुण्यं सहस्रं भ्रातुरेव च भगिनी दशसाहस्रं सोदरे दत्तमक्षयम् १५ न चैवोपद्रवादातुर्न चानरकयात-
नाः मृत्युकाले च न भयं यमदूतसमुद्भवम् १६

पोषाभ्यां पितुर्मातागरीयसीति हेतोः सहस्रं दयाया भगिनी मूर्तिरिति हेतोर्द-
शसहस्रं न दया सदृशं दानमिति वचनाच्चेति सोदरस्यापि समानोदरजन्मत्वादात्मतुल्यत्वं अतस्तद्वत्तमक्षयं भवति तदक्षयं भवेद्दानं स्वहस्तेनात्मनेकत-
मिति पूर्वोक्तवचनादिति १५ दानदातुः पुत्रस्यापि इह तु उपद्रवामार्यादयो न परत्र न चेत्यादि अत्रापि तेनैव वित्तेनेति पूर्वस्यैवानुवृत्तिः १६ ७

अदत्तेदोषमाह यदीतिद्वाभ्याम् १७ १८ इतिटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ तुलस्यादिकमाहात्म्यं संन्यासविधिपूर्वकम् उवाचनवमेध्यायेऽपि

यदिलोभान्नयच्छेत्तिकालेत्यातुरसंज्ञके मृताः शोचन्ति ते सर्वे कदर्याः पापिनः खग १७ पुत्राः पौत्राः सहभ्रात्रासगोत्राः
 रुहदस्तये ददन्ति नातुरे दानं ब्रह्मघ्रास्तेन संशयः १८ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे आतुरदाननिरूपणो नाम अष्ट
 मोऽध्यायः ८ गरुड उवाच कथितं भवता सम्यक् दानमातुरकालिकम् म्रियमाणस्य यत्कृत्यं तदिदानीं वद प्र-
 णी १ श्रीभगवानुवाच शृणु ताक्ष्यं प्रवक्ष्यामि देहत्यागस्य यद्विधिम् मृतायेन विधानेन सद्गतिं याति मान-
 वाः २ कर्मयोगाद्यदा देही मुंचत्यत्र निजं वपुः तुलसी सन्निधौ कुर्यान्मंडलं गोमयेन तु ३ तिलांश्चैव विकी-
 र्याथ दमांश्चैव विनिक्षिपेत् स्थापयेदासने शुभ्रे शालिग्रामशिलां तदा ४ शालिग्रामशिलायत्र पापदोषभया
 पहा तत्संनिधानमरणान्मुक्तिर्जतोः स निश्चिता ५

यमाणविधिं हरिः १ गरुडः पृच्छति अग्रिमक्षणे मरिष्यतीति म्रियमाणस्तस्य यत्कृत्यं तद्द १ येन मृतः सद्गतिं याति तद्विधिं शृणु २ कर्मयोगा-
 न्प्रारब्धकर्मोदयात् देही जीवः निजं आत्मत्वेन स्वीकृतं वपुः अत्र यदा त्यजति तदा मंडलं कुर्यादित्यन्वयः ३ ४ ५ ६ ७ ८

६ ७ ८ ९ ननुअपुत्रस्यगतिर्नास्तीतिपूर्वोक्तविरोधान्पुत्रहीनः कथंविष्णुपुरंयातिसतुदुर्गतिमेवयातिइतिचेत्तत्राह एतेति

तुलसीविटपच्छायायत्रास्तिभवतापहा तत्रैवमरणान्मुक्तिःसर्वदादानदुर्लभा ६ तुलसीविटपस्थानंगृहेयस्या
यतिष्ठते तत्पुहंतीर्थरूपंहिनयांतियमकिंकराः ७ तुलसीमंजरीयुक्तोयस्तप्राणान्विसुंचति यमस्तंनेक्षितुं-
शक्तोयुक्तंपापशतैरपि ८ तस्यादलंमुखेकृत्वातिलदर्भासनेमृतः नरोविष्णुपुरंयातिपुत्रहीनोप्यसंशयः ९ तिलाः
पवित्रास्त्रिविधादर्भाश्चतुलसीरपि नरनिवारयंत्येतेदुर्गतिंयांतमातुरम् १० ममस्वेदसमुद्भूतायतस्तेपावनास्तिलाः
अस्तरादानवादैत्याविद्रवंतितिलैस्ततः ११ दर्भाविभूतिर्मेताक्ष्यममरोमसुमुद्भवाः अतस्तत्स्पर्शनादेवस्वर्गं गच्छं-
तिमानवाः १२ कुशमूलेस्थितोब्रह्माकुशमध्येजनार्दनः कुशाग्रेशंकरोदेवस्त्रयोदेवाःकुशोस्थिताः १३

लादयोदुर्गतिंयांतनिवारयंति १० ननुतिलादीनांईदृशोमहिमाकुतइतिचेत्तत्राह ममेति ११ दर्भेति कुशोस्मितृणजातीनांरोमाण्युद्धि-
ज्जजातीनांडत्यतिस्थानानिभगवद्वचनादिति १२ कुशस्यातिपावनतामाह कुशइति १३

क्रियमाणाः कर्माणि प्रयुज्यमाना अपि निर्माल्यतां अयोग्यतां न यांति १४ सामान्यशास्त्रादिशेषशास्त्रस्य बलवन्तता माह दप्तेति नीचे नीचजाति

अ.
९

अतः कुशावह्निमंत्रतुलसीविप्रधेनयः नैते निर्माल्यतां यांति क्रियमाणाः पुनः पुनः १४ दप्ताः पिंडेषु निर्माल्या ब्राह्मणाः प्रे-
तभोजने मंत्रागोस्तुलसीनीचे चितायां च हुताशनः १५ गोमयेनोपलिप्ते तु दप्तास्तरणसंस्कृते भूतले ह्यातुरं कु-
र्वादंतरिक्षं विवर्जयेत् १६ ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च सर्वदेवा हुताशनः मंडलोपरितिष्ठंति तस्मात् कुर्वीत मंडलम् १७
सर्वश्रवस्रधापूतालेपो यत्र न विद्यते यत्र लेपः कृतस्तत्र पुनर्लेपेन शुद्ध्यति १८ राक्षसाश्च पिशाचाश्च भूताः प्रेता यमा-
नुगाः अतिसदेशोऽद्यामंतरिक्षे विशंति च १९ अतोऽग्निहोत्रश्चाहं च ब्रह्मभोज्यं करार्चनम् मंडलेन विना भूम्या-
मातुरं नैव कारयेत् २० त्रिसंभूम्यामतः कृत्वा स्वर्गं रत्नं मुरवेक्षिषेत् विष्णोः पादोदकं दद्याच्छालियामस्य रूपिणः
२१ शालियामशिल्यतोयं यः पिबेत् बिंदुमात्रकम् स सर्वपापनिर्मुक्तो वै कुंठभुवनं व्रजेत् २२

हे निर्माल्या अयात्याः १५ प्रासंगिकं परिसमाप्य प्रकृतमनुसरति गोमयेनेति १६ १७ १८ १९ करार्चनं देवपूजाम् २० २१ २२ २३

४३

२३ २४ २५ २६ इतराअन्यानयः अवगहिन ज्ञानेन गंगातुदर्शनादिभिरेवपुनाति इतिद्वितीयेनान्वयः २७ २८ जल-

ततो गंगजलं दद्यात् महापातकनाशनम् सर्वतीर्थकृतस्नानदानपुण्यफलप्रदम् २३ चंद्रायणंचरेद्यस्तसहस्रं का-
यशोधनम् पिबेद्यश्चैव गंगां भः समीस्यातामुभा वपि २४ अग्निं प्राप्य यथा ताक्ष्यं तूलराशिर्विनिश्चयति तथा गंगां बु-
पानेन पातकं भस्मसाद्भवेत् २५ यस्तु सूर्यांशुसंतप्तं गंगं यः सलिलं बेत् स सर्वयोनिनिर्मुक्तः प्रयाति सदनं हरेः २६
नद्योजलावगाहेन पावयंती तरो जनात् दर्शनात् स्पर्शनात् पानात् तथा गंगेति कीर्तनात् २७ पुत्रात्यपुण्यान्पुरुषान्
शतशोथसहस्रशः गंगा तस्मात् पिबेत् स्याजलं संसारतारकम् २८ गंगा गंगेति यो ब्रूयात् प्राणोः कंठगतैरपि मृतो वि-
ष्णुपुरं याति न पुनर्जायते भुवि २९ उष्णमग्निश्च यः प्राणैः पुरुषः श्रद्धयान्वितः चिंतयेन्मनसा गंगां सोऽपि याति परां गति-
म् ३० अतो ध्यायेन्ममेदं गंगां संस्मरेत् जलं पिबेत् ततो भागवतं किंचित् शृणुयान् मोक्षदायकम् ३१ श्लोकं श्लोका-
द्वयं वा यो ते भागवतं पठेत् न तस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकं तत्कदाचन ३२

पानमहिमा तु किं वर्ण्यते तत्स्मरणचिंतनादपि मुक्तो भवतीत्याह गंगेति द्वाभ्याम् २९ ३० ३१ ३२ ७ ७

३३ अनशनं जलान्नपरित्यागः अनाशने काश्यपयाक्षयागतिरिति हेतोः कुर्यादिति अथातुरसंन्यासं निर्धारयति दद्यादिति सार्द्धेन अत्र यद्यपि ब्राह्मणाः प्रव्रजंति इति श्रुतेर्मुखजानामयं धर्मो यद्विष्णोर्लिंगधारणम् बाहुजातोरुजातानामयं धर्मो न विद्यते इति स्मृतिनिषेधात् ब्राह्मणस्यैव प्रव्रज्याननुक्षत्रियादेरित्याहुः तथापि यदहरेव विरजेत्तदहरेऽप्रव्रजेदित्यादि श्रुतेऽप्येव विष्णोः साधारणत्वात् त्रयाणां वर्णानां वेदमधीत्याश्रमाच्चरणमिति सूत्रकारवचनाच्च मुखजानामयं धर्मो विष्णोर्वल्लिंगधारणम् बाहुजातोरुजातानां त्रिदंडं न विधीयते इति दंडविषये निषेधदर्शनाच्च सोपवीतयोर्वेदमधीतयोर्विरक्तयोः क्षत्रियवैश्ययोरपि दंडधारणमंतरेण केवलं प्रेषमंत्रोच्चारणमात्र एवातुरसंन्यासाधिकारः न त्वनुपवीतयोर्गृहास्तु-

वेदोपनिषदां पाठात् शिवविष्णुस्तवादपि ब्राह्मणक्षत्रियविशं मरणं मुक्तिदायकम् ३३ प्राणप्रयाणसमये कुर्यादनिशनं खग दद्यादातुरसंन्यासं विरक्तस्य द्विजन्मनः ३४ दमूढयोरित्याहुः किंच द्विजन्मन इत्युक्तवता श्रीभगवताप्ययमेव पक्षः स्वीकृतः क्षत्रिय

वैश्ययोरपि द्विजन्मनत्वादातुरसंन्यासाधिकारः सूचितः इति प्रतीतः तथापि विरक्तस्यैव किमर्थं यदि संन्यासोत्तरं प्रारब्धवशात् जीवितोऽपि पुनर्भोगिभूतत्वात् तां शिल्वं स्यात् किंतु गृहात्प्रव्रजेदेवेति तदुक्तं मनुना आत्मन्यग्नीन्समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेत् गृहात् ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यो वापि प्रव्रजेत् गृहादिति स्मरणं चेति अत्रायं विशेषः ब्राह्मणस्तदंडधारणं कृत्वा क्षत्रियो वैश्यश्च उपशमादि संन्यासं न्यासधर्मान् स्वीकृत्य प्रव्रजेदिति अलं-
प्रासंगिकेन ३४

एतदेव सूचयति संन्यस्तमिति ॐ भूः संन्यस्तं मया ॐ भुवः संन्यस्तं मया ॐ स्वः संन्यस्तं मया ॐ भूर्भुवः स्वः संन्यस्तं मया स्वाहा गायत्री ॐ पुन्रेषणाया
 वित्तपणाया लोकेषणायाश्च न्युत्थितो हं साहा शिरश्च ॐ अभयो सर्वभूतेभ्यो मत्तः स्वाहेत्यादिष्वेष्टमंत्रानुच्चार्य अहं ब्रह्मास्मीत्यनुभववाक्यार्थ
 विचारणेन ब्रह्मपरोक्ष्यादित्यातुरविधिः अत्र दंडधारणे तु दाहः तिलोदकपिण्डदानादिकंच न स्यात्तस्य बहिः संन्यस्तस्य तुरीयाश्च मत्वात् अस्याहं ब्र-

संन्यस्तमिति योज्यात्प्राणैः कंठगतैरपि मृतो विष्णुर्पुरं याति न पुनर्जायते भुवि ३५ एवं जातविधानस्य धार्मिकस्य त-
 दाख्यं ऊर्ध्वच्छिद्रेण गच्छंति प्राणास्तस्य सरवे न हि ३६ मुखं च चक्षुषीनां सेकणो द्वा राणि ससृच एभ्यः स्रक्तृति नोयां
 तियो गिनस्तालुरं धृतः ३७ अपानान्मिलितप्राणो यदा हि भवति पृथक् सूक्ष्मी भूत्वा तदा वायुविनिःक्रामति पुत्तलात् ३८

ह्यास्मीत्यंतः संन्यस्तस्य तु पारलौकिकमपि सर्ववक्ष्यमाणं कर्म कुर्यादिति विशेषः किंच सांप्रदायिकानां तु इदमप्यनभिमतमेव ते तु ब्राह्मणस्यापि दंडधा-
 रणं विना तुरसंन्यासो नास्ति क्षत्रियवैश्ययोश्च सर्वथैवानधिकार इत्येवं वदंतीति ३५ एवं उक्तप्रकारेण जातं विधानं आतुरकृत्यं यस्य तस्य ३६
 ऊर्ध्वच्छिद्राण्येवाह मुखमिति ३७ प्राणोक्रमणेन शरीरत्यागप्रकारमाह अपानादिति नाभिस्थाने मिलितयोः प्राणापानयोर्यदा विश्लेषो
 भवति तदा सूक्ष्मी भूत्वा तीन्द्रियः सन् वायुः प्राणः पुत्तलात् शरीरान्निःसरति ३८

अ-पुनरी
४५

मरुतीश्वरेशरीराधारभूते प्राणोयथानिराधारोद्गमः पतति एवं पतते ३९ गतप्राणस्य शरीरस्यावस्थामाह निर्विचेष्टमिति द्वाभ्याम् ४०
ईदृशो देहे ४१ पृथिव्यादीनां स्वस्वरूपे लयमाह सपादेन ४२ आत्मा तु जायते अस्ति कर्तृते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीत्येवं भाष्यकारादिभिः
शरीरं पतते पश्चान्निर्गतं मरुतीश्वरे कलाहन्तं पतत्येवं निराधारो यथाद्गमः ३९ निर्विचेष्टं शरीरं तु प्राणैर्मुक्तं जुगुप्सि-
तम् अस्पृश्यं जायते सद्यो दुर्गन्धं सर्वं निन्दितम् ४० त्रिधावस्था शरीरस्य कृमि विट् भस्म रूपतः किं गवः क्रियते
देहे सणविध्वंसि भिनरेः ४१ पृथिव्यां लीयते पृथ्वी आपश्चैव तथा फलच तेजस्तेजसिलीयेत समीरुस्त समीर-
णे ४२ आकाशश्च तथा काशे सर्वव्यापी च शंकरः नित्यमुक्तो जगत्साक्षी आत्मदेहेष्वजो मरः ४३ सर्वेन्द्रिययुतो
जीवः शब्दादिविषये र्वृतः कामरागादिभिर्युक्तः कर्मकोशसमन्वितः ४४ पुण्यवासनया युक्तो निर्मितेस्वेन कर्मणा
सप्रविश्य न वेदे हे गृहे दग्धे यथा गृही ४५

रुक्तेषु भावविकाररहित एवास्ति ४३ ननु पृथिव्यादयस्तत्त्वस्वसूक्ष्मस्वरूपे लीना भवन्ति आत्मा च नित्यमुक्तो जगत्साक्षी भवति तर्हि कर्मफलं भोक्त-
कः इत्याशंकायां जीव एव पुण्यापुण्यवासनानुसारेण शुभाशुभकर्मफलभोक्ता इति व्यावहारिकं जीवस्वरूपं निरूपयन्नाह सर्व इति ४४ ४५

अ-
९

४५

४६ धार्मिकावल्लभायेषां ते देवदूताः कृतं आतुरकृत्यं येन तं एनं धार्मिके स्वः स्वर्गलोके नयंति ४७ स्रष्टुः शोभनो दिव्यस्तेजोमयो देहो यस्य स-
देवरूपः सन्नाकं स्वर्गादिलोकं तत्क्षणमेव प्राप्नोतीति न हि सकृत्तिनां वर्षपर्यंतं मम मार्गगमनं भवतीति भावः ४८ इति टीकायां नवमोऽध्यायः

तदा विमानमादाय किंकिणीजालमालिखत् आयांति देवदूताश्चलसञ्चामरशोभिनाः ४६ धर्मतत्त्वविदः प्राज्ञाः स-
दा धार्मिकवल्लभाः तदैर्न कृतकृत्यं स्वर्गिमानेन नयंति ते ४७ स्रष्टुः दिव्यदेहो विरजांबरस्त्रकुसुवणरित्वाभरणैरुपेतः दान-
प्रभावात्समहानुभावः प्रोप्नोति नाकं सुरपूज्यमानः ४८ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्दारे श्रियमाणकृत्यनिरूपणो नाम-
नवमोऽध्यायः ९ गरुड उवाच देहदाहविधानं च वद सकृत्तिनां विभो सती यदि भवेत्पत्नी तस्याश्च महिमा वद
१ श्रीभगवानुवाच शृणु ताक्ष्यं प्रवक्ष्यामि सर्वमेवोर्ध्वदैहिकम् यत्कृत्वा पुत्रपौत्रश्च मुच्यंते पैतृकादृणात्
२

स्वर्गात्तस्य जीवस्य देहदाहविधिं स्वर्ग सत्याविधानं महिमां हरिं च परिपृच्छति १ दाहनृतीयदिनयोः पंचकस्य विधिं तथा सती गंगाप्रभावं
च दशमे प्राह माधवः २ देह इति १ और्ध्वदैहिकं लोकांतरोपयोगिकर्म २ ३ ४ ५ ६

सु-दी

४६

अंत्यष्टिंदाहादिकर्म ३ पापानां अपनुतिर्नाशस्तदर्थमिति हेतुरुक्तः ४ मृतौ मरणे सति ५ ६ स्वग्निः पुष्पमालादिभिर्मंडयेत् शवं भूषये-
त् तदुक्तं विष्णुपुराणे प्रेतदेहं शुभैः स्नानैः स्नापितं स्वविभूषितम् दध्वा ग्रामाद्वहिः स्नायादिति ७ संकल्पेन अमुकगोत्राय अमुकना-
किंदत्तैर्बहुभिर्दानैः पित्रोरंत्येष्टिमाचरेत् तेनाग्निष्टोमसदृशं पुत्रः फलमवाप्नुयात् ३ तदा शोकं परित्यज्य कारयेन्मुंड-
नं सतः समस्तबांधवैर्युक्तः सर्वपापापनुत्तये ४ मातापित्रोर्मृतौ येन कारितं मुंडनं न हि आत्मजः सकथं ज्ञेयः स
साराण्वितारकः ५ अतो मुंडनमावश्यं नरवक्त्रविवर्जितम् ततः सबांधवः स्नात्वा धौतवस्त्राणि धारयेत् ६
सद्योजलं समानीय यतस्तं स्नापयेत् शवम् मंडयेच्चंदनैः स्वग्निर्गेगामृत्तिकयाथवा ७ नवीनवस्त्रैः संच्छाद्य तदापि
दंडं सदक्षिणम् नाम गोत्रं समुच्चार्य संकल्पेनापसव्यतः ८ मृत्कस्थाने शवो नाम तस्य नाम्ना प्रदापयेत् तेन भूमि-
र्भवेत्तुष्टा तदधिष्ठातृदेवताः ९

शेषायां ब्रह्मदेवस्य स्थानपिंडोयं मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति ८ एवं हि द्वारि विश्रामे पांथः मृतनाम्ना विष्णुरुद्रदेवस्य पिंडं दद्यादिति तेन-
स्थानपिंडेन तस्य शवस्य अधिष्ठातृदेवता आधारभूता भूमिस्तुष्टा भवेदिति कारणमुक्तम् ९

अ.

१०

४६

तेन द्वारपिंडेन भूतकोटिषु भूतानां गणनास्येदुर्गताः दुष्टं अकृत्रिस्थानं प्राप्तास्त उपधाताय विघ्नाय न विघ्नोत्र सद्गतिमवरुध्य स्वसमानं कारणं तत्कृत्तुं नैव
प्रभवन्तीति १० ११ १२ १३ तेन भूतनाम्ना तस्मै प्रेताय पिंड इत्यनुवर्तते संमार्ज्यभूमिं अभ्युक्ष्य जलेन संस्नाप्य शवम् १४ तस्य प्रेतस्य होत

द्वारदेशे भवेत्सां यस्तस्य नास्मा प्रदापयेत् तेन नैवोपधाताय भूतकोटिषु दुर्गताः १० ततः प्रदक्षिणां कृत्वा पूजनीयः
सुषादिभिः स्कंधः पुत्रेण दातव्यस्तदान्यैर्बांधवैः सह ११ धृत्वा स्कंधे स्वपितरं यः स्मशानाय गच्छति सोऽश्वमेधफलं
पुत्रोऽभवेत्तच्च पदे पदे १२ नीत्वा स्कंधे स्वपृष्ठे केसदा तातेन लालितः तदैव तदृणाच्युच्येत् मृतं स्वपितरं वहेत् १३ ततो
धर्मार्गे विश्रामं संमार्ज्याभ्युक्ष्य कारयेत् संस्नाप्य भूतसंज्ञाय तस्मै तेन प्रदापयेत् १४ पिशाचाराक्षसाय क्षाये चान्येदि-
क्षसंस्थिताः तस्य होतव्यदेहस्य नैवा योग्यत्वकारकाः १५

अस्य होतुं दातुं योग्यस्य देहस्य अयोग्यत्वकारकान् अत्र पिंडदानं किं तातन्यां स भक्षणमयोग्यत्वं यथोच्छिष्टं हविर्हवन्ना योग्यं भवति तददे-
हेपीत्यर्थः अत्रः पिशाचादयः पिंडं मुक्ता तन्यां स भक्षणं कुर्वन्तीति काशमुक्तं इदमेव चिन्तादौ १५

१६. संमार्ज्यभूमिसंलिप्यगोमयेन वेदिकं लिप्तभूमिं उल्लिख्य तस्यां दभेणोर्ध्वरेखां कृत्वा रेखामध्ये नामिकां गुप्तेनोत्थत्यजलेनाभ्युक्ष्य उपसमाधा-
य तत्र वह्निं संस्थाप्य क्रव्यं मृतकस्य मांसं अतिभक्षतीति क्रव्यादस्तदेव संज्ञानामयस्य तं देवं वह्निं पुण्यादिभिः संपूज्य लोमभ्यः स्वाहा त्वग्भ्यः स्वा-
हा २ मांसेभ्यः स्वाहा इत्याद्यनुवाक्येन वेदमंत्रेण विधिमनतिक्रम्येति यथाविधि होमं कुर्यात् १८ हे क्रव्याददेव त्वमेवांते भूतानि पंचभूतात्यक-

ततो नीत्वा श्मशानेषु स्थापयेदुत्तरामुखम् तत्र देहस्य दाहार्थं स्थलं संशोधयेद्यथा १६. संमार्ज्यभूमिसंलिप्योल्लि-
ख्योद्धृत्य च वेदिकाम् अभ्युक्ष्योपसमाधाय वह्निं तत्र विधानतः १७ पुण्याक्षतेरथाभ्यर्च्य देवं क्रव्यादसंज्ञकम् लो-
मभ्यस्त्वनुवाक्येन होमं कुर्याद्यथाविधि १८ त्वं भूतभृज्जगद्योनिस्त्वं भूतपरिपालकः मृतः संसारिकस्तस्मादेनं-
त्वं स्वर्गतिं नय १९

शरीराणि विभर्षि स्वस्मिन्धारयसि इति भूतभृदसि किंच त्वमेव जगतां योनिः कारणं चासीः पंचमहाभू-
तांतर्गतत्वात् त्वमेव लोकस्य सर्वप्राणिजातस्य स्फुटधासं दीपनेन भुक्तान् परिपाकेन परिपालकोसि तस्माद्धेतोः संसारिकः संसारे भवः सुत-
श्चायं पुरुषस्तमेनं स्वर्गतिं नय प्रापयेति प्रार्थना १९

२० चितायां मोक्षस्थापनं तत्प्रभृतिकं तदारभ्य सपिंडनात् प्राक्प्रेतत्वं भवति अतश्चितायां शवहस्ते च सपिंडीपर्यंतं च प्रेतनाम्नैव प्रदातव्यं स्था-
नादिषु शवपांथभूतनामभिरिति २१ पक्षांतरमाह कोपेति प्रेतकल्पं अंत्येष्टिविधानं तद्विदः साधकमप्याहुः अतस्तेन साधकनाम्ना वाकरे-
एव प्रेतनाम्नेति २२ यथादिक्पालादिबलिभिर्हविराहुतियोग्यं भवति तद्वत्पंचपिंडैः शवस्याहुतियोग्यतेति अन्यथापंचपिंडदानं विना तु उपघा-

इतिसंप्रार्थयित्वा मिंचितांतर्त्रैव कारयेत् श्रीरवंदतुलसीकाष्ठैः पलाशाश्वत्थदारुभिः २० चितामारोप्य तं प्रेतं पिंडौ द्वौ-
तत्र दापयेत् चितायां शवहस्ते च प्रेतनाम्ना रवगेश्वर चितामोक्षप्रभृतिकं प्रेतत्वमुपजायते २१ केपितं साधकं-
प्राहुः प्रेतकल्पविदो जनाः चितायां तेन नाम्ना वा प्रेतनाम्नाथ वाकरे २२ इत्येवं पंचभिः पिंडैः शतस्याहुतियोग्य-
ता अन्यथा चोपघाताय पूर्वोक्तास्ते भवन्ति हि २३ प्रेतो दत्त्वा पंचपिंडान् हुतमादाय तं तृणैः अग्निं पुत्रस्तदा दद्या-
न् भवेत्पंचकं यदि २४

तायस्वकुशलनाशाय पूर्वोक्तभूतपिशाचादयो भवन्तीति २३ पूर्वलोमभ्यस्वाहेत्यनुवाक्येन हुतं-
तमेवाग्निं तृणैरादाय पुत्रोदयादग्निं निरधिक्रानांतु अग्निहोत्रादादाय दद्यादिति विशेषः २४

यदि पंचके स्यादादाहो न चासौ उत्तरदद्यादि पंचके प्रेतदाहं तु णकोष्ठं संहनकारयेदिति निषेधात् २५ रेवती अंत्येयस्य तदेतत्पंचके दाहः

पंचकेषु मृतो यस्तु न गतिलभते नरः दाहस्तत्र न कर्तव्यः कृतेन्यमरणं भवेत् २५ आदौ कृत्वा धनिष्ठार्धमेतन्नक्षत्रं चक्रम रेवत्यंतं नदाहे हंदाहे च नशुभं भवेत् २६ गृहे हानिर्भवेत्तस्य क्रुक्षेष्णेषु मृतो हियः पुत्राणां गोत्रिणां च पिकथिदिमप्रजायते २७ अथवा त्रक्षमध्ये हि दाहः स्याद्विधिपूर्वकः तद्विधिं ते प्रवक्ष्यामि सर्वदोषप्रशान्तये २८ शवस्थानिकटे ताक्ष्यं निक्षिपेत् पुत्तलास्तदा दर्शमयाश्च चत्वारः क्रक्ष मंत्राभिः संमंत्रिताः २९ तमहेमप्रकर्तव्यं वहंति क्रक्षनामभिः प्रेताजयत मंत्रेण पुनर्होमस्तस्य संपुटेः ३० ततो दाहः प्रकर्तव्यस्तैश्च पुत्तलकैः सह सपिंडनदिने कुर्यात्तस्य शांतिविधिं स्मृतः ३१ तिलपात्रं हिरण्यं च रूप्यं त्र्यं तथाक्रमम् घृतपूर्णं कांस्यपात्रं दद्याद्दोषप्रशान्तये ३२

अर्हं योम्यं न २६ दाहे सति शुभाववाहय इति २७ विधिना तु पंचके पिदाहः स्यादित्याह अथेति २८ विधिमेवाह शवेति मंत्राः संहितायां ज्ञात-
व्याः २९ प्रेताजयतानरइंद्रो वः शर्मय च्छतु इति मंत्रेण संपुटेः क्रक्षनामभिः होमः कार्यः ३० ३१ ३२ ३३

३३ ३४ प्रसंगात्सतीकृत्यंतन्महिमानंचाह पतिव्रताद्येकोनविंशतिभिः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ अ-

एवंशांतिविधानंतु कृत्वा दाहं करोति यः न तस्य विप्रो जायेत प्रेतो याति परांगतिम् ३३ एवं पंच कदाहः स्यात्तद्विना केवलं दहेत् सती यदि भवेत्पत्नी तया सह विनिर्दहेत् ३४ पतिव्रताय दानां नारी भर्तुः प्रियहिते रता इच्छेत्सहैव गमनं तदा स्नानं समाचरेत् ३५ कुंकुमांजनसद्वस्त्रभूषणैश्शूषितां तनुम् दानं दद्याद्द्विजातिभ्यो बंधुवर्गेभ्य एव च ३६ गुरुं नमस्कृत्य तदानीं गच्छेत्तुमंदिनाद्दहिः ततो देवालयं गत्वा भक्त्या तं प्रणमेद्दूरिम् ३७ समर्प्य भरणं तत्र श्रीफलं परितृप्त्य च लज्जां मोहं परित्यज्य शमशानं भवनं व्रजेत् ३८ तत्र सूर्येन नमस्कृत्य परिक्रम्य चितां तदा पुष्पशय्यां तदारोहे निजां केस्य पयत्पतिम् ३९ सखिभ्यः श्रीफलं दद्यात् दाहमाज्ञापयेत्ततः गंगास्नानं समं ज्ञात्वा शरीरं परिदाहयेत् ४० नदहं हृभिर्णीनारी शरीरं पतिना सह जनयित्वा प्रसूतिं च बालं पोष्य सती भवेत् ४१ नारी भर्तारमासाद्य शरीरं दहते यदि अधिर्दहति गात्राणि नैवात्मानं प्रपीडयेत् ४२

पीडनमेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति दहते इति दाभ्याम् ४२

७

७

७

७

४३ दिव्यादौ विवादेशपथादौ ४४ किंच अंतरात्मासती जीवः मृतेन देहरूपेण तु मरणगतेन आत्मना अव्ययात्मस्वरूपेण च भर्त्रा सह एकतां प्रा-
प्ता पुनर्नारी शरीरं न प्राप्नोतीत्यर्थः ४५ इममेवार्थं व्यतिरेकमुखेन द्रष्टव्यं यावदिति यावत्सती न स्यात्तावत्स्त्रीत्वान्नमुच्यते किंतु सती एवमु-

दस्य ते ध्यायमानानां धातूनां च यथा मलः तथानारी दहेत्यापंहता शेत्यमृतोपमे ४३ दिव्यादौ सत्ययुक्तश्च शुद्धो धर्म-
युतो नरः यथानदस्य ते तस्य लोहे पिण्डेन कर्हिचित् ४४ तथा सापति संयुक्ता दस्य तेन कदाचन अंतरात्मात्मना भर्त्रा मृ-
तेनैव त्वमागता ४५ यावच्चाप्नोति मृते पत्यौ स्त्रीनात्मानं प्रदाहयेत् तावन्नमुच्यते सा हि स्त्री शरीरात्कथंचन ४६ तस्मा-
त्सर्वप्रयत्नेन स्वपतिं सेवयेत्सदा कर्मणामनसा वाचा मृते जीवति तद्गता ४७ मृते भर्तरि यानां रीसमारोहे द्रुता श-
नम् सारुंधती समाभूत्वा स्वर्गलोके महीयते ४८ तत्र सा भर्तृपरमास्तूयमाना प्सरोगणैः रमते पतिना सा द्रव्याव-
दिन्द्राश्चतुर्दश ४९ मातृकं पैतृकं चैव यत्र सा च प्रदीयते कुलत्रयं पुनात्यत्र भर्तारं यानुगच्छति ५० तिस्रः कोट्योर्द्वौ को-
टी च यानि रोगाणि मानुषे तावत्कालं वसेत्स्वर्गे पतिना सह मोदते ५१

येत इत्यर्थः ४६ भर्तृमृते जीवति च सति तद्गता तदनुग-
ता भवेत् ४७ महीयते पूज्या भवति ४८ भर्तृपरमा भर्तुरपिशोभनरूपा ४९ अत्र अस्मिन्लोके ५० तिस्रः कोट्य इति अगणितानि यावत्सकता भूमे स्तावती

रमणेनसहैकत्वंगतापितेनक्रीडतेइत्यत्र अद्वैतेचस्मितंस्फीतंनस्यादन्योन्यमीक्षणमिति वचनादद्वैतानंदादपिस्नेहानंदे अधिकस्वरवानुभावा-
त्तथैकभूत्वारमतेइतिभावः भर्तृलोकेस्वर्गे ५२ किंच मुक्तापिलीलाविग्रहं कृत्वा भजंते च भजनानंदस्याधिक्यं तथापि स्नेहानंदस्याधिक्यत्वा-
त् रमणायस्वेच्छयैव विमलेकुले जायते न तु कर्मणा इति अन्यथा सती एव स्त्री शरीरान्मुच्यते नान्य इति पूर्वोक्तवचनविरोधः स्यात् तं स्वपतिमेव ल-

विमाने सूर्यसंकाशे क्रीडते रमणेन सा यावदादित्यचंद्रौ च भर्तृलोके चिरं वसेत् ५२ पुनश्चिरायुः सा भूत्वा जायते विमलेकुले
पतिव्रता तु यानारी तमेव लभते पतिम् ५३ या क्षणं दाहदुःखेन स्वरवमेतादृशं त्यजेत् सामूढाजन्मपयंतं दह्यते विरहा-
ग्निना ५४ तस्मात्पतिं शिवं ज्ञात्वा सह तेन दहेत्तनुम् यदि न स्यात्सती ता क्षयं तमेवंप्रदहेत्तदा ५५ अर्धे दग्धे थवा पूर्णे स्फो-
टयेत्तस्य मस्तकम् गृहस्थानां तु काष्ठेन यतीनां श्रीफलेन च ५६

भते तदुक्तं माघे अतीव योषित्पकृतिः स्रुनिश्चला पुमांसमस्येति भवां वरेष्वपीति ५३ अनुतप्याह या इति ५४ प्रासंगिकं पंचकसती कृत्यं परि-
समाप्य प्रसूतदाहमेवानुसरति यदीति तं नरं एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण ५५ स्फोटयेदत्रायमभिप्रायः हृदयोगिनस्तु स्वेच्छया ब्रह्मरंभं भित्वा ब्र-
ह्मलोकं यांति कर्मयोगिनां तु परतो भेदनेन पितृदेवलोकप्रसिर्भवति सन्यासिनां तु पूर्वं भित्वा पश्चात् गंगायां तदलाभे भूमीव निक्षिपेदिति ५६

मन्त्रुदी०

५०

५७ मंत्रमेवाह अस्मात् अकारात् अकारोवास्तदेवः स्यात् इति मंत्रकोशः अक्षराणामकारोस्मीति श्रीभगवद्बचनाच्च हेपावक त्वं श्रीवास्तदेवा
ज्जातोसि वाचां बन्हेर्मुखं क्षेत्रमिति स्मृत्युक्तेः किंच त्वत्त्वत्तः सकाशात् अयं जनः स्वर्गाय लोकाय स्वर्गलोकं प्रति गंतुं पुनर्जायताम् तेजोमयं दिव्यशरी-
रेण उत्पन्नो भवतु किंच अस्यै अस्य स्थूलदेहः स्वाहा त्वयि हविस्स्तु किंच ज्वालायामेव हविर्हूयते अतस्त्वं ज्वलतु प्रज्वलितो भवेति मंत्रार्थः

प्रासये पितृ लोकानां भित्वा तद्ब्रह्मरंध्रं कम् आज्याहुतिं ततो दद्यान्मंत्रेणानेन तत्कृतः ५७ अस्मात्त्वमधिजातोसि त्वद-
यं जायतां पुनः असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहा ज्वलतु पावक ५८ एवमाज्याहुतिं दत्त्वा तिलमिष्टानां समं च कम् रोदितव्यं त-
तो गार्हपत्येन तस्य स्वरं भवेत् ५९ दाहादनंतरं कार्यं स्त्रीभिः स्नानं ततः कृतैः तिलोदकं ततो दद्यान्नामगोत्रोपकल्पितम्

५८ एवमिति अर्धदग्धे तु मस्तकं स्फोटयेत् पूर्णदग्धे सत्याज्याहुतिं दद्याच्चेति तेन रोदनेन गुर्जराणां कुलव्यवहारपरमेतत् ५९ पूर्वं
स्त्रीभिः ततस्त्रीभ्यः पश्चात्कृतादिभिरिति नामगोत्राभ्यां उपकल्पितं सकल्पितम् अमुकगोत्राया मुकप्रेतायेदं तिलोदकं मद्दत्तं तवोपति-
ष्ठतामिति ६०

अ०

१०

५०

प्राशयेत् चर्वयेत् शोकदिनेमिष्टभोजनपरिहारायपूर्वकदुःखं कुर्यादित्यभिप्रायः गुणान्कीर्तिकरान् यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्यपुण्यालोकेषुगीय-
ते तावत्कालं वसेत्स्वर्गं पूज्यमानः करारुहैरित्यभिप्रायः ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ अत्रअस्मिन्पात्रेमितंस्वल्पंहि इदं क्षीरंतु आहि शुंस्व इदं नी

प्राशयेन्निंबपत्राणि मृतकस्थगुणान्बदेत् स्त्रीजनोपेयं गृहं गच्छेत् पृष्ठतो नरसंचयः ६१ गृहे स्नानं पुनः कृत्वा गोघ्रासं च-
प्रदापयेत् पत्रावल्यान्च भुंजीयात् गृहान्नं नैव भक्षयेत् ६२ मृतकस्थानमालिष्यदक्षिणाभिमुखं ततः द्वादशाहकप-
र्यंतं दीपं कुर्यादहर्निशम् ६३ सूर्यस्तमागते तत्क्षयं श्मशानं वा चतुष्पथे दुग्धं च मृन्मये पात्रे तोये दद्याद्दिनत्रयम्
६४ अपक्वमृन्मयं पात्रं क्षीरं नारप्रपूरितम् काष्ठत्रये गुणैर्बद्धं धृत्वा मंत्रं पठेदमम् ६५ श्मशानानलद-
ग्धोसि परित्यक्तोसि बांधवैः इदं नीरमिदं क्षीरमत्र आहि मितं पिब ६६ चतुर्थे संचयः कार्यः साधिकैश्च निरमिकैः
तृतीये हि द्वितीये वा कर्तव्यश्चावरोधतः ६७

स्वपिब ६६ चतुर्थे दिने तदुक्तं विष्णुपुराणे चतुर्थे हि च कर्तव्यं भस्मास्त्रिचयनेनूप इति अवरोधतः चतुर्थे दिने पंचकशनिवारादियोगात् ६७ ६८

संचयनिधानमेकाह गत्वेत्यायेकादशभिः ६८ परिक्लृप्तावाभावर्त्तेन कुर्यात् ६९ संभ्युक्ष्यपूर्वतु किंचिदुग्धेनसंप्रोक्ष्यउद्धरेत् चितास्थाना

अ

गत्वात्मशानभूमिंचस्नानंकृत्वाशरुचिर्भवेत् ऊर्णासूत्रंवेष्टयित्वापवित्रींपरिधायच ६८ दद्यात्शमशानवासिभ्यस्त-
तोमाषबलिंस्ततः यमायत्वेतिमंत्रेणतिस्रःकुर्यात्परिक्रमाः ६९ ततोदुग्धेनसंभ्युक्ष्यचितास्थानंरवगेश्वर जलेनस-
मयेपश्चादुद्धरेदस्थितंदकम् ७० कृत्वापलाशपत्रेषुक्षालयेदुग्धवारिभिः संस्थाप्यमृन्मयेपात्रेश्चाहंकुर्या-
द्यथाविधि ७१ त्रिकोणंस्थंडिलंकृत्वागोमयेनोपलेपितम् दक्षिणाभिमुखोदिसुदद्यात्सिंदुत्रयंत्रिषु ७२
पुंजीकृत्यचिताभस्मतत्रधृत्वात्रिपादुकाम् स्थापयेत्तत्रसजलंमनालाद्यमुखेघटम् ७३ ततस्तंदुलपाकेनदधि
यतसमन्वितम् बलिंप्रेतायसजलंदद्यात्प्रिष्टंयथाविधि ७४ पदानिदशपंचैवचोत्तरस्यादिशिब्रजेत् गच्छेवि
धायतत्रास्थिपात्रंसंस्थापयेत्स्वग ७५

निष्काशयेत् ७० उपलेपितस्थलमेवस्थंडिलंभवति तत्रिकोणंकृत्वा तत्रत्रिषुदक्षिणपश्चिमोत्तरासुदिसु ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

५१

गर्तपिंडाद्वाहस्यार्तिर्नश्यति मलिनषोडशस्यांगधूतोभवति ७६ ७७ ७८ गंगायां अस्थिपतनस्य महिमानमाह अंतरित्वष्टभिः दशदि-

तस्योपरिततोदद्यात्पिंडाहार्तिनाशनम् गर्तादुद्धृत्य तत्पात्रं नीत्वा गच्छेज्जलाशयम् ७६ तत्र प्रक्षालयेद्गुग्धं ज-
लादस्थिपुनः पुनः चर्चयेच्चंदनेनाथ कुंकुमेन विशेषतः ७७ धृत्वा संपुटकेतानि कृत्वा च हृदि मस्तके परिक्रम्य न-
मस्कृत्य गंगामध्ये विनिक्षिपेत् ७८ अंतर्दशाहं यस्यास्थि गंगातोये निमज्जति न तस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्क-
दाचन ७९ यावदस्थि मनुष्यस्य गंगातोयेषु तिष्ठति तावदूर्ध्वसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ८० गंगाजलोर्मिसं-
स्पृश्य मृतकं पवनो यदा स्पृशते पातकं तस्य सद्य एव विनश्यति ८१ अराध्यतपसोऽग्रेण गंगादेवीं भर्गारथः उद्धृ-
र्य पूर्वजानां मानयन् ब्रह्मलोकतः ८२ त्रिषु लोकेषु विख्यातं गंगायाः भवनं यशः यापुत्रान् सगरस्यैतान् भस्माख्यान्-
नयद्विवम् ८३

नमध्ये एव महीयते पूज्यो भवति ७९ तस्यामस्थिपतनप्रभावंतु किं वर्ण्यते तज्जलकृतसंगपवनस्पर्शादिपि कृतार्थो भवती-
त्याह गंगेति ८० गंगाजलस्य असाधारणतामाह ८१ ८२ यश एवाह या इति एतान् षष्टि सहस्रान् भस्माख्यान् पिभस्म एवाख्यानां मानियेषां तस्या विशेषानि-
त्यर्थः ८३

पतनात्पतनमात्रादेव ८४ अत्र इतिहासं कथयति कश्चिदितिहास्याम् ८५ अयंभावः अजामिलोयथा अदिदितहरिनाममहिमापिकृतगतह
गिनामोच्चारणान्युक्तः तेयैवाधमपितच्चरणोदकादिति ८६ अतःयंगायवमुक्तिप्रदाइतिहेतोः ८७ अथशब्देविधानांतरे अत्रपुनर्दाहिकं सिंहाव
लोकनेनाह यन्यस्मिन्दिनेष्टुण्यात् ततार्तास्थेवदिनेपूर्ववत् पूर्वोक्तविधानेनपुत्तलंकेवलं संवत्तदेवतुकाष्टैःसमादायसम्यगस्थिसंचय

पूर्वेवयसिपापानियेकत्वामानवामृताः गंगायामस्थिपतनात्स्वर्गलोकं प्रयांतिते ८४ कश्चित्त्वाधोमहारण्येसर्व
प्राणिविहिंसकः सिंहेननिहितोयावत्प्रयातिनरकालये ८५ तावत्काकेनतस्यास्थिगंगायोपातितंतदा दिव्यंवि-
मानसारुह्यसगतोदेवमंदिरम् ८६ अतःस्वमेवसत्पुत्रो गंगायामस्थिपातयेत् आस्थिसंचयनांदूर्ध्वं दशगात्रं समा-
चरेत् ८७ अथकश्चिद्विदेशोदावनेचौरभयैमृतः नलब्धस्तस्यदेहश्चैत्ष्टुण्याद्यदिनेतदा ८८ नविधानेनादयकचित्पिष्टपु

तलंकंरुत्वेतिपाठः तत्रायंविधिः यद्यपिष्टस्यसांगंहस्तमात्रं पुत्तलंविधायतन्नाभौ प्रज्वलितं दीपंविधायप्राणप्रतिष्ठांकुर्यात् यथाअमुकगोत्रस्यप्रा-
णइहप्राणाः हंसःजीवइहस्थितोजीवः सर्वेद्रियाणिवाक्यनस्त्वकुचक्षश्चोत्रजिह्वाप्राणपाप्मिपादपायूपस्थानिइहागत्यसरवंतिष्ठंतुस्वाहेति लेलि
हानमुद्रयानद्धृदयेविन्यसेत् ततोयावदीपः प्रज्वलतितावत्पूर्ववद्विष्णुस्मरणंकुर्यात् आतुरदानंचदद्यात् ततोदीपनिर्वाणेसतितंकाष्ठैःपूर्ववद्
हेदिति ८८

८९ ९० ९१ प्रसंगात्बालादीनां कृत्यमाह गंगेति ९२ अतः परं सर्वविंशतिमासात्परम् ९३ गर्भे एव नष्टे मृते सति क्रिया दुग्ध दानादिकं न भवति-
तस्य किंचिदपि न दातव्यमित्यर्थः शिशुरादंतजनसादिति स्मृतं दर्शतो त्यत्तिपर्यंतं शिशुरिति संज्ञा बालस्याद्यावदाशिरवम् आशिरवंचूडाकर्म तृतीयव-

दर्भपुत्तलकं कृत्वा पूर्ववत्केवलं दहेत् तस्य भस्म समादाय गंगां तोयै विनिक्षिपेत् ८९ दशगात्रादिकं कर्म तद्दिना देवका-
रयेत् स एव दिवसो ग्राह्यः श्राद्धे सांवत्सरादिके ९० पूर्णे गर्भे मृतानां विदार्य जहरे तदा बालं निष्काश्य निक्षिप्य भूमौ-
नामेव दाहयेत् ९१ गंगार्तरे मृतं बालं गंगाया मेव पातयेत् अन्यदेशे क्षिपेद्भूमौ सप्तविंशतिमासजम् ९२ अतः प-
रं दहेत् तस्य गंगाया मस्थि निक्षिपेत् जलं कुंभं च दातव्यं बालानां मेव भोजनम् ९३ गर्भे नष्टे क्रियानास्ति दुग्धं दयं मृते क्षि-
णौ घटं च पायसं भोज्यं दद्याद्बालविपत्तिषु ९४ कुमारैश्च मृते बालान् कुमारानेव भोजयेत् सबलान् भोजयेद्द्विप्रश्च-
पौगंडे सव्रते मृते ९५ मृतश्च पंचमादूर्ध्वमव्रतः सव्रतोऽपि वा पायसेन गुडनापि पिंडान् दद्यात् दशक्रमात् ९६

र्षपर्यंतं बाल इति संज्ञा विपत्तिषु भरणेषु घृतादिकं देयं बाले वातरुणे वृद्धे षटो भवति चाक्षय इति वचनान् ९४ आपंचवर्षात् कौमारः पौगंडो दशहाय-
नः अव्रते बालान् सव्रते विप्रान् ९५ पंचमादूर्ध्वं पौगंडावस्थायां अव्रतः उपवीत संस्काररहितः सव्रतः सोपनीतः ९६ ९

गल्पुर्दी.
५३

महादानं शय्यादिकम् ९७ एकस्य तस्यैवोद्देशेन कृतं एकोद्दिष्टम् ९८ व्रतस्थाने व्रतबंधस्थाने उपवीतसंस्कारस्य अनधिकारात् देहे चापि स्वस्थे
सति क्रियामपि स्वल्पां कुर्यात् ९९ १०० किशोरतरुणावस्थया तु मृतस्य तिसर्वमेव कृत्यं करणीयमित्याह किशोरमिति किशोरः षोडशसमस्ततो यौ

एकादशं द्वादशं च वृषोत्सर्गविधिं विना महादानविहीनं च पौगंडे कृत्यमाचरेत् ९७ जीवमाने च पितरि न पौगंडे सपिंडन-
म् अतस्तस्य द्वादशाहस्यैकोद्दिष्टं समाचरेत् ९८ स्त्रीषु द्राणां विवाहस्तत्र तस्थाने प्रकीर्तितः व्रतात् प्राक् सर्ववर्णानां व-
यस्तल्या क्रिया भवेत् ९९ स्वत्यात्कर्मप्रसंगाच्च स्वत्यादिष्वयबांधवात् स्वल्पे वयसि देहे च क्रियां स्वत्यामपीच्छति १००
किशोरे तरुणे कुर्यात् शय्या वृषमस्त्रादिकम् पददानं महादानं गोदानमपि दापयेत् १ यतीनां चैव सर्वेषां न दाहो नोदक-
क्रिया दशगात्रादिकं तेषां न कर्तव्यं सूतादिभिः २ दंडग्रहणमात्रेण नरो नारायणो भवेत् त्रिदंडग्रहणात्तेषां प्रेतत्वं
नैव जायते ३ वनमादिशेत् १ संन्यासिनां तु दाहादिकं किमपि कृत्यं न करणीयमित्याह यतीनामिति सर्वेषां हंसादिचतुर्विधानां तेषां स्वपितृ-

णामपि गृहस्थैरपि सूतादिभिर्दाहादिकं न कर्तव्यं कुरीचकं तु प्रदहेदिति प्राचीनैर्यदुक्तं तदयुक्तमित्याक्षिपन्त्याह न दाहमिति यैः प्रैष्यमत्रोच्चारणं
पूर्वकं सन्यस्तं तेषां दाहादिकं सर्वशास्त्रेष्वविहितमेव २ अनुदशगात्रं विना प्रेतत्वं स्यादिति चेन्मेवं मात्रेणेति ज्ञानेनान्येनापि संन्यासिनां प्रेतत्वं नैवेति ३

किंच ज्ञानयुक्तेन संन्यासेन तु जीवन्मुक्तविदेहत्वमेव भवति इत्याह ज्ञानीति ४ अवश्यकर्तव्यतया तु नाचरेत् किंतु पितृभक्त्यैव ५ संन्यासिनो कृत्यमाह संन्यासस्तस्वमित्रपुत्रकलत्रबंधादीन् शिरवायज्ञोपवीतस्वाध्यायगायत्रीजपाद्यशेषकर्माणिसन्यस्य देहमाच्छादनकौपीनंच श्रेष्ठमंत्रोच्चारणपूर्वकं परिग्रहेदितिसंन्यासो यस्यास्तीति संन्यासी अस्यावस्थाभेदेन चातुर्विध्यं दर्शयति हंसमिति हंसस्तथा जातस्तथा रूपधरो निर्देहो निष्परिग्रहो ब्रह्ममार्गसम्यक्संपन्नः शुद्धमानसः प्राणसंधारणार्थं परेच्छया भैक्ष्यमाहरन्नुदरमात्रेण लाभालाभसमः शुक्लध्यानपरो ध्यात्मनि-

ज्ञानिनस्तसदा मुक्ताः स्वरूपानुभवेन हि अतस्तेषु यद्गतानां पिंडानां नैव कांक्षिणः ४ तस्मात्पिंडादिकं तेषां न तु नौदनयाचरेत् तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं पितृभक्त्या समाचरेत् ५ हंसं परमहंसं च कुटीचकबहूदकान् एतान् संन्यासिनस्तार्क्ष्यैरथिव्यां स्थापयेन्मृतान् ६ षष्ठ्यतुर्थभूमिकारूढः शभाशुभकर्मनिर्मूलनपरः शून्यागारे देवतागृहे नृणकुटवल्मीकवृक्षमूलकुलालशालामिहोवनदीपुलीनगिरिकुहरकंदरकोटरनिर्झरस्थंडिलेष्वनकृतवासप्रयत्नो निर्ममः सन्निवसतीति हंसो नामेति १ परमहंसस्तनदंडकौपीनं च आच्छादनमाचरति विधिभिषेधातीनो यद्ब्रह्मवेदांतेषु पूर्णानंदैकबोधः परमात्मेति निरूपितस्तद्ब्रह्माहमस्मीत्येवं चतुर्थादिभूमिकासु सर्वदा भवन्नेव स स भूमिकारूढो ध्यातृध्येयविभागरहि तो ब्रह्मानंदविलीनवृत्तित्याच्छरीरमपि नानुसंधत्ते एतदेवोक्तं श्रीमद्भागवते दे

हंमिनश्चरमवस्थितमुत्थितंवासिद्धोनपश्यतियतोध्यगमत्स्वरूपम् देवादपेतमयदेववशादुपेतं वासोयथापरिकृतंमदिरामदांधः इत्ययंयोगीश्री
लोषास्रवदुःखमानापमानषड्भूय्यादि भिर्विबर्जितोभवतिनिरुद्धाशेषचित्तवृत्तेर्योगिनः शीतादिकंनास्ति तत्प्रत्ययाभावात् यथालीलायामासक्त
स्य बालकस्याच्छादनादिरहितस्यापि हेमंतशिशिरयोः प्रातः कालेशीतंनास्ति तथापरमात्मन्यासक्तस्ययोगिनः शीताद्यभावः अतःकृतकृत्यो-
भवति इतिचस्मर्यते ज्ञानाभूतेनत्वमस्यकृतकृत्यस्ययोगिनः नैवास्तिकिंचित्कर्तव्यमस्तिचेन्नसतत्त्ववित् इतिपरमहंसः २ अथकुटीचकब-
हूदकोविस्क्तिभेदेनयथा अत्रविरक्तिस्त्रिधा तीव्रातीव्रतरामंदाचेति तीव्रायथा अस्मिन्जन्मनिमा भूवन्पुत्रदारादयोममइतियासक्त
राबुद्धिः सावैराग्यस्यतीव्रताइति अस्मिन्चैराग्येकुटीचकबहूदकसत्यासाधिकारः तथाचोक्तम् यात्राद्यशक्तिशक्तिभ्यांतीव्रेन्यास
द्वयंभवेत् कुटीचकोबहूदकश्चेदुभावेतौत्रिदंडिनो १ कुटीचकेस्तयात्राद्यशक्तः एकस्मिन्नेवतीर्थेसंवसन् प्रत्यहंद्वादशसहस्रप्रणवज-
पंकुर्वन् यथोक्तकालमैक्ष्यमाहरन् महावाक्यार्थमवलोकयन्नात्मानुसंधानेचित्तवृत्तिमवरोधयन् कुट्यापणशालायांचकास्तिब्रह्मध्या-
नेनप्रकाशतेइतिकुटीचकः कुट्यामंवचरति यात्राद्यशक्तितयाविचरतीति यद्वाचरगतिभक्षणयोरितिधातोः कुट्यांचरतीतिभक्षयति
भिक्षान्नमतिकुटीचरोवा ३ बहूदकश्चतीर्थयात्रासक्तोग्रामेत्वेकरात्रंनगरेत्रिरात्रंतीर्थेसप्तरात्रंनिवसन् त्रिकालस्नानपरोमा-
धुकरींचतिप्रथितोनिवासस्थानाशक्तिरहितोविजाग्रमधर्मरतोषणवमनुस्वरन् दंडादिकंपरिगृह्यपुनस्तीर्थान्तरंव्रजतीति बहूदका

नितीर्थजलानि यस्येति बहूदक इति ४ तीव्रतरवैराग्येतुहंसपरमहंससंन्यासाधिकारः तीव्रतरं यथा पुनरावृत्तिसहितो लोको मेमास्तकश्चन इति-
तीव्रतरत्वं स्यात् मंदेन्यासो न कोपिहीति १ मंदवैराग्येतुसंन्यासाधिकार एव नास्ति मंदायथा पुत्रदाराधनादीनां नाशो नात्कालिकी भवतिः धिसंसा-
रमितीदृक् स्याद्विरक्ते मंदता हि सेति एतेषां विशेषलक्षणानि विश्वेश्वरी पद्धतौ परमहंसोपनिषदं जीवन्मुक्तेश्च विशेषतो निरूपितानि अत्र तु विस्तरम-

गेगादीनामभावे हि एथित्वां स्थापनं स्मृतम् यत्र संति महानद्यस्तदा तास्तेव निक्षिपेत् १०७ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धा-
रे दाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणो नाम दशमोऽध्यायः १० गरुड उवाच दशगात्रविधिं ब्रूहि कृते किं सकृत्तं भवेत् पुत्रा-
भावे तु यः कुर्यादिति मेव दक्षे शव १ श्रीभगवानुवाच शृणु तादृश्यं प्रवक्ष्यामि दशगात्रविधिं तव यद्विधाय च सत्यु-
त्रो मुच्यते पैतृकादृणात् २ पुत्रः शोकं परित्यज्य धृतिमास्थाय सात्त्विकीम् पितुः पिंडादिकं कुर्यादश्रुपातं न कारयेत् ३

यान्नलिस्विताभि श्लोकार्थस्तस्य एव ६ १०७ इति टीकायां दशमोऽध्यायः १० अस्थिसंचयनादूर्ध्वं दशगात्रं समाचरेत् इति श्रुत्वा-
न्नगः पूर्वतदेव परिपृच्छति १ एकादशेऽस्मिन् श्लोकापनयनं वचः अप्रजं पिंडादारं दशगात्रविधिं हरिः २ सात्त्विकी धृतिर्गीतायां शोक्ता धृ-
त्या यथाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्त्विकीति ३ ७ ७ ७

गन्तुः-
५५

क्रियापामश्रुपातस्यनिषेधमाह श्लेषेति निरर्थकात् व्यर्थान् ४ तदेवाह यदीतिसमभिः निधनंगतः मृत्युं प्राप्सः ५ अपरिहार्येदूरीकर्तुं अ-
शक्ते ६ उपायाभावादपिशोकोनोचितइत्याह नहीति ७ भावानांदुःखवादीनां प्रतीकारः दूरीकरणोपायः ८ संयोगोधिप्रयोगां तोमरणांतं हि जीवि-

श्लेषाश्रुबांधवैर्मुक्तं प्रेतो भुंक्ते यतोऽवशः अतोन्नरोदितव्यं हितदाशोकाच्चिरार्थकात् ४ यदि वर्षसहस्राणि शोचते हर्निशं-
नरः तथापि नैव निधनंगतो दृश्येत कर्हिचित् ५ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्ममृतस्य च तस्मादपरिहार्ये र्थे नि-
शोकं कारयेद्बुधः ६ न हि कश्चिदुपायोस्ति देवो वा मानुषोऽपि वा यो हि मृत्युवशं प्राप्नोति जंतुः पुनरिहा व्रजेत् ७ अव-
श्यं भाविभावाणां प्रतीकारो भवेद्यदि तदा दुःखैर्न युज्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ८ नायमत्यंतसंवासः कस्यचित्केनचित्स-
ह अपि स्वप्नशरीरेण किमुतान्यैः पृथक् जनैः ९ यथा हि पथिकः कश्चिच्छायामाश्रित्य विश्रमेत् विश्रम्य च पुनर्गच्छेत्
दूद्धूतसमागमः १० यत्प्रातः संस्कृतं भोज्यं सायंतं च विनश्यति तदन्नरससंपुष्टे काये कानामनित्यता ११

तस्मिन् न्यायमाह नायमिति ९ उक्तमेवार्थं दृष्टान्तेन ब्रूयति यथेति १० यस्य कारणमेव विनाशितदातृकार्यस्य काकथेत्याह यदिति संस्कृतं भोज्यं द्वयैः
पाचितमपि विनश्यति गतरसं भवति ११

अ-
११

५१

मौषज्यं औषधं दुःस्वयं गनिवर्तकमित्यर्थः १२ शोकापनोदनोपायं निरूप्य पुत्राभावे तु कः कुर्यादिति प्रश्नस्योत्तरमाह पुत्रेति पञ्चभिः वधूः पत्नी पुत्र

मौषज्यमेतद्दुःस्वस्य विचारं परिचिंत्य च अज्ञानप्रभवं शोकं त्यक्त्वा कुर्यात्क्रियां कृतः १२ पुत्राभावे वधूः कुर्यान्दिव्या
भावे च सोदरः शिष्यो वा ब्राह्मणस्यैव सपिंडो वा समाचरेत् १३ ज्येष्ठस्य वा कनिष्ठस्य भ्रातुः पुत्रैश्च पौत्रकैः दशगा-
त्रादिकं कार्यं पुत्रहीने नरेखग १४ भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुष्य-
वीत् १५ पत्न्यश्च बह्वेकस्य चैका पुत्रवती भवेत् सर्वास्ताः पुत्रवत्यः स्युस्तेनैकेन कृतेन हि १६ सर्वेषां पुत्रहीनानां
मित्रः पिह प्रदापयेत् क्रियालोपो न कर्तव्यः सर्वाभावे पुरोहितः १७ स्त्री वाथ पुरुषः कश्चिदिष्टस्य कुरुते क्रिया अनाथ
प्रेतसंस्कारात्कोटियज्ञफलं लभेत् १८ पितुः पुत्रेण कर्तव्यं दशगात्रादिकं खग मृते ज्येष्ठेऽप्यतिस्नेहान्भकुर्वीत पिता कृते
१९ बहवोऽपि यदा पुत्राविधिमेकः समाचरेत् दशगात्रं सपिंडत्वं आह्वान्यन्यानि षोडश २०

वध्वाभावे सोदरः कनिष्ठभ्राता १३ भ्रातुः पुत्रेण सर्वभ्रातृणां पुत्रमत्वं स्यादित्याह ज्येष्ठस्येति १४ एकजातानां एकस्मात्पितुः सकाशात्
उत्पन्नानां मध्ये १५ सापत्नपुत्रेण स्त्रीणां पुत्रिता स्यादित्याह पत्न्यइति १६ १७ इष्टस्य मित्रस्य १८ १९ २०

२२ कृते किं कृतं भवेदिति प्रश्नस्योत्तरमाह सप्तेति द्वाभ्याम् २३ २४ दशगात्रविधिं ब्रूहि इति प्रश्नस्योत्तरमाह कूपइत्यादियव
एकेनैव तु कार्याणि संविभक्तधनेष्वपि विभक्तैस्तु पृथक् कार्यं श्राद्धं सांवत्सरादिकं २१ तस्मात् ज्येष्ठः सक्तो भक्त्या दश-
गात्रं समाचरेत् एकभोजीभूमिशायी भूत्वा ब्रह्मपरः शुचिः २२ सप्तवारं परिक्रम्य धरणीं यत्फलं लभेत् क्रियां कृ-
त्वा पितुर्मातुस्तत्फलं लभते सक्तः २३ आरभ्य दशगात्रं च यावद्देवाधिकं भवेत् तावत्पुत्रः क्रियां कुर्वन् गयाश्राद्ध-
फलं लभेत् २४ कूपे तडागे वारामं तीर्थे देवालयेऽपि वा गत्वामध्यमयामेत् रुमाने कुर्यात् अमंत्रकं २५ शुचिर्भूत्वा च-
क्षुमूले दक्षिणाभिमुखः स्थितः कुर्याच्च वेदिकां तत्र गोमयेनोपलिप्यतां २६ तस्यां पर्णेदं भूमये स्थापयेत् कौशिके द्वि-
जं तं पाद्यादिभिरभ्यर्च्य प्रणमेद तसीति च २७ तदग्रे च ततो दत्त्वा पिंडार्थं कौशमासनं तस्योपरित्ततः पिंडं नाम गो-
त्रोपकल्पितम् २८ दद्यात्तुल्यपाकेन यवपिष्टेन वा सक्तः उशीरं चंदनं भृंगराजपुष्पं निवेदयेत् धूपं दीपं च नैवे-
द्यं मुरव वा संच दक्षिणाम् २९ दध्याय समाप्ति मध्यमयामे द्वितीयप्रहरे प्रथमयाममध्याह्नयोर्देवपितृसमयत्वात् अमंत्रकं संकल्प्य

हितम् २५ २६ पर्णे पर्णासने असनी पुष्पसंकाशमिति मंत्रेण प्रणमेत् २७ कौशं दर्भासनम् २८ २९ ३०

पयश्चपयश्चपयसीतयोनीरिसीरयोःपात्रे ३० आनंत्यदायकम् अनंतफलदंभवतीत्यर्थः ३१ आदिदिनात्प्रथमदिनात् ३२ तेनैवानेन

काकान्नंपयसोःपात्रेवर्द्धमानंजलांजलीन् प्रेतायामुकनाम्नेचमदत्तमुपतिष्ठतु ३० अन्नं वस्त्रं जलं द्रव्यमन्यद्वा-
दीयतेचयत् प्रेतशब्देनयदत्तंमृतस्यानंत्यदायकम् ३१ तस्मादादिदिनादूर्ध्वं प्राक्सपिंडीविधानतः योषितः पुरुष-
स्यापिप्रेतशब्दं समुच्चरेत् ३२ प्रथमेऽह्नियत्पिंडो दीयतेविधिपूर्वकम् तेनैवविधिनाऽन्नेन नवपिंडान्प्रदापये-
त् ३३ नवमेदिवसेचैवसपिंडैः सकलैर्जनैः तैलाभ्यंगः प्रकर्तव्यो मृतकस्वर्गकाम्यया ३४ बहिःस्नात्वागृहीत्वाच-
दूर्वालाजसमन्वितः अग्रतः प्रमदां कृत्वासमागच्छेन्मृतालयम् ३५ दूर्वाविकुलवृद्धिस्तेलाजाइवविकाशता ए-
वमुत्क्रान्त्यजेद्वहेलाजान् दूर्वासमन्वितान् ३६ दशमेऽह्निमांसेनपिंडं दद्यात्स्वर्गेश्वर माषेनतन्निषेधाद्वाकलौ-
नपलपैवकम् ३७

रूपायसादिनाचनवदिनेषुनवपिंडान् ३३ नवमदिनस्यकृतंकथयति नवमेइतिवि-
भिः ३४ ३५ ३६ दशमदिनेविशेषमाहदशमदिनइतिवा अथवाकलौकलियुगेपलेनमांसेनमित्त्राह्नंभवतीतितस्यमांसपिंडस्यनिषेधा-
न्माषेनैवदद्यादित्यर्थः अत्रअतोऽस्यामिषवर्ज्यंरूपातस्यनशाम्यतीतिप्राचीनैस्त्वावश्यकत्वेनैवोक्तंतदन्ययुगाभिप्रायेणेति ३७ ७

दशमेदिवसेक्षौरमिति द्वितीयश्लोकः स्मृत्यन्तरदेशान्तरधर्मानुसारेण ३८ ३९ ४० अतसीति कल्पिष्यस्यकोमलश्यामसुन्दरम् ४१

दशमेदिवसेक्षौरं बांधवानां स सुन्दनम् क्रियाकर्तुः कृतस्यापि पुनर्मुण्डनमाचरेत् ३९ मिष्टान्नैर्भोजयेदेकं दिनेषु-
दशस्रद्विजम् प्रार्थयेत्प्रेतमुक्तिं च हरिं ध्यात्वा कृतांजलिः ४० अतसीपुष्पसंकाशं पीतवाससमन्युतम् येन म-
स्यंति गोविंदं न तेषां विद्यते भयम् ४१ अनादिनिधनो देवः शंखचक्रगदाधरः अक्षयः पुंडरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदो भव
४२ इति संप्रार्थनामंत्रं श्राद्धांते प्रत्यहं पठेत् स्नात्वा गत्वा गृहे दत्वा गोत्रासं भोजनं चरेत् ४३ इति श्रीगरुडपुरा-
णोत्तरोद्धरे दशगात्रविधिनिरूपणो नामैकादशोऽध्यायः ११ गरुड उवाच एकादशदिनस्यापि विधिं ब्रूहि सर-
श्वर वृषोत्सर्गविधानं च वद मे जगदीश्वर १ श्रीभगवानुवाच एकादशाह्निगंतव्यं प्रातरे वज्रलाशये और्ध्वदे-
हिक्रिया सर्वा करणीया प्रयत्नतः २ निमंत्रयेद्ब्राह्मणांश्च देदशास्त्रपरायणान् प्रार्थयेत्प्रेतमुक्तिं च नमस्कृत्य कृतां-
जलिः ३ ७ हे पुंडरीकाक्ष देवः त्वं अनादिनिधनोऽसि अतो मोक्षप्रदो भवेति ४२ ४३ इति टीकायां एकादशोऽध्यायः

११ कृत्यमेकादशाहस्य लक्षणानि वृषस्य च तदुत्सर्गफलं चैव द्वादशे प्राह माधवः १ १ २ ३ ४ ५

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

उपभुक्तं तस्य शरीरलघम् तदी-

स्नानसंध्यादिकं कृत्वा स्थाचार्योऽपिशुचिर्भवेत् विधानं विधिबुत्कुर्यादेकादशदिनोचितम् ४ अमंत्रं कारयेच्छ्राद्ध-
शाऽहं नाम गोत्रतः एकादशोऽहिप्रेतस्य दद्यात्पिंडं समंत्रकम् ५ सौवर्णं कारयेद्विष्णुं ब्रह्माणं रौप्यं कंतथा रुद्रं ताम्रम-
यं कार्यं यमं लोहं मयं रवग ६ पश्चिमे विष्णुं कलशं गंगोदकसमन्वितम् तस्योपरि न्यसेद्विष्णुं पीतवस्त्रेण वेष्टित-
म् ७ पूर्वतु ब्रह्मं कलशं क्षीरोदकसमन्वितम् ब्रह्माणं स्थापयेत्तत्र श्वेतवस्त्रेण वेष्टितम् ८ उत्तरस्यां रुद्रं कुं-
भं पूरितं मधुसर्पिणा श्रीरुद्रं स्थापयेत्तत्र रक्तवस्त्रेण वेष्टितम् ९ दक्षिणस्यां यमघटमिंद्रोदकसमन्वितम् रुष्ण-
वस्त्रेण संवेष्ट्य तस्योपरि यमं न्यसेत् १० मध्ये तु मंडलं कृत्वा स्थापयेत् कौशिकं सतः दक्षिणाग्निमुखी भूत्वाऽप-
सव्येन च तर्पयेत् ११ विष्णुं विधिं शिवं धर्मं वेदमंत्रैश्च तर्पयेत् होमं कृत्वा चरेत्पश्चाच्छ्राद्धं दशघटादिकम् १२
गोदानं च ततो दद्यात्पितृणां तारणाय वै गौरेषा हि मया दत्ता प्रीतये तैः स्तुतमाधव १३ उपभुक्तं तु तस्यासीद्ब्रह्मभूषण-
वाहनम् घृतपूर्णं कांस्यपात्रं सप्तधान्यं तदीप्सितम् १४ पितॄन्तस्य वाञ्छितं च एतद्वस्त्रादिसर्वं १४ ५ ५

१५ प्रेतस्यशय्यायादानविधिमाह प्रक्षाल्येतिचतुर्भिः १६ १७ १८ १९ २० २१ ब्राह्मणादिवर्णनामसाधारणवृष-

तिलाद्यष्टमहादानमंतकालेनचेत्कृतम् शय्यासमीपेधृतैतद्दानंतस्याःप्रदापयेत् १५ प्रक्षाल्यविप्रचरणौपूजयेदंबरादिभिः सिद्धान्तंतस्यदातव्यंमौदकाःपूपकापयः १६ स्थापयेत्युरुषंहेमंशय्योपरितदाकृतः पूजयित्वा प्रदातव्यामृतशय्यायथोदिता १७ प्रेतस्यप्रतिमायुक्तासर्वोपकरणैर्वृता प्रेतशय्यामयात्येषातुभ्यंविप्रनिवेदिता १८ इत्याचार्यायदातव्याब्राह्मणायकुटुंबिने ततःप्रदक्षिणीकृत्यप्रणिपत्यधिसर्जयेत् १९ एवंशय्याप्रदानेनश्राद्धेननवकादिना वृषोत्सर्गविधानेनप्रेतोयातिपरांगतिम् २० एकादशेऽहिविधिनावृषोत्सर्गसमाचरेत् हीनांगरोहिणंबालंत्यत्काकुर्यात्सलक्षणम् २१ रक्ताक्षःपिंगलोयस्करक्तःशृंगेगलेखुरे श्वेतोदरःकृष्णपृष्ठो ब्राह्मणस्यविधीयते २२ कृष्णिगधवर्णोयोरक्तः क्षत्रियस्यविधीयते पीतवर्णश्चवैश्यस्यकृष्णःशूद्रस्यशस्यते २३

स्यलक्षणान्याह रक्ताक्षइतिहाभ्याम् २२ शस्यते विहितोभवति २३

सर्ववर्णसाधारणं वृषं कथयति यइत्यादिषड्विः २४ पंचप्रकारं नीलवृषं दर्शयति किंतूक्तलक्षणस्यैवेत्याह चरणा इति गोपतेः वृषस्य-
२५ २६ २७ २८ २९ उक्तलक्षणो वृषो गृहे न धार्यः तं भारवाहकं न कुर्यादित्यर्थः यथा कपिला गौर्ब्राह्म

यस्तु सर्वांगपिंगः स्यात् श्वेतः पुच्छे पदेषु च सपिंगो वृष इत्याहुः पितृणां प्रीतिवर्धनः २४ चरणास्तु मुखं पुच्छं च-
स्य श्वेतानि गोपतेः लाक्षारससवर्णो यस्तु नीलमिति कीर्तितम् २५ लोहितो यस्तु वर्णेन मुखे पुच्छे च पांडुरः
पिंगः खुरविषाणाभ्यां रक्तनीलो निगद्यते २६ सर्वांगेष्वेकवर्णो यः पिंगः पुच्छे खुरेषु च तं नीलपिंगमित्याहुः पूर्वं
जोद्धारकारकम् २७ पारावतसवर्णस्तु ललाटे तिलकान्वितः तं वक्षुर्नीलमित्याहुः पूर्णं सर्वांगशोभनम् २८
नीलः सर्वशरीरेषु रक्तश्च नयनद्वये तमप्याहुर्महानीलं नीलः पंचविधः स्मृतः २९ अवश्यमेव मोक्तव्यो न स धा-
यो गृहे भवेत् तदर्थं मेषाच्चरति लोके गाथापुरातनी ३०

णातिरिक्तवर्णेर्महो धार्या न भवति किंतु दातव्या एव तथैवायमप्यवश्यं मोक्तव्य एवेति तदर्थं एतस्मिन्नेवार्थे पुरातनी सर्वशास्त्रप्रसिद्धा
गाथास्मृतिश्चरति लोके भिरव्यातिं याति ३०

तामेवाह इष्टव्यावाञ्छितव्याः ममबहवःपुत्राःसंतितीच्छाकर्तव्येत्यर्थः तत्किमर्थमितिचेत्तत्राह यदीति बहुष्वेकोपिगयांगच्छेत् एकः
गौरीमष्टवर्षांकन्यांच नीलमुक्तलक्षणमोचयेदितिहेतोः एकएवेचेत्तदाग्रहकार्यएवव्ययोभवेत् तस्यगयादिपितृमुक्तिरुत्थेव सराभावादि-

इष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोपिगयांव्रजेत् गौरींविवाहयेत्कन्यांनीलंवावृषमुत्सृजेत् ३१. सएवपुत्रोमंतव्योवृषोत्स-
र्गंतुयश्चरेत् गयायांश्राद्धदाताचयोऽन्योविष्टासमःकिल ३२ शौरवादिषुयेकेचित्पन्थंतेयस्यपूर्वजाः वृषोत्सर्गे-
णतान्सर्वान्तारयेदेकविंशतिं ३३ वृषोत्सर्गेकिलेच्छंतिपितरःस्वर्गताअपि अस्मद्वंशेऽसुतःकोऽपिवृषोत्सर्गेकरिष्यति
३४ तदुत्सर्गादयंसर्वेयास्यामःपरमांगतिम् सर्वयज्ञेषुचास्माकंवृषयज्ञोहिमुक्तिदः ३५ तस्मात्पितृविमुक्त्यर्थंवृष-
यज्ञंसमाचरेत् यथोक्तेनविधानेनकुर्यात्सर्वप्रयत्नतः ३६ ग्रहाणांस्थापनंकृत्वातत्तन्मंत्रैश्चपूजनम् होमंकुर्याद्यथा
शास्त्रंपूजयेद्वृषमातरः ३७ वत्संवत्सींसमानाव्यवन्धीयात्कंकणंतयोः वैवात्येनविधानेनस्तंभमारोपयेत्तदा ३८

तिभावः ३१ अन्यःवृषोत्सर्गाद्यकर्त्ताइत्यकरणेऽपमानोक्तिः ३२ करणेनकेवलंपितुरेव मुक्तिर्नाकिंतु सर्वपितृणामेवेत्याह शौरवादिष्विति ३३ स्वर्गताः
स्वर्गेस्थिताअपिइच्छंतिपरमगतिप्राप्त्यर्थं ३४ ३५ सर्वप्रयत्नतःयदिदेशेनास्ति तदादेशांतरादप्यानीयकर्त्तव्यएवेत्यर्थः ३६ विधानमाहग्रहाणामि-
तिसप्तभिः ३७ ३८

२१ ४० यमइतिपुत्रप्याह माहृषरूपाह भवतात उत्सगस्त्यागएवप्रदानमयादत्तवानवामपदानतनतारयस्य ममपत्नानातशषः ४१ ४२

स्मापयेच्चवृषवत्सीरुद्रकुंभोदकेनच गंधमाल्यैश्चसंपूज्यकारयेच्चप्रदक्षिणाम् ३९ त्रिशूलंदक्षिणेपार्श्वेवामेचक्रंप्रदा-
पयेत् तंविमुच्यांजलिंबध्वापदेन्मंत्रमिमंस्मृतः ४० धर्मस्त्वंवृषरूपेणब्रह्मणानिर्मितःपुरा तवोत्सर्गप्रदानेनतारयस्य
भवान्वात् ४१ इतिमंत्रान्ममस्कृत्यवत्सवत्सींसमुत्सृजेत् वरदोऽहंसदातस्यप्रेतमोक्षंददामिच ४२ तस्मादेषप्रकर्त्त-
व्यस्तत्फलंजीवतोभवेत् अपुत्रस्तस्वयंकृत्वास्मरंव्यातिपरांगतिम् ४३ कार्तिकादोशभ्रमासेचोत्तरायणगेरुवो
शक्रपक्षेऽथवाकृष्णेद्वादश्यादितिथौतथा ४४ ग्रहणद्वितयेचैवपुण्यतीर्थेऽयनद्वये विषुवद्वितयेचापिवृषोत्स-
र्गसमाचरेत् ४५ शक्रभलग्रमुहूर्तेचशुचौदेशेसमाहितः ब्राह्मणंतुसमाहूयविधिसंशक्रभलक्षणम् ४६ जपेर्होमैस्त-
थादानैःप्रकुर्याद्देहशोधनम् पूर्ववत्सकलंकृत्यंकुर्याद्धोमादिलक्षणम् ४७ शालिग्रामंचसंस्थाप्यवेष्णवंश्राद्धमाच-
रेत् आत्मश्चाद्धंततःकुर्याद्दिद्यादानंदिजन्मने ४८

मृतस्यपुत्रहस्तेनसत्फलंभवति तदेवजीवस्यस्वहस्तरुतेनाप्य-

स्ति ४३ अतस्त्वदिधानमप्याह कार्तिकादाविति पंचभिः विषुवद्वितयेष्वनुलासंक्रांतिदिने ४४ ४५ ४६ ४७ ४८

पुत्री-
६०

४९ ५० सर्वपापानां प्रायश्चित्तरूपमप्येतदेवेत्याह बाल्येति द्वाभ्याम् ५१ ५२ ५३ बहुतरङ्गकृतश्च वृषोत्सर्गकृतया सौभाग्यवत्याः सपुत्रायाः स्त्रियश्च न कुर्यादित्याह पतीति किंच पतिपुत्रवर्तात्यनेनैव विधवायाश्च कुर्यादित्यवगम्यते तथापि वृषयज्ञं समाचरेदित्यादिव

एवं यः कुरुते पक्षिन्नुपुत्रश्चापि पुत्रवान् सर्वकामफलं तस्य वृषोत्सर्गान् प्रजायते ४९ अग्निहोत्रादिभिर्यज्ञैर्दानैश्च विविधैरपि न तां गतिमवाप्नोति वृषोत्सर्गेण यालभेत् ५० बाल्यकौमार्यौ गण्डे यो वच्चे वा दुर्लभं कृतम् यत्पापं तद्दिनश्येत्तवृषोत्सर्गान्नसंशयः ५१ मित्रद्रोही कृतप्रश्नश्च सरापो गुरुतल्पगः ब्रह्महाहं महारीचवृषोत्सर्गात्प्रमुच्यते ५२ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वृषयज्ञं समाचरेत् वृषोत्सर्गसमं पुण्यं नास्ति तादृश्यं जगच्च ये ५३ पतिपुत्रवती नारी द्वयोरप्ये मृता यदि वृषोत्सर्गेनैव कुर्याद्दद्याद्वा च पयस्विनीम् ५४

चनाद्वृषोत्सर्गस्यापि यज्ञमयत्नात्तस्मिन् स्त्रीशूद्राणामधिकार एवेति क्वचित् अतोऽत्र देशकुलपरंपरागतधर्मात्तु सारेण कर्तव्यम् ५४

अ-
१२

६०

एवं वृषोत्सर्गनिरूप्यमलिनादिषोडशत्रयमाह स्थानेदत्यादियावदध्यायसमाप्ति ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

वृषभंवाहयेद्यस्तस्केधेष्टृष्टेचरवेचर सपतेन्नरकेधारेयावदाभूतसंपुवम् ५५ वृषभंतीइयेद्यस्तनिर्दयोमुष्टि-
यष्टिभिः सनरःकल्पयन्तंभुजतेयमयातनाम् ५६ एवंकुलावृषोत्सर्गकुर्यात्त्राह्मनिषोडश सपिंडीकरणा
दर्वाकृतदहंकथयामिते ५७ स्थानेद्वारेऽर्धमार्गेचचितायांशवहस्तके अस्थिसंचयनेषष्टोदशपिंडादशान्ति-
काः ५८ मलिनंषोडशंचैतत्प्रथमंपरिकीर्तितम् अन्यच्चषोडशमध्यद्वितीयंकथयामिते ५९ प्रथमंविष्णावे-
दद्याद्वितीयंश्रीशिवायच याम्यायपरिवारायतृतीयंपिंडमुत्सृजेत् ६० चतुर्थेसोमराजायहव्यवाहायपंचम-
म् कव्यवाहायषष्ठंचदद्यात्कालायसप्तमम् ६१ रुद्रायचाष्टमंदद्यान्नवमंपुरुषायच प्रेतायदशमंचैवैकाद-
शंविष्णावेनमः ६२ द्वादशंब्रह्मणेदद्याद्विष्णावेचत्रयोदशम् चतुर्दशशिवायैवयमायदशपंचकम् ६३

६० ६१

६२

६३

६४

६५

६६

६७

६८

६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० संपरेतस्य मृतस्य और्ध्वदैहिकं लोकांतरोपयोगि पिंडदानादिकं क्षयाहंकार्षिकं तथान्य

अ.
१२

दद्यात्तत्पुरुषायैव पिंडं षोडशकं रवग मध्यं षोडशकं ग्राहुरेतत्तत्त्वविदो जनाः ६४ द्वादशप्रतिमासेषु पाक्षिकं च
त्रिपाक्षिकम् न्यूनषाण्मासिकं पिंडं दद्यान्म्यूनाब्दिकं तथा ६५ उत्तमं षोडशं चैतन्मया ते परिकीर्तितम् अपयि-
त्वा चरुं ताक्ष्यं कुर्यादिकादशे हनि ६६ चत्वारिंशत्तर्थाष्टौ श्रद्धं प्रेतत्वननाशनम् यस्य जातं विधानेन स भवेत् पितृपंक्ति-
भाक् ६७ पितृपंक्तिप्रवेशार्थं कारयेत् षोडशत्रयम् एतत् श्राद्धविहीनश्चेत्येतो भवति सुस्थिरम् ६८ याव-
त्नदीयते श्राद्धं षोडशत्रयसंज्ञकम् स्वदत्तं परदत्तं च तावन्नैवोपतिष्ठते ६९ तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं विधिना षो-
डशत्रयम् भर्तुर्वा कुरुते पत्नी तस्य श्रेयो ह्यनंतकम् ७० संपरेतस्य यापत्यः कुरुते चोर्ध्वदैहिकम् क्षयाहं
पाक्षिकं श्राद्धं सासतीत्युच्यते मया ७१ उपकाराय सा भर्तुर्जीवित्येषा पतिव्रता जीवितं सफलं तस्या या मृतं स्ता-
मिनं भजेत् ७२ स्मृतिः मासपक्षतिथिस्पष्टं यो यस्मिन् स्थिते हनि प्रत्यब्दं तु तथा मृतं क्षयाहं तस्य तं विदुः पाक्षिकं तु आश्विने-

६१

मासिकं न्यायांगतं वानगते रवौ कृष्णपक्षं कृतं श्राद्धं पाक्षिकं तद्विधीयते इति यापत्नी कुरुते साऽपि सती एव ७१ ७२ ७३

ननुप्रारब्धवशनवत्त्यादाभिमृतानानाशयणबालायाक्रियामासदाभवात् अतस्तामेवकुर्यात् सर्पान्मृतानांचसर्पपूजनंकर्तव्यमित्याह ७३-
थेत्यादिषड्विः अथशब्दोविधानांतरेप्रमादेनअनवधानेनसंस्कारप्रमुखंदाहादिकंसर्वेपूर्वोक्तंकर्म ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ एवमितिआहं

अथकश्चित्प्रमादेनस्त्रियतेवन्हिवारिभिः संस्कारप्रमुखंकर्मसर्वंकुर्याद्यथाविधि ७३ प्रमादादिच्छयावापिनागाद्वा-
स्त्रियतेयदि पक्षयोरुभयोनगिंपंचमीषुप्रपूजयेत् ७४ कुर्यात्पिष्टमर्यालेखनागभोगाकृतिंभवि अर्चयेत्तांसि
तैःपुष्पैःस्रुगंधैश्चंदनेनच ७५ प्रदद्याद्धूपदोपौचतंडुलांश्चतिलानक्षिपेत् आमपिष्टंचनैवेद्यंक्षीरंचविनिवेदयेत्
७६ सोवर्णशक्तितोनागंगांचदद्याद्विज्जने कृतांजलिस्ततोब्रूयात्प्रायतानागराडिति ७७ पुनस्तथाप्रकुरीत-
नारायणबलिक्रियाम् तयालभतेस्ववासंमुच्यतेसर्वपातकैः ७८ एवंसर्वक्रियांकृत्वाघटंसान्नंजलान्विताम् द-
द्यादाब्दंयथासंख्यान्पिंडान्वासजलान्क्रमात् ७९ एवमेकादशंकृत्वाकुर्यात्सापिंडनंततः शय्यापदानांदानंचका-
रयेत्सूतकेगते ८० इति०गं० एकादशविधिभिरू० द्वादशोऽध्यायः १२ आअब्दंइतिच्छेदः अब्दपर्यंतमित्यर्थः प्रत्यहंपटंदद्यादितिवा-

अथवायथासंख्यान्पिंडान्वात्तरशतत्रयसंख्याकान्सजलान्जलिसहितान्क्रमात्प्राप्तिकस्यपंचदशमासिकस्यत्रिंशत्पुनःसार्द्धमासिकस्यपंचदशइत्यादि
क्रमेणैवेकादशोऽग्निपिंडानंवदद्यादित्यर्थः ७९ ८० इतिटीकायांद्वादशोऽध्यायः १२

सपिंडीस्वरशय्यायाः पदानां दानमेव च तत्सामग्रीफलं तेषां हरिः आह त्रयोदशं १ तेषां शय्यादीनां महिमां दानफलं ब्रूहीति १ यया सपिंडनादिक्रिय-
या २ पितामहाएव शिवादयः वसरुद्रादित्यस्वरूपास्तेषु ३ ४ ५ विप्रस्यैतद्वादशाहं राजन्यस्याप्यशौचकम् इति विष्णुपुराणवचनाद्ब्राह्मणस्य

गरुड उवाच सपिंडनविधिं ब्रूहि सूतकस्य च निर्णयम् शय्यापदानां सामग्रीं तेषां च महिमां प्रभो १ श्रीभगवानुवाच
शृणु तादृश्यं प्रवक्ष्यामि सपिंड्याद्यखिलां क्रियाम् प्रेतनामपरित्यज्य यया पितृगणे विशेत् २ नपिंडो मिलितो येषां पि-
तामहा शिवादिषु नोपतिष्ठेति दानानि पुत्रैर्दत्तान्यनेकधा ३ अशुद्धः स्यात्सदा पुत्रो न शुद्ध्यति कदाचन सूतकं न नि-
वर्त्तेत सपिंडीकरणं विना ४ तस्मात्पुत्रेण कर्त्तव्यं सूतकांते सपिंडनम् सूतकांते प्रवक्ष्यामि सर्वेषां च यथोचितम् ५
ब्राह्मणस्तदशाहेन क्षत्रियो द्वादशेऽहनि वैश्यः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन शुद्ध्यति ६ दशाहेन सपिंडास्तु शुद्ध्यति प्रे-
तसूतके त्रिरात्रेण सकुल्यास्तस्नात्वा शुद्ध्यति गोत्रजाः ७ चतुर्थे दशरात्रे स्यात्पण्निशाः पुंसि पंचमे षष्ठे चतुरहः प्रो-
क्तं सप्तमे च दिनत्रयम् ८

पिद्वादशाहं सूतकम् ६ सपिंडाश्चतुः पुरुषावधयः सकुल्याः सप्तपुरुषावधयः गोत्रजाः दशपुरुषावधयः ७

एतदेव विशेषेण निरूपयति चतुर्थे पुंसि वृद्धप्रपितामहकुलोत्पन्ने सपिंडे पुरुषे दशरात्रं सूतकम् पुंसि सूतकं चेति सर्वत्रैवं योज्यम् ८ ७

९ अहर्निशं दशदिनमध्ये एव १० दशाहे अतिक्रांते व्यतीते सति संवत्सरात्प्राक्त्रिरात्रं सूतकम् दशाहमिति सपिंडीपर्यंतं ज्ञातव्यं तां विना संवत्सरा-
वंदनादीनामनधिकारात् ११ ननु प्रथमसूतके देवा द्वितीये आगते सति किं कर्तव्यमित्यत आह आद्येति चतुर्भागस्य त्रिभिर्दिनेरेको विभागः शु-
द्धिश्चाद्यभागद्वयं तत्र प्राङ्मृतस्य षट् दिनमध्ये द्वितीये मृते सति आद्येन सहैव द्वितीयस्यापि दशागात्रादिकं सपिंडनं च कर्तव्यं षट् दिनादूर्ध्वं मृ-

अष्टमे दिनमेकं तु नवमे प्रहरद्वयम् दशमे स्नानमात्रं हि मृतकं जन्मसूतकं ९ देशांतरगतः कश्चित् शृणुयाद्यो ह्यह-
र्निशम् यच्छेषे दशरात्रस्य तावदेवा शतचिर्भवेत् १० अतिक्रांते दशाहे तु त्रिरात्रमशतचिर्भवेत् संवत्सरे व्यतीते तु-
स्नानमात्राद्विशुद्ध्यति ११ आद्यभागाद्वयं यावन्मृतकस्य च सूतके द्वितीये पतिते चाद्या सूतकाच्छुद्धिरिष्यते १२ आ-
दंतजननात्सद्य आचौलान्नैशिकी स्मृता त्रिरात्रमाव्रता देशाद्विशरात्रमतः परम् १३ आजन्मनस्तौ चोलांतयत्र कन्या
विपद्यते सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्णेषु नित्यम् १४

तेन सद्यस्य सपिंडनादिकमिति तात्पर्यार्थः १२ आदंतजननादंतोद्भवात्प्राक्सद्यः
स्नानमात्राच्छुद्धिः चूडाकरणादाचूडात्प्राक्नेशिकी एकरात्रेण शुद्धिः आव्रतादेशाद्भूतबंधनात्प्राक्त्रिरात्रं सूतकम् अतः परं उपवीतसंस्कारादनं-
तरम् १३ कन्यानां सूतकमाह चोलांतं सविंशतिमासपर्यंतं यत्र यदा विपद्यते स्त्रियते १४

वाग्दानाद्यागेवदिनं सूतकं अतः परं वाक्प्रदानादनंतरं प्रवृद्धानां वयसाधिकाणां च विरात्रं चेति वाक्प्रदानं नाम भाषायां सगार्हपत्ये च्यते १५. गतदेव-
विरुणोति वागिति उभयतः पितुर्वरस्यापि त्रिदिनं दत्तानां विवाहितानां भर्तुर्गृहे एव न तु पितुः १६. तासां मातृणामेव यावन्मासस्थिता गमोस्तावदि

ततो वाग्दानपर्यंतं यावदेकाहमेव हि अतः परं प्रवृद्धानां विरात्रमिति निश्चयः १५. वाक्प्रदाने कृते तत्र ज्ञेयं चोभयतरस्य-
हम् पितुर्वरस्य च ततो दत्तानां भर्तुरेव हि १६. षण्मासाभ्यंतरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि तदा माससमैस्तासां दिवसैः
शुद्धिरिष्यते १७. अत ऊर्ध्वं स्वजात्यक्तमाशौचं तासु विद्यते सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सति १८. सर्वेषामे-
व वर्णानां सूतके मृतके पिवा दशाहाच्छुद्धिरित्येष कलौ शास्त्रस्य निश्चयः १९. आशीर्वादिदेवपूजां प्रत्युत्थानाभिवंदन-
म् पर्यंकेशयनं स्पर्शनं कुर्यान्मृतसूतके २०. संध्यादानं जपं होमं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ब्रह्मभोज्यं व्रतं नैव कर्तव्यं मृतसू-
तके २१

नानि सूतकमिति वचनात् १७. तासु मातृष्वेव न तु पित्रादिषु १८. सामान्यमुत्काविशेषशास्त्रमाह सर्वेषामिति सामान्यशा-
स्त्रतो नूनं विशेषो बलवान् भवेदिति विशेषस्यैव प्रामाण्यात् १९. सूतकप्रयोजनमाह संध्येति त्रिभिः २०. २१. ७. ७. ७.

२२ व्रतिनः ब्रह्मचारिणः तेन गुरुशुश्रूषानत्याज्या इति यद्वा चांद्रायणादिमहाव्रतयुक्तस्य तेनापि व्रतभंगो न कर्तव्यश्चेति भावः मंत्रपूतस्य म-
हामंत्रजपैः सदापवित्रस्य जपत्यागो नोचित इति साधिकस्य हवनस्यावश्यकत्वात् ब्रह्मनिष्ठस्य गृहस्थस्यापि तस्यातिवर्णाश्रमिताद्वर्णाश्रमो-
चितं सूतकं नास्त्येव जन्ममरणयोरवास्तवत्वाच्चेति यतिनः संन्यासिनस्तस्यापि लोकेषणाया व्युत्थितत्वात् राज्ञां मूर्धाभिषिक्तानां दानं ग्राह्य-

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं सूतकेयः समान्वरेत् तस्य पूर्वकृतं नित्यादिकं कर्म विनश्यति २२ व्रतिनो मंत्रपूतस्य साधिक-
स्य द्विजस्य च ब्रह्मनिष्ठस्य यतिनो न हिराज्ञां च सूतकम् २३ विवाहोत्सवयज्ञेषु जाते च मृतसूतके तस्य पूर्वकृतं चान्नं
भोज्यं तन्मनुरब्रवीत् २४ सूतके यस्तु गृह्णाति तदज्ञानान्नदोषभाक् दाता दोषमवाप्नोति याचका यददन्नपि २५
प्रच्छाद्य सूतके यस्तु ददत्यन्नं द्विजाय च ज्ञात्वा गृह्णाति ये विप्रादोषभाजस्त एव हि २६

मेवेति भावः २३ तस्य सूतकस्य प्राक्पूर्वं

कृतसिद्धान्तं पक्वान्तं तु भोज्यं भोजनार्हमेव पश्चात्कृतं नेति २४ तदज्ञानान्नस्य सूतकस्य अज्ञानाद्गृह्णाति सूतके कथितेऽपि यो याचते
तस्मै ददन् दाता दोषभाक् न भवतीत्यर्थः २५ दाता दोषमवाप्नोत्येव विवृणोति प्रच्छाद्य संगोप्य २६ ७ ७

तस्मात्सूतकंसपिंडनं विना नापयाति तदपसरणं विना च दानादानयोरनधिकारादिति हेतोः सपिंडनं कुर्यादिति सपिंडनात्पाकप्रेतैः पिता २७
मुनिमतोक्तसपिंडनकालं प्रदर्शयति द्वादशाह इति २८ मुनिमतं निराकृत्य युगान्तरूपं कथयति मयति २९ मुनिमते बहून् दोषान् प्रदर्शयति

अ.
१३

तस्मात्सूतकश्चार्थे पितुः कुर्यात्सपिंडनम् ततः पितृगणैः सार्धं पितृलोकं संगच्छति २७ द्वादशाहे त्रिपक्षे वा ष-
ण्मासे वत्सरे पितृणां सपिंडीकरणं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः २८ मया तु प्रोच्यते तात्पर्यशास्त्रधर्मानुसारतः च-
तुर्णामेव वर्णानां द्वादशाहे सपिंडनम् २९ अनित्यात्कलिधर्माणामुपसांचैवायुषः क्षयात् अस्थिरत्वाच्छरीरस्य
द्वादशाहे प्रशस्यते ३० व्रतबंधोत्सवादीनि व्रतस्योद्यापनानि च विवाहादिभवेच्चैव मृते च गृहमेधनि ३१
भिक्षुभिर्होतृगृह्णाति हंतकारो न गृह्यते नित्यं नैमित्तिकं लुप्येद्यावत्पिंडनमैलितम् ३२ कर्मलोपात्प्रत्यवायी
भवेत्तस्मात्सपिंडनम् निरर्थकः सामिको वा द्वादशाहे समाचरेत् ३३ स्वमतं द्रष्टव्यं अनित्यादिति पंचभिः कलिधर्माणा-

मनित्यत्वमेवाह पुंसामित्यादि ३० व्रतबंधः उपवीतसंस्कारः उत्सवः यज्ञादीनां आदिशब्देन होलिकादीनामपि व्रतस्य कार्तिकादेर्व्रतमात्रस्य आदीनि
द्विरागमनादीन्यपि गृहमेधनि रद्धे मृते सति ३१ भिक्षुः संन्यासी हंतकारः वैश्वदेवमकुर्वतां पंचसूना निवर्त्तकान् विभागः ३२ प्रत्यवायी दोषभागभवेत्

६४

३४ अतः द्वादशाहस्यावश्यकत्वाद्धेतोः मृतस्थानंगोमयेनोपलिप्यसपिंडनंकारयेत् ३५ आपः उपस्पृशेत् हस्तोपक्षाल्यान्वमेत् ३६

यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु यत्फलम् तत्फलं समवाप्नोति द्वादशाहे सपिंडनात् ३४ अतः स्नात्वा मृतस्थाने गोमयेनोपलिपिते शास्त्रोक्तेन विधानेन सपिंडीकारयेत्कृतः ३५ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैर्विश्वेदेवांश्च पूजयेत् कुपित्रे विकिरंदत्वा पुनरापरुपस्पृशेत् ३६ दद्यात्पितामहादीनां त्रीन् पिंडांश्च यथाक्रमम् वसुरुद्रां च तुर्यां चतुर्थं मृतकस्य च ३७ चंदनैस्तुलसीपत्रैर्धूपैर्दीपैः स भोजनैः सुखवासैः सुवस्त्रैश्च दक्षिणाभिश्च पूजयेत् ३८ प्रेतपिंडं त्रिधा कृत्वा सुवर्णस्य शलाकया पितामहादिपिंडेषु मेलयेत्तं पृथक् पृथक् ३९ पितामह्यासमं मातुः पितामहसमं पितुः सपिंडीकरणं कुर्यादिति तादृशं मतं मम ४० मृतपितरियस्याथ विद्यते च पितामहः तेन देयास्त्रयः पिंडाः प्रपितामहपूर्वकाः तेभ्यश्च पैतृकं पिंडं मेलयेत्तं त्रिधा कृतम् ४१

३७ ३८ ३९ पितुः पिंडस्य पितामहादिपिंडैः सह एकीकरणं सपिंडीकरणमिति ४० अथ शब्दो विधानांतरं पूर्वसुवर्णशलाकया त्रिधा कृतं तं पैतृकं पितुः पिंडं तेभ्यः प्रपितामहादित्रिभिः पिंडैः सह मेलयेदिति ४१

गणपुत्री-
६५

अग्नेपितामह्याः पूर्वमातरि प्रशान्तायां सत्यां पैतृकवत्प्रपितामह्यादीनां त्रयः पिंडान्दत्तानैः सह मातुः पिंडं मेलयेदिति ४२ पक्षान्तरमाह य-
द्वेति तयोः मातापित्रोः पितामह रूपेण यिपितुः पिंडं लक्ष्यां मातुश्चेति ४३ स्त्रियक्रियाकरणे पत्युरप्यधिकारोस्तीत्याह अपुत्रेति मत्तांतरं
निराकरोति भर्त्रेति भर्त्रास्वकांतेन सह न तु सपिंडनं योम्यं भवति अर्धगित्वात् ४४ दायेतावपतिश्च दंपती जायादयितयोजं दंभावोभवतः

मातर्यग्ने प्रशान्तायां विद्यते च पितामही तदामातृकश्चाद्धेपिकुर्यात्पैतृकवद्विधिः ४२ यद्दामयिमहालक्ष्म्यां तयोः पिं-
डं च मेलयेत् ४३ अपुत्रायाः स्त्रियः कुर्यात्पतिः सापिंडनादिकम् श्वश्चादिभिः सह वास्याः सपिंडीकरणं भवेत् ४४
भर्त्रादिभिस्त्रिभिः कार्यं सपिंडीकरणं स्त्रियः नैतन्मम मत्तां क्ष्यपत्या सापिंड्यमर्हति ४५ एकां चितां समासूदो-
दंपतीयदिकाश्चप नृणामंतरतः कृत्वा श्वशरादेस्तदाचरेत् ४६ एकएव सतः कुर्यादादौ पिंडादिकं पितुः तदूर्ध्वं
च प्रकुर्वीत सत्यास्नानं पुनश्चरेत् ४७

श्वशरादेः अंतरतः मध्ये तृणं कृत्वा तत्सत्याः सपिंडनं कुर्यादित्यन्वयः ४५ सत्याः स-
पिंडादिकं मपि एकएव सतः कुर्याच्चतुर्वितीयः ४६ विदेशे दशाह मध्ये जातायाः सत्याः श्ववणादिदिनादवशेषदिनेषु दशरात्रं विधाय भ-
र्तुः सपिंडदिने सपिंडनादिकं कार्यं दशाहानंतरं जातायास्तश्च वणादिना द्वादशे हनीति ४७

अ०
१३

६५

४८ ४९ ५० हंतकारप्रमाणमाह चत्वारिपुष्कलानिषोडशग्रासमात्रम् ५१ ५२ स्रगांसुशीलांगो ५३ ५४ सूत्रंरक्षासूत्रम् ५५ श्रु

हुताशयासमारूढादशाहाभ्यंतरेसती तस्याभर्तुर्दिनेकार्यंशय्यादानंसपिंडनम् ४८ कृत्वासपिंडनंताक्षर्य-
प्रकुर्यात्पितृतर्पणम् उदाहरेत्स्वधाकारंवेदमंत्रैःसमन्वितम् ४९ अतिथिंभोजयेत्पश्चाच्छ्रुतकारंचसर्वदा ते-
नतृष्यंतिपितरोमुनयोदेवदानवाः ५१ ग्रासमात्राभवेद्दिक्षाचतुर्ग्रासंतुपुष्कलम् पुष्कलानिचचत्वारिहंतकारो
विधीयते ५१ सपिंड्यांविप्रचरणोपूजयेच्चंदनाक्षतैः दानंतस्मैप्रदातव्यमक्षयतृप्तिहेतवे ५२ वर्षवृत्तिंघृ-
तंचान्नंस्वर्णंरजतंस्रगाम् अश्वंगजरथंभूमिमाचार्यायप्रदापयेत् ५३ ततश्चपूजयेन्मंत्रैःस्वस्तिवाचनपू-
र्वकम् कुंकुमाक्षतनैवेद्यैर्ग्रहान्देवींविनायकम् ५४ आचार्यस्ततःकुर्यादभिषेकंसमंत्रकम् बध्वासूत्रंकरे
दद्यान्मंत्रपूतांस्तथाक्षतान् ५५ ततश्चभोजयेद्विप्रान्मृष्टान्निर्विधेःशुभैः दद्यात्सदक्षिणांतेभ्यःसजलान्नान्द्विषट्पटा

न ५६

मैःसरसैः बहुशर्करायुक्तैरित्यर्थः सजलान्नान्जलपूर्णान् मोदकदक्षिणासहितान्द्विषट् द्वादशपटान्द्वादशभिप्रान्भोजयित्वातेभ्योदद्यादिति ५६

गणपती.
६६

द्विजभोजनादनंतरं वर्णैर्विप्रादिभिः वार्चाद्याः क्रमात् स्पृष्टव्याः ततस्ते शुद्धो रभित्यन्वयः ब्राह्मणादिभिश्चतुर्वर्णैश्चत्वारि क्रमात् स्पृष्टव्यानीत्य-
र्थः ५७ अथ सपिंडनानंतरं शय्यादानं निरूपयति एवमित्यादि ५८ ५९ शय्यां आसृतायां विचित्रवस्त्रेणाच्छादितायां भुवि न्यसेत् स्थापये-
दिति तृतीयेनान्वयः कथं भूतां सारदारुमयीं भारसंवहनकाष्ठरचितां यद्वा साररूपोदारुर्विद्रुमस्तन्मयी वारम्यामिति विशेषणोक्तं रम्यतामेवा

अ०
१३

चार्यायुधप्रतोदस्तदंडस्तु द्विजभोजनात् स्पृष्टव्यानंतरं वर्णैः शुद्धो रंस्ते ततः क्रमात् ५७ एवं सपिंडनं कृत्वा क्रियावस्त्रा-
णिसंत्यजेत् शकुन्नांबरधरो भूत्वा शय्यादानं प्रदापयेत् ५८ शय्यादानं प्रशंसन्ति सर्वे देवाः सवासकाः तस्माच्छय्याप्रदा-
तव्यामरणे जीवितेऽपि वा ५९ सारदारुमयीं रम्यां स्रक्चित्रैश्चित्रितां दृढाम् पट्टसूत्रैर्वितरितां हेमपत्रैरलंकृताम् ६०
हंसतूलीप्रतिच्छन्नां शकुन्नां शीर्षोपधानिकाम् प्रच्छादनपटीयुक्तां पुष्पगंधैः सवासिताम् ६१

ह स्रक्चित्रैर्मिति वितरितां संयथितां लोहपत्रस्थाने हेमपत्रैरिति ६० हंसवदुज्ज्वलामृदुलाचयातूली अधः प्रस्तरणिकाभाषायां तु लाईचे-
ति तथा प्रतिच्छन्नां आच्छादितां शकुन्नां निरुदराणि शीर्षोपधानिकानि यस्यां भाषायां तद्विधा इति प्रच्छादनपटी तदच्छादकमुपरितनवस्त्रम् ६१

६६

दिव्यबंधैःभाषायांकसणाइति ६२ छत्रंचतुश्ररणसंल्लघ्नंरथस्थवत् रौप्यंरूपादिधातुमयंदीपालयंदीग्वरइतिभाषायां चामरंक्वजनंआ
सनंकाष्ठमयंचौकीइतिभाषायांभाजनंजलपानपात्रं भृंगारंगडूक गडवीझरीतिभाषायांकरका अल्पघटाःकलशमितिकमंडलु

दिव्यबंधैःसुबद्धांचस्रविशालांस्रवप्रदाम् शय्यामेवंविधांकृत्वात्वास्तृतायांन्यसेद्भुवि ६२ छत्रंदीपालयंरौप्यं
चामरासनभाजनम् भृंगारकरकादर्शपंचवर्णवितानकम् ६३ शयनस्यभवेत्किंचिद्यच्चान्यदुपकारकम् तत्स
र्वंपरितस्तस्याःस्वेस्वेस्थानेनियोजयेत् ६४ तस्यांसंस्थापयेद्वैमंहरिलक्ष्मीसमन्वितम् सर्वाभरणसंयुक्तमायुधां-
बरसंयुतम् ६५ स्त्रीणांचशयनेधृत्वाकज्जलालक्तुकुंकुमम् वस्त्रंनूपादिकंयच्चसर्वमेवेप्रदापयेत् ६६ ततोविप्रं
सपत्नीकंगंधपुष्पैरलंकृतम् कर्णागुलीयाभरणैःकंठसूत्रैश्चकांचनैः ६७ उष्णीषमुत्तरीयंचचोलंचपरिधायच
स्थापयेत्सरवशय्यायांलक्ष्मीनारायणाग्रतः ६८

वा आदर्शदर्पणं अन्यत्तांबूलपात्रादिउपहारकसामग्रींस्वेस्वेस्थानेइति
छत्रम् पादेषुदीपालयंवामेचामरं शय्योपरिआसनंदक्षेभाजनं तदुपरिवितानंछत्रस्योपरिनियोजयेदिति ६३ ६४ ६५ स्त्रीणांसौ
भाग्यवतीनाम् ६६ कर्णागुलीयादिभिःदंपत्योराभरणानितैश्चालंकृतंविप्रम् स्थापयेदित्युत्तरेणान्वयः ६७ ६८ ७ ७

६९ ७० ममेयमिति जीतकरणे मरणे ममपितुरिति शेषः इयं शय्या प्रशून्या मयाममपित्रावा सहितैव भूयादित्यर्थः ७१ ७२ कोददातीति

कुंकुमैः पुष्पमालाभिर्हरित्स्मीं समर्चयेत् पूजयेद्भोकपालांश्च ग्रहान्देवीं विनायकम् ६९ उत्तशक्तिमुरवो भूत्वा गृहीत्वा कु-
सुमांजलिम् उच्चारयेदिमं मंत्रं विप्रस्य पुरतः स्थितः ७० यथा कृष्णत्वदीयास्ति शय्या स्तीरोदसागरे तथा भूयादशु-
न्येयं मम जन्म निजन्मनि ७१ एवं पुष्पांजलिं विप्रे प्रतिमायां हरेः क्षिपेत् ततः सोपस्करां शय्यां दानं संकल्प्य पूर्वकम् ७२
दद्याद्रतोपदेष्टे च गुरुवे ब्रह्मवादिने गृहाण ब्राह्मणेनां त्वं कोददातीति कीर्तयन् ७३ आंदोलयेद्द्विजं लक्ष्मीं हरिं च शयन-
स्थितम् ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य विवर्जयेत् ७४ सर्वोपस्करणैर्युक्तां प्रदद्यादति संदरम् शय्यायां सरवस्तस्य-
र्थं गृहं च विभवे सति ७५ जीवमानः स्वहस्तेन यदि शय्यां ददाति यः तज्जीवता वृषोत्सर्गं पर्वणीषु समाचरेत् ७६
इयमेकस्य दातव्या बहूनां कदाचन सा विभक्ता च विक्रीता दातारं पातयत्यधः ७७

दानाभिमानं न कुर्यादिति ७३ ७४ सर्वोपस्करणैर्युक्तं होचितं सर्ववस्तुभिः सहितं सरवस्तस्यार्थं सरवेन सप्त निर्निद्रा तदर्थं गृहं च दद्यादिति ७५ ७६

७८ ७९ आभूतसंपूर्णमहाप्रलयपर्यंतं प्रलयेलीनोपिपुनः सृष्टिमयेतत्रैवोत्पद्य आनं कवर्जितः पीडारहितः स्वर्गेतिष्ठतीति पूर्ववत्तत्त्वात्

पात्रे प्रदाय शयनं वाञ्छितं फलमाप्नुयात् पिता च दाता तनयः परत्रेह च मोदते ७८ पुरंदरगृहे दिव्ये सूर्ये पुत्रालयेऽपि च
उपतिष्ठेन्न संदहः शय्यादानप्रभावतः ७९ विमानवरमारूढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः आभूतसंपूर्णं यावत्तिष्ठत्यातं क
वर्जितः ८० सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वपर्वदिनेषु च तेभ्यश्चाभ्यधिकं पुण्यं शय्यादानोद्भवं भवेत् ८१ एवं दत्त्वा स्मृतः
शय्यापददानं प्रदापयेत् तच्छृणुष्व मया रक्ष्यातं यथावत्कथयामि ते ८२ छत्रोपानहवस्त्राणि मुद्रिकाचकमंडलुः
आसनं पंचपात्राणि पदं पंचविधं स्मृतम् ८३ दंडेन ताम्रपात्रेण त्यामान्ते भोजनेनैरपि अर्घयज्ञोपवीतैश्च पदं संपूर्णं
तांब्रजेत् ८४ त्रयोदशपदानीत्यं यथाशक्त्या विधाय च त्रयोदशेभ्यो विप्रेभ्यः प्रदद्याद्द्वादशे हनि ८५ अनेन पद-
दानेन धार्मिकायांति सद्गतिम् यममार्गगतानां च पददानं स्मरवत्प्रदम् ८६ आतपस्तत्र वैरो द्रोदक्ष्यते येन मानवः छ-
त्रदानेन सुखाया जायते तस्य सूर्यनि ८७

तव्यम् ८० ८१ ८२ शय्यादानोत्तरं पददानं प्रदद्यादित्याह छत्रेति ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८

८८ पथियममार्गैस्तत्तुं निस्तरते भुंक्ते ८९ ९० ९१ ९२ पाथेयं परलोकभोग्यं ९३ ९४ ९५ ननु उत्तमं षोडशं त्वेतन्मया ते कथितं स्वर्ग-
प्रपयित्वा चरुं ताक्ष्यं कुर्यादेकादशो ह नि इति प्रागुक्तत्वादेकादशाहे कृतायामप्युत्तमं षोडश्यां पुनः प्रतिमासं घटपिंडदानं च किमर्थमिति चेत्तत्राह क-

अतिकंदकसंकीर्णैर्यमलोकस्य वर्त्मनि अश्वारूढाश्च ते यांति ददंते यच्च पानहो ८८ शीतोष्णवातदुःखानि तत्र घोराणि
खेचर वस्त्रदानप्रभावेन सरवं निस्तरते पथि ८९ यमदूता महारौद्राः करालाः कृष्णापिंगलाः न पीडयंतितं मार्गं सुद्रि-
कायाः प्रदानतः ९० बहुधर्मसमाकीर्णनिर्वर्तितो यवर्जिते कमंडलुप्रदानेन तृषितः पिबते जलम् ९१ मृतो द्रेशेन यो द-
द्यादुदपात्रं च ताम्रजम् प्रपादनसहस्रस्य यत्फलं सोऽश्नुते ध्रुवम् आसने भोजने चैव दत्ते सम्यग्द्विजातये सरवेन भुंक्ते
पाथेयं पथि गच्छन् शनैः शनैः ९३ एवं स पिंडनदिने दत्त्वादानं विधानतः बहून् संभोजयेद्दिप्राण्यश्च पाकादिकानपि ९४
ततः स पिंडनादूर्ध्वमर्वाक् संवत्सरादपि प्रतिमासं प्रदातव्यं जलकुंभः स पिंडकः ९५ कृतस्य करणं नास्ति प्रेतकायादितरेष्वग-
प्रेतार्थं तु पुनः कुर्यादक्षयत्सि हेतवे ९६

तस्येति अत्र कृतस्य करणं नास्तीति निषेधस्तु प्रेतकार्यं विना व्रतोद्यापनादिष्वेव प्रेता-
र्थं तु पुनः करणेन तस्याक्षयत्सि भवतीति हेतोः पुनरपि कुर्यादित्यर्थः ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५

अतः मासिकादीनामावश्यकत्वादिति हेतोः विशेषास्तु पौर्णमास्यादिति तिथिषु पुरुषे मृते सति प्रथमं पाक्षिकविशेषं वक्ष्यामीति ९७ तमे वाह
पौर्णमास्यामिति द्वाभ्याम् तिथिषु रिक्तास्याच्चतुर्थी तिथ्यप्रेतस्य ऊनिका पाक्षिकश्चाह तिथिः ९८ ९९ मासिकस्य विशेषमाह एका एवेति
त्रिभिः मलमासे क्षयमासे रवि संक्रमहीनो यो मलमासोऽभिधीयते स एव तु द्विसंक्रांतो क्षयमासोऽप्युदीरित इति यदिकार्तिकमार्गशीर्ष

अतो विशेषं वक्ष्यामि मासिकस्याब्दिकस्य च पाक्षिकस्य विशेषं च विशेषं तिथिषु मृते ९७ पौर्णमास्यां मृतो यस्तु चतु-
र्थी तिथ्य ऊनिका चतुर्थ्यां तु मृतो यस्तु नवमी तिथ्य ऊनिका ९८ नवम्यां तु मृतो यस्तु रिक्ता तिथ्य चतुर्दशी इत्येवं पाक्षि-
कं चाहं कुर्याद्विंशति मेदिने ९९ एक एव यदा मासः संक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतं चाहं मलमासे हि शस्यते १००
एकस्मिन् मासि मासो द्वौ यदि स्यातां तयोर्द्वयोः तावेव पक्षौ ता एव तिथयस्त्रिंशदेव हि १

योः क्षयमासांतं याते सति कार्तिकसंबंधीनि मार्गशीर्षसंबंधीनि शानिश्चाद्ब्रतादीनि च यस्मिन् पक्षे यस्मिन् तिथौ यस्मिन् पक्षे
दिक्काले विहितानि तानि क्षयमासे तत्र तत्रैव कर्तव्यानीति १०० एकस्मिन् मासे मासद्वयं निर्धारयति ताः पंचदश एव तिथयः उभौ प-
क्षौ ज्ञेयौ ताः पंचदश एव त्रिंशत् तिथयो ज्ञातव्याः १ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

गणुन्नी-
६९

असंक्रांते अधिके मासे यदि द्वादशं वसति तदानुतस्मिन्नेव प्रथमाब्दिकं कर्तव्यम् २ ३ वार्षिकी प्रथमाब्दिकी ४ प्रतिसंवत्सरं द्वितीयादि-
कादिकं तु मलमासे श्राद्धदिनस्य वंध्यत्वनिरासार्थं पितुरुद्देशेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा श्राद्धमासे सपिंडकं श्राद्धं कुर्यादिति ५ एवं उक्तप्रकारे-
ण ६ ७ गजच्छायायोगे कृतं श्राद्धं गजच्छायम् गजच्छाया कृष्णपक्षत्रयोदश्यां मघास्विंदुःकरे राविः यदा तदा गजच्छाया श्राद्धं पुण्यं
तिथ्यर्द्धे प्रथमे पूर्वो द्वितीयेऽर्द्धे तदुत्तरः मासाविति बुधैश्चित्त्यौ मलमासस्य मध्यगौ २ असंक्रांते च कर्तव्यं सपिंडीक-
रणं रवग तथैव मासिकं श्राद्धं वार्षिकं प्रथमं तथा ३ संवत्सरस्य मध्ये तु यदि स्यादधिमासिकः तदा त्रयोदशमा-
सिक्रियाप्रेतस्य वार्षिकी ४ पिंडवर्ज्यमसंक्रांते संक्रांते पिंडसंयुतम् प्रतिसंवत्सरं श्राद्धमेवं मासद्वयेऽपि च ५
एवं संवत्सरे पूर्णे वार्षिकं श्राद्धमाचरेत् तस्मिन् नपि विशेषेण भोजनीया द्विजातयः ६ कुर्यात्संवत्सरादूर्ध्वं श्राद्धे पिंड-
त्रयं सदा एको द्विष्टं न कर्तव्यं तेन स्यात्पितृघातकः ७ तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं गजच्छायं च पैतृकम् अब्दमध्ये-
न कुर्यात्तत्र ग्रहणेन युगादिषु ८ रवाप्यते इति यद्वा पूर्वाभिमुखवस्थितस्य गजस्य छाया चांदशिणाभिमुखो भूत्वा श्राद्धं कुर्यादि-
त्यपि केचित् युगादिषु युगादि तिथयो यथा माघपंचदशी कृष्णानभस्ये च त्रयोदशी तृतीयामाधवेशु क्लानवभूजे युगादय इति क्रमोऽत्र

अ-
१३

६९

नविवक्षितः तद्यथा कार्तिकशुक्लनवमीसत्ययुगस्याद्यातिथिः वैशाखवेदक्षय्यतृतीयात्रेतायुगस्य माघजमाहृत्य
शीकलियुगस्येति अत्राब्दमध्येनेतिकेषां चिन्मते केचिद्वाक्षिणात्यादयस्तत्तुल्यमध्येऽपि कुर्वन्ति किमिति पापिनामेववर्षगम्योयममागोभ्रा
वति अतस्तस्यातिक्रमणानंतरंगयादिश्राद्धं कर्त्तव्यमिति अब्दमध्येनेतिनिषेधः किंच ऋकृतिनस्तत्क्षणमेवधर्मसम्प्राप्तिं विंशति अतो-

यदापुत्रेणवैकार्येगयाश्राद्धंस्वगेश्वर तदासंवत्सरादूर्ध्वं कर्त्तव्यं पितृभक्तितः ९ गयाश्राद्धात्प्रमुच्यंतेपितरोभवसागरा
त् गदाधरानुग्रहेणतेयांतिपरमांगतिम् १० तुलसीमंजरीभिश्चपूजयेद्विष्णुपादुकाम् तस्यांलवादितीर्थेषुपि-
डान्दद्याद्यथाक्रमम् ११ उद्धरेत्सप्तगोत्राणिकुलमेकोत्तरंशतम् शमीपत्रप्रमाणेनपिण्डं दद्याद्गयाशिरे १२ गया-
मुपेत्ययःश्राद्धं करोतिकुलनन्दनः सफलं तस्यतज्जन्मजायतेपितृतृष्टिदम् १३ श्रूयतेचापिपितृभिर्गीतिगाथास्व
गेश्वर, इक्ष्वाकौर्मनुपुत्रस्यकलापोपवनेस्तरैः १४

अब्दमध्येपिकुर्यादित्यभिप्रायः < गयामाहात्म्यमाहगयेति ९ १० ११ शमीपत्रप्रमाणम् अतिसूक्ष्ममपिपिण्डम् गयाशिरे गयदैत्यस्यआ-
संसृतात् शिरोभागेइति गयामाहात्म्योक्तंज्ञातव्यं १२ १३ कलापोहिमवत्याश्ववर्त्तीग्रामविशेषस्वस्योपवनेइक्ष्वाकुं प्रतिगीता १४ १५

कौशिक एव भरद्वाजस्तस्यात्मजानां च रित्रं विशेषतया हरिवंशे ज्ञातव्यमिति १५

१६

१७

१८

१९

२०

२१

२२

अ-

१३

अपि न स्तेभ्य विष्यंति कुले सन्मार्गशीलिनः गयापुपेत्य ये पिंडान् दास्यन्त्यस्माकमादरात् १५ एवमासुष्मिकीं ताक्ष्यं
यः करोति क्रियां सतः स स्यात्कुरुवी भवेन्मुक्तो कौशिक स्यात्तज्जायथा १६ भरद्वाजात्मजाः सप्तभुक्त्वा जन्म परं
पराम् कृत्वापि गोवधं ताक्ष्यमुक्ताः पितृप्रसादतः १७ सप्तव्याधादशाणेषु मृगाः कालं जरे गिरौ चक्रवाकाः श
रद्वीपे हंसाः सरसिमानसे १८ तेषि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेदपारगाः पितृभक्त्या च ते सर्वे गता मुक्तिं द्विजात्मजाः
१९ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पितृभक्तो भवेन्नरः इह लोके परे वापि पितृभक्त्या कुरुवी भवेत् १० एतत्ताक्ष्यं मया
ख्यातं सर्वमेवोर्ध्वदैहिकम् पुत्रवाञ्छाप्रदातारं पितृमुक्तिप्रदायकम् २१ निर्धनोऽपि नरः कश्चित्तयः शृणोति
कथामिमाम् सोऽपि पापविनिर्मुक्तो दानस्य फलमाप्नुयात् २२ विधिना कुरुते यस्तथा ह्यं दानं मयोदितम्
शृणुयाद्भारुडं चापि शृणुत स्यापि यत्फलम् २३

२२

२३

२४

२५

२६

२७

२८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

३५

७०

२४ २५ २६ २७ इतिटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३ धर्मराजपुरंधर्मसभांधर्मसभासदः धर्ममागश्चधर्माश्चहाक-

पिताददातिसत्पुत्रान्गोधनानिपितामहः धनदाताभवेत्सोपियस्तस्यप्रपितामहः २४ दद्याद्विपुलमन्नाद्यंवृद्ध-
स्तप्रपितामहः तृसाःश्राद्धेनतेसर्वेदत्वापुत्रस्यवाञ्छितम् २५ गच्छंतिधर्ममागैश्चधर्मराजस्यमंदिरम् तत्रध-
र्मसभायांतेतिष्ठंतिपरमादरात् २६ सूतउवाच एवंश्रीविष्णुनाप्रोक्तमोर्ध्वदानसमुद्भवम् श्रुत्वामाहात्म्यम-
तुलंगरूडोहर्षमागतः २७ इतिश्रीगरूडपुराणोसारोद्धारेसर्पिंडनादिसर्वकर्मनिरूपणोनामत्रयोदशोऽध्या-
यः १३ गरूडउवाच यमलोकःकियन्मान्नःकीदृशःकेननिर्मितः सभाचकीदृशीतस्यांधर्मआस्तेचकैः
सह १ येधर्ममागैर्गच्छंतिधार्मिकाधर्ममंदिरम् तान्धर्मानिपिमागैश्चममाख्याहिदयानिधे २ श्रीभगवानु-
वाच शृणुताक्ष्यप्रवक्ष्यामियद्गम्यन्नारदादिभिः तद्धर्मनगरंदिव्यमहापुण्यैरवाप्यते ३ याम्यनैर्ऋत-
योर्मध्येपुरंवैवस्वतस्ययत् सर्वेवज्रमयंदिव्यमभेद्यंतत्करासरैः ४

प्राहचतुर्दशे १ चतुर्दशाध्यायार्थस्तस्पष्टएवज्ञातव्यः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

चतुरस्रं चतुर्द्वारमुच्चप्राकारवेष्टितम् योजनानां सहस्रं हि प्रमाणेन तदुच्यते ५ तस्मिन् पुरेऽस्ति सभगं चित्रगुप्तस्य मंदिरम् पञ्चविंशतिसंख्याके यजिने विस्तृतं तायतम् ६ दशोच्छ्रितं महादिव्यं लोहप्राकारवेष्टितम् प्रतोली शतसंचारं पताका ध्वजशृङ्खला हगकूजितम् गंधर्वैरसरोभिश्च समं तात्परिवारितम् ७ तत्सभायां चित्रगुप्तः स्यासने परमाद्भुते संस्थितो गणयेदायुर्मानुषाणां यथा तथम् ८ नमुह्यतिकथंचित्संस्कृते दुष्कृतेऽपि वा यद्येनोपार्जितं कर्म शुभं वा यादवाऽशुभम् ९ तत्सर्वं भुंजते यत्र चित्रगुप्तस्य शासनात् चित्रगुप्तसालया त्वाच्यां ज्वरस्यास्ति महागृहम् १० दक्षिणस्यां च मूलस्य स्रुता विस्फोटयोस्तथा पञ्चमे कालपाशः स्यादजीर्णस्थारुचस्तथा ११ उदीच्यां राजरोगोऽस्ति पांडुरोगस्तथैव च ऐशान्यां तु शिरोर्तिः स्यादाग्नेय्या मस्ति मूर्च्छना १२ अतिसारो नैर्ऋते तु वायव्यां शीतद्राहको एवमादिभिरन्यैश्च व्याधिभिः परिवारितः १३ लिरवते चित्रगुप्तस्तमानुषाणां शतशः सन्ति चित्रगुप्तसालया द्रव्ये योजनानां च विंशतिः १४ पुरमध्ये महादिव्यं धर्मराजस्य मंदिरम् अस्ति रत्नमयं दिव्यं विद्युज्ज्वालार्कवर्धसम् १५ द्विशतं योजनानां च विस्तारायामतः स्फुटम् पञ्चाशच्च प्रमाणेन योजनानां समुच्छ्रितम् १६ धृतं स्तंभसहस्रैश्च वैदूर्यमणिमंडितम् कांचनालंकृतं नानाहर्म्यप्रासादसंकुलम् १७ शारदाश्रनिभं रुक्मकलशैः

समनोहरम् चित्रस्फारिकसोपानं वज्रकुट्टिमशोभितम् २० मुक्ताजालगवाक्षंचपताकाध्वजभूषितम् घंटानेकनिनादाद्यं-
 हेमतोरणमंडितम् २१ नानाश्रयसयस्वर्णकपाटशतसंकुलम् नानाद्रुमलतागुल्मेर्निष्कंदैः स्रविराजितम् २२ एवमादि-
 भिरन्यैश्चभूषणैर्भूषितंसदा आत्मयोगप्रभावेन निर्मितं विश्वकर्मणा २३ तस्मिन् नस्ति सभा दिव्या शतयोजनमायता अ-
 र्कप्रकाशाभ्राजिष्णुः सर्वतः कामरूपिणी २४ नातिशीतानचात्युष्णामनसोऽत्यंतहर्षिणी नशोकोज्जरा तस्यां क्षत्तिपासेन
 चाप्रियम् २५ सर्वकामास्थिताय स्यां ये दिव्या ये च मानुषाः रसवच्च प्रभूतंच भक्ष्यं भोज्यंच सर्वशः २६ रसवन्ति च तोयानि-
 शीतान्युष्णानि चैव हि पुण्याः शब्दादयस्तस्यां नित्यं कामफलाद्रुमाः २७ असंबाधा च सा ता क्षरं म्या कामगमासभा दीर्घ-
 कालं तपस्तप्तवानि निर्मिता विश्वकर्मणा २८ तामुग्रतपसोऽयांति स्रवताः सत्यवादिनः शान्ता रसं न्यासिनः सिद्धाः पूताः
 पूतेन कर्मणा २९ सर्वभास्वरदेहास्तेऽलंकृता विरजो बराः स्वरुतैः कर्मभिः पुण्यैस्तत्र तिष्ठन्ति भूषिताः ३० त-
 स्यां सधमेभिर्गवानासनेऽनुपमेशुभे दशयोजनविस्तीर्णे सर्वरत्नैः समंडिते ३१ उपविष्टः स तांश्चैष्टुश्च शोभि-
 तमस्तकः कुंडलालंकृतः श्रीमान् महामुकुटमंडितः ३२ सर्वालंकारसंयुक्तो नीलमेघसमप्रभः बालव्यजन-
 हस्ताभिरप्सरोग्भिश्च वीजितः ३३ गंधर्वाणां समूहाश्च संघशश्चाप्सरोगणाः गीतवादित्रनृत्याद्यैः परितः सेवयं

तितम् ३४ मृत्युनापाशहस्तेन कालेन च बलीयसा चित्रगुप्तेन चित्रेण कृतांतेन निषेविता ३५ पाशदंडधरैरुग्रैर्निदेशवशवर्ति
भिः आत्मतुल्यबलैर्नानास्रभटैः परिवारितः ३६ अग्निष्वात्ताश्च पितरः सोमपाश्चोष्मपाश्च ये स्वधावंतो बर्हिषदो मूर्त्ता
मूर्त्ताश्च ये रवग ३७ अर्यमाद्याः पितृगणामूर्तिमंतस्तथापरे सर्वे ते मुनिभिः सार्द्धं धर्मराजमुपासते ३८ अत्रिर्वसिष्ठः
पुलहोदक्षः क्रतुरथांगिराः जामदग्न्यो भृगुश्चैव पुलस्त्यागस्त्यनारदाः ३९ एते चान्ये च बहवः पितृराजसभासदः न शक्याः प
रिसंख्यातुं नामभिः कर्मभिस्तथा ४० व्याख्याभिर्धर्मशास्त्राणां निर्णेतारो यथा तथम् सेवन्ते धर्मराजानं शासनात्परमेष्ठिनः
४१ राजानः सूर्यवंशीयाः सोमवंश्यास्तथापरे सभायां धर्मराजानं धर्मज्ञाः पृथुपासते ४२ मनुर्दिलीपो मांधाता सगश्च
भगीरथः अंबरीषोऽनुरण्यश्च मुचुकुंदो निमिः पृथुः ४३ ययातिर्नहुषः पूरुदुष्यंतश्च शिबिर्नलः भरतः शंतनुः पांडुः सह
स्राजुर्नएव च ४४ एते राजर्षयः पुण्याः कीर्तिमंतो बहुश्रुताः इष्टाश्च मे धेनुर्बहुभिर्जाता धर्मसभासदः ४५ सभायां धर्मरा
जस्य धर्म एव प्रवर्तते न तत्र पक्षपातोऽस्ति नानृतं न च मत्सरः ४६ सभ्याः सर्वे शास्त्रविदः सर्वे धर्मपरायणाः तस्यां सभायां स
ततं वैवस्वतमुपासते ४७ ईदृशी सा सभा तादृश्यं धर्मराजो महात्मनः न तां पश्यन्ति ये पापादक्षिणेन पथा गताः ४८ धर्म
राजपुरे गंतुं चतुर्भागा भवंति च पापिनां गमने पूर्वं सतु ते परिकीर्तितः ४९ पूर्वादिभिस्त्रिभिर्मार्गैर्यं गता धर्ममंदिरे ते हि

सकृत्तिनः पुण्यैस्तस्यांगच्छन्ति तान् शृणु ५० पूर्वमार्गस्तत्तत्रैकः सर्वभोगसमन्वितः पारिजाततरुच्छायाच्छादितारत्नम-
दितः ५१ विमानगणसंकीर्णो हंसावलि विराजितः विद्रुमारामसंकीर्णः पीयूषद्रवसंयुतः ५२ तेन ब्रह्मर्षयो यान्ति पुण्या-
राजर्षयोऽमलाः अप्सरोगणगंधर्वविद्याधरमहोरगाः ५३ दक्षताऽराधकोऽन्ये शिवभक्तिपरायणाः ग्रीष्मोपपादान-
रता माघेकाष्ठप्रदायिनः ५४ विश्रामयन्ति वर्षायां विरक्तान् दानमानतः दुःखितस्यामृतं ब्रूते ददन्ते स्थाश्रमं तु ये ५५ स-
त्यधर्मरता ये च क्रोधलोभविवर्जिताः पितृमातृपुत्र्यभक्ता गुरुशुश्रूषणोरताः ५६ भूमिदा गृहे दागोदा विधा दानप्रदायकाः
पुराणवक्तृश्रोतारः पारायणपरायणाः ५७ एते सकृत्तिनश्चान्ये पूर्वद्वारे विशन्ति च यान्ति धर्मसभायां ते कृशीलाः शकृद-
बुद्धयः ५८ द्वितीयस्तृत्तरो मार्गो महारथशतेवृतः नयानसमायुक्तो हरिचंदनमंडितः ५९ हंससारससंकीर्णश्चक्र-
वाकोपशोभितः अमृतद्रवसंपूर्णस्तत्र भातिसरोवरः ६० अनेन वैदिकायांति तथाऽभ्यागतपूजकाः दुर्गाभान्वोऽश्वये
भक्ता स्तीर्थस्नाताश्च पर्वसः ६१ ये मृता धर्मसंग्रामे न शननेन मृताश्च ये वाराणस्यांगो ग्रहे च तीर्थतोये मृता विधेः ६२
ब्राह्मणार्थे स्यामि कार्ये तीर्थक्षेत्रेषु ये मृताः ये मृता देवविध्वंसयोगाभ्यासेन ये मृताः ६३ सत्पात्रपूजकानित्यं महादानरताश्च ये
प्रविशन्त्युत्तरे द्वारे यान्ति धर्मसभां च ते ६४ तृतीयः पश्चिमे मार्गे रत्नमंदिरमंडितः सुधारससदापूर्णदीर्घिकाभिर्विराजितः

६५ ऐरावतकुलोद्भूतमत्तमातगसंकुलः उच्चैःश्रवःसमुत्पन्नहयस्त्रिसमन्वितः ६६ एतेनात्मपरायांति सच्छास्त्रपरिचि-
 तकाः अनन्यविष्णुभक्तश्च गायत्रीमंत्रजापकाः ६७ परहिंसापरद्रव्यपरवादपराङ्मुखः स्वदारनिरताः संतः सायिकावेदपा-
 ठकाः ६८ ब्रह्मचर्यत्रतधरावानप्रस्थास्तपस्विनः श्रीपादसंन्यासपराः समलोष्टाश्मकांचनाः ६९ ज्ञानवैराग्यसंपन्नाः सर्वभू-
 तहितैरताः शिवविष्णुव्रतकराः कर्मब्रह्मसमर्पकाः ७० ऋणोत्थिभिर्विनिमुक्ताः पंचयज्ञरताः सदा पितृणांश्चाद्धदातारः
 कालेसंध्यामुपासकाः ७१ नीचसंगविनिमुक्ताः सत्संगतिपरायणाः एतेऽप्यसौगणैर्युक्ता विमानवरसंस्थिताः ७२ क-
 थापानं प्रकुर्वन्तोयांति ते धर्ममंदिरम् विशांति पश्चिमद्वारेयांति धर्मसभांतरे ७३ यमस्तानागतान् दृष्ट्वा स्वागतं वदते मुहुः
 समुत्थानं च कुरुते तेषां गच्छति समुखम् ७४ तदा चतुर्भुजो भूत्वा शंखचक्रगदाः सिंभृतं पुण्यकर्मरतानां च रत्ने ह्यस्मिन् ब-
 द्धचरेत् ७५ सिंहासनं च ददते नमस्कारं करोति च पादार्घ्यं कुरुते पश्चात् पूजते चंदनादिभिः ७६ नमस्कृत्वा तु भोसभ्या-
 ज्ञानिनं परमादरात् एष मे मंडलं भित्त्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ७७ भो भो बुद्धिमंतो श्रेष्ठानरककुशभीरवः भवद्भिः
 साधितं पुण्यं देवत्वं सुरवदायकम् ७८ मानुषं दुर्लभं प्राप्य नित्यं यस्तनसाधयेत् स याति नरकं घोरं कोऽन्यस्तस्मादचे-
 तनः ७९ अस्थिरेण शरीरेण योऽस्थिरैश्च धनादिभिः संचिनोति स्थिरं धर्मं स एको बुद्धिमान्नरः ८०

८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ इति टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः अत्र सकृत्तिनां जन्मदेहेवेराजधारणम् षट्चक्र-
चिंतनं चैव हरिः पंचदशोऽब्रवीत् १ पूर्वाध्यायांते उषित्वा तत्र कल्यांते भुक्त्वा भोगान् मानुषान् प्राप्नोति पुण्यशेषेण मानुष्यं पुण्यद-

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो धर्मसंचयः गच्छध्वं पुण्यमल्लयानं सर्वभोगसमन्वितम् ८१ इति धर्मवचः श्रुत्वा तं प्रण-
म्य स भ्रातृताम् अमरेः पूज्यमानास्ते स्तूयमाना मुनीश्वरैः ८२ विमानगणसंकीर्णाः प्रयांति परमं पदम् केचिद्ध-
र्मसंभ्रायां हि तिष्ठंति परमावरात् ८३ उषित्वा तत्र कल्यांते भुक्त्वा भोगान् मानुषान् प्राप्नोति पुण्यशेषेण मानुष्यं पु-
ण्यदर्शनम् ८४ महाधनी च सर्वज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परांगतिम् ८५ एतत्ते-
कथितं सर्वं त्वया ऐष्टं ममालयम् इदं शृण्वन्नरो भक्त्या धर्मराजसंभ्राजनेत् ८६ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धरे-
धर्मराजनगरभिरूपणो नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ गरुड उवाच धर्मात्मा स्वर्गतिं भुक्त्वा जायते विमलकु-
ले अतस्तस्य समुत्पत्तिं जननीजठरे वद १
र्शनम् पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परांगतिमित्युक्तम् इदानीं गरुडस्तदनुवादपूर्वकं सकृत्तिनः समुत्पत्तिं एच्छति धर्मात्मा इति द्वाभ्याम् १

- २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच यावदध्यायसमाप्ति ३ ४ ध्यानं यथा कुर्वन्ति तच्छृणु इति ५ यथा येन विधानेन तत्पित्रोः तस्य मातापित्रोः
यथा विचारं कुरुते देहे स्मिन् सकृत्तीजनः तथा हं श्रोतुमिच्छामि वद मे करुणानिधे २ श्रीभगवानुवाच
साधुष्टुत्वा ताक्ष्यं परं गोप्यं वदामि ते यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रजायते ३ वक्ष्यामि च शरीरस्य स्वरूपं पार-
मार्थिकम् ब्रह्माङ्गुणसंपन्नं योगिनो धारणास्पदम् ४ षट्चक्रचिन्तनं यस्मिन् यथा कुर्वन्ति योगिनः ब्रह्मरंध्रे
चिदानंदरूपध्यानं तथा शृणु ५ शुचीनां श्रीमतां गेहे जायते सकृत्ती यथा तथा विधानं नियमं तत्पित्रोः कथया-
मि ते ६ ऋतुकाले तु नारीणां त्यजेद्दिनचतुष्टयम् तावन्नालोकयेद्दृक्पापं च पुषि संभवेत् ७ स्नात्वा सचै-
लं सानारी चतुर्थे हनिषुह्यति सप्ताहात्पितृदेवानां भवेद्योग्याव्रतार्चने ८ सप्ताहमध्ये योगर्भः संभवेन्मलिनाश-
यः प्रायशः संभवत्यत्र पुत्रास्त्वष्टाहमध्यतः ९ युग्मास्तपुत्रा जायन्ते स्त्रियौ युग्मास्तत्रात्रिषु पूर्वसप्तकमुत्सृज्य-
तस्माद्युग्मास्तसंविशेत् १० षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणां सामान्याः समुदाहृताः यावै चतुर्दशी रात्रिर्गर्भस्तिष्ठति तत्र वै ११
- ६ पापं यावदिन्द्रस्य ब्रह्महत्यां संभवति ७ ८ ९ १० सामान्या गर्भधारणे साधारणा एव ११ ६३

गुणाविचारादयः भाग्यैश्वर्यनैषानाधानवासस्थानप्राक्तानभाग्यः १२ पंचमेहनिनारीणां कार्यम-
तत्क्षेत्रमौषधीपात्रमिति औषधीनां यवादिधान्यानां पात्रमुत्पत्तिस्थानम् तत्प्रसिद्धं क्षेत्रं यथा कंदकगुल्मादिनिरसने न तदुपयोगिद्वयांतर
मेलनेन जलसेचनेन कृषियोग्यं विधाय तस्मिन्नुत्था बीजं वापयित्वा स्वामी कर्षकः स्थूलान्नरूपं फलं प्राप्नोति तथाऽपि औषधीपात्रं पुनो

गुणभाग्यनिधिः पुत्रस्तदा जायेत धार्मिकः सानिशा प्राकृतैर्जीवैर्न लभ्येत कदाचन १२ पंचमेहनिनारीणां कार्यम-
धुरभोजनम् कटुभारं च तीक्ष्णं च त्याज्यमुष्णं च दूरतः १३ तत्क्षेत्रमौषधीपात्रं बीजं चाप्यमृतायितम् तस्मि
न्नुत्थानरः स्वामी सम्यक्फलमवाप्नुयात् १४ तांबूलपुष्पश्रीखंडैः संयुक्तः शरच्चिवस्त्रभृत् धर्ममादाय मनसि
सततं संविशेत् पुमान् १५ निषेकसमये यादृक् न रचितविकल्पना तादृक् स्वभावसंभूतिर्जंतुर्विशतिकुक्षि

गः १६ त्यत्तिस्थानं तद्गर्भरूपं क्षेत्रं कटुक्षारादिभोजनं परित्याज्यमाधुर्यभोजनं कारयित्वा वीर्यसेचनं च कृत्वा तस्मिन्नुत्था स्वामी पिता सम्य
क् धार्मिकपुत्ररूपं फलं प्राप्नुयादित्यर्थः १४ माधुर्यभोजनादिभिः स्त्रीणां विधाननियममुत्कापुरुषाणामाह तांबूलइतिसततं सारदारुमयीमि
त्याद्यक्तप्रकारां शय्यां संविशेत् स्थितो भूयात् १५ निषेकसमये रतिकाले यादृशी विकल्पना शुभाः शभावसना भवति तादृश्येव स्वभावस्योत्पत्ति
र्यस्य स जंतुर्विशतिर्गर्भे प्रविष्टो भवति चेत्तन्यं जीवः १६

ग. पु. टी.
७५

कामोऽभिलाषपूर्तिः १७ तारापतिश्चंद्रः १८ कृतीपुण्यात्मा १९ २० २१ पूर्वकृतइति पूर्वजन्मनिरुक्तानां तपआदीनां फलस्योदयात्
भोक्ताऽपि भवेत् तथा च स्मृतिः भोज्यं भोजनशक्तिश्चरति शक्तिर्वरस्त्रियः विभवेदानशक्तिश्च नाल्पस्य तपसः फलमिति २२ यतते यत्नवा-
न्भवति असर्पभूतायां रज्जौ सर्पा रोपवद्वस्तुन्यवस्तु आरोपोऽध्यारोपः वस्तुसच्चिदानंदोदयं ब्रह्मक्षित्याद्यज्ञानांतसकलजडसमूहो वस्तु-

चैतन्यं बीजभूतं हि नित्यं शक्ये व्यवस्थितम् कामश्चित्तंच शक्रं च यदा ह्येकत्वमाप्नुयात् १७ तदा द्रावमवाप्नोति यो
षिद्वर्माशयेनरः शक्रशोणितसंयोगात्पिंडोत्पत्तिः प्रजायते १८ परमानंददः पुत्रो भवेद्भगवतः कृती भवन्ति-
तस्य निखिलाः क्रियाः पुंसवनादिकाः १९ जन्मप्राप्नोति पुण्यात्मा ग्रहेषूच्चगतेषु च तज्जन्मसमये विप्राः प्राप्नुवन्ति
धनं बहु २० विद्याविनयसंपन्नो वर्द्धते पितृवेश्मनि सतासंगेन स भवेत्सर्वांगमविशारदः २१ दिव्यांगनादिभो-
क्ता स्यात्तारुण्येदानवान् धनी पूर्वकृततपस्तीर्थमहापुण्यफलोदयात् २२ ततश्च यतते नित्यमात्मानात्मवि-
चारणे अध्यारोपापवादाभ्यां कुरुते ब्रह्मचिंतनम् २३ अपवादो नाम रज्जुविवर्त्तस्य रज्जुमात्रवद्वस्तुविवर्त्तस्यावस्तुनोऽज्ञाना-
देः प्रपंचस्य वस्तुमात्रत्वम् आभ्यां अध्यारोपापवादाभ्यां तत्त्वंपदार्थसंशोध्य सर्वैरवत्त्विदं ब्रह्म न हनानास्ति किं न इत्यादि श्रुत्युक्तं ब्रह्मचिंतनं
कुरुते २३

अस्येति क्षित्यादिष्वन्वयं करोतीत्यन्वयकारिणोऽप्यस्य ब्रह्मणः असंगावबोधाय असंगोऽह्ययं पुरुष इति श्रुत्युक्तः ज्ञानार्थं कथयामीत्य-
न्वयः २४ आनात्मविचारणमाह क्षितिरित्यादिभिः स्थूलभूताः अमर्षेऽचीकृताः पांचभौतिकः पंचाकृतपंचभूतोऽत्यन्तः २५ क्षित्यादिपंचभूताः

अस्यासंगावबोधाय ब्रह्मणोऽन्वयकारिणः क्षित्याद्यनात्मवर्गस्य गुणां स्ते कथयाम्यहम् २४ क्षितिर्वारिहविर्भोक्ता
वायुराकाशाएव च स्थूलभूता इमे प्रोक्ताः पिंडोऽयं पांचभौतिकः २५ त्वचाः स्थिना डयोरोम मांसं चैव रवगोश्वर
एते पंचगुणा भूमेर्मया ते परिकीर्तिताः २६ लालापुत्रं तथा शक्रं मज्जारत्नं च पंचमम् अपां पंचगुणाः प्रो-
क्तास्तेजसोऽपि निशामय २७ क्षुधा तृषा तथाऽलस्यं निद्रा कांतिस्तथैव च तेजः पंचगुणं तादृश्यं प्रोक्तं सर्वत्र योगिभिः
२८ आकुंचनं धावनं चलं घनं च प्रसारणम् चेष्टितं चेति पंचैव गुणा वायोः प्रकीर्तिताः २९ घोषश्चिंत्यता च शू-
न्यत्वं मोहश्चिंत्यता च संशयः आकाशस्य गुणाः पंच ज्ञातव्यास्ते प्रयत्नतः ३० मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तं चेति चतुष्टयम्
अंतःकरणसुदृष्टं पूर्वकर्माधिवासितम्

नां गणनाह त्वचेति पंचभिः २६, २७, २८, २९, ३० पूर्वकर्माधिवासितं पूर्वजन्मकृतेः
शुभाः शुभकर्मभिरधिवासितं शुभाः शुभवासनायुक्तं भवति बुद्धिः कर्मानुसारिणीति वचनात् बुद्धिरित्यपलक्षणम् अंतःकरणचतुष्टयमे-
वेत्यर्थः ३१

उभयेन्द्रियाण्याहश्रोत्रमिति ३२ दिगादयः पंचथोत्रादीनां यथाक्रमं देवताः चन्द्रादयश्च वागादीनामिति ३३ ३४ ३५ अथ दशप्राणान्स्थानक-

श्रोत्रं त्वक् चक्षुः शीजिह्वा घ्राणं ज्ञानेन्द्रियाणि च वाक् पाणि पादपायूपस्थानिकर्मेन्द्रियाणि च ३२ दिग्वातार्कप्रचे-
तोऽग्निवर्होऽद्रोपेन्द्रमित्रकाः ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां च देवताः परिकीर्त्तिताः ३३ इडाचपिंगलाचैव सप्तधूम्रारव्यातृतीयका
गांधारीगजजिह्वा च पूषा चैव यशस्विनी ३४ अलंबुषा कुहूश्वापिशोऽस्विनी दृशामीतथा पिंडमध्ये स्थिता ह्येताः प्र-
धाना दशनाडिकाः ३५ प्राणोपानः समानारव्य उदानोऽन्यान एव च नागः कूर्मश्च कृकलो देवदत्तो धनंजयः ३६ तृदि-
प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिमंडले उदानः कंठदेशस्याद्यानः सर्वशरीरगः ३७ उद्वारे नाग आरव्यातः कूर्म उन्मी-
लने स्मृतः कृकलः क्षत्करो ज्ञेयो देवदत्तो विजृम्भणे ३८ नजहति मृतं वापि सर्वव्यापी धनंजयः केवले भुक्तमन्नं हि पुष्टि-
दं सर्वदेहिनाम् ३९ नयने व्यानको वायुः सारांशं सर्वनाडिषु आहारो भुक्तमात्रो हि वायुना क्रियते ह्यथा ४० संप्रवि-
श्य गुदे सम्यक् पृथगन्नं पृथक् जलम् उर्ध्वमग्रे जलं कृत्वा कृत्वाऽन्नं च जलोपरि ४१ अग्रेऽधः स्वयं प्राणः स्थित्वाऽग्निं धमते श-
नैः वायुनाऽध्मायमानोऽग्निः पृथक्किं पृथक् सम् ४२

मसहितानाह प्राण इति सार्द्धं त्रिभिः क्षत्करः क्षधाकर्त्ता मृतशोपकारित्वे धनंजयस्य
कर्म ३६ ३७ ३८ ३९ व्यानको वायुः सर्वशरीरव्यापकत्वात् सारांशं संनयने प्रापयति रसप्रापणप्रकारमेवाह आहार इति त्रिभिः ४० ४१ ४२

भिन्नं रसात् एथ कृष्णं किटुं मलम् ४३ मलस्य निर्गमस्थानान्याह कर्ण इति ४४ सर्वे प्राणा दिवायवः आत्मशक्त्यैव चेष्टन्तीत्याह एवमिति सूर्य
स्थालोकं प्रकाशमुपलभ्य प्राप्य जनायथा स्वस्वकर्मणि प्रवर्तते तथैवात्मसत्तां प्राप्य वायवोऽन्तर्यामिः असंभावः सूर्यो यथा कर्मणि जनान्प्रवर्त्य स्वयं सा-

कुरुते व्यानको वायुर्विष्वक् संप्रापयेद्रसम् द्वारेर्द्वादशाभिर्भिन्नां किटुं देहाद्वाहिः स्ववेत् ४३ कर्णाक्षिनासिकाजिह्वा दंतानाभिर्न
स्वागुदम् गुह्यं शिरो वपुर्लोममलस्थानानि चक्षते ४४ एवं सर्वे प्रवर्तन्ते स्वस्वकर्मणि वायवः उपलभ्यात्मनः सत्तां सूर्यो लो-
कयथा जनाः ४५ इदानीं नरदेहस्य शृणुरूपद्वयं रवग व्यावहारिकमेकं च द्वितीयं पारमार्थिकम् ४६ तिस्रः कोट्योर्द्दको
टीचरो माणि व्यावहारिके सप्तलक्षाणिकेशाः स्युर्नरवाः प्रोक्तास्तु विंशतिः ४७ द्वात्रिंशद्दशानाः प्रोक्ताः सामान्या द्वि-
तास्तु मांसं पलसहस्रं तुरक्तं पलशतं स्मृतम् ४८ पलानि दशमे दस्तु त्वकूपलानि च सप्ततिः पलद्वादशकं मज्जा म-
हारक्तं पलत्रयम् ४९ शुक्रं द्विकुडवं ज्ञेयं कुडवं शोणितं स्मृतम् षष्ठ्युत्तरं च त्रिशतमस्यां देहं प्रकीर्तितम् ५० क्षितया संगत्वेन

स्थितो भवति तद्वात्मापीति अनेनात्मविचारणमप्युक्तं भवति ४५ व्यावहारिकं अगम्यं परमार्थिकं योगिजनज्ञेयम् ४६ तत्राद्यं वावदाह तिस्र इति
षड्विंशतिः तिस्रः कोट्यः सप्तलक्षाणीत्यागणितानि ४७ ४८ स्थूलमानेन धातुप्रमाणमाह महारक्तप्राणाधारभूतम् ४९ कुडवं दशमांशकं शोणि-
तं क्लृप्तं द्वयं गर्भाधानभूतम् ५०

५.१ ५.२ एवं व्यावहारिकं निरूप्येदानीं पारमार्थिकस्वरूपनिरूपणेन सूक्ष्मस्वरूपे मनः प्रवेशाय स्वदेहे तावद्विराडुपरस्थूलधारणामाह पार-
मार्थिके देहे हीत्यारम्भयावदध्यायसमाप्ति गुणाभुवनादयः तानेवाह भुवनानीत्यादि पारमार्थिके पारमार्थिकस्वरूपप्रकाशिके ५.३ वैराजरूप

नाह्यः स्थूलाश्च सूक्ष्माश्च कोटिशः परिकीर्तिताः पित्तं पलानि पञ्चाशत्तदर्थं श्लेष्मणस्तथा ५.१ सततं जायमानं तु विष्णु-
वंचाप्रमाणतः एतद्गुणसमायुक्तं शरीरं व्यावहारिकम् ५.२ भुवनानि च सर्वाणि पर्वतद्वीपसागराः आदित्याद्याग्रहाः
सन्ति शरीरे पारमार्थिके ५.३ पारमार्थिकदेहे हि षट्चक्राणि भवन्ति च ब्रह्मांडे ये गुणाः प्रोक्तास्ते व्यस्मिन्नेदं संस्थिताः
५.४ तानहं ते प्रवक्ष्यामि योगिनां धारणास्पदान् येषां भावनया जंतुर्भवेद्वैराजरूपभाक् ५.५ पदाधस्तात्तलं ज्ञेयं पा-
दोर्ध्वं विनलं तथा जानुनोः स तलं विद्धि स स्थिदेशो महातलम् ५.६ तलात्तलं स स्थि मूले गुत्ये देशो रसातलम् पातालं
कटिसंस्थं च सप्तलोकाः प्रकीर्तिताः ५.७ भूर्लोकं नाभिमध्ये तु भुवर्लोकं तदूर्ध्वके स्वर्लोकं नृदये विद्यात्कंठदेशो मह-
स्तथा ५.८ जनलोकं चक्रदेशो तपोलोकं ललाटके सत्यलोकं ब्रह्मसंघे भुवनानि चतुर्दश ५.९

नृधारणाश्रय इति भागवतोक्तः स्वयं स्यादित्यर्थः ५.५ पूर्वश्लोकोक्तं क्रमेणैव सर्वेषां धारणामाह पादेति तदूर्ध्वके उदरे ५.६ ५.७ ५.८ ५.९

भाक् वैराजः पुरुषो यो वै भगवा

त्रिकोणेऽहत्पाठकमलांतर्गते तदुक्तं ब्रह्मपुराणे - दृढस्त्वमवेष्टीमस्मिंहासनगतांबुजे त्रिकोणांतः समासीनं शिवं ध्यायेदुमांधरमिति ६० तस्य मध्ये
त्रिकोणेषु ध्वं दक्षिणघामरेरवास्तनमेवादयः समकुलपर्वतामवतीति ६१ शिरासनाडिषु ६२ गोमेदः पुस्तः ६३ ६४ रसोन्नस्यलंबिकाकंठांतर्गता ६५

त्रिकोणो संस्थितो मेरुरथः कोणोच्चमंदरः दक्षकोणोच्चकैलासो वामकोणो हिमाचलः ६० निषधश्चोर्ध्वरेरवायां दक्षायां गंध
मादनः रमणो वामरेरवायां सप्तैते कुलपर्वताः ६१ अस्थिस्थाने भवेज्जंबूः शाकोमज्जासंस्थितः कुशाद्वीपस्थितो मांसे
कौंचद्वीपः शिरासच ६२ त्वचायां शास्मर्लादीपो गोमेदो रामसंचयः नखस्थं पुष्करं विद्यात्सागरास्तदनंतरम् ६३ क्षारो
दो द्विभवेन्मूत्रे क्षारे क्षारोदसागरः सरोदधिः श्लेष्मसंस्थो मज्जायां घृतसागरः ६४ रसोदधिं रसो विंद्याच्छोणितं दधि
सागरः स्वादूदोलंबिकास्थाने जानीयाद्द्विनतासुत ६५ नादचक्रं स्थितः सूर्यो बिंदुचक्रे च चंद्रमाः लोचनस्थः कुजो ज्ञेयो
हृदये ज्ञः प्रकीर्तितः ६६ विष्णुस्थाने गुरुं विंद्याच्छुक्रेशक्रो व्यवस्थितः नाभिस्थाने स्थितो मंदो मुरवेराहुः प्रकीर्तितः ६७

नादबिंदुचक्रे ब्रह्मरंध्रादेकैकांगुल्यधोपःस्तः तदुक्तं योगशास्त्रे एकैकांगुल्यधोपोस्ति रंध्रान्नादं च बिंदुकम् विद्रुमस्फटिकाकारं सूर्यचंद्रसमम्
भम् इति ज्ञो बुधः ६६ विष्णुस्थाने नाभ्यंतर्गतमणिपूरचक्रे नाभिस्थाने नाभिगोलके मंदः शनिः ६७

वायुस्थाने हृदयादाकं वायुस्थानं तस्मिन् एव मुक्तप्रकारेण सर्वस्वरूपेण सर्वोत्सुकविश्वस्वरूपेण स्वदेहे चिंतयेत् इति मूलधारणा ६८ प्रथमषट्चक्रचिंतनात्मकसूक्ष्मधारणा साह सदेत्यादि ६९ जपानुष्ठानं विना सहजस्वासरूपेण भावयतीत्यजपा मुनीनां मननशीलानां सकल्यंगायत्रीचरु

वायुस्थाने स्थितः केतुः शरीरे ग्रहसंघट्टम् एवं सर्वस्वरूपेण चिंतयेदात्मनस्तुम् ६८ सदान्भातसमये बद्धपदासनस्थितः षट्चक्रचिंतनं कुर्याद्यथोक्तमजपाक्रमम् ६९ अजपानामगायत्रीमुनीनां सादायिनी अस्याः संकल्पमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ७० शृणुताक्ष्यं यवक्ष्येह मजपाक्रममुत्तमम् यं कृत्वा सर्वदा जीवो जीवन्मावं विमुञ्चति ७१ मूलधारः स्वाधिष्ठानं मणिपूरकमेव च अनाहतं विशद्व्यारव्यमाज्ञा षट्चक्रमुच्यते ७२ मूलधारे लिंगदेशेनाभ्यान्ददिचक्रं उगे श्रुवोर्मध्ये ब्रह्मरंध्रे कमाच्चक्राणि चिंतयेत् ७३ आधारतुचतुर्दलानलसमंवासांतवणीत्रयं स्वाधिष्ठानमपि प्रभाकरसंघट्टांतषट्पत्रकम् रक्ताभमणिपूरकं दशदलं डाद्यं फकारांतं कं पत्रैर्द्वादशाभिरनाहतपुण्ड्रैर्मंकटातारतम् ७४ पत्रैः सस्वरषोडशैः शशधरज्योतिर्विशद्व्यं बुजं हंसेत्यक्षरयुग्मकंद्वयदलं रक्ताभमात्रं बुजम् तस्मादूर्ध्वगतं प्रभासितमिदं पद्यं सहस्रच्छदं सत्त्वा नंदमयं सदा शिवमयं ज्योतिर्मयं शाश्वतम् ७५

सुरवाज्ज्ञातव्य

म् ७० सर्वदा कृत्वा एतदाचरणानित्यकैर्मेव भवति न तु नैमित्तिकमिति जीवन्मावं विमुञ्चति ब्रह्मस्वरूपो भवतीत्यर्थः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

७६ ७७ ७८ ७९ ८० अत्र सदाचारप्रमाणायति एतानिति ब्रह्ममयूरवान् सर्ववेदमयस्य ब्रह्मणः किरणरूपान् तदभिन्नानित्य-
र्थः चक्रगतानमरान् षट्चक्रस्थितान् श्रीगणेशादिदेवान् ऋषीणां संप्रदायमार्गेषु ये आरुणादयो मुनयस्तेऽपि चिंतयन्ति उपासते तदु-

गणेशं च विधिं विष्णुं शिवं जीवं गुरुं ततः व्यापकं च परब्रह्म चक्रमाच्चक्रेषु चिंतयेत् ७६ एकविंशत्सहस्राणि षट्शतान्यधि-
कानि च अहोरात्रेण श्वासस्य गतिः सूक्ष्मा स्मृता बुधैः ७७ हकारेण बहिर्याति सकारेण विशेत्पुनः हंसो हंसेति मंत्रेण जीवो-
जपति तत्त्वतः ७८ षट्शतं गणनाया य षट्सहस्रं तु वेधसे षट्सहस्रं च हरये षट्सहस्रं हराय च ७९ जीवात्मने सहस्रं च
सहस्रं गुरवे तथा चिदात्मने सहस्रं च जप संख्या निवेदयेत् ८० एतान् चक्रगतान् ब्रह्ममयूरवान् मुनयो मरान् सत्संप्रदा-
यवेत्तारं चिंतयन्त्यारुणादयः ८१ शुकादयोऽपि मुनयः शिष्यान् उपदिशन्ति च अतः प्रवृत्तिमहतां ध्यात्वा ध्यायेत्सदा
बुधः ८२ कृत्वा च मानसीं पूजां सर्वचक्रेष्वनन्यथाः ततो गुरुरूपदेशेन गायत्रीं मजपां जपेत् ८३

उदरमुपासते यः ऋषिबर्त्मकं कूर्पहृशः परिसरपद्मं हृदयमारुणायोदहरमिति ८१ शिष्यान् परीक्षितादीन् तदुक्तं द्वितीये स योगे सु-
क्षिप्स्यते स्वपार्थिना पीड्य गुदं ततो निलं स्थानेषु षट्सूत्रमयेज्जितकुम्भः नाभ्यां स्थितं हृदयरोष्यतस्मादुदानगत्योरभितनयन्मुनिः ततो

नृसंघायधियामनस्वास्वतालुमूलं शानकैर्नयेत तस्याद्भुवोरंतरमुन्मयेतनिर्भयमूर्धनविसृजेत्परंगत इति एतद्व्याख्यानं श्रीश्रीधरस्वामिभिः
कृतं ज्ञातव्यम् ८२ अनन्यधीः एकाग्रचित्तः सन् ८३ रंध्रे ब्रह्मरंध्रांतर्गतं अधोमुखपंकजे श्रीगुरुं ध्यायेत् तदुक्तं रुद्रयामले सहस्रदलपंकजे सकलशान्तर
श्मिप्रभे वराभयकरांबुजं विमलगंधपुष्पांबरम् प्रसन्नवदनेक्षणं सकलदेवतारूपिणं स्मरेच्छिरसि हंसगंजननव्याधिवैद्यं गुरुमिति ८४ पंचोप
चारैः मनसा कल्पितैः पंचभूतात्मकगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यैः तद्यथा लंष्ट्रिव्यात्मकगंधसमं हं आकां पुष्पं यं वाय्वा धूपं रंतेजा दीपं वं

अधोमुखे ततो रंध्रे सहस्रदलपंकजे हंसगं श्रीगुरुं ध्यायेद्दूराभयकरांबुजम् ८४ क्षालितं चिंतयेद्देहं तत्पादामृतधारया पं
चोपचारैः संपूज्य प्रणमेत् स्तवेन च ८५ ततः कुंडलिनीं ध्यायेदारोहादवरोहतः षट्चक्रकृतसंचारोसाधं त्रिवलयोस्थितां
म् ८६ अम् नैवेद्यं इति तत्स्तवेन गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः गुरुः साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नम इति गुरुस्तो

त्रेण ८५ परात्परब्रह्मकलां कुंडलिनीं आरोहेतुप्रकाशमानां अवरोहेन अमृतं स्तवंतीं ध्यायेत् तदुक्तं योगशास्त्रे प्रकाशमानां प्रथमेषु याणेषु ति
प्रयाणेषु मृतायमानां अतः पदं व्योम रुसंचरंतीं ध्यायेत् सदा कुंडलिनीं परारख्यामिति आरोहावरोहश्च शंकरस्वामिचरणैरप्युक्तोस्ति सौंदर्यल
हरी तद्यथा महींमूलाधारे कमपि मणिपूरे हुतवहमिति आरोहः अवरोहस्तु स्रग्धाधारासारैश्चरणयुगलांतविर्गलितैरिति एतदेवाह षडिति

मूलाधारादिषट्चक्रेषुकृतः संचारः आरोहावरोहक्रमेण गमनं यथा सार्धं त्रिवलयाप्रसुप्तभुजंगाकारां मूलधारे स्थिताम् ८६ धाममत्यामिस्थानं रधा
द्विर्गतं ब्रह्मरंध्राद्ब्रह्मलोकं तं प्राप्तं तेन यथा मुषुष्मामार्गेण गता योगिनः विष्णोः परमं पदं स्वस्वरूपमेव यांति पुनर्मृत्युमुखे संसारे न पतन्तीत्यर्थः तदुक्तं वेदस्तुतौ
तत उद्गादनं तत वधामशिरः परमं पुनरिह यत्समैत्य न पतन्ती रूतांतमुखे इति ८७ मच्चिंतितं मया आरुष्णरूपेण ध्यातं तदुक्तं दशमैः समतितमैः ध्याये ब्राह्मे मुहू

ततो ध्यायेत्स्फुष्मारव्यं धाम रंध्राद्द्विर्गतम् यथा तेन गता यांति तद्विष्णोः परमं पदम् ८७ ततो मच्चिंतितं रूपं स्वयं ज्यो
तिः सनातनम् सदानंदं सदा ध्यायेन्मुहूर्त्तं ब्राह्मसंज्ञके ८८ एवं गुरुरूपदेशेन मनो निश्चलतां नृपेन् नतु स्वेन प्रयत्नेन त
द्विनापतनं भवेत् ८९ अंतर्यागं विधायैवं बहिर्यागं समाचरेत् स्नानसंध्यादिकं कृत्वा कुर्याद्हरिहरार्चनम् ९०

तैत्तिरीयवाक्यैर्पस्पृश्यमाधवः दध्योऽप्रसन्नकरण आत्मानं तमसः परम् एकं स्वयं ज्योतिरनन्यमव्ययं स्वसंस्थयानित्यनिरस्तकल्मष
मब्रह्मारव्यमस्योद्भवनाशहेतुभिः स्वशक्तिभिर्लक्षितभावनिरवृत्तमिति ८८ तद्विना तद्गुरुरूपदेशो विनापतनं संसारे जन्ममरणमेव भवेन्नतु मोक्षः
तदुक्तं श्रीशुक्लेन विजितहृषीकवाचुभिरदांतमनस्तुरंगय इह यतंति यंतु प्रति लोलमुपाय रिवदः व्यसनशतान्विताः समवहाय गुरोश्चरणं वणिज इवा
जसत्पकृतकर्णधरा जलधौ ८९ अंतर्यागं मानसोपचारैः पूर्वोक्तचक्रेषु श्रीगणेशादिपूजनं बहिर्यागं यथा लब्धोपचारैः श्रीहरिहरपूजनम् ९० ५

ग.पुरा
८०

देहाभिमानिनांतु नित्यं प्रवणत्वस्य दुष्टत्वाद्दुर्लभो मोक्षः मद्भक्तानां तु मत्प्रसादादनायासत एव मुक्तिर्भवतीत्याह देहेति चतुर्भिः ९१ समीचीनः श्रेष्ठतः
९२ ब्रह्मादिभिर्निश्चितत्वात् तदुक्तं द्वितीये नित्यतो न्यः शिवः पंथाद्विशतः संसृता विह वासुदेवे भगवति भक्तियोगो यतो भवेत् भगवान्ब्रह्मकार्त्तव्येन
त्रिरन्वीक्ष्य मनीषया तदध्यवस्यत्कूटस्थोरतिरात्मन्यतो भवेत् ९३ नावसीदति पुनर्जन्मादिदुःखं न प्राप्नोति किंतु मुक्तो भवतीत्यर्थः ९४ यथा

देहाभिमानिनामंतर्भुरवीर्यं न निर्जायते अतस्तेषां तु मद्भक्तिः सकलमोक्षदायिनी ९१ तपोयोगादयो मोक्षमार्गाः संति त
थापि च समीचीनस्तु मद्भक्तिमार्गः संसरतामिह ९२ ब्रह्मादिभिश्च सर्वज्ञैरयमेवाविनिश्चितः विचारं वेदशास्त्राणां वि
चार्य च पुनः पुनः ९३ यज्ञादयोऽपि सद्भर्माश्च न शोभनकारकाः फलरूपा च मद्भक्तिस्तालब्धानावसीदति ९४ एवमाचार-
णां तादर्थ्यं करोति सकलतीनरः स योगेन च मद्भक्त्या मोक्षं याति सनातनम् ९५ इति गरुडः सा० सकृत्तिजनजन्मा चरणानि
रू० पंचदशोऽध्यायः १५ गरुड उवाच श्रुता मया दया सिंघो ह्यज्ञानाज्जीव संसृतिः अधुना श्रोतुमिच्छामि मोक्षो
पायं सनातनम् १

विचारं कुरुते देहेऽस्मिन् सकलतीनर इति मन्त्रस्योत्तरं समाधायोपसंहरति एवमिति सनातनं विदेहं केवल्यम् ९५
इति टी० पंचदशोऽध्यायः १५ प्रोक्ता पंचदशाध्यायैः पापपुण्यात्मिका गतिः षोडशेऽस्मिन् हरिः प्राह मोक्षोपायं सतां मतम् १ पूर्वाध्यायं ते मोक्षं याति

अ०
१५

८०

सनातनमित्युक्तं तदिदानीं मोक्षोपायमेव पृच्छति श्रुतेति चतुर्भिः हे भगवन्निह असारे संसारे जन्ममरणानामनंतत्वात् सदादुःखात्तुरा
णां मोक्षोपायमजानंतां जीवानां केनोपायेन मोक्षः स्यादिति मेव देति समुच्चयार्थः १ २ ३ ४ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच हे गरुडप

भगवन् देवदेवेश शरणागतवत्सल असारे घोरसंसारे सर्वदुःखमलीमसे २ नानाविधशरीरस्था अनंता जीव
राशयः जायंते च भ्रियंते च तेषां मंतो न विद्यते ३ सदादुःखात्तुरा एव न स्फुरतीति विद्यते क्वचित् केनोपायेन मो
क्षोऽप्युच्यंते वद मे प्रभो ४ श्रीभगवानुवाच शृणु तादृश्यं वक्ष्यामि यन्मां त्वं परि पृच्छसि यस्य श्र
वणमात्रेण संसारान्मुच्यते नरः ५ अस्ति देव परब्रह्मस्वरूपी निष्कलः शिवः सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्व
शो निर्मलो ह्यः ६ स्वयं ज्योतिरनाद्यंतो निर्विकारः परात्परः निर्गुणः सच्चिदानंदस्तदंशा ज्जीवसंज्ञकः ७

रं ब्रह्मस्वरूपी कश्चिद्देवोऽस्ति ५ ६ तस्य अनाद्यविद्योपहतात् अविद्यायां प्रतिबिंबात् अंश इवांशस्तस्माज्जीव इति संज्ञो भवति अमे
देष्टव्यः ७

यथाग्नेर्विष्कलिङ्गका इति यदि असौ जीवो निजानन्दस्वरूपं विस्मृत्य देहधर्मान्मन्यारोपयति तदा अस्यानेकयोनिषु मोक्षगंधोपि नास्ति यदा-
मानवो भूत्वा ज्ञानी भवेत् ज्ञानं नाम ब्रह्मेवाहं समः शान्तः सच्चिदानन्दलक्षणः नाहं देहो हं सरूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः इत्यलक्षणः स्या
चेन्न दामोक्षं प्राप्नोतीति सप्तमेन संबन्धः अत्रायं वेदान्तसिद्धान्तः यथापकारादौ विकाररहिते रज्वादौ सर्पाद्यारोपणं कृत्वा सयकं पादिकं बहे-
त् एवमात्मापि स्वस्थिन् जीवत्वमारोप्य सादृतायं परिच्छिन्नं ज्ञात्वा दुःखसागरे मग्नो भवति यदा शास्त्राचार्यप्रसादेन वा स्वार्थज्ञान

अनाद्यविद्योपहिता यथाग्नेर्विष्कलिङ्गकाः देहाद्यपाधिसंभिन्नास्ते कर्मभिरनादिक्रिः ८ स्वरवदुःखप्रदेः पु
ण्यपापरूपैर्नियन्त्रिताः तत्तज्जातियुतं देहमायुर्भागं च कर्मजम् ९ सुत्यन्मभवति तदा विवेकचक्षुषा स्वात्मानम्

खंडानन्दज्ञानैकरूपं संपश्यन् ततो नाहं जीवः परमात्मा ह्यमिति ज्ञात्वा भयदुःखादिर्नाहतः सन् मुखा भवेत् यथा च जलस्य सूर्यो शोजलस्य नि-
मित्तस्यापाये सूर्येव गत्वानेनैव रूपेण पुनर्नाशच्छति यथा च बाह्यघटाद्यपाधिपरिच्छिन्नो घटाकाशो मुख्याकाशांशः सन् घटादेर्निमित्तस्या
पाये मुख्याकाशाप्यपुनर्न निवर्तते एवं लिङ्गशरीरावच्छिन्नः परमात्मानोऽंशः साधिका लिङ्गशरीरापाये परमात्मानं प्राप्य न निवर्तते किंतु त
त्त्वज्ञानान्मोक्षो भवतीति तथा चोक्तं श्रीशङ्करेण द्वादशास्कंधे घटे भिन्ने यथाकाश आकाशस्याप्यथापुनरा एवं देहे मृते जीवो ब्रह्म संपद्यते पुनरित्य-

ध्यायार्थः ८ ९

१० ११ १२ अस्मिन् अध्याये प्रथमं ज्ञानहेतुं नरत्वं स्तुत्वा ततो ज्ञानजनकं वैराग्यं निरूपयति ततो ज्ञानवैराग्यरहितान् दांभिकां न्विगर्ह्य ततस्तत्त्वज्ञाना-
न्योक्षो भवतीति प्रतिपाद्य अन्ते ज्ञानिनामादुरकृत्यं निरूपयति अनेनैकक्रमेणाह शरीरिणां जीवानां अन्यत्र पञ्चादि शरीरेषु ज्ञानलाभो न भ-

वति जन्मप्रपद्यंते तेषामपि परंपुनः ससूक्ष्मलिंगशरीरमामोक्षादक्षरं रवग १० स्यावराः कृमयश्वाजाः पक्षिणः
पशवो नराः धार्मिकाश्चिदशास्तद्वन्मोक्षिणश्च यथाक्रमम् ११ चतुर्विधशरीराणि धृत्वा मुक्त्वा सहस्रशः स-
कृतात्मानवो भूत्वा ज्ञानीन्वेन्मोक्षमाप्नुयात् १२ चतुराशीतिलक्षेषु शरीरेषु शरीरिणाम् नमानुषं विनान्यत्र
तत्त्वज्ञानं तुल्यते १३ अत्र जन्मसहस्राणां सहस्रैरपि कौटिभिः कदाचिच्छ्रमते जंतुर्मानुष्यं पुण्यसंचयात् १४
सोपानभूतं मोक्षस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् यस्तारयति नात्मानं तस्मात्प्रापतरोत्रकः १५ नरः प्राप्योत्तरं जन्म ल-
ब्ध्वा चैन्द्रियसौष्टवम् न वेत्यात्माहितं यस्तु स भवेद्ब्रह्मपातकः १६ वेदित्यर्थः १३ ज्ञानहेतोर्मानुषशरीरस्य दुर्लभ-
तामाह अत्रेति १४ दुर्लभं प्राप्यापि यो मोक्षोपायं न करोति स तु महापातक्येवेत्याह सोपानभूतमोक्षस्य साधनरूपम् १५ उत्तरं सर्वोत्तमं-
ब्राह्मणादिजन्मसौष्टवं चन्द्रियाणामप्रतिहतशक्तित्वं लब्ध्वापि य आत्माहितं मोक्षोपायं न जानाति सत्त्वात्मापातकः स्वस्यैव नाशकर्तेत्यर्थः १६

ग. पु. टी.
८२

विनादेहेन नरशरीरं संयोगं विना कस्यापि देवादिजीवस्यापि पुरुषार्थो मोक्षो नास्ति इति व्यवहारमार्गेऽपि धनं विना सबलशरीरं विना च
तीर्थाटनादिपुरुषार्थो नास्ति तस्मादेतौर्हयं रक्षेत् असत्कर्मसंज्ञानियोजयोदित्यर्थः किंतु पुण्यकर्माणिसाधयेदिति १७ आत्मानरदेहः सर्व
स्य मोक्षादेः पात्रं भवति अतस्तस्य रक्षणो यत्नं योगाभ्यासमाचरेत् भद्राणिसत्संगात्मध्यानादिबहुकल्याणानि १८ गता

विनादेहेन कस्यापि पुरुषार्थो न विद्यते तस्मादेहं धनं रक्षेत् पुण्यकर्माणिसाधयेत् १७ रक्षयेत्सर्वदात्मानमात्मा
सर्वस्य भाजनम् रक्षणो यत्नमातिष्ठेज्जावन् भद्राणि पश्यति १८ पुनर्ग्रामः पुनः क्षेत्रं पुनर्वित्तं पुनर्ग्रहम् पुनः
शुभाशुभं कर्म न शरीरं पुनः पुनः १९ शरीररक्षणोपायाः क्रियन्ते सर्वदा बुधैः नेच्छन्ति च पुनस्त्यागम
पिकुष्ठादि रोगिणः २० तद्गोपितं स्याद्धर्मार्थधर्मज्ञानार्थमेव च ज्ञानं तु ध्यानयोगार्थमचिरात्प्रविमुच्य
ते २१

अपि गन्तामादयस्तु पुनरप्यायांति नरशरीरं तु पुनः पुनर्नायाति अतो रक्षेदिति पूर्वजीवसंबं-
धः १९ उपायाः मृत्योर्वचनाय समाध्यादयः रोगिणोऽपि त्यागं तु नेच्छन्ति ज्ञानं हतो नरशरीरस्य पुनः प्राप्तदुर्लभत्वा-
दिति भावः २० ननु अनित्यस्य रक्षणां किमर्थमिति चेत्तत्राह तदिति २१

अ०
१६

८२

आत्मैवत्यात्मनोबंधुरिति विंश्याप्नुहुर्मुहु रितिवचनात् स्वयमेवात्मानन्तारं येदित्याह आत्मैवेति अहितेभ्यः असत्कर्मदुःसंगादिभ्यः २२ इहैव नरश-
रिरेव चिकित्सांदूरीकरणोपायं निरोधं पञ्चदिदेहं २३ अतोऽस्मिन्नेव सबलनरशरीरेतत्वाभ्यासंकुर्यादित्याह व्याघ्रीवेति त्रिभिः यावज्जरादयो नायांति याव-
दयं देहश्च तिष्ठति स्वस्थो भवति तावत्तत्वं समाम्येति त्रयाणां संबंधः २४ यदि तारुण्ये विषयान् फल्कावार्थं केतत्वाभ्यासं करिष्यामीति विचारस्तु व्यर्थ एवेत्याह
संदीप्ते इति यथा संदीप्तमवनस्पृशमनं न वस्त्विति तूष्णोदकेन न संभवति यथा जरादिषु तत्वाभ्यासं हरेस्मरणं च न स्यादतः स्वस्थावस्थाया मेव -

आत्मैव यदि नात्मानमहितेभ्यो निवारयेत् को न्यो हितकरस्तस्मादात्मानन्तारं विष्यति २२ इहैव नरकव्यापेऽपि चिकित्सां न करोति
यः गत्वानिरोधं देशं व्याधिस्थः किं करिष्यति २३ व्याघ्रीवास्ते जराचायुर्यातिभिर्न घटांबुवत् निघांतिरिपुवद्रोगास्त-
स्माच्छ्रेयः समाम्यसेत् २४ यावन् आश्रयते दुःखं यावन् नायांति चापदः यावन् नैन्द्रियैकल्यं तावत् श्रेयः समाम्यसेत् २५

श्रेयः समाम्यसेदित्यर्थः तदुक्तं भर्तृहृदये ॥ यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं यावज्जरा दूरतो यावच्चेंद्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्सुखो नायु-
षः आत्मश्रेयसितावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महान् संदीप्ते भवनं तु कूपरवनने प्रत्युद्यमः कीदृशा इति उक्तं च गौतमेनापि कृष्णात्
दीपपदपंकजपंजरांतेत्येवमेति ॥ अतः नराजहंसः प्राणप्रयाणसमये कफवातपित्तैः कंठावरोधनावधौ स्मरणं कुतस्ते इति २५ २६

म. पु. टी.
८३

२६ वैश्वस्योत्पादकवचनान्याह कालइत्यादीनि हितं मोक्षोपायं वेत्यपीति न हंत इति स्वेदे प्रत्यक्त अहितमेवाचरतीति २७ तदुक्तं भर्तृह-
रिणा व्याधीवेति पंचश्लोकाशयः व्याधीवतिष्ठति जरापरितर्जयंती रोगाश्च शत्रव इव प्रहरंति देहम् आयुश्च संस्ववति भिन्नपटाद्वांभौ लोकस्त-
थाप्यहितमाचरतीति चित्रम् आदित्यस्य गतागतैरहरहः संक्षीयते जीवनं व्यापारैर्बहुभारकार्यगुरुभिः कालो न विज्ञायते ह्रस्वाजन्मजरावि-

यावन्तिष्ठति देहोयं तावत्तत्त्वं समभ्यसेत् संदीप्तकोणभवने कूपं र्वनति दुर्मतिः २६ कालो न ज्ञायते नाना कार्यैः संसार-
संभवैः स्रखंदुःखं जनो हंत नो वेत्ति हितमात्मनः २७ जातानां त्तां नृतां नापत्प्रस्तान् दृष्ट्वा च दुःखितान् लोको-
मोहसरां पीत्वानभिभोति कदाचन २८ संपदः स्वप्नसंकाशायो वने कुसुमोपमम् तडिच्च पलमायुष्यं कस्य स्या-
ज्ज्ञानतो धृतिः २९ शतं जीवितमत्यल्पं निद्रालस्यैस्तदर्धकम् बाल्यरोगजरादुःखैरल्यंतदपि निष्फलं ३०

वन्ति मरणं वा सश्च नोत्पद्यते पीत्वा मोहमयीं प्रमादमादिरामुच्चैर्जन्तुं जगत् २८ संपदादयः स्वप्नादिव ज्ञानतः कस्य विवेकिनः धृतिः स्या-
न्नकस्यापीत्यर्थः २९ शतमिति तदुक्तं भागवते बालान् प्रतिबल्लादेन पुंसो वर्षशतं त्द्यायुस्तदर्धं चाजितात्मनः निष्फलं यदसौ रात्र्यां शोतेनं पं प्रापित-
स्तमः युग्धस्य बाल्ये कौमारे कीडतोयाति विंशतिः जरया ग्रस्तदेहस्य यात्यकल्पस्य विंशतिः दुरापूरेण कामेन मोहेन च बलीयसा शेषं ग्रहेषु सक्तस्य

प्रमत्तस्याप्यातिदीति ३०

अ०
१६

८३

प्रारब्धव्ये प्रारब्धयोग्ये मोक्षोपाये जागर्तव्ये परब्रह्मचिंतने भयस्थाने संसारे विश्वस्तव्यः विश्वासाहो नरः कः न हन्यते यमेन अपितु सर्व एवे-
त्यर्थः द्वादशितिकरुणया अनुतापः ३१ आक्रम्य जीवं वशीकृत्या स्थिते देहे जीवेन सहैव जलबुद्बुदसमे सति निर्भयः कथं तिष्ठति ३२ अहिते परिणा-
मे विषोपमे विषये हितं ममेष्टलाभमिदमिति संज्ञायस्येति अत्र वेदेहादौ अनर्थे दंभानृतादिपदशानर्थमूलधने अर्थः मम प्रयोजनं सिद्धं-

प्रारब्धव्ये निरुद्योगो जागर्तव्ये प्रसक्तकः विश्वस्तव्यो भयस्थाने हानरः को न हन्यते ३१ तोयफेनसमे देहे जीवे
नाक्रम्य संस्थिते अनित्यप्रियसंवासे कथं तिष्ठति निर्भयः ३२ अहिते हितसंज्ञः स्यादध्वंसांतकः अनर्थे चार्थं
विज्ञानः स्वमर्थे यो न वेत्ति सः ३३ पश्यन् अपि प्रस्वलति शृण्वन् अपि न बुध्यति पठन् अपि न जानाति देवमा-
या विमोहितः ३४ तन्निमज्जज्जगादिदंगं भीरे कालसागरे मृत्फरोगजराशाहैर्न कश्चिदपि बुध्यते ३५

इति संज्ञानं यस्य ईदृशो यो नरः स्यात् सखं अर्थं मुक्तिप्रदं आत्मज्ञानस्वरूपं स्वप्रयोजनं नैव वेत्ति ३३ अहो देवमायाबलमित्याह
पश्यन् अपि आत्मज्ञानाच्छोभवतीति जानन् अपि प्रस्वलति मोक्षमार्गाद्दृष्टो भवति तदा चरणां विनेत्यर्थः ३४ इदं जगन्मरणादिमा-
हैः कारणभूतैः कालसागरे निमज्जतूनि मग्ने भवन्ति तदपि न बुध्येत्यहो ३५

विशीर्णो गलितो यथा मन्त्रायते तथा कालोऽपि सूक्ष्मगतिरित्याह ३६ आयुरपि कालवत् क्षीयमाणो न लक्ष्यते इत्याह वेष्टनं रोधनं युज्यते कु-
ब्धादिभिः कर्तुं शक्यते एवमघटघटना तु भवेदपि परंतु आयुषि आयुर्गमने आस्था स्थिरतान युज्यते इत्यर्थः ३७ येन कालेन अ-

प्रतिक्षणमयं कालः क्षीयमाणो न लक्ष्यते आमकुंभ इवांभस्थो विशीर्णो न विभाव्यते ३६ युज्यते वेष्टनं वायो
राकाशस्य चरवंडनम् ग्रथनं चतरंगाणामास्थानां युधि युज्यते ३७ पृथिवी दक्ष्यते येन मेरुश्चापि विशीर्यते
शुष्यते सागरजलं शरीरस्य च काकथा ३८ अपत्यं मे कलत्रं मे धनं मे बांधवाश्च मे जल्पं नमिति मर्त्या जं हंतिका
लघुको बलात् ३९ इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृतं कृतम् एवमीहा समायुक्तं कृतांतः कुरुते वशम् ४० श्वः का-
र्यमयकुर्वीत पूर्वाण्हे चापराणि हवम् नहि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतं वाप्यथ वारुतम् ४१

परिमिता पृथिव्याद्

योऽपि नश्यति तदा समवितस्तिकस्य कावार्त्तेत्याह पृथिवीति ३८ स्वभक्ष हनने कालस्य द्यालेषोऽपि नास्तीत्याह अपत्यमिति मे-
वेत्यजवचनानुकरणं मर्त्यो नरः सा एवाजस्तम् ३९ कालः कृतमपि न प्रतीक्षते इत्याह इदमिति ४० अतो मोक्षकार्यं बलं बोधनं कार्य इत्या-
ह श्व इति ४१

क्षामंतश्वागतं मृत्युशत्रुं मृत्युपिष्टो गस स्थितो गस अतस्त्रातारं परमेस्वरम् ४२ परिपृक्कमांसपिंडवन्मृत्युर्मनवमश्नातीत्याह तृष्णोति ४३ मृ
त्योः सर्वत्र तुल्यतामाह बालानिति आविशते अवश्यमाप्नोति तदुक्तं श्रीभागवते मृत्युर्जन्मवतां वीरदेहेन सह जायते अद्यवाब्दशतांते वामृ
त्युर्विप्राणिनां भवमिति ४४ सहचरः स्वदेहोऽपि जीवेन सह नोपयाति तर्हि एतच्छ्रितानां स्त्रीपुत्रादीनां किं प्रयो जनमित्याह स्वदेहमिति

जरादर्शितपंचानं प्रचंडव्यापि सैनिकम् मृत्युशत्रुमपिष्टो सित्रातारं केन पश्यसि ४२ लृष्णासूत्राविनिर्भिन्नं सित्तं विषयस
र्पिषां रागद्वेषानलेपकं मृत्युर्श्नातिमानवम् ४३ बालांश्च यौवनस्थांश्च वृद्धान् गर्भगतानपि सर्वानाविशते मृ
त्युर्देवं भूतमिदं जगत् ४४ स्वदेहमपि जीवो यमुत्क्रायाति यमालयम् स्त्रीमातृपितृपुत्रादिसंबन्धः केन हेतुना
४५ दुःखमूलं हि संसारः स यस्यास्ति सदुःखितः तस्य त्यागः कृतो येन संसारवीना परः क्वचित् ४६ प्रभवसंबन्धुः
स्वानामालयं सकलापदाम् आश्रयं सर्वपापानां संसारं वर्जयेत् क्षणात् ४७ स्त्रीपुत्रादिसमुदायरूपसंसारस्यैव दुःखापत्स
र्वपापानां मूलत्वात् स्वरूपेऽस्तदा सक्तिमनसा गपपरित्यजेत् संसक्तस्तु कदापि न मुच्यत इत्याह दुःखमूलमिति त्रिभिः त्यागोऽनमनसै
व च नमनसैव कृतं तदेव कृतं भवति वशादरेणोति श्रुतेः तथा च ब्रूडामलयापिशिखिष्वप्यस्य मनस्त्याग एवांगीकृत इति ४६ प्रभव उत्पत्तिस्थानम्
आश्रयं वृद्धिस्थानम् ४७

गु-पु-टी
८५

लोहादिपाशैस्तुशरीरेणबद्धः सतुदृश्यमानत्वात् परेणापिमुच्यतेपुत्रादिपाशैर्मनसाबद्धः केनापिनमुच्यते अदृश्यत्वात् ४८ अतःपुत्रादिषु
स्नेहसंबन्धात्तद्गतदुःखशोकादिभिर्व्यथितोभवात् अतस्तंनकुर्यादित्याह यावंतदतिशोकरूपाः शोकवः कीलकानिखन्यन्तेनिपात्यन्ते ते

अ०
१६

लोहदारुमयैःपाशैःपुमानुबद्धोविमुच्यते पुत्रदारमयैःपाशैर्मुच्यतेनकदाचन ४८ यावंतःकुरुतेजंतुः संबंधानूमन
सःप्रियान् तावन्तोऽस्यनिखन्यन्तेहृदयशोकपांशवः ४९ वंचिताशेषविनेतृस्तेनित्यंलोकोविनाशितः हाहंतवि
षयाहारैर्देहस्थैर्द्रव्यतस्करैः ५० मांसलब्धोयथामत्स्योलोहशंकुंनपश्यति सरवलुब्धस्तथादेहीय
मबाधानपश्यति ५१

षामपगमेतन्नाशादिशोकानुपगमादित्यर्थः ४९ वंचितान्यशेषधनानि यैःविषयानाहर्तुंशीलंयेषांतेपक्षेविषयेभ्यो धनमा
हरन्ति तेविषयाहारास्तेस्तस्करैर्लोकोनित्यंविनाशितः हाहंतइतिखेदे ५० किंच परिणामेविषोपमंविषयस्वरवासक्तःपुमा
नमत्स्योबडिशदुःखमिवयमयातनांप्राप्नोतीत्याह मांसलुब्धइति ५१

८५

हिताहितं प्रवृत्तिं न वृत्तिं हितम् अमानित्वमदं भित्तुमाहिंसाक्षांतिर्गर्जवम् आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः इत्यादिपञ्चश्लोकै
र्गतायाभुक्तं तत्त्वज्ञानसाधनं तस्मिन्प्रवृत्तिं च अहितम् प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरासराः न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते इत्या
दि द्वादशश्लोकैर्भगवतोक्तमासुरभावतस्मिन्निवृत्तिं च न जानंतः अतएव नित्यं जन्म निजन्म नि उन्मार्गमासुरमार्गेतं प्रतिगच्छन्ति ये ते उद

हिताहितं न जानंतो नित्यमुन्मार्गगामिनः कुक्षिपूरणनिष्ठा ये ते नरा नारकाः खग ५२ निद्रादिमैथुनाहाराः सर्वेषां
प्राणिनां समाः ज्ञानवानुमानवः प्रोक्तो ज्ञानहीनः पशुः स्मृतः ५३ प्रभाते मलमूत्राभ्यां क्षत्तृङ्गभ्यां मध्यगैर्वै रात्रौ
मदननिद्राभ्यां बाध्यंते मूढमानवाः ५४ स्वदेहधनदारादिनिरताः सर्वजंतवः जायंते च म्रियंते च द्वाहंता ज्ञान
मोहिताः ५५ तस्मात्संगः सदा त्याज्यः सर्वस्त्यक्तुं न शक्यते महद्भिः सह कर्त्तव्यः संतः संगस्य भेषजम् ५६ रंभसन

सनरको निपतंतीत्यर्थः उक्तं च आसुरं भावमापन्ना मूढा जन्म निजन्म निभामप्राप्येव कौंतेय ततो यात्यधमां गतिम् ५३ अतश्च हिताहित
ज्ञानहीनः सकलप्राणिसाधारणधर्ममूढः पशुरेवेत्याह निद्रादीति ५३ किंच देहधर्मैरभिभूतानां मूढानां हिताहितज्ञानानुसंधानावसरोपि नास्ती
त्याह प्रभात इति ५४ अतो देहाद्यासक्तानां ज्ञानसाधनमोक्षरहितानां वर्षाकृपाणां भवन्ते षण्मृत्युवैव जन्ममरण इत्याह स्व इति ५५ अतः संगो देहा
द्यासक्तिरूपः यदि सर्वः परमहंसवत्त्यक्तुं न शक्यते तदा महतां कर्त्तव्यः ते हि पूर्वकृतसंगारोगभेषजास्तन्निवर्तका भवन्तीत्यर्थः ५६

किंच सत्संगादेवसन्मार्गदर्शनंभवति नान्यथेत्याह सत्संगइति सतांतत्वज्ञानिनांसंगस्तुसत्संगप्रदायदर्शकत्वादेकंनयनंविवेकश्च आ
 त्मस्वरूपस्यानित्यत्वंदेहादेरनित्यत्वदर्शकत्वाद्द्विषयनयनंचयस्यनास्तीसौंधः अमार्गगः वेददूषितश्चमार्गगतः कथंनस्यादपितुस्यादेवेत्यर्थः ५७
 एवैराग्योत्पादकवचनान्युक्तातद्रहितान्दांभिकाभ्रिंदति स्वस्ववर्णाश्रमादिधर्माणांदांभिकत्वेनाचरणान्मुक्तिर्नास्ति किंतुतत्वज्ञानादेवेत्याह
 सत्संगश्चविवेकश्चनिर्मलंनयनद्वयम् यस्यनास्तिनरः सौंधः कथंनस्यादमार्गगः ५७ स्वस्ववर्णाश्रमाचारनिरताः सर्वमा
 नवाः नजानंतिपरंधर्मवृथानश्यंतिदांभिकाः ५८ क्रियायासपराः केचिद्रुतचर्यादिसंयुताः अज्ञानसंवृतात्मानः संचरंतिप्र
 चारकाः ५९ नाममात्रेणसंतुष्टाः कर्मकांडरतानराः मंचोच्चारणहोमाद्यैर्धर्माभिः कतुविस्तरैः ६० एकभुक्तोपवासाद्यैर्नि
 यमैः कायशोषणैः मूढाः परोक्षमिच्छंतिमममायाविमोहिताः ६१ स्वस्वेतित्रयोदशभिः परंपरमार्थनिष्ठंमोक्षधर्मंअतोदांभि
 कामिथ्याचारास्तेनपश्यंति मोक्षस्यालामाहयाजन्ममरणाभवंतीत्यर्थः ५८ क्रियासककर्मसकआयासपराः शीतादिसहनप्रयासपरायणाः व
 तंचर्यासकवृद्ध्यांसंयुताः अज्ञानेति अविवेकावृत्तचित्तान्मतेमतारकावंचकाएवविचरंति नतुपरंधर्मंजानंतीतिपूर्वणैवसंबंधः ५९
 नाममात्रेणस्वर्गादिसुखेनहोमाद्यैर्धर्माभिः मूढाः परोक्षंस्वर्गसुखं यदा बुद्ध्यात्यमतींद्रियम् मोक्षसुखंज्ञानंविनाइच्छंतीत्यर्थः ६० अ
 त्रहेतुर्मममायेति ६१

एतदेव स्पष्टयति देहदंडनेन कायशोषणेनैव मुक्तिर्नास्ति अंतर्गतां विवेकस्याविद्यमानत्वात् यथा वल्मीकस्य सर्पाढ्यस्थताडनादेव तन्म
अगतभुजंगो न म्रियते तथा देहदंडनेनाविवेको न नश्यतीत्यर्थः ६२ अतो विवेकिनस्ते स्वयं नष्टाः परानपि नाशयंतीत्याह जटेति कीदृशाः
दांभिकानां विषंस्तब्धत्वं धारयंति इति ज्ञानघनानपि जनन्नामयंतीत्यर्थः ६३ अतस्तेषां संगो न कर्त्तव्य इत्याह संसारजेति ब्रह्मज्ञोस्मीत्येव

देहदंडनमात्रेण वा मुक्तिरविवेकिनाम् वल्मीकताडनादेव मृतः कुत्र महोरगः ६२ जटाभारजिर्नैर्युक्ता दांभिकावेषधा
रिणः क्वमंति ज्ञानिवल्लोके क्वामयंति जनानपि ६३ संसारजस्तस्मात्संस्तुतं ब्रह्मज्ञोस्मातिवादिनाम् कर्मब्रह्मोभयप्रभं
तंत्यजेदंत्यजं यथा ६४ गृहारण्यसमालोके गतघ्रीडादिगंधराः चरन्ति गर्दभाद्याश्च विरक्तास्ते भवन्ति किम् ६४ मृ
द्भस्मोद्धूलनादेव मुक्ताः स्युर्यदि मानवाः मृद्भस्मवासीनित्यं श्वासकिं मुक्तो भविष्यति ६५ ब्रह्मनिष्ठावयं अतोस्माकं

विषयस्तस्मात्संस्तुतं दीप्तो नास्ति शःसाशक्तकर्मणां लेपाभावादिति वादिनाम् सर्वकर्मब्रह्मभ्यानपराङ्मुखं च तं बोधयंतु मंत्यजवन्त्यजेत्
श्वपाकवन्मृशोदपीत्यर्थः ६४ किंच ये निर्लज्जाः स्त्रीणां समूहेऽपि नग्नाविचरन्ति ते गर्दभादिसमाएव न तु विरक्ता इत्याह गृहार-
ण्यसमाश्रित ६५ सदा भस्मवासिनोऽपि श्वगर्दभादयो यथा मुक्तान् भवन्ति तथा सर्वे गमृद्भस्मधारणादपि मुक्तिर्नास्तीत्याह ६६

ग. पु. टी.
८७

किंच अविवेककृतदुःखहेणगृहान्नपरित्यागादेवतापसानभवन्ति किंतु तामसाएवेत्याह तृणोति तामसतापसागीतायामुक्तः मूढ
ग्राहेणात्मनोयत्पीडयन्ति यतेतपः परस्थोत्सादनार्थेवातन्तामसमुदाहृतमिति ६७ किंच मलिनभावनागंगादितीरेस्थिता अपियोगि
नोनभवन्तीत्याह आजन्मेति उक्तं च प्रातः प्रातः प्रपश्यन्ति नर्मदां मत्स्यबंधकाः नतेशिवपुरं यांति भावो हि भवकारणमिति भावः शुद्ध

तृणपर्णोदकाहाराः सततं वनवासिनः जंबुकारवुमृगाद्याश्च तापसास्ते भवन्ति किम् ६७ आजन्ममरणांतं च
गंगादितटिनीस्थिताः मंडूकमत्स्यममुरवायौ गिनस्ते भवन्ति किम् ६८ पारावताः शिलाहाराः कदाचिदपि
चातकाः न पिबन्ति महीतोयं ब्रतिनस्ते भवन्ति किम् ६९

मलिनभावना हि शिवपुरस्थ भवस्य जन्ममरणात्मक संसारस्य कारणं भवतीत्ययमस्यार्थः ६८ ये चातिकूरा विवेकिनः अशास्त्र
विहितोपवासादिभिर्जलान्नपरिहारादृथैवात्मानं पीडयन्ति ते ब्रतिनो न किंत्वा स्फुरन्निश्चया एवेत्याह पारावता इति तदुक्तं गीता-
स्तु कर्षयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः मां चैवांतः शरीरस्थं तान्विस्थ्यास्फुरन्निश्चयानिति ६९

अ०
१६

८७

तस्यादितिहेतोः इत्यादिकं वर्णाश्रमादिधर्मान्तरणादिकं यत्कर्म तल्लोकानां मूढजनानां रंजनकारकं मोहकारणमेव ननु तत्त्वज्ञानं विना मोक्ष
कारणमिति तदुक्तं ज्ञानप्रशंसायां मानः स्नानपरः फणीपवनमुग्धेष्वपणाशिनो नाराशीरबलुचातकः किमपरं शेते गुहां मुषकः भस्मो
दूलनतत्परः खलुरवरो ध्यानानुरक्तो बकः सर्वेषां मिहकारणं शृणु सरके ज्ञानं परं किं तप इति ७० एवं यथा स दंभा वर्णाश्रमधर्मादिक्रियामु
क्तेर्हेतुभूतानास्ति तथा दंभरहिता पिशाच्यज्जनाज्ञानं विना मोक्षप्रदानं भवतीत्याह षडिति चतुर्दशाभिः खगहे गरुड षट्दर्शनमहाकूपेषट्-

तस्यादित्यादिकं कर्मलोक रंजनकारकम् मोक्षस्य कारणं साक्षात्तत्त्वज्ञानं खगोश्चर ७० षट्दर्शनमहाकूपेष
तिताः पशवः खग परमार्थं न जानन्ति पशवोऽपानियंत्रिताः ७१ वेदशास्त्रार्णवे पोरे उत्थमाना इतस्ततः षड्-
भिर्निग्रहग्रस्तास्तिष्ठन्ति हि कुतार्किकाः ७२

शास्त्ररूपांश्च कूपेषतिताये अनात्मज्ञादिपदपशवस्ते परमार्थब्रह्मरूपं न जानन्ति य
तिपादयंतोऽपि स्वयं नानुभवन्ति अतः पशवस्त्याशेन अतिकठिनार्थविचारणरूपेणानियंत्रिताः वक्ष्यामि हि तिष्ठन्तीति संबंधः ७१ पोरे अनंतत्वान्द
यं करे इतस्ततः ग्रंथाद्व्यांतराध्ययने उत्थमाना व्याकुलाः शोकादिषड्भिर्निग्रहैर्नरोपेग्रस्ता व्यथाः ईदृशाः कुतार्किकाः कुतर्कबलादद्वैतज्ञानपर
एव तिष्ठन्ति ननु तज्ज्ञानंतीत्यर्थः ७२

अतोवेदादिज्ञानापिः परमार्थतत्त्वज्ञानं न वेति तदा विडम्बकस्य उपहासकस्यैव तस्य अतत्त्वज्ञस्यापि तत्सर्वज्ञात्वं वक्तृत्वं च काकवद्भाषितं व्य-
र्थमित्यर्थः ७३ किंच परतन्त्रविभुरवानां शास्त्रपठनं ज्ञानमपि व्यर्थमेवेत्याह इदमिति ज्ञानं नाम ज्ञेयमाप्तिसाधनरूपम् अमानित्वमदंभित्वमि-
त्यादिगीतोक्तं ज्ञेयं वै तज्ज्ञानगम्यम् अनादिमत्परं ब्रह्मेत्यादितत्रैवोक्तं ब्रह्मस्वरूपं तदिदं ज्ञानं ज्ञेयं चास्ति नास्ति वेति संशयचिंतया पठन्तीति
७४ किंच वाक्यादिभिरज्ज्ञहृष्ट्या शोभिताः अपि मूढस्तत्त्वपराङ्मुखवाद्दुःखिता एव तिष्ठन्तीति अतएव व्याकुलेन्द्रियास्ते श्रद्धावानूलभते ज्ञानं

वेदागमपुराणज्ञः परमार्थं न वेन्नियः विडम्बकस्य तस्यैव तत्सर्वज्ञात्वं काकभाषितम् ७३ इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति चिंता समाकुलाः
पठन्त्यहर्निशं शास्त्रं परतत्त्वपराङ्मुखवाः ७४ वाक्यछंदोनिबन्धेन काव्यालंकारशोभिताः चिंतयाद्दुःखिता मूढास्तिष्ठन्ति-
व्याकुलेन्द्रियाः ७५ अन्यथा परमं तत्त्वं जनाः क्लिश्यन्ति चान्यथा अन्यथा शास्त्रसद्भावो व्याख्याकुर्वन्ति चान्यथा ७६

तत्परः संयतेन्द्रियः ज्ञानं लब्ध्वा परां शांतिमचिरेणाधिगच्छति इति गीतोक्तं संयतेन्द्रियादिगुणैर्लभ्य ज्ञानलाभाभावात् कदाचिदपि परमसखिनो
न भवन्तीति भावः ७५ किंच शास्त्रज्ञानात्कृतकबलेन विपरीतार्थप्रतिपादनात् तत्त्वज्ञानं न भवतीत्याह अन्यथेति तत्त्वं तु तत्त्वमसीति गुरूपदेशाग-
म्यं जनाश्च शास्त्रपठनेनैव तज्ज्ञातुं क्लिश्यन्ति किंच शास्त्रस्य तत्त्वमस्यादिमहावाक्यरूपं वेदांतस्य सद्भावः भागत्यागलक्षणाया अमेदप्रतिपादकश्र-
ष्टाशयः व्याख्यां च तस्य तत्त्वमसीति काकावेत्यन्यथैव कुर्वन्ति ७६

केचिदुक्तं सुउपदेशादि आदिशब्देन मणिपातादयस्तेर्वर्जितांश्च स्वानुभवान्ति नैव उच्यन्ती भावं उपशममुद्रया ब्रह्मपरत्वं कथयन्ति तर्हि गुरुरूपदेशं किं
मर्थनम् ह्यन्तीत्यत आह अहंकाररता इति पांडिता वयं किं नुवः एच्छामः सर्वं याम इत्यभिमानपराः अतस्तद्विदिमणिपातेन परिप्रश्नेन सर्वया उपदे-
क्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः इति भगवदुक्तात्मज्ञानसाधनरहिताश्च ते नानुभवन्तीत्यर्थः ७७ किंच गुरुरूपदेशं विना पठनपाठान्न त्वज्ञानं

कथयन्त्यस्मिन् भावं स्वयं नानुभवन्ति च अहंकाररताः केचिदुपदेशादिवर्जिताः ७७ पठन्ति वेदशास्त्राणि बोधयन्ति परस्व-
रम् न जानन्ति परंतत्त्वं दर्शयितुं पाकरसंयथा ७८ शिरो वहति पुष्पाणि गंधं जानाति नासिका पठन्ति वेदशास्त्राणि दुर्लभो
भावबोधकः ७९ तत्त्वमात्मस्थमज्ञात्वा मूढः शास्त्रेषु मुस्यति गोपः कुक्षिगतेच्छागो कूपे पश्यति दुर्मतिः ८० संसारमो-
हनाशायशब्दबोधो न हि क्षमः न निवर्त्तन्तीति मिरंकदाचिद्दीपवान्नया ८१

न भवतीत्याह पठन्तीति ७८ किंच भारवाहकवच्छास्त्राशयबोधानास्ति अतस्तत्त्वं न जानातीत्याह शिर इति ७९ किंचात्मस्थतत्त्वज्ञा-
नं विना शास्त्रेषु ज्ञानमोहमात्र एवेत्याह तत्त्वमिति ८० किंच स्वानुभवं विना शब्दबोधेनैवात्मतत्त्वानिरूपणादज्ञानं न निवर्त्तन्तीति किंतु न
ज्ञानप्रकाशेनेत्याह संसार इति ८१

ग. पु. टी.
८९

अतोविशारदाबुद्धिमानमिवशास्त्रान्तत्त्वज्ञानंभवति तयाहीनस्यनेत्याह प्रज्ञेति ८२ ८३ अणुभ्यश्चमहद्भ्यश्चशास्त्रेभ्यः कुशलो नरः सर्वतः सा
रमादनेषुषेभ्यः श्वपद्वपद्वति दनमत्तमवलंब्याह इदमिति द्वाभ्याम् सारं तत्त्वज्ञानम् ८४ किंच शास्त्राण्यभ्यस्यपूर्वदुरवगमात्सतत्त्वग्र
हणाय अपीत्यपश्चात् क्षानोत्तरं संत्यजेत् भगवत्कृताधीयते तदुक्तं पंचमे छंदांस्यध्यापयिष्यन्सहव्याहृतिभिः सप्रणवाशिरश्चिपदीये

प्रज्ञाहीनस्यपठनं यथापस्यचदर्पणम् अतप्रज्ञावर्ताशास्त्रं तत्त्वज्ञानस्यलक्षणम् ८२ इदंज्ञानमिदंज्ञेयंसर्वतच्छ्रो
तुमिच्छति दिध्यवर्षसहस्रायुः शास्त्रांतनैवगच्छति ८३ अनेकानिचशास्त्राणि स्वल्पास्तुर्विमकोटयः तस्मा-
त्सारंविजानीयात्क्षीरंहंसइवांसि ८४ अभ्यस्यवेदशास्त्राणितत्त्वज्ञात्वाथबुद्धिमान् पंडितमिवधान्यार्था
सर्वशास्त्राणिसत्यजेत् ८५

प्यवासांतिकान्मासान्धीयानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामासदति विष्णुपुराणेच नपपाठगुरुप्रोक्तं कृतोपनयनं श्रुतम् नददर्शचकर्मा
णिशास्त्राणिजगृहेनचदति नाधीयात्तवहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितदितिभगवद्वचनंचेति ८५

अ.

१५

८९

शास्त्रेण अहरहः संध्यामुपासीत इति विधियतिपादकप्रवृत्तिरूपेण प्रयोजनम् दत्तवदावश्यकत्वं नास्ति अत्रौपनिषदीयमाख्यायिकाजनकः
कदाचित्संध्यासमये स्वेच्छया पर्यटनं दत्तमिदमष्टच्छत् भो भगवन् भवान् ब्राह्मणोऽसि अतः संध्यावंदनं किमर्थं न करोषीति तदा सहोवाच तूदा
काशो चिदादित्यो वर्तते च निरंतरम् नास्तमेति न चोदेति कथं संध्यामुपास्महे मृतापितामहीमायाजातो विज्ञानबालकः सूतके पातके प्राप्ते क

यथासृतेन तृप्तस्य नाहारेण प्रयोजनम् तत्त्वज्ञस्य तथा तादृश्यं न शास्त्रेण प्रयोजनम् ८६ न वेदाध्ययनान्मुक्ति
र्न शास्त्रपठनादपि ज्ञानादेवा हि कैवल्यं नान्यथा विनतात्प्रज ८७ नाश्रमः कारणं मुक्तेर्दर्शनानि न कारणम्
तथैव सर्वकर्माणि ज्ञानमेव हि कारणम् ८८

यं संध्यामुपास्महे इति ८६ अप्रयोजनमेवाह अध्ययनादीनां-
ज्ञानं विना मोक्षे अनुपयोगात् ऋते ज्ञानान्मुक्तिः तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यते यनायेत्यादिभ्युतेः प्रमाणं दर्श
यति नेति ह्यभ्याम् उक्तं च श्रीमदाचार्यचरणैरप्यात्मबोधे बोधोन्यसाधनेभ्यो हि साक्षान्मोक्षैकसाधनम् पाकस्य वहि वज्ज्ञानं वि
न मोक्षो न सिद्ध्यतीति ८७ किंच ज्ञानशून्यसंन्यासाश्रमादयोऽपि मुक्तेः कारणं नेत्याह नाश्रम इति ८८ ७

ग.पु.टी-
९०

एतज्ज्ञानं गुरुरूपदिष्टमेव मोक्षकारणं भवति न तु शास्त्राध्ययनजन्यं अतस्तद्विज्ञानार्थं सद्गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्याणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठ
भित्तिश्रुतिमणीतगुरुषु देशेनैव गृह्णायादित्याह मुक्तिदेति ह्यभ्याम् एका अद्वैतात्प्रज्ञानोपदेशिका गुरुवागनुकरणकारिकैव न त्वनुभवद्वयि-
केत्यर्थः यथा स संजीवनं नाम काष्ठं जीवनप्रदत्वादेकमाप्येष्टम् ८९ शिवमद्वैतं तुरीयं मन्यन्ते इति श्रुत्युक्तं ब्रह्म गुरुवक्त्रेण गुरुरूपदेशेन तु कि-

मुक्तिदा गुरुवागेका विद्या सर्वा विडम्बका काष्ठभारसहस्रेषु त्येकं संजीवनं परम् ८९ अद्वैतं हि शिवं प्रोक्तं क्रिया
यासविवर्जितम् गुरुवक्त्रेण लभ्येत नाधीतागमकोटिभिः ९० आगमोक्तं विवेकोत्थं हि धाज्ञानं यच्च क्षते
शब्दब्रह्मागममयं परब्रह्मविवेकजम् ९१

यायासविवर्जितम् अध्ययनादिकर्मप्रयासरहितं यथास्यात्तथैव ल-
भ्येत याप्नोति अन्यथा न तं शास्त्राध्ययनेनापि नानुभवतीत्यर्थः ९० अत्र परोक्षत्वापरोक्षत्वेन ज्ञानस्य द्वैविध्यमाह आगमोक्तं शा-
स्त्राध्ययनाज्ज्ञातमात्रं यथास्मदादीनां तत्परोक्षज्ञानं शब्दब्रह्मसंज्ञकं भवति किंच विवेकोत्थं वस्तु विवेकात्स्वयमेवोत्पन्नं यथा सिद्धिग-
ताश्रवणेनैव जातं जनकादीनां तदपरोक्षज्ञानं परब्रह्मसंज्ञकं भवतीत्यर्थः ९१

अ०
१६

९०

केचित्शंकरानुयायिनः शैवाः स्वाभिमतनादैतमेषप्रतिपादयन्ति अपरेमध्यायनुगावैष्णवाभिमानिनोदैतंचेति किंतुदैतादैतमतदुराग्रहवर्जिततत्वंस्वानु-
भवगम्यंशिवमदैतंसमंसर्वमतानुस्यूतंनजानन्ति तदुक्तंकुसुमदशनेन त्रयीसांख्ययोगः पशुपतिमतंवैष्णवमितिप्रभिन्नेप्रस्थानेपरमिदमद-
पथ्यमितिच रुचीनांविचित्र्यादृजुगुटिलनानापथस्तुषांनृणामेकोगम्यस्त्वमसिपयसामर्णवद्वेति ९२ अतोमतममत्वेनबंधकत्वादृथापां

अदैतंकैचिदिच्छन्तिदैतमिच्छन्तिचापरे समंतत्वंनजानन्तिदैतादैतविवर्जितम् ९२ द्वैपदेबंधमोक्षायन्नममेतिममे-
तिच ममेतिबध्यतेजंतुर्नममेतिप्रमुच्यते ९३ तत्कर्मयन्त्रबंधायसाविद्यायाविमुक्तिदा आयासायापरंकर्मवि-
द्यान्याशिल्पनैपुणम् ९४ यावत्कर्माणिदीयन्तेयावत्संसारवासना यावदिंद्रियचापल्यंतावत्तत्त्वकथाकुतः ९५

इत्यमेवेत्याह दैति कलत्रादिममत्वेनवा ९३ किंच कर्मतुतदेवयदंधायनभवति विद्यापिसैवयामुक्तिप्रदाभवतीति अपरंबंधकंकर्मतु-
आयासायतुषावधातवत् स्वेदायैव अन्याध्यात्मविद्यातिरिक्ताशिल्पनैपुणंहर्म्यादिनिर्माणचानुर्यवद्भवतीति ९४ तत्त्वज्ञानैर्नृरायाना-
ह यावदितित्रिभिः दीयन्तेफलोन्मुखानिभवन्ति ज्ञानाग्निनानदग्धानीत्यर्थः ९५

मनु-८१

११

यावत्पक्षवेगः रजसोद्योगोक्ति कल्पना अथ दधत्ना तत्त्वकथा तत्त्वज्ञानरथवार्त्तापिकृतः तत्त्वज्ञानं कदाचिदपि न भवतीत्यर्थः १६ १७ तत्त्वं
आत्मज्ञानं यावन्नाविंदति तावदेव तत्पादं निवर्त्तयानि तत्त्वज्ञानेन तत्पादिसर्वकर्म तस्मिन्नेवांतर्भवतीति भावः तदुक्तं भगवता सर्वकर्म
स्विलंपार्थज्ञानेन परिसमाप्यते इति श्रुतिश्च सर्वतदा भिसमंति यत्किंचित्पजाः साधु कुर्वतीति ज्ञानार्णवेभ्युक्तं च स्नातं तेन समस्तार्थनिचये

यावदेहाभिमानश्च भवता तावदेवाहि यावत्पक्षवेगोक्ति यावत्संकल्पकल्पना १६ यावन्नो मनसः स्थैर्यं न यावच्छास्त्रार्थिन न
म यावन्नगुरुकारुण्यं तावत्तत्त्वकथा कृतः १७ तावत्तपोव्रतं तीर्थं जपहोमार्चनादिकम् वेदशास्त्रागमकथा यावत्तत्त्वं न विंद
ति १८ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वावस्थासु सर्वदा तत्त्वनिष्ठो भवेत्तादृश्यदीच्छेच्छासमात्यनः १९ धर्मज्ञानप्रसूनस्य स्वर्ग
मोक्षफलस्य च तापत्रयादिसंतप्तः छायां मोक्षतरोः श्रयेत् १००

समुद्भूताः स्वपितरः सर्वस्य पूज्यो ह्यसौ यस्य ब्रह्मविचारणे क्षणमपि प्राप्नोति धेयं मन इति १८ तस्मान्न त्वनिष्ठो भवेदिति संबंधः १९ उपासनाधर्मो
ज्ञानं च प्रसूने यस्य बीजास्पदत्वात् स्वर्गादिभोगफलं यस्योति यत्र अनात्मसेनैव सकलस्फुरवावाप्तिर्भवतीत्यर्थः अध्यात्मादितापत्रयोपसंतप्तः
आध्यात्मिकं च जरादि आधिदैविकं उष्णादि आधिभौतिकं दुर्जनादिच्छायां श्रयेत् मोक्षसुखं सदैव वांछेदित्यर्थः १००

अ०

१६

११

आत्मज्ञानादेवमुक्तिर्भवतीत्यपसंहरति तस्मादिति १०१ एवं तत्त्वज्ञानोक्षं प्रतिपाद्य अपुना तत्त्वज्ञस्यातुरकृत्यनिरूपयति अंतकाल इति ष
ष्टिः १०२ गतसाध्वसः मृत्युमयश्चून्यः असंगो नाम अनासक्तिस्तेनास्त्रेण स्पृहां कुरुवेच्छामंते देहं अनुये पुत्रकलत्रादयस्तेष्वपि स्पृहां च्छिंद्यात् दे

तस्माज्ज्ञानेनात्मतत्त्वं विज्ञेयं श्रीगुरोर्भुक्त्वात् कुरुवेन मुच्यते जंतुर्धो रसंसारबंधनात् १०१ तत्त्वज्ञस्यांतिमं कृत्यं शृणु व
क्ष्यामि ते धुना येन मोक्षमवाप्नोति ब्रह्मनिर्वाणसंज्ञकम् २ अंतकाले तु पुरुष भागते गतसाध्वसः छिंद्यादसंगश-
स्त्रेण स्पृहां देहे नु ये च तम् ३ गृहात्प्रव्रजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः शुचौ विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने ४
अभ्यसेन्य न सांशुद्धं चिरद्वह्माक्षरं परम् मनोयच्छेज्जितस्वासो ब्रह्मबीजमविस्मरन् ५

हादिषु वीतरागो भवेदित्यर्थः ३ किंच गृहात्प्रव्रजितो निर्गतः गृहे स्थितस्य पुनरप्यासक्ति संभवात् तत्र कृत्यमाह शुचाविति विविक्ते ए
कांते विधिवत् कुशाजिनचैलैः क्रमेणानिर्मिते ४ चिरत् अकार उकार भकारात्मकम् ५ ७ ७ ७ ७

बुद्धिर्वैशारदीसासारथिः साहायभूतायस्यसः शक्त्यर्थेभगवद्रूपे ६ एवंचक्षुरादिभिर्मनसाचवाह्याविषयग्रहणंस्मरणंचविहायब्रह्माह
मस्मीत्यनुभववाक्यार्थविभावयेदित्याह अहमितियोहंसब्रह्मेवयद्ब्रह्मतदहमेवेतिसमीक्ष्यतत्राहंब्रह्मेतिभावनयाजीवस्यशोकादिनिवृत्तिः
ब्रह्माहमितिभावनयाब्रह्मणःपारोक्ष्यानवृत्तिर्भवतीतिव्यवहारोदर्शितः ततश्चानिष्कलेनिरुपाधोआत्मानिब्रह्मणिआत्मानंमनआधायस्थिरा

नियच्छोद्विषयेभ्योक्षान्मनसाबुद्धिसारथिः मनःकर्माभिराक्षिप्तंशक्त्यर्थेधारयेद्बुद्ध्या ६ अहंब्रह्मपरंपरामब्रह्माहंपरमंप
दम् एवंसमीक्ष्यचात्मानमात्मन्याध्यायनिष्कले ७ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मव्याहरन्मामनुस्मरन् यःप्रयातित्यजन्देहंसया
तिपरमां गतिम् ८ नयत्रदांभिकायांतिज्ञानवैराग्यवर्जिताः स्रग्धियस्तांगतियांतितानहंरुचयामिते ९

कृत्य ७ ततश्चोमित्येकंयदरक्षंतदेवब्रह्मतदुच्चारयन्नेवदेहत्यजन् यःप्रकर्षेणयातिअर्चिरादिमार्गेणसःपरमांश्रेष्ठांसहतिमेवयातिपुनर्दुःस्वालयम
शाश्वतंजन्मनप्राप्नोतीतिद्वयोरर्थः ८ किंच एवंअंतकालेधारणयामस्याप्तिर्नित्याभ्यासवतांज्ञानिनामेवभवतिनान्येषामित्याहनयत्रेतिषड्विः ९

निर्मानेति निर्गतो मानमोही अहंकारमिष्याभिनिवेशो येभ्यस्तेजितः पुत्रकलत्रायासक्तिरूपो दोषो यैः अध्यात्म आत्मज्ञानेनित्याः परिनिष्ठिताः
विशेषेणानिवृत्तः कामोभिलाषो येभ्यस्तेः सरवदुःखहेतुत्वात् सरवदुःखसंज्ञानिशीतोष्णादनिद्वंद्वानितैर्मुक्ताः अतएव अमूदानिवृत्ता-

निर्मानमोहाजितसंगदोषा अध्यात्मनित्यानिनित्यकामाः द्वंद्वैर्विमुक्ताः सरवदुःखसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्य
यंतत् १० ज्ञानहृदे सत्यजले रागद्वेषमलापहं यः स्नाति मानसे तीर्थे स वै मोक्षमवाप्नुयात् ११

विद्याः विवेकिनस्तदव्ययं पदं गच्छन्ति तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सरयः शनिभ्युत्पत्तम् किंच न तद्भासयते सूर्यो न राशां को न पावकः य
ह्वा न निवर्तते तद्भामपरमं ममेति भगवदुक्तस्वरूपे लानाभवन्तीत्यर्थः १० ज्ञानमेव हृदो निरवातो यस्य सत्यं ब्रह्मतदेव जलं यस्मिन् मानसे हृदयां त
र्गतं सत्यं तथैव ननु वाच्ये ११

ग. पु. टी.
१३

किंच मद्भक्तिस्तु स्वतंत्रापि मुक्तिहेतुः किंपुनः ज्ञानवैराग्ययुक्तेत्याह प्रौढमिति ब्रह्मादिस्थितिवरांतेषु वैराग्यविषयेष्वनुयर्थवकाशविषयां वैराग्यमे-
व न्ययते एतदास्याप्यधत्वा अनन्यभाक् वास्तुदेवः सर्वमिति बुद्ध्या अन्यमज्ञानमित्यर्थः पूर्णदृष्टिः पूर्णव्यापके ब्रह्मणि दृष्टिर्यस्य अतएव मस-
न्नात्मा मनो यस्येति १२ मरणोत्सृजकः कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते मृत्युं प्रियमिवातिथिमित्यत्कंठितो यस्तो र्ये निवसन्नेव म्रियते १३ अयोध्यादिस

प्रौढवैराग्यगाराणां भजते मामनन्यभाक् पूर्णदृष्टिः प्रसन्नात्मा सर्वमोक्षमवाप्नुयात् १२ त्यन्त्कागृहं च यस्तीर्थे निव-
सेन्मरणोत्सृजकः म्रियते मुक्तिक्षेत्रेषु सर्वमोक्षमवाप्नुयात् १३ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांची अवंतिका पु-
री द्वाशवती ज्ञेया समेता मोक्षदायकाः इति ते कथितं तत्तद्व्यमोक्षधर्मसनातनम् ज्ञानवैराग्यसहितं श्रुत्वामोक्ष-
मवाप्नुयात् १५ मोक्षंगच्छन्ति तत्त्वज्ञाधार्मिकाः स्वर्गातिनराः पापिनो दुर्गातिं यांति संसरन्ति खगादयः १६

समुक्तिक्षेत्राण्येवाह १४ मोक्षोणाय मुपसंहरति १५ सकलग्रंथप्रतिपादितार्थमाह मोक्षमिति अत्रैवं प्रक्रियातन्त्रज्ञानेन तु पुनरावृत्ति-
रहिता विदेहमुक्तिर्भवतीति श्रद्धादिधर्मेभ्यस्वर्गभोगानंतरमावृत्तिः निषिद्धकर्मभिस्तनरकभोगानंतरमावृत्तिः खगादयः पक्षिपशु-
कीटादयः क्षुद्रजीवास्तु संसरन्ति अत्रैव पुनः पुनर्जन्ममरणोलम्बन्ते इति ग्रंथार्थसंग्रहः १६

अ-
१६

१३

पुनरपि महदनुकंपयाश्रवणेच्छामाविक्षरोति किमिति १७ सूतः शौनकं प्रतिगरुडस्य कृतार्थतामाह एवमिति विभिः ध्यानपरः

इत्येवं सर्वशास्त्राणां सारोद्धारो निरूपितः मया तेषां दशाऽध्यायेः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १७ सूत उवाच
एवं श्रुत्वा वचो राजन गरुडो भगवन्मुरवात् कृतांजलिरुवाचैदं तं प्रणम्य मुहुर्मुहुः १८ भगवन् देव देवेश
श्रावयित्वा वचो मृतम् तारितो ह त्वयानाथ भवसागरतः प्रभो १९ स्थितोऽस्मि गतसंदेहः कृतार्थोऽस्मि न संशयः
इत्युक्त्वा गरुडस्तूष्णीं स्थित्वा ध्यानपरो भवत् २०

अंतर्मुखवृत्त्यात्मनत्त्वानुभवपरायण एवाभून्मनुश्रवणेच्छाजातेत्यर्थः १८ १९ २० ७ ७

ग-पु-टी-
९४

इदानीं ग्रंथारंभे च ग्रंथांते ग्रंथकर्त्ता स्तवेद्धरिम् इति सत्संगदायानुरोधेन ग्रंथार्थमुद्घाटयन् हरिं स्तोति यः स्वनामस्मरणादेव प्रथमा
दिषडाध्यायोक्तदुर्गतिमन्वादि कोक्तप्रायश्चित्तं विनैव हरतीति हर्त्ता स्वपूजनमेव यज्ञस्तेनैव द्रव्ययज्ञातुरदानादिकं विनैव स समादिनवा

अ०
१६

स्मरणादुर्गतिहर्त्ता पूजन् यज्ञेन सह तेर्दाता यः परयानि जन्मभक्त्या ददाति मुक्तिं समां हरिः पातु २१ इति श्रीगुरु
उपुराणे सारोद्दारे भगवद्गुरु उवाच देवोक्षधर्मनिरूपणो नाम षोडशोऽध्यायः १६

ध्यायोक्तसह तेर्दाता भवतीति किंच परयानि गुणसर्वधर्मोत्तमयानि जन्मभक्त्यैव एतदध्यायोक्ततत्त्वज्ञानं विनैव मुक्तिं ददाति स हरिर्मापातु ज
न्मस्मरणादक्षतु १२१ इत्यं नो निधिरामेण मया टीकाकृता दरात् अनयारमया सार्धं प्रायतां मधुसूदनः १ इति श्रीगुरु उपुराणे टीकायां षोडशोऽ
ध्यायः १६

१५

श्रीगणेशायनमः श्रीभगवानुवाच इत्याख्यातं मया तादृश्यं सर्वमेवोर्ध्वदौहिहिकं दशाहाभ्यन्तरे श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते १
 इदं चासुष्मिकं कर्म पितृमुक्तिप्रदायकम् पुत्रवाञ्छितदं चैव परत्रैहिकसुखप्रदम् २ इदं कर्म न कुर्वन्ति ये नास्तिकनराधमाः तेषां ज
 लमपेयं स्यात्स्मृता तुल्यं न संशयः ३ देवताः पितरश्चैव नैव पश्यन्ति तद्गृहम् भवन्ति तेषां कोपेन पुत्राः पौत्राश्च दुर्गताः ४ ब्राह्मणाः क्ष
 त्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव तरेष्वपि च तेषां डालसमाज्ञेयाः सर्वप्रेतक्रियां विना ५ प्रेतकल्पमिदं पुण्यं शृणोति श्रावयेच्च यः उभौ तौ पापनि
 र्मुक्तौ दुर्गतिं नैव गच्छतः ६ मातापित्रोश्च मरणे सौपर्णशृणुते तु यः पितरौ मुक्तिमाप्नोस्ततः संततिमान् भवेत् ७ न श्रुतं गारु
 डे येन गया आह्वयं नो कृतम् वृषोत्सर्गः कृतो नैव न च मासिकवार्षिके ८ सकथं कथ्यते पुत्रः कथं मुच्ये हणत्रयात् मातरं पितरं चै
 व कथं तारयितुं क्षमः ९ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रोतव्यं गारुडं किल धर्मार्थकाममोक्षाणां दायकं दुःखनाशनम् १० पुराणं गारुडं
 पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् शृण्वतां कामनापूरं श्रोतव्यं सर्वदेवाह ११ ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियः पृथिवीं लभेत् वै
 श्यो धनिकतामेति शूद्रः शस्त्रं तिपातकात् १२ श्रुत्वा दानानि देयानि वाचकाया रित्वानि च पूर्वोक्तशयजादीनि नान्यथा सफ
 लं भवेत् १३ पुराणं पूजयेत् पूर्ववाचकं तदनंतरम् वस्त्रालंकारगोदानैर्दक्षिणाभिश्च सादरम् १४ अन्नेश्च हेमदानैश्च भूमिदा
 नैश्च भूरिभिः पूजयेद्वाचकं भक्त्या बहु पुण्यफलाप्तये १५ वाचकस्यार्चने नैव पूजितोऽहं न संशयः संतुष्टे तु हिताया मिवाचके

नात्रसंशयः १६ इति श्रीगुरुडपुराणश्रवणफलम् आसीदक्तापुराणस्य श्रीशार्दूलमहापतेः संस्कृतनगरस्याविमिश्रः
श्रीसरस्वतीजी १ तस्मिन् श्रीहरि नारायणात्मजस्तत्कृतेन तु मयानौ निधिरामेण कृतो ये सारसंग्रहः २ प्राचीनैर्यत्कृतः पूर्वगारु-
डः सारसंग्रहः स तु नो बुद्धिदोषं व्याज्ज्ञातस्तस्मादयं कृतः ३ पुनरुक्तिपरित्यज्य क्रमेणायं मया कृतः बालानां सरस्वतीधायनतु-
पांडित्यगर्वितः ४ अत्राप्रमाणं यत्किंचित्प्रमादाल्लिखितमस्मा विहृद्भिः सुविचार्यैव शोधनायो न सूयुभिः ५ सारोद्धारो मया मूल-
बहुगुणैर्यथा कृतः तथैवानेकटीकाभिरुद्धतः सारसंग्रहः ६ महारवेदान्तमया त्वयथास्थानं निर्योजितः प्राप्तं विना प्रयासं मे को-
जास्यति विमूढधीः ७ विद्वानेव हि ज्ञानातिविहृज्जनपरिश्रमम् नाहं ब्रह्मा विजानाति गुर्वपि सववेदनाम् ८ ये पूर्वसंग्रहे मूढानेव जा-
नन्ति योग्यताम् ते कथं हि भविष्यन्ति हर्षिताः पठने स्थव ९ सारोद्धारमिमं मिश्राः पठन्तु न पठन्तु वा मया तु स्वीयबोधाया कृतमेतन्न स-
र्वशः १० मंगलं भगवान् विष्णुमंगलं गुरुडध्वजः मंगलं पुंडरीकाक्षो मंगलायतनो हरिः ११ लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां प-
राजयः येषां मिदीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दनः १२ राजानः परिपालयन्तु वसुधां धर्मस्थिताः सर्वदा पृथ्वीकामदुघा भव-
त्स्वविरलं वर्षतु काले घनः ईर्ष्यामुद्भूतु दुर्जनः परगुणेषां सज्जनां सज्जनः सत्काव्यामृतवर्षिणी कविमुरवे वाणी चिरं नंद-
तु १३ इति श्रीगुरुडपुराणस्वकृतश्लोकाः प्रथमाध्याये ऐहिकामुष्मिकदुःखनिरूपणश्लोकाश्च ६० द्वितीये

यममार्गनिरूपणम् ८६ तृतीयेषमथाननानिरूपणम् ७१ चतुर्थेनरकप्रदपापनिरूपणम् १०४ पंचमेपापचिन्हनिरूप
 णम् ५८ षष्ठेपापिनांजन्मादिदुःखनिरूपणम् ४३ एवंषडध्यायेः पापगतिः सप्तमेबभ्रुवाहनमेतसंवादः ६८ अष्टमे
 आतुरदानम् ११८ नवमेम्रियमाणकृत्यम् ४८ दशमेदाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणम् १०४ एकादशेदशागात्रविधिः
 ४२ द्वादशेएकादशाहविधिः ८० त्रयोदशेसपिंडोशय्यापददाननिरूपणम् १२३ चतुर्दशेधर्मराजनगरनिरूपणम् ८६ पं
 चदशेसकृत्तिजनजन्माचरणनिरूपणम् ९५ षोडशेध्यायेचमोक्षधर्मनिरूपणमिति १२१ मूलसंख्या १२८७ सर्वाकसं-
 ३१०० फल ३२ इतिगरुडपुराणसमाप्तम् श्रीगरुडध्वजोविष्णुर्विजयते शक्रभभूयात् ५

हेनं पुस्तकं मुंबईतबापु सदाशिव शेट हेगिष्टे शेट्ये श्रीवर्द्धनकर यांणीं आपल्याआपरवान्यांत छापिलें. शके १७८८ क्षयनामसंव
 त्सरे मिति वैशाख वद्य तृतीयायां सोम्यवासरे समाप्तिमियात् ५

॥ इति मटीकगुरुडपुगणंसमाप्तं ॥

